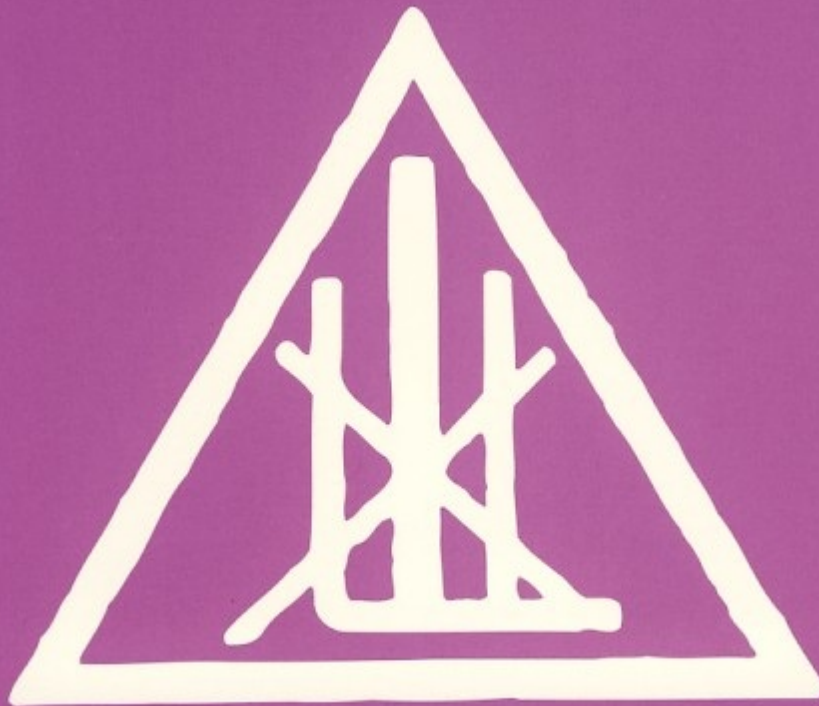


ALICE A. BAILEY

**BREVE OM
OKKULT MEDITATION**



Alice A. Bailey

Udkommet på dansk:

Nationernes Skæbne, 1982
En kompilation om seksualitet, 1988
Esoterisk Psykologi, bind I, 1989
Døden – det store eventyr (kompilation), 1990
Blændværk – et verdensproblem, 1991
Hierarkiets fremtræden, ashramernes eksternalisering, 1992
Esoterisk Psykologi, bind II, 1993
Kristi Tilsynekomst, 2. udgave, 1994
Undervisning i den nye tidsalder, 2. udgave, 1994
Herkules' arbejder, en astrologisk fortolkning, 1995
Fra intellekt til intuition, 1995
En afhandling om Kosmisk Ild, 1996
Telepati og det æteriske legeme, 2. udgave, 1996
Stof til eftertanke (kompilation), 1996
Den syvende stråle (kompilation), 1997
Breve om Okkult Meditation, 1997
Sjælen, livets kvalitet (kompilation), 1998
Sjælens lys, Patanjalis Yoga Sutraer, 1998
En afhandling om Hvid Magi, 2. udgave, 1998
Sindslidelser (kompilation), 1998
Strålerne og Indvielserne, 1998
Menneskehedens problemer, 1999
Discipelskab i den nye tidsalder, bind I, 1999
De syv stråler (kompilation), 1999
Indvielse, menneskelig og solar, 2. udgave, 2000
Karma og Dharma (kompilation), 2000
Reinkarnation (kompilation), 2001
Fra Betlehem til Golgata, Jesu indvielser, 2001
Tjeneste for menneskeheden (kompilation), 2002
Esoterisk Astrologi, 2. udgave, 2003
Discipelskab i den nye tidsalder, bind II, 2004
Esoterisk Healing, 2. udgave, 2007

Alice A. Bailey

Breve om

Okkult Meditation

ESOTERISK CENTER FORLAG

Breve om okkult meditation

Originaltitel: Letters on Occult Meditation

© Copyright 1950 by Lucis Press Ltd., Genève, London, New York

Dansk udgave © Esoterisk Center Forlag 1997

Trykt hos Narayana Press, Gylling

ISBN 87-88365-27-1

Oversættelsen er et gruppearbejde

www.shop-ecf.dk

info@shop-ecf.dk

TILEGNET
DEN TIBETANSKE LÆRER
DER
SKREV DISSE BREVE
OG
TILLOD OFFENTLIGGØRELSE

Forord

Følgende breve blev modtaget i perioden fra 16. maj til 20. oktober 1920, begge dage inklusive, med undtagelse af to breve, der blev modtaget i 1919. Forfatteren har erklæret sig indforstået med, at de er blevet samlet med henblik på offentliggørelse.

De udgives i deres helhed; dog er enkelte dele udeladt, som enten har personlig betydning, eller som omtaler en bestemt okkult skole, eller som har profetisk eller esoterisk indhold, der endnu ikke må bringes videre.

Det er håbet, at de, der læser disse breve, vil nærme sig indholdet på to måder:

1. Læs altid med et åbent sind og husk, at sandheden er som en mangesidet diamant, og at dens forskellige aspekter reflekteres på de tidspunkter, hvor menneskehedens vejledere ser et behov, der skal imødekommes. Der er skrevet mange bøger om meditation, nogle alt for vanskeligt tilgængelige og andre alt for overfladiske til at kunne tilfredsstille det almindeligt uddannede menneske. Forfatteren til disse breve har imidlertid forsøgt at dække behovet ved at give en kort, men alligevel videnskabelig, fremstilling af en rationel meditation ved at fremhæve det nærmest liggende mål forude og stadierne frem til det.
2. Bedøm brevene efter deres indhold og ikke efter påstande fremsat på forfatterens vegne. Af den grund har han valgt at bevare sin anonymitet og har bedt modtageren af brevene om at udgive dem under hans pseudonym.

Såfremt læserne opfatter indholdet i brevene som værdifuldt, vil det fremkalde respons og tjene til at hjælpe nogle videre mod målet og give mange samme inspiration og hjælp, som det allerede har givet nogle få.

Alice A. Bailey

New York, 1922.

Indhold

	Side
Første brev	<u>15</u>
<i>Koordination af ego og personlighed</i>	<u>16</u>
1. Koordination af de tre lavere legemer.	<u>16</u>
2. Koordination med det kausale legeme.....	<u>17</u>
3. Koordination og vibration.	<u>17</u>
4. Makrokosmisk og mikrokosmisk koordination.....	<u>19</u>
Andet brev	<u>23</u>
<i>Meditationens betydning</i>	<u>24</u>
1. Den fører til egoisk kontakt og koordination.....	<u>25</u>
2. Den tilvejebringer en ligevægtstilstand.....	<u>25</u>
3. Den stabiliserer vibration.	<u>26</u>
4. Den medvirker til ændring i polarisation.....	<u>26</u>
Tredje brev	<u>29</u>
<i>Synspunkter til overvejelse ved anvisning af meditation</i>	<u>30</u>
1. Strålen for elevens ego eller højere selv.	<u>31</u>
2. Strålen for personligheden eller det lavere selv.	<u>35</u>
3. Den karmiske tilstand i den trefoldige lavere natur. .	<u>37</u>
4. Tilstanden i det kausale legeme.	<u>46</u>
5. Tidens øjeblikkelige behov og beredvilligheden.. . .	<u>52</u>
6. De indre og ydre grupper, som eleven er knyttet til. .	<u>56</u>
Fjerde brev	<u>61</u>
<i>Anvendelse af det hellige ord i meditation</i>	<u>62</u>
1. Grundlæggende teser.....	<u>62</u>
2. Det hellige ords skabende og destruktive virkning... .	<u>64</u>
3. Udtale og anvendelse i individuel meditation.....	<u>70</u>
4. Den okkulte meditations virkning på centrene og på hvert af legemerne.....	<u>88</u>

Femte brev.	<u>95</u>
<i>Farer, der bør undgås i meditation</i>	<u>96</u>
1. Farer, der er iboende personligheden.	<u>101</u>
2. Farer, der har karmisk baggrund.	<u>112</u>
3. Farer, der skyldes subtile kræfter.	<u>124</u>
Sjette brev.	<u>141</u>
<i>Anvendelse af form i meditation.</i>	<u>142</u>
1. Anvendelse af form, der hæver bevidstheden.	<u>143</u>
2. Mystikers og okkultisters anvendelse af form.	<u>148</u>
3. Anvendelse af specielle former til særlige formål.	<u>155</u>
4. Den kollektive anvendelse af form.	<u>186</u>
Syvende brev.	<u>199</u>
<i>Anvendelse af farve og lyd.</i>	<u>200</u>
1. Opstilling over farverne med kommentarer.	<u>206</u>
2. De esoteriske og eksoteriske farver og loven om overensstemmelse.	<u>217</u>
3. Farvers virkninger på omgivelserne.	<u>228</u>
4. Anvendelse af farver.	<u>230</u>
5. Fremtidig anvendelse af farver.	<u>240</u>
Ottende brev.	<u>243</u>
<i>Adgang til mestrene i meditation</i>	<u>246</u>
1. Hvem er mestrene?	<u>248</u>
2. Hvad adgang til en mester indebærer.	<u>254</u>
3. Metoder til at nærme sig mestrene i meditation.	<u>267</u>
4. Fem virkninger af meditation i de tre verdener.	<u>273</u>
Niende brev.	<u>281</u>
<i>Fremtidens meditationsskoler.</i>	<u>282</u>
1. Grundskolen.	<u>286</u>
2. De nationale opdelinger af skolen.	<u>290</u>
3. De okkulte skolers beliggenhed, personale og bygninger.	<u>294</u>
4. Udviklingstrin og klasser.	<u>306</u>

Tiende brev.	<u>313</u>
<i>Renselse af legemerne.</i>	<u>314</u>
1. Renselse af det fysiske legeme.	<u>315</u>
2. Renselse af det æteriske legeme.	<u>317</u>
3. Renselse af det emotionelle legeme.	<u>318</u>
4. Renselse af det mentale legeme.	<u>320</u>
Ellevte brev.	<u>323</u>
<i>Resultatet af livet i tjeneste.</i>	<u>324</u>
1. Motiver til tjeneste.	<u>325</u>
2. Metoder til tjeneste.	<u>325</u>
3. Holdningen efter handling.	<u>329</u>
Diagrammer	
<i>Vort solsystems syv plan.</i>	<u>12</u>
<i>Solens og planetens hierarki.</i>	<u>244</u>
Ordliste.	<u>333</u>
Register.	<u>343</u>

Uddrag af Tibetanerens erklæring

Det er tilstrækkeligt at sige, at jeg er en tibetansk discipel af en bestemt grad, og det siger jer kun lidt, for alle er disciple fra den mest beskedne aspirant op til og hinsides Kristus selv. Jeg lever ved Tibets grænse og i et fysisk legeme ligesom alle andre mennesker. Undertiden, når mine øvrige pligter tillader det, leder jeg (eksoterisk set) en stor gruppe tibetanske lamaer. Dette er årsag til det forlydende, at jeg er abbed for dette særlige lamakloster. De, der er forbundet med mig i Hierarkiets arbejde (og alle sande disciple deltager i dette arbejde), kender mig under et andet navn og embede. A.A.B. ved hvem jeg er, og kender to af mine navne.

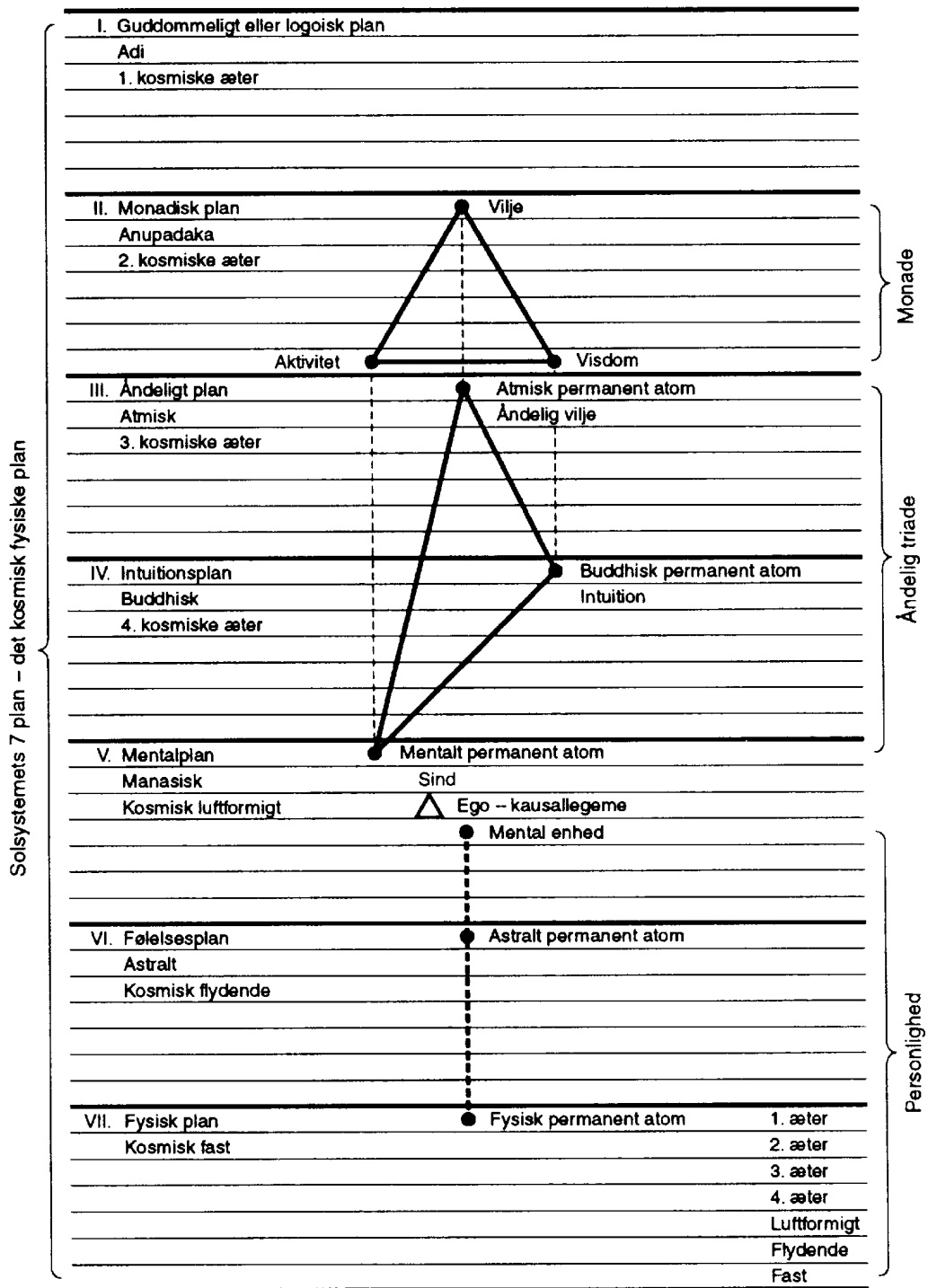
Jeg er en af jeres brødre, som er vandret et lille stykke længere ad vejen end den almindelige studerende, og som derfor har påtaget sig et større ansvar. Jeg har stridt og kæmpet mig frem til mere lys end det, aspiranter kender, som læser disse linjer, og derfor må jeg nødvendigvis virke som overbringer af lyset. Jeg er ikke en gammel mand efter lærernes opfattelse, og dog er jeg heller ikke ung og uerfaren. Mit arbejde er at undervise og udbrede kendskabet til den urgamle visdom, hvor som helst jeg finder genklang, og det har jeg gjort i mange år. Jeg søger også at være til støtte for mestrene M. og K.H., når som helst lejlighed gives, for i lang tid har jeg været forbundet med dem og tilknyttet deres arbejde. I det ovennævnte har jeg meddelt jer meget, men intet som kunne give anledning til den tåbelige tilbedelse og blinde lydighed, som følelsesfulde aspiranter udviser over for den guru og mester, de endnu er ude af stand til at kontakte. Ej heller vil de få den ønskede kontakt, før de har forvandlet deres emotionelle tilbedelse til uselvisk tjeneste for menneskeheden – ikke for mesteren.

De bøger, jeg har skrevet, er sendt ud uden krav på anerkendelse. De kan være korrekte, sande og nyttige eller ikke; det er jer, der skal efterprøve deres sandhed gennem praktisk anvendelse og opøvelse af intuition. Hverken jeg eller A.A.B. er det mindste interesseret i at få dem erklæret for inspirerede

skrifter, eller at nogen (med tilbageholdt åndedræt) skal omtale dem som et af mestrenes værker. Hvis de fremlægger sandheden på en sådan måde, at den naturligt viderefører den lære, der allerede er givet til verden, og hvis den information, der gives, kan løfte den åndelige stræben og viljen til at tjene fra det emotionelle plan, op til det mentale (det plan hvor mestrene *kan* findes), vil formålet med dem være nået. Hvis den undervisning, der gives, finder genklang i de oplyste åndsarbejdere i verden og fremkalder glimt af intuition, lad da læren blive accepteret; men ellers ikke. Hvis disse udsagn kan bekræftes eller anses for sande ifølge loven om overensstemmelse, er det godt og rigtigt. Men skulle det ikke være tilfældet, da bør den studerende ikke acceptere det, der siges.

August 1934

Vort solsystems syv plan



Menneskets konstitution er principielt af trefoldig natur:

I. *Monadens eller rene ånd, Faderen i himmelen*

Dette aspekt genspejler guddommens tre aspekter:

1. Vilje eller magt. Faderen
2. Kærlighed-visdom. Sønnen
3. Aktiv intelligens. Helligånden

og det er først ved de endelige indvielser, at mennesket opnår kontakt hermed, når det nærmer sig rejsens ende og er fuldkommen-gjort. Monaden afspejler sig igen i:

II. *Egoet, det højere selv eller individualiteten*

Dette aspekt er potentielt:

1. Åndelig vilje. Atma
2. Intuition. Buddhi, kærlighed-visdom,
Kristus-princippet
3. Den højere eller abstrakte
tænkeevne. Højere manas

Egoet begynder at gøre sin magt gældende hos fremskredne mennesker og med tiltagende styrke på prøvestadiets vej, indtil den tredje indvielse, hvor kontrollen over det lavere selv er gjort fuldkommen ved hjælp af det højere, og det højere aspekt begynder at gøre sin energi mærkbar.

Egoet afspejler sig i:

III. *Personligheden eller det lavere selv, mennesket på det fysiske plan*

Dette aspekt er også trefoldigt:

1. Et mentallegeme. Lavere manas
2. Et emotionelt legeme. Det astrale legeme
3. Et fysisk legeme. Det tætte fysiske og æteriske legeme

Hensigten med meditation er derfor at bringe mennesket til en erkendelse af det egoiske aspekt og at bringe den lavere natur under dets herredømme.

Første brev

Koordination af ego og personlighed

1. Koordination af de tre lavere legemer
2. Koordination med det kausale legeme
3. Koordination og vibration
4. Makrokosmisk og mikrokosmisk
koordination

Første brev

Koordination af ego og personlighed

Søndag, den 16. maj 1920

1. Koordination af de tre lavere legemer

Det er ved at koordinere de tre legemer – det fysiske, det emotionelle og det lavere mentale – inden for den kausale sfære og ved at stabilisere dem dér med sin viljestyrke, at egoets eller det højere selvs virkelige opgave i enhver speciel inkarnation kan fuldbyrdes. Menneskehedens store tænkere, den lavere tænkeevnes sande eksponenter, er dybest set de mennesker, hvis tre lavere legemer er koordinerede; det vil sige de mennesker, hvis mentale legeme holder de to andre i harmonisk samordning. Det mentale legeme har da en direkte og uhindret forbindelse til den fysiske hjerne.

Når koordinationen er firfoldig, og når de tre ovennævnte legemer er koordinerede med det højere selvs legeme, det kausale eller egoiske legeme, og når de til stadighed holdes inden for dets indflydelsessfære, da er vi vidne til det arbejde, som menneskehedens store ledere udfører – de, der emotionelt og intellektuelt leder menneskeheden. Da bliver inspirerede skribenter og drømmere i stand til at drage inspirationer og drømme ned, og da kan de synteseskabende og abstrakt tænkende overføre deres ideer til formens verden. Det gælder i alle tilfælde om at have en uhindret kanal. Studér derfor i denne forbindelse, og når tiden tillader det, fysisk koordination. Når I til den fysiske koordination føjer emotionel stabilitet, så fungerer de to legemer som ét. Udvides koordinationen til også at omfatte det mentale legeme, opnår det trefoldige lavere menneske sin guddommeliggørelse. Han har da gennemlevet de fleste forandringer i formens verden.

2. Koordination med det kausale legeme

Senere kommer en fuldkommengørelse af koordinationen med det højere selv, dvs. af en kanal til den kommunikation, der foregår i en direkte linje via en snæver passage, om jeg så må sige, til den fysiske hjernebevidsthed. Hidtil har den kun været direkte i sjældne tilfælde. De fire mindre hjernecentre fungerer med høj vibration i det menneske, der har en særdeles høj koordineret personlighed. Når tiden for egoets koordination med de lavere legemer nærmer sig, befinder pinealkirtlen og hypofysen sig midt i en udviklingsproces, og når de fungerer i indbyrdes overensstemmelse (hvilket sker når den tredje indvielse er taget), intensiverer det tredje eller alta major centret sin hidtil svage vibration. Når den femte indvielse er taget, er vekselvirkningen mellem de tre centre fuldkommen, og legemernes koordination geometrisk korrigeret. Og da har I det fuldkomne femfoldige overmenneske.

For gennemsnitsmennesket opstår denne koordination kun med mellemrum – i krævende eller anstrengende øjeblikke, i timer med nødvendig humanitær indsats og i perioder med intens aspiration. Abstraktion i større eller mindre grad må have vundet indpas, før egoet vedvarende retter sin opmærksomhed mod personligheden eller det lavere selv. Når denne abstraktion indbefatter emotionerne og er baseret i det mentale, samt kontakter den fysiske hjerne, så begynder koordinationen.

Dette er årsagen til meditationsarbejdets betydning, idet det fører til abstraktion og vækker både emotioner og mentalitet til abstrakt bevidsthed.

3. Koordination og vibration

Glem heller ikke, at det stort set er et spørgsmål om stof og vibration. Det mentale plans abstrakte niveauer består af tre højere niveauer, hvoraf det første kaldes det tredje underplan. Som jeg tidligere har forklaret, har ethvert underplan sin modsvarende på de højere plan. Når I har ført stof fra et af disse plans tredje underplan ind i jeres legemer – det fysiske, det

emotionelle og det mentale – så begynder det højere selv bevidst og mere vedvarende at fungere gennem den koordinerede personlighed. Vi kan også se det fra en anden synsvinkel og sige, at det er først, når en vis procentdel af tredje underplans stof (procentdelens størrelse er en af indvielsens hemmeligheder) findes i legemerne, at personligheden som et bevidst hele erkender og adlyder det højere selv. Efter at have opnået en sådan procentdel er det nødvendigt at indbygge stof fra de to højere underplan af det fysiske og emotionelle plan. Af den grund må aspiranten kæmpe for at rense og disciplinere det fysiske legeme og betvinge det emotionelle. *Renselse* og *betvingelse* beskriver det arbejde, der må udføres på de to plan. Dette indebærer, at det er den lavere tænkeevne der skal anvendes – således bliver de tre lavere legemer koordineret.

De abstrakte niveauers vibrationer begynder derefter at blive mærkbare. Det er vigtigt at have i erindring, at vibrationerne kommer via det kausale legeme, det højere selvs legeme, og at det gennemsnitlige kausale legeme befinder sig på det mentale plans tredje underplan. Dette er et punkt, der endnu ikke er tilstrækkeligt erkendt. Tænk over dette. Sand abstrakt tænkning bliver først mulig, når personligheden ved sin vibrations vekselvirkning med egoets har opnået tilstrækkelig koordination til at kunne danne en forholdsvis fri kanal. Derefter vil – først med lange mellemrum, senere med større hyppighed – abstrakte ideer begynde at trænge igennem, for senere at blive fulgt af glimt af sand indre oplysning eller intuition fra den åndelige triade eller det sande trefoldige ego.

Egoets akkord

Hvad mener jeg, når jeg anvender udtrykket »vibrations vekselvirkning«? Jeg mener personlighedens eller det lavere selvs tilpasning til egoet eller det højere selv; at egoets stråle dominerer personlighedsstrålen, og at deres toner forenes. Jeg mener blandingen af det højere selvs primære farve med det lavere selvs sekundære nuance, indtil skønhed er opnået. I begyndelsen er der dissonans og disharmoni, misforhold mellem

farverne, og der foregår en kamp mellem det højere og det lavere. Men efterhånden som tiden går, og senere ved mesterens hjælp, skabes en harmoni af farve og lyd (et synonymt stof), indtil I til sidst har stoffets grundtone, den koordinerede personligheds dur-treklæng og egoets femte dominant, efterfulgt af en fuld akkord fra monaden eller ånden.

Det er dominanten vi søger ved adeptskab, og inden dette trin er det personlighedens fuldkomne treklæng. I løbet af vore forskellige inkarnationer anslår vi under omskiftelser alle mellemlygende toner, og til tider er vore liv i dur og til tider i mol, men altid går de i retning af fleksibilitet og større skønhed. Når tiden er inde, harmonerer alle toner i akkorden, åndens akkord. Enhver akkord udgør en del af en frasering, den frasering eller gruppe, som akkorden tilhører; og fraseringen tjener til at fuldkommengøre en syvendedel af helheden. De syv opdelinger fuldender derefter dette solsystems sonate, der er en del af Logos' eller Guds, mestermusikerens, trefoldige mesterværk.

4. Makrokosmisk og mikrokosmisk koordination

2. juni 1920

Denne morgen vil jeg igen berøre spørgsmålet om egoisk koordination og beskrive den universelle tilpasning ifølge loven om overensstemmelse. Denne lov er baseret på geometri eller på figurer og tal.

Målet for menneskets evolution i de tre verdener – det fysiske, emotionelle og mentale plan – er koordination mellem den trefoldige personlighed og det egoiske legeme, indtil der er opnået en lige linje, og mennesket bliver den Ene.

Ethvert liv, der styres af personligheden, symboliseres slutteligt af en geometrisk figur, en helt speciel *form*, der dannes af linjerne i kubussen. Tidligere livs former har en grov tegning med uskarpe konturer. Formerne, der opbygges af det almindeligt fremskredne menneske i denne generation, har bestemte og klare konturer. Men når mennesket betræder discipelskabets vej, er målet at sammensmelte alle disse linjer til én

linje; det fuldbyrdes gradvis. Mesteren er nået dertil, at han har sammensmeltet alle linjerne i den femfoldige udvikling, først til de tre og derefter til den ene. Den sekstakkede stjerne bliver den femtakkede stjerne, kubussen bliver en triangel, og triangelen bliver den ene. Den ene bliver (ved slutningen af en større cyklus) punktet i manifestationens cirkel.

Af den grund er der gjort bestræbelser for at lære alle hengivne en enkelhed, der er baseret på de grundlæggende sandheders trefoldighed, samt for at indskærpe målrettethed.

Ethvert liv udvikler sig hen imod større stabilitet, men endnu er det sjældent, at den trefoldige personlighed er på linje, om jeg så må sige, med den kausale bevidsthed. Der kan forekomme øjeblikke, hvor dette er tilfældet, og hvor (i øjeblikke med den højeste stræben efter at udføre uselviske handlinger) det højere og det lavere danner en direkte linje. Normalt har det emotionelle legeme ikke nogen vedvarende koordination på grund af voldsomme emotioner og vibrationer, eller på grund af en svingende rastløshed. I de få øjeblikke, hvor det emotionelle legeme kan være koordineret, virker det mentale legeme som en barriere, der hindrer, at det højere kan trænge igennem til det lavere og dermed til den fysiske hjerne. Det tager mange liv med anstrengende stræben, før det emotionelle legeme er blevet roligt, og et mentalt legeme opbygget, der kan virke som et filter og ikke som en hindring. Selv når dette til en vis grad er opnået, og det emotionelle legeme er stabiliseret og blevet en ren reflektor, og det mentale legeme tjener det formål at være et sensitivt gitter og filter og en intelligent fortolker af den formidlede højere sandhed – selv da, siger jeg, kræver det megen disciplin og mange livs bestræbelser for at kunne koordinere de to *på samme tid*. Når denne koordination er skabt, mangler mennesket at få kontrol over den fysiske hjerne og at gennemføre dens endelige koordination, således at den kan virke som en direkte modtager og overfører af den formidlede lære og med nøjagtighed genspejle den højere bevidsthed.

Hvori består da den makrokosmiske overensstemmelse? Hvor i solsystemet findes analogien? Jeg vil komme med en

antydning. Den logiske eller guddommelige koordination opstår gennem visse planeters direkte koordination med hinanden og med solen under systemets evolutionsproces. Gennemtænk dette. Jeg vil dog give jer nogle advarende ord. Søg ikke at udarbejde hypoteser om koordination, der baserer sig på de fysiske planeter. Der finder I ikke sandheden. Kun tre af de fysiske planeter (og de tre består af æterisk stof) indgår i den endelige koordination, der markerer Logos' opnåelse af kosmisk egoisk bevidsthed, hvilket er målet for hans stræben. Jorden er ikke en af disse tre planeter, men Venus har sin plads svarende til det emotionelle permanente atom.

Vi kan forestille os koordinationen endnu længere ud. Et endnu fjernere mål ligger i hele vort solsystems koordination med Sirius-systemet. Det er en begivenhed, der ligger langt fremme i tiden, og som skjuler hemmeligheden om en større cyklus.

Andet brev

Meditationens betydning

1. Den fører til egoisk kontakt og koordination
2. Den tilvejebringer en ligevægtstilstand
3. Den stabiliserer vibration
4. Den medvirker til ændring i polarisation

Andet brev

Meditationens betydning

3. juni 1920

I dag vil jeg give jer nogle flere tanker om meditation. Disse tanker har til en vis grad sammenhæng med det emne, der blev gennemgået i går og den 16. maj.

Det grundlæggende formål med meditation er at skabe koordination, således at der åbnes for kontakt til det højere selv; dette er årsagen til, at meditation er blevet indført. For at belyse det på rette måde, vil jeg fremlægge studiet af dette emne under følgende overskrifter:

Meditationens betydning.

Synspunkter til overvejelse ved anvisning af meditation.

Anvendelse af det hellige ord i meditation.

Farer, der bør undgås i meditation.

Anvendelse af form i meditation.

Anvendelse af farve og lyd i meditation.

Adgang til mestrene i meditation.

Fremtidens meditationsskoler.

Renselse af legemerne.

Det ydre liv i tjeneste.

Vi skal i dag tage det første punkt op til overvejelse. Hvad er det, der gør meditation så betydningsfuld?

Det er en helt naturlig følge, at den studerende lægger vægt på meditationens betydning, når han har erkendt det absolut nødvendige i, at egoet har kontrol over personligheden.

Nu for tiden er mennesket optaget af mange gøremål, og det bliver på grund af omstændighedernes påvirkning helt og holdent polariseret i det lavere selv, enten i det emotionelle legeme eller i det mentale legeme. Jeg vil pege på et interessant forhold: – så længe polariseringen er helt fysisk eller helt

emotionel, føles der intet behov for meditation. Selv når det mentale legeme er blevet aktivt, opstår der ingen tilskyndelse, før mennesket har gennemlevet mange forandringer og mange liv, har drukket af glædens og af smertens bæger gennem mange inkarnationer, har oplevet den mørke tid i de liv, der udelukkende blev levet for det lavere selv og fundet det utilfredsstillende. Derefter begynder mennesket at vende sine tanker mod andre ting: at stræbe mod det ukendte, at erkende og føle modsætningernes par i sit eget indre, og i sin bevidsthed kontakte muligheder og idealer, som det hidtil ikke kunne forestille sig. Mennesket har nået et punkt, hvor det har fremgang, nyder popularitet og besidder mange evner, men alligevel føler det sig ikke tilfreds. Den indre tilskyndelse varer ved, indtil smerten er så kraftig, at længslen efter at nå ud og op, at få vished om noget og nogen hinsides, overvinder alle hindringer. Mennesket begynder at vende sig indad for at søge kilden, hvorfra det kom. Da begynder det at meditere, at fundere, at intensivere sin vibration og når efterhånden frem til den tid, hvor det kan høste meditationens frugter.

Meditation fører til følgende fire tilstande:

1. Meditation sætter mennesket i stand til at kontakte egoet og til at koordinere de tre lavere legemer.
2. Meditation fører mennesket frem til en ligevægtstilstand, et balancepunkt, hvor det hverken er helt modtageligt og negativt eller helt positivt. Egoet og senere mesteren har derefter mulighed for at ændre dette balancepunkt og afstemme den stille vibration til en højere tone end hidtil, at bringe bevidstheden til at vibrere i en ny og højere rytme og svinge (om jeg så må sige) ind i den trefoldige ånds sfære. Ved konstant at praktisere dette, hæves hele ligevægtspunktet gradvis højere og højere, frem til den tid, hvor det lavere tiltrækningspunkt i udsving og tilpasning ikke længere er det fysiske, ikke berører det emotionelle og ikke kontakter det mentale (selv det kausale legeme undgås). Fra dette tidspunkt er mennesket polariseret i den ån-

delige bevidsthed.

Dette markerer den fjerde indvielse. Efter denne indvielse skaber adepten selv sit manifestationslegeme, en fri skabelse. Der findes intet i ham, som ønsker at manifestere et legeme til brug i de tre verdener, og som udvikles under loven om årsag og virkning.

3. Meditation stabiliserer de lavere vibrationer på det emotionelle og det mentale plans underplan. Meditation indleder den opgave, det er at tilpasse selvet til vibrationen fra de tre lavere plans tredje underplan, indtil dette underplan er under kontrol. Det andet underplan er derefter det næste, der skal synkroniseres.

I denne cyklus opnår mennesket fuldkommengørelse af sin personlighed, når det besidder evnen til bevidst at vibrere og fungere på det fjerde underplan. Vi kunne beskrive det fjerde underplan af det fysiske, emotionelle og mentale plan (når det er under kontrol, er koordineret og fungerer samtidigt i den samme inkarnation) som *planet for den fuldkomne personlighed* i ordets konkrete betydning og set fra en lavere synsvinkel. I denne specielle inkarnation opnår mennesket det mest fuldstændige udtryk af sit lavere selv – fysisk perfekt, emotionelt vibrerende og mentalt fremragende. Efter at have opnået dette, begynder overførslen til en højere vibration, afstemt til det højere selvs tone og tilpasset af personligheden eller dur-treklagen til egoets dominerende femklang.

4. Meditation fremmer ændringen i polariseringen fra ét af personlighedens permanente atomer til det tilsvarende atom i den åndelige triade. Jeg vil senere uddybe dette.

På denne baggrund er det let at se meditationens virkelige natur, og hvorfor den skal udføres på en klog, omhyggelig og seriøs måde.

Tidligt i erfaringsprocessen, efter at have opnået det højeste inden for den lavere naturs område, begynder mennesket at meditere. I begyndelsen er dets forsøg kaotiske, og der kan ofte forløbe flere inkarnationer, hvor det højere selv kun tvinn-

ger mennesket til at tænke og til at meditere seriøst i sjældne og enkeltstående perioder. Men de meditationer, hvor det vender sig indad, forekommer stadig oftere. Derefter følger flere liv, hvor det hengiver sig til mystisk meditation og stræben, hvilket normalt kulminerer med et liv, hvor det helt og holdent hengiver sig til dette. Det markerer højdepunktet for den emotionelle stræben, bortset fra den videnskabelige anvendelse af loven via det mentale legeme. Det er disse love, der styrer den sande okkulte meditation.

Enhver af jer, der uden tvivl arbejder under en af mestrene, har to kulminerende liv bag sig – ét liv, hvor det verdslige højdepunkt blev opnået, og ét liv, hvor den mest intensive meditation i mystisk eller emotionel-intuitiv retning blev udøvet. Dette meditative liv tilbragte de af jer, der har tilknytning til mesteren Jesus og hans disciple, i Mellemeuropa i et munke- eller nonnekloster, og de af jer, der er elever af mesteren M. eller mesteren K.H., i Indien, Tibet eller Kina.

I står nu alle over for den mest betydningsfulde række af tilværelser, som de tidligere kulminationer blot var trædesten til. I de liv, der ligger umiddelbart forude for de af jer, der betræder Vejen, vil den endelige fuldbyrdelse blive opnået gennem en metodisk okkult meditation, der er baseret på loven. For nogle få menneskers vedkommende vil fuldbyrdelsen blive opnået i dette liv eller det næste. For andre følger fuldbyrdelsen hurtigt efter i de næste liv. Et fåtal står over for at tilegne sig den mystiske metode, som senere vil danne grundlag for den okkulte eller mentale metode.

Tredje brev

Synspunkter til overvejelse ved anvisning af meditation

1. Strålen for elevens ego eller højere selv
2. Strålen for personligheden eller det lavere selv
3. Den karmiske tilstand i den trefoldige lavere natur
4. Tilstanden i det kausale legeme
5. Tidens øjeblikkelige behov og beredvilligheden
6. De indre og ydre grupper, som eleven er knyttet til

Tredje brev

Synspunkter til overvejelse ved anvisning af meditation

4. juni 1920

Vi har beskæftiget os med meditationens betydning, og jeg har foreslået jer at overveje fire ud af mange årsager, der begrundes, at en bestemt praksis bør følges. Nu for tiden, hvor meditation udføres af mange af jer uden vejledning af en lærer, der har personligt kendskab til jer på det fysiske plan, har det ikke været muligt at gøre andet end at formulere en plan med øvelser, som er uden risiko, og som har almen karakter.

Når meditationen overvåges af en lærer, kan eleven praktisere bestemte øvelser, som passer til hans temperament, og som har visse specielle egenskaber, der gør, at denne bestemte meditation kan gennemføres med mindst mulig modstand i kontakten mellem personlighedens fysiske hjerne og det kausale legeme.

Når meditationsmetoder skal formuleres, må visse faktorer tages i betragtning. Disse faktorer vil jeg nu opstille i rækkefølge. Jeg søger ikke at give jer bestemte regler og metoder, som skal følges. Jeg ønsker blot at pege på de grundprincipper, som kan vejlede læreren i valget af den metode, der er bedst egnet for eleven. Senere, når I får en lærer, og når den videnskabelige tilpasning til den enkelte bliver anvist, så kan I se, om de regler, der er nævnt, er grundlæggende eller ej. Disse grundlæggende principper er alt, hvad jeg søger at fremlægge. Metoder og detaljer må udarbejdes ved hjælp af skelnevne, forsøg, mod og vedholdenhed.

Der er seks faktorer, som læreren skal overveje, når han anviser en meditation, såfremt vi kun beskæftiger os med de principielle faktorer. Det er følgende:

1. Strålen for elevens ego eller højere selv.
2. Strålen for personligheden eller det lavere selv.
3. Den karmiske tilstand i den trefoldige lavere natur.
4. Tilstanden i det kausale legeme.
5. Tidens øjeblikkelige behov og beredvilligheden.
6. De indre og ydre grupper, som eleven er knyttet til.

Vi vil nu tage disse punkter op og betragte dem ét for ét.

1. Strålen for elevens ego eller højere selv

Den stråle, som menneskets kausale legeme befinder sig på, den egoiske stråle, bør være bestemmende for typen af meditation. Hver stråle kræver forskellige metoder, idet målet med al meditation er forening med det guddommelige. På nuværende udviklingstrin er målet en forening med den åndelige triade, der har sin laveste genspejling på det mentale plan. Lad mig kort illustrere det:

Såfremt den egoiske stråle er *magtstrålen* (som den kaldes), så må metoden for tilnærmelse være den, at viljen på dynamisk måde rettes mod de lavere legemer. Dette er stort set det, vi kalder fuldbyrdelse gennem en intens fokusering, en intensiv målrettethed, der fjerner alle hindringer og bogstavelig talt tvinger en kanal igennem og på denne måde presser sig vej til triaden.

Såfremt den egoiske stråle er den *anden eller strålen for kærlighed-visdom*, så er vejen med mindst modstand gennem en ekspansion, der gradvis bliver mere og mere omfattende. Det er ikke så meget en stærk fremdrift, som det er en gradvis ekspansion fra et indre center til først at omfatte alle i omgangskredsen og omgivelserne, og dernæst alle beslægtede sjæle, samt grupper af elever, der er tilknyttet en mester, indtil alle er inkluderet i bevidstheden. Fortsætter man frem til fuldbyrdelsen, resulterer denne ekspansion i, at det kausale legeme fuldstændigt nedbrydes ved den fjerde indvielse. I det første tilfælde – fuldbyrdelse via magtstrålen – gav presset fremad og opad et lignende resultat. Den kanal, der blev åbnet, tillod

en nedstrømning af kraft eller ild fra ånden, og det kausale legeme destrueredes på samme måde til sidst.

Såfremt den egoiske stråle er den *tredje eller strålen for aktivitet og tilpasning*, er metoden noget anderledes. Det drejer sig ikke så meget om en stærk fremdrift og ikke så meget om en gradvis ekspansion, men om en systematisk tilpasning af al viden og af alle metoder for at opnå det tilsigtede mål. Det er i virkeligheden en proces, hvor de mange anvendes til gavn for den ene. Her gælder det mere om at samle det nødvendige materiale og den nødvendige kvalitet for at kunne hjælpe verden, samt at opnå at få information ved hjælp af kærlighed og skelneevne, der til sidst vil forårsage nedbrydningen af det kausale legeme. I disse »aspektstråler« eller stråler for guddommeligt udtryk (om jeg så må sige) tilvejebringes nedbrydningen i det første tilfælde ved, at kanalen udvides på grund af den tvingende viljeskraft, i det andet tilfælde ved ekspansion af det lavere auriske æg, det kausale legeme, bevirket af den altomfattende, synteseskabende stråle for kærlighed og visdom, og i det tredje tilfælde ved gennembrydning af det kausale legemes periferi, bevirket af evnen til at oplagre og af den systematiske absorption, som strålen for tilpasning besidder.

Disse tre forskellige metoder fører til det samme resultat og er dybest set alle tre former af den ene store metode, der anvendes til udvikling af kærlighed og visdom – målet for vor stræben i det nuværende solsystem.

Det er *viljen*, der driver mennesket frem til fuldkommenhed ved, at det virkeliggør det højere, og det fører til, at magt tjener gennem kærlighed i handling.

Det er *visdoms- eller kærlighedsaspektet*, der driver mennesket frem til fuldkommenhed ved, at det erkender sin enhed med alt, der ånder, og det fører til, at kærlighed tjener gennem kærlighed i handling.

Det er *aktivitetsaspektet*, der driver mennesket frem til fuldkommenhed ved, at alt anvendes i tjeneste for menneskene; først ved at alt anvendes til egen fordel, derefter gradvis ved at alt anvendes til det bedste for familien og alle, som det per-

sonligt holder af, og som det er knyttet til, og derefter videre og helt frem til, at alt anvendes i tjeneste for menneskeheden.

Såfremt den egoiske stråle er *attributstrålen for harmoni*, den fjerde stråle, vil metoden være indre erkendelse af skønhed og harmoni. Dette fører til, at det kausale legeme nedbrydes gennem viden om lyd og farve, og om lydens nedbrydende virkning. Det er den proces, der fører til en viden om solsystemets toner og tonearter, om de enkelte menneskers tone og toneart, og til bestræbelser med at harmonisere sin egoiske tone med andres. Når den egoiske tone lyder i harmoni med andre egoer, bliver resultatet, at det kausale legeme nedbrydes, og man tager afstand fra det lavere for at opnå fuldkommenhed. Eksponenter for denne stråle udvikles inden for musik, rytme og maleri. De trækker bevidstheden indad for at forstå livet i formen. Den ydre manifestation af denne side af livet i verden foregår gennem det, vi kalder kunst. De store malere og de enestående komponister når i mange tilfælde deres mål på denne måde.

Såfremt den femte stråle, *strålen for konkret viden eller kundskab*, er menneskets stråle, er metoden meget interessant. Den bevirker, at den konkrete tænkeevne anvendes intensivt i løsning af problemer som hjælp til menneskeheden. Enhver mental kvalitet må rettes imod at få den lavere natur under kontrol, således at én usædvanlig stor indsats kan gennemføres for at trænge gennem det, der hindrer nedstrømningen af den højere viden. Også selve viljen er involveret (som man kunne forvente), og det resulterer i, at den ønskede information kan tappes fra kilden til al viden.

Efterhånden som processen fortsætter, gennembøres det kausale legemes periferi så ofte, at det til sidst resulterer i dets opløsning, og mennesket er frigjort. Det er mentaliteten, der driver mennesket frem til fuldkommenhed og tvinger det til at anvende al viden i kærlig tjeneste for sin race.

Strålen for hengivenhed er i særlig grad strålen for offer. Når den er den egoiske stråle, tager meditationsmetoden form som en målrettet anvendelse af kærlighed til én person eller til et ideal. Mennesket lærer at udtrykke en *altomfattende* kærlig-

hed til en person eller et ideal. Efter bedste evne koncentrerer det hele sin opmærksomhed på at kontemplere over, hvad det er der kræves, og som offer for denne person eller dette ideal lægger det endog sit kausale legeme på alterets ild. Dette er metoden for guddommelig fanatisme, idet alting ud over visionen anses for tabt, og til sidst ofres med glæde hele personligheden. Det kausale legeme tilintetgøres ved ild, og det frigjorte liv strømmer opad til ånden i guddommelig lyksalighed.

Såfremt den egoiske stråle er den syvende eller *strålen for ceremoniel lov eller magi*, så indebærer metoden en herliggørelse og forståelse af formen. Som tidligere nævnt er målet med alle meditationsøvelser, at mennesket kommer nærmere det guddommelige i sit eget indre og derved nærmere til selve guddommen.

Metoden fremmer således evnen til at bringe enhver livsvirksomhed i alle tre legemer ind under lov, orden og regel, og til at opbygge en ekspanderende form i det kausale legeme, hvilket resulterer i nedbrydningen af dette legeme. Det er en opbygning efter bestemte regler af en helligdom som bolig for Shekinah, og når det åndelige lys stråler frem, ryster og nedbrydes stenene i Salomons Tempel. Metoden omfatter et studium af loven og menneskets deraf følgende forståelse af, hvordan denne lov styres og hvorfor. Den omfatter ligeledes en viden om denne lovs bestemte anvendelse i forbindelse med årsagslegemet for at gøre det uanvendeligt og således bevirke dets nedbrydning. Resultatet er frigørelse, og mennesket frigør sig selv fra de tre verdener. Mange okkultister kommer i inkarnation på nuværende tidspunkt på denne stråle for at fortsætte frigørelsesprocessen. Dette er den metode, der fører mennesket til frigørelse gennem forståelse og intelligent anvendelse af loven i sit eget liv og til ønsket om at ville forbedre tilstandene for menneskeheden. Således bliver mennesket en tjener for sin race.

Dette er tilstrækkeligt for i dag.

2. Strålen for personligheden eller det lavere selv

5. juni 1920

Vi har beskæftiget os med den første faktor, den egoiske stråle, i relation til beslutning om meditationsmetode. I dag vil vi se på personlighedsstrålens funktion i relation til fastsættelse af metode. Som I véd, er personlighedens stråle altid en understråle af den åndelige stråle, og den ændres med større hyppighed end den egoiske stråle. Hvad angår fremskredne egoer, fx mennesker blandt menneskehedens tænkere og fremtrædende personer inden for alle områder af et verdensomspændende arbejde, kan personlighedens stråle ændre sig fra liv til liv; hvert liv baseres således på en særlig tone og en særlig farve. På denne måde udrustes det kausale legeme hurtigere. Når den reinkarnerende enhed har nået et punkt, hvor han bevidst kan vælge sin udtryksmåde, vil han først se tilbage på sine tidligere liv, og ud fra den viden han derved opnår, vil han vælge det næste liv. Forud for inkarnationen vil han anslå sin egoiske tone og vil bemærke, om den er ufuldstændig eller disharmonisk; derefter vil han bestemme, på hvilken tone han vil basere sin kommende personligheds vibration.

Hele livet må derfor vies til at anslå en bestemt tone og til at stabilisere en bestemt vibration. Denne tone må anslås og vibrationen stabiliseres under mange forskellige vilkår. Det er som følge heraf nødvendigt med hyppige ændringer i aspirantens og disciplens liv, og dette er forklaringen på, at disse liv tilbringes med store omskiftelser og i et tilsyneladende kaos.

Når harmonien er blevet genoprettet, og når vibrationen er stabil og ikke underlagt forandring, er det nødvendige arbejde udført. Egoet kan igen trække sine kræfter tilbage, inden det fortsætter arbejdet med at fuldkommengøre det kausale legeme og med at gøre den ønskede akkord helt perfekt med klarhed i klangen. Heraf forstår vi, at det er nødvendigt at tilpasse

meditationsmetoden til personlighedens behov, og på samme tid at synkronisere den med den første faktor, der omfatter egoets stråle.

Et praktisk eksempel

Lad mig belyse dette emne nærmere, idet en nøjagtig forståelse er ønskelig.

Vi antager, at A's egoiske stråle er strålen for kærlighed eller visdom, medens strålen for hans lavere selv er den femte eller strålen for konkret viden. A har i tidligere liv vist kærlighed og har gjort virkelige fremskridt i syntesestrålens metode, som er ekspansion. Han viser megen kærlighed og udvider sin bevidsthed med forholdsvis lethed til at inkludere en rimelig del af hans omgivelseres vilkår. Men han mangler – skønt hans intelligens er som gennemsnittets – den stabiliserende vibration, der hører til den femte stråle. Han besidder ikke den koncentration, der fremtvinger resultater, og han behøver grundlæggende materiale om *kendsgerninger*, før han klogt og sikkert kan fortsætte. Når den kloge lærer forstår denne nødvendighed, anvender han ekspansionsmetoden, der findes iboende den egoiske stråle, og anvender den ved ekspansionen af det mentale legeme. Ved en klogt tilpasset metode vil han anvende ekspansionsevnen (der hidtil kun har været anvendt til at omfatte andre gennem kærlighed) til en målrettet stræben samt til at ekspandere med den hensigt at erhverve viden. Når dette er gjort, vil enhver bestræbelse i det personlige liv (i én bestemt inkarnation) tydeligvis blive rettet mod at opnå en videnskabelig position og mod at udvikle tænkeevnen. Intellectuelt fremskridt kan synes af for stor betydning for den udenforstående tilskuer; ikke desto mindre fortsætter arbejdet som ønsket af den indre vejleder, og kun livsforløbet vil bevise visdommen i det egoiske valg.

Intellectuel ekspansion vil opnås ved en kombination af anden stråle metoder og femte stråle tilpasning. Har jeg beskrevet dette tydeligt nok? Jeg skriver for at skabe klarhed over spørgsmålet om meditation, for det har stor vital betyd-

ning for mange.

Det vil derfor stå jer klart efter omhyggelig gennemlæsning, at efterhånden som I véd mere, så dømmes I mindre. Et menneske kan være ret udviklet, hvad angår kærlighedsaspektet – alligevel må dette aspekt i en bestemt inkarnation stilles i bero, og den mest åbenbare udviklingslinje blive rent intellektuel. At vise tilbageholdenhed med at give udtryk for sine meninger er den bedste holdning for den kloge iagttagere, fordi han har endnu ikke det indre syn, der ser farven, ej heller den okkulte høreelse, der opfatter tonen.

3. Den karmiske tilstand i den trefoldige lavere natur

7. juni 1920

I studiet af »meditationsmetoder« vil vi i dag tage det trefoldige menneskes karmiske tilstand og dets plads i evolutionen op til overvejelse. Det er det tredje punkt, og det er af virkelig betydning for en klog beslutning om den metode, der egner sig for det enkelte menneske. Under forrige punkt betragtede vi først meditationens betydning. Dernæst berørte jeg kort den egoiske stråles rolle i beslutningen om metode og pegede på, at det virkelige mål med meditation er en gradvis opløsning og nedbrydning af det egoiske legeme. Dette synspunkt har der hidtil ikke været lagt vægt på. Vi så, at alle strålerne kræver hver sin proces. Derefter så vi på personlighedsstrålens funktion i kombination med den egoiske stråle, og vi så, hvordan en metode klogt kunne anvises ved at overveje disse to faktorer.

Vi vil nu ret detaljeret se på spørgsmålet om tid. Karma og tid er synonyme udtryk, men det er sjældent de opfattes således. Okkult meditation og selve begyndelsen af arbejdet med at frigøre det enkelte menneske fra det kausale legemes periferi kan først indledes, når et vist evolutionstrin er nået, når det kausale legeme (på grund af sin beskaffenhed) har en særlig specifik tyngde, og når dette legemes periferi opfylder bestemte krav. Hele processen er en del af loven og ikke, som

det så ofte er blevet fremført, blot et spørgsmål om stræben og et ophøjet ønske. Det ville være klogt at overveje det, jeg netop skrev om det trefoldige menneskes karmiske tilstand og dets plads på evolutionsstigen. Hvad har jeg specielt beskrevet? Tre faktorer til jeres overvejelse:

- a. Punktet i evolutionen.
- b. Det kausale legemes specielle tyngde.
- c. Det kausale legemes størrelse.

Det er hensigten, at vi senere skal beskæftige os mere detaljeret med spørgsmålet om det mentale plan og dets tre højere underplan, som er egoets plan. Vi vil beskæftige os med det kausale legemes plads på disse plan og med det kausale legemes relation til andre legemer på det samme plan. I dette brev vil jeg kun beskrive ovennævnte tre punkter. Jeg beskæftiger mig derfor med selve det kausale legeme og med den egoiske bevidsthed og dens relation til det lavere selv. Senere vil jeg beskæftige mig med den samme bevidsthed på sit eget plan og dens relation til andre egoer og til Hierarkiet. Hold dette klart i tankerne: – mit hovedtema er denne gang, hvordan den egoiske bevidsthed udvikles *i personligheden*. Disse to må ikke forveksles. Med andre ord: – jeg vil beskæftige mig med det højere selvs relation til det trefoldige lavere menneske og med, hvordan denne relation gradvis tiltager i styrke gennem meditation. Denne tiltagende styrke harmonerer med de tre ovennævnte faktorer. Lad os tage dem i rækkefølge.

Evolutionstrinet

Udviklingen af personlighedens liv kan inddeles i fem områder. Vor evolution er dybest set femfoldig, og menneskets liv (som menneskeligt væsen og inden det tager den femte indvielse) kan betragtes som en serie af fem gradvise trin, hvor hvert trin bliver vurderet efter tilstanden i den iboende åndelige flamme. Set fra vort okkulte planetariske Hierarkis synsvinkel *bliver vi* – som jeg har nævnt før – *målt efter vort lys*.

Den første udviklingsperiode kan regnes fra det øjeblik, da dyremennesket blev et tænkende væsen, et menneskeligt væsen, til det tidspunkt, hvor det emotionelle legeme fungerer bevidst eller, hvor emotionerne er helt dominerende. Det svarer til den periode, der dækker den lemuriske tid og den første atlantiske tid. I løbet af denne periode polariseres mennesket i sit fysiske legeme og lærer resultatet af begærlegemets styring at kende. Det stræber kun efter legemlige nydelser. Det lever for sin fysiske natur og har ikke tanke for noget, der ligger højere. Denne periode svarer til et barns første 7-års-periode. På dette tidspunkt ser menneskehedens overvågende lærere den iboende flamme som et meget lille punkt, og det fysiske plans permanente atom opretholder polarisationen. Det kræver ingen opmærksomhed fra lærernes side, for den instinktive kraft, der findes i det højere selv, udfører arbejdet, og evolutionens fremdrivende kraft fører alt videre til fuldkommenhed.

Den anden periode dækker et tidsrum i udviklingen, hvor polarisationen stort set foregår i det emotionelle legeme, og hvor det lavere begær er blevet udviklet. Den senere atlantiske tid svarer til denne periode. Begæret er ikke længere helt så fysisk, for tænkning er begyndt at trænge frem på samme måde, som gær er årsag til at dej hæver. Mennesket er bevidst om uklare begær, der ikke knytter sig til det fysiske legeme. Det er i stand til at føle dyb kærlighed til lærere og vejledere, der er klogere end det selv, til at føle en voldsom og uforstandig hengivenhed til dem, det omgiver sig med, men også et voldsomt og uforstandigt had, fordi den ligevægt der er en følge af tænkning, og den balance der er et resultat af mental aktivitet, mangler i dets natur. Det plages af yderligheder.

Polariseringen ligger nu i det emotionelle permanente atom, men når dette udviklingstrin er nået, spiller et lys mellem de to atomer, der kender polarisering – det emotionelle og det fysiske. Det jeg søger at fremhæve på dette stadium er, at den mentale enhed endnu ikke kender polariseringskraften, den emotionelle opretholder den, og resultatet er en væsentlig ændring i selve atomets periferi. De elektroniske kombinationer, som danner det atom, der har gennemlidt polarisation, er grup-

peret i en anden geometrisk form end de, der endnu ikke har oplevet denne proces. Dette er en virkning af, at egoets liv påvirker atomets stof og forårsager mangfoldige tilnærmelser og differentieringer, der ikke findes i et ikke-polariseret atom. Emnet er vanskeligt tilgængeligt og indviklet.

Denne periode svarer til barnets anden 7-års-periode eller til den periode, hvor pubertetsalderen gennemleves og barnet modnes. Modenhed er et resultat af koordineret emotionel og fysisk polarisering. Koordination mellem det fysiske og emotionelle legeme er nu let at opnå. Problemet er at koordinere begge med det mentale legeme og senere med det egoiske legeme.

For menneskehedens iagttagende vejledere kan den iboende flamme eller lyset nu ses som en anelse større, men endnu er det meget svagt. Jeg savner de rette ord for at tydeliggøre det uden at vildlede, men vil forsøge: – i den første periode kunne man se, hvordan det fysiske atom blev oplyst. Her i den anden periode kan man se den samme udvikling af det emotionelle atoms lys, og det er et signal til lærerne om, at arbejdet går fremad. Alt dette dækker en enorm tidsperiode, for fremskridt i denne periode foregår ubeskriveligt langsomt. Min omtale af de atlantiske og lemuriske menneskeheder var blot for at vise en analogi med hensyn til målet og ikke med hensyn til disse tidsperioder.

Nu ved begyndelsen af *den tredje periode* kommer det vigtigste tidspunkt i menneskets udvikling, det tidspunkt, hvor tænkeevnen skal udvikles og det polariserende liv overgår til den mentale enhed. Er der tale om solsystemet, og ser vi menneskeheden som en enhed, hvis samlede antal permanente atomer udgør molekylerne i et modsvarende kosmisk atom, så har arbejdet udviklet sig fra fysisk til emotionel polarisering og forbliver dér. Først når den syvende cyklus af den større cyklus, og når systemet drages ind i mørket og ud af manifestation, vil det kosmisk mentale atom i Logos' legeme opnå polarisation. Her og der er der enkelte mennesker, der fuldender arbejdet og derved viser, at der er håb for alle.

Denne periode svarer til perioden mellem fjorten år og otte-

ogtyve år. Perioden her er længere, for der er meget, der skal gøres. To atomer har gennemgået polarisering, og ét er ved at gennemgå forandringen. Det er midtpunktet. På dette tidspunkt spiller lyset mellem de tre atomer, og tegner således personlighedens triangel. Men brændpunktet ændrer sig gradvist mere og mere inde i den mentale enhed, og det egoiske legeme bliver gradvis mere fuldstændigt og antager de rette proportioner.

Mennesket har nu kontrol over det fysiske legeme, og i hver tilværelse opbygger det et bedre. Det besidder et begærligeme med mere forfinede behov (bemærk den okkulte betydning af dette ord). Det oplever en glæde for det intellektuelle og stræber uafbrudt efter at få et mere fyldestgørende mentalt legeme; dets begær rettes opad i stedet for nedad, og det forvandles således til stræben – først som stræben efter alt, der angår tænkning, og senere efter det mere abstrakte og synteseskabende. Den iboende egoiske flamme eller lyset stråler nu ud fra et indre center til periferien og oplyser det kausale legeme og viser tegn på stærk varme. For det iagttagende Hierarki er det tydeligt, at hele det kausale legeme gennemtrænges af den guddommelige ild med varme og stråler, og at egoet bliver mere og mere bevidst på sit eget plan og stadig mere interesseret – *via de permanente atomer* – i personlighedens liv. Personlighedens fysiske hjerne er endnu ikke bevidst om forskellen mellem den medfødte mentale evne og det direkte pres fra det iboende ego, men tiden er nu blevet moden til en ændring af en eller anden art, og evolutionen bevæger sig hurtigt fremad. Den fjerde periode nærmer sig. Jeg vil her komme med et advarende ord. Alt dette foregår ikke i ordnet rækkefølge, om jeg så må sige. Det sker i samme takt som det større system udvikles, hele tiden med overlappinger og lighedspunkter, afhængig af åndens eller monadens stråle, af cykliske forandringer, af mangfoldigheden af de kræfter, som har astrologisk virkning på det pulserende liv i atomerne, og som ofte kommer fra ukendte kosmiske centre. ...

Den fjerde periode er den periode, hvor koordinationen af personligheden fuldføres, og den periode, hvor mennesket

besinder sig (som den fortabte søn gjorde i det fjerne land) og siger: »Jeg vil stå op og gå til min Fader«. Dette er resultatet af den første meditation. De tre permanente atomer fungerer, og mennesket er et aktivt, medfølelse og tænkende væsen. Det opnår fuldkommengørelse af personlighedens liv og begynder *bevidst* at ændre sin polarisation fra personlighedens liv til det egoiske. Det står på prøvestadiets eller discipelskabets vej eller er meget nær ved det. Det indleder transmutationsarbejdet og tvinger arbejdsomt, smertefuldt og omsorgsfuldt sin bevidsthed til ekspansion; for enhver pris er det besluttet på at virke og fungere i fuld frihed på de tre lavere plan. Det erkender, at egoet må have en perfekt udtryksform – fysisk, emotionel og mental – og for en umådelig høj pris skaber det derfor den nødvendige kanal. Det tiltrækker lærernes opmærksomhed. På hvilken måde gør det dette? Det kausale legeme begynder at udstråle det iboende lys. Det er blevet opbygget til et punkt, hvor det er så forfinet, at det er transparent, og det flammer op, når egoet har fået kontakt med triaden. Lyset befinder sig ikke længere under en skæppe, men flammer pludselig op og fanger mesterens opmærksomme øje.

Dette markerer perioden mellem det otteogtyvende og femogtredvte år i den voksnes liv. Det er i denne periode, mennesket finder sig selv, bliver klar over, hvad der kan blive dets virkefelt, og hvad det kan gennemføre, og hvordan det fra et verdsligt synspunkt kan komme til sin ret.

I løbet af *den femte periode* bryder flammen gradvis igennem det kausale legemes periferi, »men retfærdiges sti er som strålende lys, der vokser i glans til højlys dag«. Det er i den fjerde periode, at mennesket begynder at meditere – den mystiske meditation, der i den femte periode fører til den okkulte meditation, som tilvejebringer resultater, idet den foregår ifølge loven og derfor følger strålens retning. Det er gennem meditation, at mennesket – som en personlighed – føler vibrationen fra egoet og søger at nå op til egoet for at bringe den egoiske bevidsthed længere og længere ned, så det fysiske plan helt bevidst kan inkluderes. Det er gennem meditation og ved at skue indad, at mennesket lærer ildens betydning at ken-

de og retter denne ild mod alle legemerne, indtil intet er tilbage undtagen selve ilden. Det er gennem meditation eller ved at kunne række fra det konkrete til det abstrakte, at mennesket træder ind i den kausale bevidsthed og – under denne sidste periode – bliver det højere selv og ikke personligheden.

Polariseringen ændres under den femte periode (perioden for indvielsens vej) helt og holdent fra personligheden til egoet, indtil frigørelse er gennemført ved slutningen af denne periode, og mennesket står frigjort. Selv det kausale legeme føles som en begrænsning, og frigørelsen er fuldendt. Polariseringen flytter sig derefter højere op i triaden – denne ændring begynder ved den tredje indvielse. Det fysiske permanente atom forsvinder, og polariseringen bliver højere mental. Det emotionelle permanente atom forsvinder, og polariseringen bliver intuitiv. Den mentale enhed forsvinder, og polariseringen bliver åndelig. Mennesket bliver derefter en visdommens mester og har symbolsk set nået en alder af toogfyrre år, tidspunktet for fuldkommen modenhed i solsystemet.

Senere følger endnu en periode, der svarer til alderen fra toogfyrre til niogfyrre år, hvor den sjette og syvende indvielse kan tages, men denne periode gælder ikke læserne af disse breve. ...

Det kausale legemes særlige tyngde og beskaffenhed

9. juni 1920

Vort emne, det kausale legeme, åbner for nye tanker hos den eftertænkssomme. De nøjagtige tal og dimensioner kan ikke gives. De udgør en af indvielsens hemmeligheder, men visse begreber kan antydes og fremlægges til alle interesseredes overvejelse.

Hvad mener I egentlig, når I taler om det kausale legeme? Sig ikke retorisk »årsagslegemet«, for ord der siges på den måde er ofte uklare og vage. Lad os nu betragte det kausale legeme og finde frem til dets bestanddele.

På den involutionsvej findes det, som kaldes »gruppe-

sjæl«, og som rammende kan beskrives (så langt som jordiske ord tillader) som en samling af triader, der er omsluttet af et trefoldigt hylster af monadisk essens. På den evolutionære vej svarer grupper af kausale legemer til dette, og de er sammen-sat på lignende måde, men yderligere tre faktorer kommer til.

Det kausale legeme er en samling permanente atomer, tre i antal, der er omsluttet af et hylster af mental essens. Hvad sker der i det øjeblik et dyremenneske bliver et tænkende væsen, et menneske? Der sker det, at selvet nærmer sig ikke-selvet ved hjælp af sindet, for mennesket er »det væsen, i hvem den højeste ånd og det laveste stof er sammenkædet af intelligens«. Hvad mener jeg med denne sætning? Præcis dette: at da dyremennesket havde nået et tilstrækkeligt højt udviklingstrin, da dets fysiske legeme var tilstrækkeligt koordineret, da det havde en emotionel- eller begærnatur tilstrækkelig stærk til at danne grundlag for eksistens og kunne styre den ved hjælp af instinktet, og da spiren til mentalitet var tilstrækkeligt rodfæstet til at kunne give en instinktiv erindring og sammenhæng af ideer, som kan ses hos det almindelige husdyr, så bedømte den nedstigende ånd (som havde tilegnet sig et atom på det mentale plan), at tiden var moden til at tage de lavere legemer i besiddelse. Flammeherrerne blev tilkaldt, og de gennemførte overførslen af polariseringen fra triadens lavere atom til personlighedens laveste atom. Selv da kunne den iboende flamme ikke komme længere ned end til det mentale plans tredje underplan. Der mødtes de to og blev én, og det kausale legeme var dannet. Alt i naturen er indbyrdes afhængigt, og den iboende tænker kan ikke kontrollere de tre lavere verdener uden hjælp fra det lavere selv. *Den første Logos' liv skal sammenblandes med den anden Logos' liv og være baseret på den tredje Logos' aktivitet.*

Derfor har I ved øjeblikket for individualiseringen – som er det udtryk, der anvendes for tidspunktet for kontakt – på det mentale plans tredje underplan et lyspunkt, som indeholder tre atomer, og som selv er omsluttet af et hylster af mentalt stof. Arbejdet, der derefter skal udføres, består af:

1. At få lyspunktet til at blive en flamme ved til stadighed at få gnisten til at flamme op og give ilden næring.
2. At få det kausale legeme til at vokse og udvide sig fra noget farveløst og ægformet, der fastholder egoet som en æggeblomme i en æggeskal, til noget af sjældnen skønhed, der i sig har alle regnbuens farver. Dette er en okkult kendsgerning. Det kausale legeme vil, når tiden er inde, vibrere med en indre udstråling og en indre glødende flamme, der gradvis vil arbejde sig vej fra centrum ud til periferien. Den vil derefter bryde igennem denne periferi ved at anvende legemet (dette produkt af tusinder af liv med smerte og stræben) som brændsel til sine flammer. Den vil brænde alt op, den vil stige opad til triaden, og når den bliver ét med denne triade, vil den igen smelte sammen med den åndelige bevidsthed og vil føre med sig – her anvendes ordet varme som et symbol – en intensiv varme, farvekvalitet eller vibration, der tidligere manglede.

Idet vi må anskue alt ud fra personlighedens synsvinkel, indtil vi besidder egoisk vision, kan vi sige, at personlighedens opgave for det første er at forskønne, opbygge og udvide det kausale legeme, og for det andet er at integrere personlighedens liv i det kausale legeme og at drage det gode ud af det personlige liv og oplagre det i det egoiske legeme. Vi kan kalde det guddommelig vampyrisme, for det onde er blot den anden side af det gode. Efter at dette er fuldført, anvendes flammen på selve det kausale legeme, og opfyldt af glæde overværes destruktionsarbejdet, og flammen – det levende indre menneske og det guddommelige livs ånd – er frigjort og stiger op til sin kilde.

Det kausale legemes tyngde er afgørende for frigørelsesøjeblikket og markerer det tidspunkt, hvor opgaven med at forskønne og opbygge er tilendebragt, hvor Salomons Tempel er opført, og hvor det kausale legemes *vægt* (i okkult betydning) opfylder den standard, Hierarkiet har sat. Derefter indledes destruktionsarbejdet og frigørelsen nærmer sig. Mennesket gennemlevede foråret, derefter fulgte sommerens blomster-

flor, og nu skal efterårets nedbrydende kraft opleves – men denne gang bliver den kun mærkbar på de mentale niveauer og ikke på de fysiske. Øksen ligger ved roden af træet, men livsensens er opsamlet og gemt i det guddommelige skatkammer.

Ved en langsom og gradvis proces opsamles det gode i ethvert liv – det er denne samlede mængde, det kausale legeme består af. Opbygningen af det kausale legeme foregår i begyndelsen langsomt, men ved slutningen af inkarnationerne – på prøvestadiets vej og på indvielsens vej – foregår arbejdet med større hast. Strukturen er blevet sammensat, og enhver sten er tilhugget i det personlige liv. På Vejen – og det gælder begge opdelinger – fortsætter arbejdet med at fuldføre og forskønne templet med større hastighed. ...

I denne ganske korte konklusion af dette emne, vil jeg pege på, at omkredsen af det kausale legeme varierer efter type og stråle. Nogle egoiske legemer er mere cirkelformede end andre; nogle er mere ægformede og andre har en langstrakt form. Beskaffenheden og smidigheden er imidlertid af afgørende betydning såvel som graden af gennemtrængelighed (okkult set) af det lavere auriske æg for at kunne kontakte andre egoer og dog bevare identiteten, for at kunne forene sig med medmennesker og dog bevare individualiteten og for at kunne absorbere alt ønskeligt og dog altid bevare sin egen form.

4. Tilstanden i det kausale legeme

16. juni 1920

Vort emne i dag er den fjerde faktor, og den ligger bag valget af meditationsmetode og omhandler det kausale legemes tilstand.

Vi har beskæftiget os med det kausale legeme i sin relation til personligheden eller det lavere selv og vist vekselvirkningen mellem de to og deres indbyrdes afhængighed. Gennem vedvarende anvendelse af okkult meditation, gennem en gradvis neddæmpning af den lavere tænkning, og gennem koncen-

tration og klog opfølgning af den egoiske strålemeditation, afbalanceret af personlighedens strålemeditation, så vi, at det kausale legemes relation til personligheden blev stadig tættere, og at den kanal, der forbinder de to, blev stadig mere klar og fyldestgørende. Vi så, at dette til sidst resulterede i en ændring af polariseringen fra det lavere til det højere og senere til fuldstændig frigørelse fra begge – en centralisering fulgte derefter i den åndelige bevidsthed. Vi behandlede emnet set fra en lavere synsvinkel, idet vi så det ud fra det synspunkt, som er menneskets i de tre verdener.

I dag vil vi beskæftige os med emnet set fra det højere selvs synsvinkel, fra det egoiske niveau, og overveje dette selvs relation til Hierarkiet, til de omgivende egoer og til ånden. Det er vanskeligt at gøre mere end at give nogle få antydninger, fordi meget af det, jeg kunne sige, vil så godt som ikke blive forstået, og meget ville være alt for okkult og farligt som generel information.

Tre ting kan blive meddelt, som – såfremt der med klogskab mediteres over dem – kan føre til indre oplysning:

Egoet på sit eget plan erkender *bevidst* sin relation til mesteren og søger at overføre denne bevidsthed til personligheden.

Det højere selv på sit eget plan er ikke hæmmet af tid og rum og (idet det kender fremtiden så vel som fortiden) søger at bringe det ønskede mål nærmere for hurtigt at gøre det til virkelighed.

Det højere selv eller egoet på sit eget plan har direkte relation til andre egoer på den samme stråle og på en tilsvarende konkret eller abstrakt stråle, og – ved at erkende, at fremskridt sker i grupper – virker det på dette plan ved at hjælpe sine lige. Disse kendsgerninger forstås allerede halvt om halvt af de studerende, men jeg kan tydeliggøre det ved en kort forklaring.

Egoets relation til Hierarkiet

Egoets relation til en af mestrene erkendes bevidst på dette

stadium, men denne relation har sit eget udviklingsforløb. Det siges, at det menneskelige hierarki, der nu er under udvikling, består af tres milliarder bevidsthedsenheder eller ånder. De findes på de kausale niveauer, skønt antallet er lidt mindre nu på grund af, at enkelte mennesker fra tid til anden opnår den fjerde indvielse. Disse egoer, der befinder sig på forskellige udviklingsstadier, er alle sammenkædet med deres monade, ånd eller Fader i himlen på omtrent samme måde (blot i finere stof), som egoet er sammenkædet med personligheden.

Som I véd, befinder alle monaderne sig under kontrol af eller snarere danner en del af en af de planetariske ånders bevidsthed. På egoiske niveauer befinder egoerne sig i en lignende tilstand. En adept for deres stråle overvåger deres almene evolution og beskæftiger sig med dem *gruppevis*. Grupperne dannes under hensyn til tre vilkår:

- a. Til den egoiske stråles understråle.
- b. Til perioden for individualiseringen eller for indtrædelsen i menneskeriget.
- c. Til udviklingstrinet.

Adepten for deres stråle tager sig af den almene overvågning, men under ham arbejder mestrene på hver sin stråle og med deres egne individuelle grupper, der er knyttet til dem som følge af tidsperiode, karma og vibrationsniveau. Under mestrene arbejder de disciple, der er bevidste om det højere selv og derfor i stand til at arbejde på de kausale niveauer og hjælpe til i udviklingen af de egoer, hvis kausale legeme er mindre udviklet end deres eget.

Alt er på smukkeste måde underlagt loven, og da arbejdet med at udvikle det egoiske legeme afhænger af det fremskridt, som den trefoldige personlighed gør, så får egoet som følge heraf hjælp på de lavere niveauer af to forskellige disciple. Den ene arbejder på emotionelle niveauer og rapporterer til den anden discipel, som arbejder med det mentale legeme. Han på sin side rapporterer til disciplen med kausal bevidsthed, som igen rapporterer til mesteren. Alt dette udføres i

samarbejde med det kausale legemes iboende bevidsthed. Dette medfører, som I kan se, fem faktorer, der yder hjælp til egoet i dets evolutionære udvikling:

1. Adepten for hans stråle.
2. Mesteren for hans gruppe.
3. En discipel med kausal bevidsthed.
4. En discipel på det mentale plan.
5. En hjælper på det emotionelle plan.

I en lang række af liv er egoet praktisk talt ikke vidende om personligheden. Den magnetiske kæde eksisterer, men det er også alt. Som tiden går, når det personlige liv imidlertid frem til et punkt, hvor det indeholder noget, det kan tilføre det kausale legemes kvalitet. Det er et legeme, der i begyndelsen er lille, farveløst og ubetydeligt. Men timen kommer, hvor de første perfekte sten føres fra det personlige livs stenbrud, og mennesket, bygmesteren og kunstneren, maler med de første farver. Derefter begynder egoet at vise opmærksomhed, i begyndelsen sjældent, men senere med større hyppighed, indtil der kommer liv, hvor egoet klart arbejder på at betvinge det lavere selv, på at udvide kommunikationskanalen, og på at give den fysiske hjernebevidsthed viden om sin egen eksistens og målet for dens væren. Så snart dette er opnået, og den indre ild har en mere åben passage, tilbringes nogle liv med at stabilisere denne impression og med at gøre denne indre bevidsthed til en del af det bevidste liv. Flammens stråler bevæger sig længere og længere nedad, indtil de forskellige legemer er koordinerede, og mennesket betræder prøvestadiets vej. Det er endnu uvidende om det, der ligger forude, og er helt optaget af en intens og ivrig stræben og af iboende længsler mod det guddommelige. Det er ivrigt efter at gøre gode gerninger, det længes efter *viden* og drømmer hele tiden om nogen eller noget, der er højere end det selv. Alt dette underbygges af den faste overbevisning, at ved at tjene menneskeheden vil det ønskede mål blive nået, vil visionen blive en realitet, vil længslen blive opfyldt, og alt dette vil smelte sammen og bli-

ve til klarsyn.

Hierarkiet begynder nu at handle, og instruktionen foregår som tidligere nævnt. Indtil nu har lærerne kun overvåget og vejledt uden at beskæftige sig med selve mennesket. Gennemførelse af Planen har helt og holdent været overladt til egoet og til det guddommelige liv, medens mestrenes opmærksomhed var rettet mod egoet på sit eget plan. Egoet bestræber sig fuldt og helt på at øge vibrationen og at tvinge de ofte modstræbende lavere legemer til at reagere på og modsvare den hurtigt tiltagende kraft. Det er stort set et spørgsmål om, at ilden og varmen tiltager, og som følge deraf intensiveres vibrationens kapacitet. Den egoiske ild bliver stadig større, indtil arbejdet er gennemført, og den rensende ild bliver til illuminationens lys. Tænk over denne sætning. Som foroven, så forneden; processen gentages på ethvert trin af stigen. Selve monaden begynder ved den tredje indvielse at blive bevidst om egoet. Arbejdet foregår derefter hurtigere på grund af det udsøgte materiale og på grund af den kendsgerning, at modstand er en faktor i de tre verdener og ingen andre steder.

Derfor ophører smerte, når det gælder en mester, det vil sige smerte, således som vi kender den på jorden, hvilket stort set er en *smerte i stoffet*. Den smerte, der ligger gemt i forståelse og ikke i modstand, føles af de højeste bevidstheder, ja, den når endog selve Logos. Men dette ligger uden for emnet, og vil være uforståeligt for jer, der endnu er nedsænket i stoffet.

Egoets relation til sin egen udvikling

Egoet søger at tilvejebringe det ønskede mål på tre måder:

1. Ved at udføre et arbejde på abstrakte niveauer. Det stræber efter at kontakte og indeslutte det permanente atom, dets første direkte tilnærmelse til triaden.
2. Ved at udføre et arbejde med farve og lyd, med det mål at stimulere og levendegøre, og at arbejde på den måde i grupper og under ledelse af en mester.

3. Ved hyppige forsøg på at opnå fuld kontrol over det lavere selv, hvilket er ubehageligt for egoet, der har tendens til at forblive tilfreds med bevidsthed og stræben på sit eget plan. Glem ikke, at selve egoet har en hel del at kæmpe med. Vægring ved at inkarnere findes ikke kun på de åndelige niveauer, men også på det højere selvs niveau. Egoet stræber også efter visse fremskridt, der hører under tid og rum (som det forstås i de tre verdener), såsom ekspansion af den kausale periferi gennem studiet af guddommelig telepati, planetarisk psykologi og viden om lovene om ild.

Egoets relation til andre egoer

Det er nødvendigt at huske bestemte ting:

Periodicitet. Der skelnes mellem egoer i inkarnation, og egoer ude af inkarnation, idet de opgaver, de er i stand til at udføre, er forskellige. Egoer, hvis genspejlinger er inkarnerede, er mere begrænsede end de, der ikke er inkarnerede. Det er næsten, som om det højere selv bevægede sig nedad eller viligt begrænsede sig til en tredimensional eksistens, medens egoer, der er ude af inkarnation, ikke er begrænsede på samme måde, men virker i en anden retning eller dimension. Forskellen kan ses ved at iagttage, hvad det er opmærksomheden fokuseres på i livet på det fysiske plan. Emnet er vanskeligt at forstå, ikke sandt. Jeg tror ikke, jeg kan forklare forskellen tydeligere. Måske kan man sige, at de inkarnerede egoer er mere positive, og de ikke-inkarnerede egoer mere negative.

Aktivitet. Denne faktor er stort set et spørgsmål om stråle, idet den ret indgående påvirker relationen mellem egoerne. De, der er på samme stråle, forenes og vibrerer lettere med hinanden end de, der er på forskellige stråler. Det er først, når det andet aspekt eller visdomsaspektet er udviklet, at syntese bliver mulig.

På det mentale plans tredje underplan er egoerne opdelt i grupper – individuel opdeling forekommer ikke, kun gruppeopdeling efter stråle og udviklingstrin.

På det andet underplan integreres grupperne og blandes, og

ud af niogfyrre grupper dannes (ved sammensmeltning) toogfyrre. Synteseprocessen kan opstilles således:

	1. underplan.	35 grupper, 7 x 5
<i>Det mentale plan</i>	2. underplan.	42 grupper, 7 x 6
	3. underplan.	49 grupper, 7 x 7
<i>Det buddhiske plan</i>	3. underplan.	28 grupper, 7 x 4
	1. underplan.	21 grupper, 7 x 3
<i>Det atmiske plan</i>	Atomart underplan. . .	14 grupper, 7 x 2
<i>Det monadiske plan</i>	7 store grupper

Jeg har givet nogle få antydninger her. Det er så lidt i forhold til det, I senere vil få at vide, når de af jer, der nu studerer, udvider bevidstheden yderligere. Men det er alt, hvad jeg kan sige nu, og det har jeg kun gjort med den hensigt at vise, hvor meget der skal tages i betragtning, når de rette meditationsformer anvises af en mester. Han må med kloghed tage hensyn til den egoiske stråle og til, hvordan det kausale legemes relation er til det lavere selv og til Hierarkiet. Han må kende legemets tilstand ligesom dets beskaffenhed. Dets relation til andre egoer må nøje betragtes, da alle er i grupper. Der skal derfor anvises en meditation, der harmonerer med den *gruppe*, som egoet er knyttet til, for når det enkelte menneske mediterer, kontakter det ikke kun sit eget ego, men også sin egoiske gruppe og gennem denne gruppe den mester, det som følge deraf er knyttet til, selv om meditationens virkningskraft helt afhænger af det arbejde, der er blevet udført på okkult vis og under loven. Gruppens betydning i meditationsarbejdet forstås så godt som ikke, men I anbefales at studere ovennævnte tanker grundigt.

5. Tidens øjeblikkelige behov og beredvilligheden

17. juni 1920

I dag skal vi studere den femte faktor, der indgår i beslutningen om meditationsmetode, og vi skal se på denne specielle periodes behov og menneskets egnethed til at imødekomme behovet.

Lad os først foretage en ganske kort sammenfatning, for værdien ved at gentage er fundamental. Vi har i korthed berørt den egoiske stråles faktor, således som den vurderes af en lærer, når han skal anvise en meditation, og vi har set, hvordan alle strålerne sigter mod det samme mål, men ad forskellige veje, og at hver enkelt stråle kræver en speciel meditationsmetode. Vi har berørt, hvordan meditation kan modificeres ved at tage hensyn til personlighedsstrålen. Derefter så vi på tidsfaktoren, der viser det kausale legemes tilstand, dets udviklingstrin og dette legemes relation til dets tre lavere udtryk, og i går afsluttede vi med nogle korte antydninger om det kausale legeme på sit eget niveau og om omfanget af bevidsthed. Alt dette viser, hvor klog den lærer må være, der påtager sig at foreslå en meditation. Her vil jeg tilføje et enkelt punkt: – en lærer, der ikke besidder evnen til kausal bevidsthed og kausal kontakt, kan ikke anvise en sand og okkult velegnet meditation. Når læreren kender tonen, vibrationshastigheden og farven, kan han med visdom anvise, men ikke før. Inden dette tidspunkt er kun generaliseringer mulige, og en anvist meditation vil kun tilnærmelsesvis modsvare behovet og samtidig være sikker.

Endnu en faktor kommer til – en faktor, der varierer efter tidens behov. Alle cykler har ikke samme fundamentale betydning. De perioder i en cyklus, der har virkelig betydning, er slutningen og de tidspunkter, hvor overlapning og sammensmeltning foregår. Det viser sig på det fysiske plan som store revolutioner, vældige naturkatastrofer og grundlæggende omvæltninger inden for Hierarkiets tre områder – området for verdenslæreren, for overhovedet for en rodrace og for lederen af civilisation eller kraft. På de tidspunkter i en cyklus, hvor sammensmeltning finder sted, krydser strømme hinanden, og hele systemet synes at befinde sig i en kaotisk tilstand. En cyklus' midterste periode, hvor den indkommende vibration er stabiliseret og den gamle er forsvundet, manifesteres som en periode i ro og tilsyneladende ligevægt.

På intet tidspunkt i menneskehedens historie har dette vist sig tydeligere end i første halvdel af dette århundrede. Den

sjette stråle for hengivenhed toner bort og ind kommer strålen for ceremoniel lov. Med denne stråles tiltagende styrke kommer en overgang, hvor de fremtrædende særpræg og evner, der vedrører kraft og aktivitet, kommer i forgrunden, dvs. en syntese, glem ikke det, af de fire mindre stråler. Heraf opstod kampen for idealer og den hengivne troskab for en sag, således som vi har set det demonstreret i forbindelse med mesteren Jesu stråle. Derfor kolliderer idealisternes bestræbelser (rigtige eller forkerte) inden for ethvert område, og de kæmper en bitter kamp. Hvad var verdenskrigen andet end kulminationen af to modsatrettede idealer, der blev udkæmpet på det fysiske plan? Dette var et eksempel på den sjette stråles kraft. Efterhånden som den sjette stråle toner bort, vil konflikterne høre op, og gradvis vil organisation, regler og orden, der betinges af den tiltagende kraft – kraften fra mesteren R's stråle – begynde at dominere. Den nuværende kaotiske tilstand vil ændre sig til ordnede og organiserede forhold i en ny verden. Den nye rytme vil efterhånden præge menneskenes dårligt organiserede samfund og ændre det nuværende sociale kaos til social lov og orden. De religiøse forskelle og de forskellige sekter inden for de mange såkaldte religioner vil ændre sig og få deres religiøse udtryk tilpasset i en form, der stemmer overens med loven. De økonomiske og politiske anstrengelser og spændinger vil ændre sig til et system, der kommer til at fungere harmonisk under bestemte grundlæggende former. Alt vil blive styret ceremonielt, og de indre resultater, som Hierarkiet stræber efter, vil langsomt tage form. Men glem ikke, at ved denne forherligelse af lov og orden med deraf følgende former og begrænsninger, vil der mod slutningen (jeg vælger mine ord med omhu) opstå en ny periode med kaos, hvor det indespærrede liv frigøres endog fra disse begrænsninger, idet det fører med sig evnen og essensen, det fik under den udvikling, som den syvende stråles Logos stræbte mod.

Således er situationen fra tid til anden ned gennem tidsaldrene. Hver stråle kommer efter tur ind og får magt og fører med sig sine egne inkarnerende ånder, for hvem perioden markerer et tidsrum af forholdsvis mindst modstand. De

kontakter seks andre typer af kraft i verdenerne og seks andre grupper af væsener, der skal præges af denne kraft og føres videre frem med strålen i dens færd mod det universelle mål. Det er netop sådan, den specielle situation er i denne periode, som vi lever i, en periode, hvor den syvende Logos for ceremoniel lov og orden søger at rette op på det midlertidige kaos, og prøver på at mindske det inden for de grænser, der sættes af det liv, som flygter fra de gamle og udtjente former. De nye former er nødvendige nu og vil blive hensigtsmæssige. Det er først efter den midterste periode i en ny cyklus, at begrænsning igen vil være mærkbar, og da vil forsøget med at nå frigørelse på ny begynde.

Derfor overvejer den kloge lærer nu for tiden situationen ved at bedømme den nye indkomne stråles virkning på de ånder, der er i inkarnation. Her har vi således en tredje stråle og dens betydning, der må indgå i overvejelserne, når meditation skal anvises. Føler I, at opgaven er kompliceret? Lykkeligvis udruster visdommens hal sine afgangselever til opgaven.

I denne specielle periode vil meditationens formaspekt (enten meditationen principielt er baseret på den egoiske stråle eller på personlighedens stråle) gennemgå en stor udvikling. I kan overalt se, at der er opbygget og tildelt mange bestemte former både til enkelte mennesker og til grupper, og det har bevirket en vækst af hvid magi med lov og orden på det fysiske plan som følge. Den kommende genopbygningsperiode vil forløbe i henhold til strålen, og dens endelige fremgang og fuldbyrdelse er nærmere, end det måske kunne forventes. Den store herre kommer ifølge loven, og intet kan standse hans komme.

Netop nu er tidens største behov de mennesker, som forstår loven, og som kan arbejde med den. Nu er der også mulighed for at udvikle dette princip og for at uddanne mennesker til at hjælpe verden.

De mindre stråler for harmoni og videnskab responderer hurtigt på den syvende stråles påvirkning. Med denne udtalelse mener jeg, at deres monader let kan påvirkes i denne retning. Monaderne fra den sjette stråle for hengivenhed finder

ensretning mere vanskeligt, indtil de nærmer sig tidspunktet for syntese. Den første og den anden stråles monader finder i denne stråle et område, hvor de kan udtrykke sig. Første stråle monader har en direkte tilknytning til denne stråle og søger at udøve loven gennem magt, medens anden stråle monader, som er den synteseskabende type, vejleder og styrer gennem kærlighed.

Jeg tror, at jeg i dag har bragt nok til at fremkalde tanker om denne femte faktor. Det er alt, hvad jeg søger at gøre. Resten overlades til intuitionens vejledende lys. Det, den indre vejleder åbenbarer, er af langt større værdi for det enkelte menneske, end det der meddeles på eksoterisk måde. Derfor – tænk efter og overvej.

Nogle opmuntrende ord

18. juni 1920

... Det er først, når disciplen er villig til at frigøre sig fra alt og til ikke at fastholde noget for at kunne tjene den store, at frigørelse opnås, og begærlegemet bliver transmureret til et legeme for den højere intuition. Det er ved at tjene fuldt ud hver dag – uden tanke om eller planlægning for fremtiden – at mennesket kan kaldes den fuldkomne tjener. Lad mig henlede jeres opmærksomhed på følgende: Al bekymring og angst er hovedsagelig baseret på selviske motiver. I frygter for yderligere smerter, I viger tilbage for sørgelige erfaringer. Det er ikke på den måde, I når målet. Målet når I ved at betræde forsagelsens vej. Det kan muligvis betyde forsagelse af glæde eller forsagelse af god anseelse eller forsagelse af venner og forsagelse af alt, der står hjertet nær. Jeg siger *muligvis*. Jeg siger ikke, at det er således. Jeg søger blot at påpege, at såfremt det er den måde, I skal nå målet på, da er det den rigtige vej for jer. Alt, som bringer jer hurtigt frem til mestrene og til deres lotusfødder, bør I ivrigt ønske velkommen.

Derfor skal I dagligt fremme det højeste ønske, der udelukkende omfatter anerkendelse af den indre vejleder og lærer,

samt det egoiske respons på gode handlinger udført uden emotionelt engagement.

Skulle tab blive jeres lod, så tag det med et smil. I sidste instans kommer en stor belønning, og alt det tabte vil vende tilbage. Skulle hån og foragt blive dit lod, så tag også det med et smil, for det er kun mesterens anerkendende blik, der er værd at søge. Skulle løgnagtigheder versere, frygt ikke, men kæmp videre. En løgn er en jordisk foreteelse, man kan lade ligge som noget, der er for ringe til at bruge tid på. Ærlighed, ubetinget stræben, en helliget hensigt og øren, der er døve for al jordisk larm – alt dette er målet for disciplen. Jeg siger ikke mere. Jeg ønsker blot, at I ikke sløser unødigt energi på intetsigende indbildninger, febrilske spekulationer og ængstelige forventninger.

6. De indre og ydre grupper, som eleven er knyttet til

Emnet til overvejelse i dag er af praktisk interesse. Det handler om menneskets tilhørsforhold til grupper. Relationen til en mester har vi til en vis grad betragtet, og jeg vil derfor fortsætte med instruktion om gruppeforbindelse.

Vi studerede i går meditationens betydning i forbindelse med den gruppe, som mennesket er knyttet til på de egoiske niveauer. I dag skal vi beskæftige os med den gruppe, det skal være sammen med på jorden. Denne gruppe er ikke, som det kunne forventes, en eksakt genspejling af gruppen på de egoiske niveauer, for kun visse enheder i en egoisk gruppe vil være i inkarnation på samme tid. Det har at gøre med loven om årsag og virkning, således som den kommer til udtryk i nationale grupper, i religiøse grupper og i familier.

Fire grupper, der er forbundet med eleverne

Når et menneske er i inkarnation, er der fire kredse af mennesker, det kan betragte som sin gruppe:

1. *Den store nationale gruppe*, som mennesket tilhører, og hvis karma (på grund af det store antal) er så stærk, at det ikke

kan trække sig væk fra den, selv om det vil. Det har visse racemæssige egenskaber og visse temperamentsmæssige tendenser, som er skjult i de fysiske legemer i dets nation, og det må i hele sit liv på jorden bære denne konstitution og disse tendenser, der er dybt rodfæstede i denne specielle legemstype. Den nødvendige lektie kan læres i netop dette legeme, og i evolutionsforløbet vil det fra gang til gang blive skabt, så det er bedst egnet til den type arbejde, der skal udføres. En østerlandsk legemstype har egenskaber i én retning, og et vesterlandsk legeme har egenskaber i en anden retning, men de er begge lige gode, om jeg så må sige. Jeg søger at gøre dette punkt helt tydeligt, for vesterlændingen har tendens til at efterabe østerlændingen og til at gøre, hvad han kan for at tvinge sine vibrationer til det samme niveau som østerlændingens. Dette er til tider årsag til bekymring for de indre lærere, og det fører nu og da til uro i legemerne.

Der har været for stor tendens til at tro, at målet for alle er at være som en østerlænding. Men glem ikke, at af de store mestre er det ikke alle, der er østerlændinge, og at de mestre, der har europæiske legemer, er nået lige så langt, som de mere kendte østerlandske adepter. Tænk over dette. Det kræver klog eftertanke, derfor fremhæver jeg dette faktum. Når der er mere kendskab til dette område, og når meditationsskoler er oprettet og ledes efter sande okkulte retningslinjer af kvalificerede lærere, vil der blive planlagt meditationsformer, som er tilpasset nationaliteten og de temperamentsforskelle, der eksisterer i de forskellige nationer. Enhver nation har sine dyder og sine fejl. Det vil derfor være den ledende lærers opgave at tildele meditationer, der vil forstærke dyderne og dæmpe fejlene. Området, som disse tanker kommer ind på, er så omfattende, at jeg ikke kan behandle det her. Specialister vil senere tage problemet op, og den tid kommer, hvor østen og vesten hver især har deres egne skoler, der er underlagt de samme grundlæggende regler og bliver overvåget af de samme indre lærere. Alligevel vil de på en klog måde adskille sig på bestemte punkter og (skønt de stræber hen imod samme mål) følge forskellige veje. I vil senere se disse skoler blive oprettet

i alle nationer. Det vil ikke blive nemt at opnå adgang til dem, for enhver ansøger vil blive underkastet en krævende adgangsprøve. I vil se, at skolerne til en vis grad vil være forskellige, ikke hvad angår de grundlæggende principper, men hvad angår tilpasningsmetoder, og de beror på skolelederens kloge skelneevne. Skolelederen, der er af samme nationalitet som eleverne, og som har det kausale legemes evner fuldt udviklede, vil tilpasse metoden til det øjeblikkelige behov.

Senere vil jeg mere udførligt beskrive meditationsskolernes fremtid, men nu søger jeg principielt at generalisere.

2. *Den anden gruppe*, der er af betydning i elevens liv, er *hans familiegruppe* med dens særlige familiearv og karakteregenskaber. Ethvert menneske, der har nået et punkt i evolutionen, hvor okkult meditation er ønskværdig og mulig, er inkarneret i en bestemt familie efter eget valg:

- a. For at udligne karma så hurtigt som muligt.
- b. For at få et fysisk legeme, som netop denne familie kan give.

I vil derfor let kunne se, at når der skal anvises en okkult meditation, der skal gennemføres på det fysiske plan i et fysisk legeme, så er det nødvendigt, at læreren véd noget om det fysiske legemes herkomst og om elevens medfødte karakteregenskaber, både for at finde den vej, der byder mindst modstand, og for at vise det, der skal overvindes. (Nogle af jer, der mediterer, er tilbøjelige til at være så optaget af at stræbe efter intuitiv bevidsthed, at I overser de meget nødvendige fysiske legemer). Den fysiske hjerne og hovedets konformitet spiller en stor rolle i processen, og det må ikke negligeres i fremtiden, således som det er tilfældet nu for tiden. Det forholder sig nødvendigvis således, for manglen på skolede lærere i fysiske legemer er nu for tiden meget stor.

Derfor er familiegruppen det andet betydningsfulde område, der indgår i overvejelsen, og den har større betydning, end I muligvis tror.

I de kommende meditationsskoler vil der blive opbevaret

optegnelser om elevens forfædre, hans slægtshistorie, hans ungdoms- og livsforløb og om hans eventuelle sygdomme. Disse optegnelser vil til mindste detalje være nøjagtige, og meget vil man få at vide på denne måde. Regelmæssighed vil præge livet, og en videnskabelig renselse af det fysiske legeme vil være en af de første ting, der vil blive forsøgt. Forøvrigt (når talen er om disse skoler) vil jeg råde jer til ikke at forestille jer, at de er beliggende et eller andet isoleret sted. I verden, og alligevel ikke af verden, er idealet, og først i de fremskredne stadier eller lige før en indvielse vil eleven få tilladelse til at trække sig tilbage i perioder af forskellig længde. Det er den indre ubundethed, der tæller, samt evnen til at holde selvet på afstand af omgivelserne, der har betydning og ikke så meget isolation på det fysiske plan.

3. *Den tredje gruppe*, som mennesket må have med i sine betragtninger, er den specielle *gruppe af tjenere*, som det er knyttet til. Ethvert menneske, der er rede til okkult meditation, har igennem mange liv vist en intelligent villighed til at tjene og til at arbejde blandt menneskesønnerne. Uselvsk tjeneste er fundamentet i okkultistens liv, og såfremt dette fundament ikke eksisterer, lurder faren og okkult meditation kan blive en trussel. Dette er årsagen til, at mennesket må være aktivt inden for et af tjenesteområderne i verden, og han må ligeledes kunne spille sin rolle på de indre plan. Læreren må således overveje følgende:

- a. Det gruppearbejde, som mennesket udfører, og hvordan det kan blive bedre kvalificeret til at tjene i denne gruppe.
- b. Typen af det arbejde, som mennesket udfører, og dets relation til sine medarbejdere i dette arbejde – en meget betydningsfuld okkult faktor – vil nøje blive bedømt inden en meditation anvises. Bestemte typer af meditation (som mennesket måske selv ønsker) kan blive ham nægtet på grund af, at de ikke passer til den pågældendes arbejde, og fordi de har tendens til at udvikle visse egenskaber, som kan hæmme tjeneren i sit arbejde. De meditationer, der øger evnen til at *tjene*, vil altid være målet. Dybest set om-

fatter det større mål det mindre.

4. *Den fjerde gruppe*, der indgår i lærerens beregninger, er *den gruppe, som mennesket tilhører på de indre plan*, den skare af hjælpere, der er blevet det anvist, eller – såfremt det er en discipel – den gruppe af elever, som det er en del af. Deres bestemte type af gruppearbejde vil blive betragtet, elevens evne til fremskridt sammen med gruppemedlemmerne vil blive fremmet og hans evne til at udfylde sin bestemte post vil tiltage.

Med disse sidste få oplysninger har jeg blot antydnet nogle af de mange ting, der dukker op, og som må tages med i betragtning, når en meditation skal anvises. Tre stråler skal betragtes, samt det kausale legemes udviklingstrin og gensidige relation på sit eget plan til sin gruppe, til Hierarkiet og til sin genspejling, personligheden. Vi har også karma, tidens behov og personens eget behov, samt hans relation til fire forskellige grupper.

Alt dette er muligt og vil en skønne dag blive erkendt, men den periode, hvor grunden skal lægges, er endnu ikke forbi, og den vil vare længe endnu. Kontrol af tænkeevnen er meditationens nuværende mål, og det må altid være det første skridt.

Fjerde brev

Anvendelse af det hellige ord i meditation

1. Grundlæggende teser
2. Det hellige ords skabende og destruktive virkning
3. Udtale og anvendelse i individuel meditation
4. Den okkulte meditations virkning på centrene og på hvert af legemerne

Fjerde brev

Anvendelse af det hellige ord i meditation

19. juni 1920

Emnet, vi i dag skal beskæftige os med, har en sådan dybde og en så gennemgribende betydning, at det er helt naturligt, at I viger tilbage for at prøve at forstå det. Uanset, at der kan siges meget om dette emne, er der her kun mulighed for at beskrive det i store træk, hvilket desværre vil forekomme alt for overfladisk set i forhold til dybden i det, der må forblive usagt.

1. Grundlæggende teser

Først vil jeg søge at fremlægge enkelte grundteser, som – selv om de opfattes som mentale begreber – alligevel kan være så dybe, at de ikke er så ligetil at forstå.

Det drejer sig om fem i alt – fem ud af et så enormt antal, at vi ikke kan fatte det. Teserne er baseret på syv fundamentale kendsgerninger, som menneskene endnu ikke forstår fuldt ud. H.P.B. berørte tre af dem i sin beskrivelse af grundteserne i *Den hemmelige lære*. Fire er stadig skjult, men den fjerde er man ved at komme til kundskab om gennem studiet af psykologi og psykiatri. De sidste tre teser vil i løbet af de næste tre runder vise sig. I løbet af den nuværende runde vil forståelsen af den fjerde tese blive en realitet.

Disse teser er følgende:

1. At alt eksisterende er baseret på lyd eller på ordet.
2. At differentiering er et resultat af lyd.
3. At ordet har forskellig virkning på hvert plan.
4. At arbejdet med at indbygge eller uddrive vil blive fuldført i overensstemmelse med ordets tone eller lydets vibration.
5. At det ene trefoldige ord har syv tonearter, og at disse syv tonearter har hver sin undertone.

I forståelsen af disse grundlæggende kendsgerninger ligger megen oplysning skjult om anvendelsen af ordet i meditation.

I den store oprindelige intonering af det hellige ord (de tre oprindelige åndedræt med deres syv lyde – et åndedræt for hvert af de tre solsystemer) var tonen forskellig, og lydene var afstemt i flere tonearter.

I det første solsystem var fuldbyrdsen og kulminationen af det første åndedræt en intonering med majestætisk klang af tonen FA – den tone, der er dette solsystems grundtone, tonen for den manifesterede natur. Denne tone *er*, og den skal kompletteres med den anden tone for dette det andet solsystem. Tonen er ikke fuldkommen eller afrundet – selv ved slutningen af den større cyklus vil den ikke nå fuldkommenhed. Logos anslår den nu, og skulle han ophøre hermed, ville hele solsystemet forsvinde ud i fuldstændigt mørke. Det ville betyde manifestationens endeligt.

For det andet solsystems vedkommende, det nuværende solsystem, må tonearten ikke røbes. Det er en af den sjette indvielses hemmeligheder og må ikke åbenbares.

I det tredje solsystem vil den tredje og sidste tone blive føjet til det første og det andet solsystems grundtoner, og hvad har I så? I har den logoiske personligheds dur-treklang i sin fuldkommenhed, en modsvarighed til mikrokosmos' dur-treklang – en tone for hvert plan. Det er blevet sagt, at Sollogos arbejder på de kosmiske plan med det kosmiske sinds problemer, at han virker i sit fysiske solsystem, at han er polariseret i sit kosmisk astrale eller emotionelle legeme, og at han er ved at udvikle kosmisk tænkeevne. Således kan vi se, at som det er på alle plan i solsystemet, således er det også i mikrokosmos. Når I forstår denne overensstemmelse og anvender den klogt, finder I frem til oplysning om, hvordan det hellige ord skal anvendes i meditation.

Første solsystem. svarer til det fysiske legeme.

Andet solsystem. svarer til det emotionelle legeme.

Tredje solsystem. svarer til det mentale legeme.

Ved at studere ordet eller lyden, der danner disse tre legemer, kan I finde hjælp til at anvende ordet i forbindelse med opbygningen af det intuitive legeme og i renselse af personligheden.

Det, vi nu skal studere, vil blive opdelt under fire overskrifter, og vi tager dem op ét efter ét:

1. Det hellige ords skabende virkning.
2. Det hellige ords destruktive virkning.
3. Udtalelse og anvendelse:
 - a. i individuel meditation,
 - b. i gruppearbejde og større forsamlinger,
 - c. i visse specielle tilfælde.
4. Dets virkning på legemerne og centrene, og dets effektivitet i at tilvejebringe koordination med egoet.

2. Det hellige ords skabende og destruktive virkning

20. juni 1920

Vi vil i dag fortsætte med emnet fra i går. Vi delte det op i fire dele, og vi skal nu se på de to første – ordets skabende og destruktive virkning. Det er kun muligt at give et par antydninger i bred forstand, men de kan danne grundlag for en intelligent anvendelse af loven.

Lad os først gentage, at verdensernes eksistens er forårsaget af lyd. Først liv, så stof, derefter stoffets tiltrækning til livet med den hensigt at manifestere og udtrykke dette liv, og dernæst en systematisering af stoffet i de nødvendige former. Lyden skabte den sammenbindende faktor, den fremdrivende impuls og den tiltrækkende formidler. I okkult og dyb metafysisk forstand står lyd for det, vi kalder »relationen mellem«. Lyden er den skabende formidler og den sammenkædende tredje faktor i manifestationsprocessen. Den er akasha. På de højere plan er lyd en virksom kraft for det store væsen, der styrer den kosmiske lov om gravitation og dens relation til

vort solsystem, medens den på de lavere plan viser sig som astralt lys – refleksionens store formidler – der fastholder og foreviger i sin vibrerende favn fortid, nutid og fremtid, eller det vi kalder tid. I direkte relation til det lavere legeme manifesterer den sig som elektricitet, prana og magnetisk fluidum. En forenkling af denne tanke vil I muligvis kunne fremkalde, hvis I opfatter lyden som en formidler af loven om tiltrækning og frastødning.

De syv store åndedræt

Ved at intonere dette solsystems hellige ord i dets syvfoldige helhed, fik Logos inspiration til at samle det stof, der var nødvendigt for manifestation, og iværksatte evolutionen af dette stof ved det første store åndedræt.

Ved det andet store åndedræt skete der en differentiering, der lidt efter lidt fremkaldte det andet logoiske aspekt.

Ved det tredje store åndedræt trådte aktivitetsaspektet frem, og stoffet blev præget med denne kvalitet, hvorved den femfoldige evolution blev mulig.

Ved det fjerde store åndedræt responderede nogle af hierarkierne, og de store bygmestre så Planen tydeligere. Der findes en klar forbindelse mellem det fjerde åndedræt og det fjerde skabende hierarki, som er de menneskelige ånders hierarki. Logos' fjerde tone har en særlig betydning for menneskeånden og en særlig virkning på denne jord og på denne fjerde cyklus. Det forholdsmæssige heri er så kompliceret, at det er vanskeligt for jer på nogen måde at forstå virkningen. Det I kan se og forstå er, at det kommer til udtryk gennem det fjerde plans og den fjerde stråles harmoniske tone. Denne tone gennemtrænger verdens mennesker i denne tid og har gjort det siden den fjerde rodraces begyndelse. Den viser sig i menneskehedens kamp for at forstå idealet for harmoni og fred og i den verdensomspændende stræben i denne retning.

Dette fjerde åndedræt er specielt tilpasset den menneskelige evolution.

Vi kan sammenfatte det således:

Det trefoldige ords første undertone anslog den første vi-

brerende tone og satte sfærerne i bevægelse – de solare og atomare. Den giver *viljen* konkret udtryk.

Det trefoldige ords anden undertone fremkaldte lidt efter lidt det andet aspekt og bragte den kosmiske hersker over den synteseskabende stråle i manifestation. Den viser sig som dualitet eller *reflekterende kærlighed*.

Det trefoldige ords tredje undertone gjorde vor femfoldige evolution mulig. Den er grundtonen for de fem lavere plan. Den viser sig som *aktivitet eller tilpasning*.

Det trefoldige ords fjerde undertone er det menneskelige hierarkis lyd og kan i sin helhed kaldes »menneskets råb«.

Hver enkelt lyd bringer en stråle i direkte manifestation med alt som indgår i denne stråle. Hver lyd kommer til udtryk på netop det plan, hvor den er den fremherskende tone.

Det femte store åndedræt har en egen speciel virkning, idet dens efterklang rummer nøglen til alt, – det er *ildens åndedræt*. Det skabte en vibration magen til den på det kosmisk mentale plan og er nært forbundet med det første åndedræt. Det er dominanten (i teknisk musikalsk terminologi) for solsystemet, på samme måde som det tredje åndedræt modsvarer dur-treklngen. Det er Logos' tone. Ved hvert åndedræt tiltrækkes nogle væsener fra kosmiske niveauer til Logos med henblik på manifestation. En tilsvarende metode kan ses i mikrokosmos, når egoet anslår den egoiske tone i de tre verdener og forbereder sig til den kommende inkarnation. De permanente atomer eller kerner omsluttet af stof, som tonen tiltrækker, og som er nødvendigt for hensigten med inkarnationen. Selve stoffet er belivet af et levende væsen. På samme måde responderer ildens kosmiske herrer, vort solsystems store levende væsener, når denne femte undertone anslås. Også Flammeherrene i selve solsystemet responderede således, da mikrokosmos anslåede den monadiske tones femte undertone, og derved blev de draget ind i den menneskelige evolution.

Det sjette store åndedræt tiltrak herrerne for det mystiske pentagram, det emotionelle plans flygtige essenser, evnen til begær ikklædt stof, det logoiske livs vandaspekt.

Ved intoneringen af den syvende undertone opstod der

krystallisation og fuldstændig overensstemmelse med loven om tilnærmelse. Det resulterede i manifestationens tætte aspekt, der er det område, hvor den dybeste erfaring kan erhverves. I kan således se dets relation til strålen for ceremoniel orden, en af de store opbyggende stråler – en stråle, der sammensætter stof i en bestemt orden for at få de ønskede former.

I er måske nu forundret over, hvorfor jeg tilsyneladende har bevæget mig bort fra vort emne. For jer kan ovennævnte synes at omhandle noget helt andet. Lad mig forklare. Mikrokosmos skal blot gentage den makrokosmiske opgave. Ånden eller monaden på dens eget plan anslår tonen (dens hierarkiske tone) og stiger ned i inkarnation. Det er både tonen for tiltrækning og for udånding. Personligheden – der er monadens genspejling på det tætteste punkt i evolutionen – er forbundet med monaden gennem den tiltrækkende kraft i det hellige ord, der intoneres af dens monade i dennes tone og i dens egen undertone.

Men udåndingsopgaven er allerede fuldført. Det er involu-tion. Arbejdet med at indånde eller at blive genabsorberet i kilden fortsætter. Når personligheden (efter mange liv med belastning og søgen) finder sin egen åndelige tone i den rigtige toneart og med den rette undertone, hvordan bliver så resultatet? Den harmonerer med dens monadiske tone, den vibrerer med samme styrke, den pulserer i samme farve, den mindste modstands vej er endelig fundet, og det iboende liv frigøres og vender tilbage til sit eget plan. Men arbejdet med at opdage dette foregår meget langsomt, og mennesket må anstrenge sig med umådelig omhu og umage for at finde frem til akkorden. Først opdager mennesket personlighedens treklang og anslår den. Det resulterer i et ordnet harmonisk liv i de tre verdener. Dernæst opdager det egoets femte dominant, akkordens toneart, og anslår den i samklang med personlighedens tone. Resultatet er, at der dannes et vakuum (om jeg så må sige), og det frigjorte menneske med sin belivende sjæl – den trefoldige ånd samt sindet og erfaring – de tre kompletteret med firfoldigheden og den femte, stiger op til monaden. Det er loven om tiltrækning, således som den kommer til udtryk gen-

nem lyd. Lige søger lige, drevet dertil på grund af foreningen af farve og rytme.

Dette fører frem til den anden faktor, som vi beskæftiger os med, den nedbrydende faktor. I frigivelsesprocessen brydes kæderne, i frigørelsesprocessen opløses de gamle former, og i kontrollen over stoffet ses åndens frigørelse. Ved at intonere det hellige ord i dets syvfoldige helhed, fremkommer frigørelsen fra de nedbrudte former; det sker først ved udåndingen, der tiltrækker stof, og dernæst ved indåndingen, der gradvis nedbryder og efterlader de materielle former.

Meditation og ordet

Ovennævnte er beskrevet i systematisk form. Jeg vil nu kæde det sammen med meditation og vise, hvordan det vil virke. Når mennesket mediterer, stræber det efter to ting:

- a. at forme tanker, at bringe abstrakte ideer og intuitive indtryk ned til det mentale plans konkrete niveauer. Dette kan kaldes *meditation med sædtanke*.
- b. at koordinere egoet, og at skabe det vakuum midt imellem den fysiske hjerne og egoet, som resulterer i den guddommelige udstrømning og den deraf følgende nedbrydning af formerne efter frigørelse. Dette kan kaldes *meditation uden sædtanke*.

På et bestemt tidspunkt i evolutionen blandes de to. Sædtanken føres ned, hvorved der skabes et vakuum, ikke så meget mellem de højere og lavere legemer, som mellem dem og det intuitive plan eller planet for harmoni.

Ved intoneringen af det hellige ord i meditation bør mennesket derfor (hvis det intoneres korrekt) være i stand til både at udføre det skabende arbejde og det nedbrydende arbejde på samme måde som Logos. Det bliver en genspejling i mikrokosmos af den kosmiske proces. Mennesket skal tiltrække stof af en finere art til sine legemer og udstøde det grovere. Det skal formulere tankeformer, som tiltrækker finere stof, og som udstøder det, der har en lavere vibration. Det skal intonere

ordet på en måde, så det automatisk opnår koordination, og således at der skabes det nødvendige vakuum, hvorved der åbnes for en nedstrømning fra oven. Alle disse virkninger vil vise sig, når ordet intoneres korrekt. Herefter vil hver meditation gøre mennesket mere koordineret, vil udstøde noget af det lavt vibrerende stof i dets legemer, vil udvide kanalen yderligere for således at udstyre det med et legeme, der bedre kan modtage den oplysning, der kommer fra de højere niveauer.

Men så længe den korrekte anvendelse ikke er mulig, vil den virkning, der skabes ved intoneringen af ordet, være meget ringe, hvilket i dette tilfælde er lykkeligt for det menneske, der anvender det. I studiet af de syv store åndedræt og deres virkning på hvert plan kan mennesket finde frem til meget, der bør finde sted på de forskellige underplan af hvert plan, specielt i relation til dets egen udvikling. I studiet af solsystemets grundtone (som blev stabiliseret i det første system), kan man finde meget om anvendelsen af ordet på det fysiske plan. Heri ligger en antydning til nærmere eftertanke. I bestræbelsen på at finde grundtonen for dette solsystem, kærlighedens og visdommens tone, vil den studerende oprette den nødvendige kommunikation mellem det emotionelle plan eller begærplanet og det intuitive plan og vil opdage det emotionelle plans hemmelighed. I studiet af ordet på mentale niveauer og dets betydning i formopbygning, vil tonearten til opførelse af Salomons Tempel blive opdaget, og eleven vil udvikle det kausale legemes evner og til sidst opnå frigørelse fra de tre verdener.

Ikke desto mindre må den studerende huske, at først må han finde sin personligheds tone og dernæst den egoiske tone, før han kan nå monadens akkord. Når han har gjort dette, har han, for sig selv, intoneret sit eget trefoldige ord og er nu en intelligent skaber besjælet af kærlighed. Målet er nået.

Nogle praktiske anvisninger

21. juni 1920

Denne eftermiddag vil jeg forklare, hvorfor det ikke er muligt for mig, ej heller fornuftigt eller hensigtsmæssigt, at oplyse om de forskellige tonearter, som det hellige ord kan intoneres i. Jeg kan ikke gøre andet end at antyde generelle principper. Hvert menneske, hver bevidsthedsenhed, er så forskellig fra alle andre, at det individuelle behov først kan tilgodeses, hvis læreren har fuld kausal bevidsthed, og hvis eleven selv er nået til et punkt, hvor han er indstillet på at vide, at turde og at være tavs. De farer, som misbrug af ordet forvolder, er så omfattende, at vi ikke vil indlade os på andet end at antyde grundlæggende ideer og fundamentale principper og overlade til aspiranten selv at finde frem til de punkter, der er nødvendige for hans egen udvikling. Han må selv foretage de nødvendige forsøg, indtil han finder frem til den metode, *han kan anvende*. Kun det, der opnås gennem egne bestræbelser, hård kamp og bitter erfaring, har permanent og varig værdi. Først når disciplen – gennem fiasko, gennem fremskridt, gennem hårdt tilkæmpede sejre og gennem bitre timer efter nederlag – er kommet i samklang med de indre tilstande, vil han opdage, at anvendelsen af ordet har både en videnskabelig og en erfaringsmæssig værdi. Hans manglende vilje beskytter ham i høj grad mod misbrug af ordet, men hans bestræbelse på at opnå en kærlig holdning vil til sidst føre ham frem til den korrekte intonering. Kun det, vi selv har *erfaret*, bliver til en varig evne. En lærers forklaringer, uanset hvor dybsindig eller *vís* han måtte være, er kun mentale begreber, indtil de gennem menneskets egen erfaring er blevet en del af dets liv. Som følge heraf kan jeg kun antyde retningen. Jeg kan kun give generelle antydninger. Resten må den meditationsstuderende selv finde frem til.

3. Udtale og anvendelse i individuel meditation

Her vil jeg give nogle praktiske anvisninger. Jeg henvender mig til det menneske, som befinder sig på prøvestadiets vej, og som derfor har en intellektuel forståelse af det, det skal

opnå. Det er nogenlunde klar over sin plads i evolutionen og over, hvilket arbejde der skal udføres, hvis det en dag skal kunne gå igennem indiviellsens portal. På denne baggrund kan hovedparten af de studerende af disse breve forstå det, jeg siger. ... De begynder at meditere og søger at tilpasse sig de nødvendige regler. Lad mig give nogle få indledende retningslinjer:

Aspiranten opsøger dagligt et roligt sted, hvor han kan undgå uro og forstyrrelser. Han gør klogt i at opsøge det samme sted hver dag, fordi han dér opbygger en skal, der virker beskyttende og gør den ønskede højere kontakt lettere opnåelig. Stoffet på dette sted – stoffet i det, som I kan kalde det omgivende rum – bliver derved afstemt med en bestemt vibration (menneskets egen højeste vibration, der opnås efter en række meditationer), der gør det lettere for ham hver gang at begynde med den højeste vibration og således undgå en lang forudgående indledning med at hæve sin vibration.

Aspiranten sætter sig i en stilling, der er bekvem for det fysiske legeme. Der kan ikke fastlægges nogle entydige og faste regler, eftersom det afhænger af det fysiske legemes tilstand, – det kan være handicappet, stift eller have andre begrænsninger. Der bør stræbes efter en afslappet sindstilstand tillige med årvågenhed og opmærksomhed. Dovenskab og slaphed fører ikke til noget. Den stilling, der er bedst egnet for de fleste, er at sidde på gulvet med korslagte ben og med ryggen op ad noget, der kan støtte rygsøjlen. Men i intensiv meditation eller når aspiranten er nået så langt, at centrene hurtigt vækkes (måske også den indre ild, der pulserer ved rygsøjlen basis), så bør han sidde med ret ryg uden nogen form for støtte. Hovedet må ikke bøjes bagover, idet spændinger bør undgås, men det bør i stedet holdes lige og med hagen let afslappet. Når det gøres på denne måde, vil de spændinger, der er karakteristisk for så mange, forsvinde, og det lavere legeme vil blive afspændt. Øjnene skal være lukkede, og hænderne foldede i skødet.

Derefter skal aspiranten undersøge, om hans åndedræt er jævnt, roligt og regelmæssigt. Er det tilfældet, skal han afspænde hele sin person, holde sindet positivt og det fysiske

legeme smidigt og modtageligt.

Han skal derefter visualisere sine tre legemer, og når han har besluttet, om meditationen skal foregå i hovedet eller i hjertet (jeg tager dette punkt op senere), skal han trække sin bevidsthed dertil og fokusere på et af centrene. Efter at have gjort dette, skal han helt bevidst erkende, at han er en Guds søn på vej tilbage til Faderen, at han er Gud selv, der søger at finde den gudsbevidsthed, som er hans, at han er en skaber, der søger at skabe, at han er guddommens lavere aspekt, der søger koordination med det højere. Dernæst skal han intonere det hellige ord tre gange ved at lade det lyde svagt første gang, hvorved det mentale legeme påvirkes, lidt højere anden gang, hvorved det emotionelle legeme stabiliseres, og endnu højere sidste gang, hvorved det fysiske legeme påvirkes. Virkningen på hvert legeme vil være trefoldig. Når det intoneres korrekt med bevidstheden fastholdt roligt i det center, der er valgt, vil virkningen blive som beskrevet i det følgende:

På de mentale niveauer

- a. Kontakt med hovedcentret får det til at vibrere. Den lavere mentale tænkeevne dæmpes.
- b. Sammenkædning med egoet i større eller mindre grad, men altid i en vis udstrækning gennem det permanente atom.
- c. Grovere partikler drives ud og finere bygges ind.

På de emotionelle niveauer

- a. En klar stabilisering af det emotionelle legeme gennem det permanente atom, samt kontakt til hjertecentret, der sættes i bevægelse.
- b. Det grovere stof drives ud, og emotions- eller begærlegemet gøres mere farveløst, hvorved det bliver en sand genspejling af det højere.
- c. Det bevirker en pludselig indstrømning af følelser fra det emotionelle plans atomare niveauer til det intuitive plan via den atomare kanal, der eksisterer mellem disse to plan. De strømmer opad og renser kanalen.

På de fysiske plan

- a. Virkningen er omtrent den samme, men her er det hovedsageligt det æteriske legeme, der påvirkes, hvorved den guddommelige indstrømning stimuleres.
- b. Indstrømningen omkranser legemet og danner en skal, der virker som beskyttelse. Den frastøder disharmoniske faktorer i de nære omgivelser.

Logos' akkord og analogi

22. juni 1920

Vi fortsætter nu med at studere det hellige ords anvendelse i gruppearbejde og dets brug til visse specielle formål. Vi har ganske kort studeret, hvordan ordet anvendes af det menneske, der begynder at meditere. Vi så, at virkningen i overvejende grad er renselse, stabilisering og koncentration. Mere end dette er ikke muligt for den studerende, før han har opnået tilladelse til at lade ordet lyde i en af de egoiske undertoner. I vil opdage, at den egoiske tone ligger nøjagtigt samme sted i tonerækken som den logoiske. Og hvor var det? I fik beskrevet en syvfoldig akkord, i hvilken de vigtigste punkter på vort udviklingsstrin er:

1. Grundtonen.
2. Dur-treklngen.
3. Dominanten eller den femte.
4. Den afsluttende syvende.

Her kan gives en antydning om en analogi. Der findes en tæt forbindelse mellem den femte tone, eller dominanten, og det femte princip, manas eller det mentale. I dette solsystem (men ikke det første eller tredje), findes der en interessant genklang mellem det femte plan (sindet) og dominanten, og mellem det sjette plan (emotion) og dur-treklngen. Fra bestemte synsvinkler skaber det emotionelle legeme i denne forbindelse et tredje legeme for bevidsthed – hvis man regner det faste fysiske legeme og legemet for prana eller elektrisk vitalitet som to

enheder. Mere kan jeg ikke sige, fordi helheden ændrer sig ustandselig, og delene gennemtrænger hinanden, men jeg har givet stof til eftertanke.

Som tidligere nævnt findes den egoiske tone i en lignende tonerække, fordi den er en genspejling på sit eget plan af den logiske. Vi har følgelig en grundtone for det fysiske niveau, treklngen for det emotionelle niveau, og den femte for det kausale niveau. Når mennesket mestrer tonearten og har fundet sin egen undertone, så kan han intonere det hellige ord med stor præcision og således nå det ønskede mål. Hans koordination vil være fuldendt, legerne vil være rensede, kanalen fri for hindringer, og den højere inspiration vil blive mulig. Dette er målet for al sand meditation, og det kan nås ved den rette anvendelse af ordet. I mellemtiden vil det – på grund af manglen på lærere og på grund af elevens mangler – kun være muligt at intonere ordet så godt som muligt i bevidstheden om, at ingen farer lurér dér, hvor hensigten er oprigtig, og at visse resultater, såsom beskyttelse, ro og korrektion, kan opnås.

Gruppen anvendelse af ordet

Anvendes ordet af en gruppe, forstærkes dets virkning under forudsætning af, at gruppen er rigtigt sammensat; er den ikke det eller rummer den uønskede elementer, så ophæves virkningen og bliver helt neutraliseret. Der er derfor bestemte retningslinjer, gruppen skal kende og følge, før den kan anvende ordet på fyldestgørende måde:

- a. Det er ønskeligt, at mennesker på samme stråle eller på kompletterende stråler, danner gruppe.
- b. Det er ønskeligt, at ordet intoneres i samme toneart, eller i harmoni hermed. Udføres intoneringen således, bliver vibrationsvirkningen vidtgående, og visse reaktioner vil vise sig.

Hvilke resultater kan man forvente, såfremt ordet intoneres korrekt af en gruppe, der er rigtigt sammensat?

- a. En stærk strøm skabes, som når den discipel eller mester, der er ansvarlig for gruppen. Derved får han mulighed for at sætte gruppen i forbindelse med broderskabet, der tillader, at kanalen gøres klar til overføring af undervisning.
- b. Der skabes et vakuum, som i nogen grad ligner det vakuum, der bør eksistere mellem egoet og personligheden, men her er det mellem en gruppe og dem, der befinder sig på den indre side.
- c. Hvis alle forudsætninger er opfyldte, fører det ligeledes til, at gruppen sammenkædes med de involverede personligheds egoiske grupper, at de involverede kausale legemer stimuleres, at alle tre grupper sammenkædes – de lavere, de højere og broderskabet – i en triangel for overføring af kraft.
- d. Det har en bestemt virkning på den lavere gruppes fysiske legemer. Det forstærker de emotionelle legemers vibration, uddriver uharmoniske, og det bevirker, at alt kommer til at vibrere i takt med den højere rytme. Dette resulterer i ligevægt. Det stimulerer den lavere tænkeevne, men samtidig åbner det for forbindelse til den højere tænkeevne. Når den træder ind, stabiliseres den lavere konkrete tænkeevne.
- e. Det tiltrækker opmærksomheden fra visse af de devaer eller engle, som arbejder med menneskenes legemer, og det sætter dem i stand til at udføre dette arbejde med større præcision og til at danne kontakter, der senere vil være nyttige.
- f. Det danner omkring gruppen en beskyttende skal, som (selv om det kun er midlertidigt) beskytter mod forstyrrelser, som gør gruppen som enhed i stand til at arbejde med større lethed og i overensstemmelse med loven, og som hjælper de indre lærere til at finde den mindste modstands vej mellem dem selv og dem, der søger deres instruktion.
- g. Det er en hjælp i evolutionsarbejdet. Denne hjælp vil være uendelig lille, men ikke desto mindre er enhver bestræbelse, som medvirker til lovens frie spil, som på enhver måde bearbejder materien med det formål at forfine den, som stimulerer vibration og gør kontakten lettere mellem det højere og det lavere, et redskab i hånden på Logos til fremskyndelse af hans Plan.

Jeg har her kort omtalt bestemte virkninger, der fremkommer, når ordet intoneres i samklang. Senere, når reglerne for okkult meditation er forstået og afprøvet gennem forsøg, vil ovennævnte virkninger blive studeret nærmere. Efterhånden som menneskeheden bliver mere clairvoyant, vil de også blive registreret og kontrolleret. De geometriske former, der skabes af den enkelte og af gruppen ved intoneringen af ordet, vil blive registreret og nedskrevet. Ved en grundig betragtning af det arbejde, som grupperne har udført, vil det være muligt at flytte enkelte medlemmer fra forskellige grupper til andre grupper, der passer bedre til dem. Senere, efterhånden som menneskene udvikler den højere bevidsthed, vil valget af gruppeledere ikke kun foregå på grundlag af deres åndelige indsigt og intellektuelle anlæg, men også på grundlag af deres evne til at se med det indre syn, hvorved de kan støtte gruppen og dens medlemmer i rigtig planlægning og i korrekt udvikling.

Grupper med specielle opgaver

Senere vil der blive dannet grupper med henblik på løsning af specielle opgaver, og det bringer os til mit tredje punkt, som drejer sig om anvendelsen af ordet i forbindelse med bestemte planlagte mål.

Lad mig nævne nogle af de mål, som hver gruppe må stille sig, når den dannes. Ved at anvende det hellige ord tillige med sand okkult meditation vil grupperne kunne opnå bestemte resultater. Tiden er endnu ikke inde til dette, og der er ikke behov for en detaljeret beskrivelse, men hvis tingene udvikler sig som forventet, vil I se det virkeliggjort i et vist omfang i jeres livstid.

1. Grupper, med det formål at udvikle, betvinge og rense det emotionelle legeme.
2. Grupper, med det formål at fremme den mentale udvikling, at styrke ligevægten og at skabe kontakt til den højere tænkeevne.
3. Grupper, der arbejder med healing af det fysiske legeme.
4. Grupper, hvis formål det er at skabe koordination og at

- rense kanalen mellem det højere og det lavere.
5. Grupper, der behandler besættelser og mentale sygdomme.
 6. Grupper, hvis opgave det vil være at studere reaktionen på intoneringen af ordet, at registrere og opstille tabeller over de geometriske former, der opstår som konsekvens af intoneringen, at undersøge virkningen på de enkelte gruppemedlemmer, og at observere de udefra kommende væsener, der tiltrækkes ved dets kraft. Disse grupper skal være temmelig højt udviklede og være i stand til at foretage clairvoyante undersøgelser.
 7. Grupper, som udelukkende arbejder på at oprette kontakt til devaerne, og som samarbejder med dem i henhold til loven. Under den syvende stråles aktivitetsperiode, vil dette blive meget lettere.
 8. Grupper, som målrettet og videnskabeligt arbejder med lovene for strålerne, og som studerer strålernes farve og lyd, deres virkninger på det enkelte menneske og på gruppen og strålernes indbyrdes relation. Dette må nødvendigvis blive en udvalgt gruppe, og kun mennesker på et højt åndeligt niveau, og som nærmer sig indvielse, vil få tilladelse til at deltage. Glem ikke, at disse grupper på det fysiske plan blot er en direkte manifestation af de indre grupper af aspiranter, elever, disciple og indviede.
 9. Grupper, som arbejder direkte under en mester, og som følger en bestemt fremgangsmåde fastlagt af ham. Disse grupperes medlemmer vil derfor være valgt af mesteren.
 10. Grupper, der specifikt arbejder under en af de tre store afdelinger, og som – under sagkyndig vejledning – søger at påvirke menneskene politisk og religiøst, og at fremskynde de evolutionsprocesser, der styres af afdelingen for Civilisationens Herre. Nogle af disse grupper vil komme til at arbejde i kirken, andre i frimureriet og atter andre sammen med de indviede ledere for de store organisationer. Når I tænker over dette må I huske, at som tiden går, bliver hele verden stadig mere mental – heraf følger, at denne type arbejde til stadighed udvides.
 11. Andre grupper vil udelukkende arbejde med det, der kan

- kaldes det forberedende arbejde for den fremtidige koloni.
12. Der vil blive dannet problemgrupper, som de kan kaldes, som skal løse sociale, økonomiske, politiske og religiøse problemer, efterhånden som de opstår, og som skal studere virkningerne af meditation, farve og lyd.
 13. Atter andre grupper vil beskæftige sig med børneopdragelse, med den individuelle oplæring af mennesker, med vejledning af mennesker på prøvestadiets vej og med udvikling af de højere evner.
 14. Senere, når den Store Herre, Kristus, træder frem med sine mestre, vil der være nogle få dybt esoteriske grupper, der skiller sig ud fra alle de andre, hvor medlemmerne (alt efter udvikling og karmisk ret) vil blive oplært til discipelskab og til den første indvielse. Der vil blive dannet syv sådanne grupper eller centre med henblik på en ganske bestemt okkult oplæring. ... Kun de, hvis vibrationsmæssige kapacitet er tilstrækkelig, vil finde vej dertil.

Jeg har givet jer nok at tænke over for i dag, og vi vil vente med at beskæftige os med fjerde punkt til i morgen.

23. juni 1920

I har ret i at tænke, at tilstandene i dag ikke er, som man kunne ønske. Hele verden haster mod en krise – men det er en krise, der fører til genopbygning, selv om den for tilskueren ser ud til at være nedbrydende. Overalt ser vi nedbrydning af de gamle former, og dette arbejde er endnu ikke helt gennemført. Ikke desto mindre er arbejdet kommet så langt, at der er givet tilladelse til, at stilladset til den nye bygning kan opstilles. Når man vedvarende i afklaret ro fastholder det næste mål, så forenkles det, der skal gøres.

I dag skal vi beskæftige os med virkningen af ordet på de forskellige centre, på hvert legeme, og på anvendelsen af ordet ved koordination af legemerne med det kausale legeme. Dette er vort fjerde punkt. De to første er tæt forbundne, fordi det

hellige ord (når det fremsiges korrekt) virker på de forskellige legemer gennem centrene og deres astrale og mentale modsvarigheder. Nogle af virkningerne, som for eksempel udskillelse af uønsket stof, der erstattes af nyt, ordets beskyttende virkning og dets opgave med at stabilisere og rense, har vi i en vis udstrækning berørt. Vi vil nu i større grad rette vor opmærksomhed mod centrene, og mod de virkninger, som intoneringen af ordet har på dem.

De syv centre og det hellige ord

Vi vil nu opstille vore tanker under følgende overskrifter. Sådanne opstillinger har deres værdi. De systematiserer viden, hvorved de styrker det mentale legemes opbygning, og det at de læses gør, at de er lettere for den studerende at huske.

- Opstilling og beskrivelse af centrene.
- Vækst og udvikling af centrene.
- Meditationens virkning på centrene.

Lad mig først sige, at visse oplysninger vil blive holdt tilbage, selv om de kan synes at være en naturlig følge af det, jeg ellers vil meddele. Den risiko, der er forbundet med en uforsigtig udvikling af centrene, er endnu alt for stor til, at vi vil indlade os på at give udtømmende og detaljerede instruktioner. Vi søger at udvikle mestre i barmhjertighed, formidlere af universets kærlighed. Vi søger ikke at udvikle mestre i de sorte kunster og specialister i hensynsløs selvudfoldelse på bekostning af den uindviede. Visse kendsgerninger er blevet og kan blive meddelt. De vil føre til udvikling af intuitionen og inspirere den, der søger lyset, til en mere ihærdig stræben. Andre kendsgerninger må holdes tilbage, fordi de ville blive farlige våben i hånden på den samvittighedsløse. Hvis I herefter har den opfattelse, at jeg blot har meddelt tilstrækkeligt til at vække interesse, så skal I vide, at dette netop er min hensigt. Når jeres interesse og alle aspiranternes interesse er tilstrækkeligt vakt, da kan intet holdes skjult for jer.

Opstilling af centrene

De fysiske centre er, som I véd:

1. Rygsøjlels basis.
2. Solar plexus centret.
3. Milten.
4. Hjertecentret.
5. Strubecentret.
6. Pinealkirtlen.
7. Hypofysen.

Denne opstilling er korrekt, men jeg vil give jer en anden opdeling, der er baseret på tidligere meddelte kendsgerninger om solsystemet. De nævnte syv centre kan betragtes som fem, idet vi ser bort fra milten og tæller de to hovedcentre som ét. Disse fem centre hører ind under vor femfoldige evolution i dette det andet solsystem.

I det første solsystem blev de tre lavere centre udviklet, og dem skal okkultisten ikke beskæftige sig med. De dannede basis for udvikling af den lavere firfoldighed inden individualiseringen, men de er nu transcenderet, og den guddommelige ild skal fokuseres i andre og højere centre.

Milten

Milten, det tredje center, har en særlig opgave. Den har sin modsvarighed i det tredje aspekt, aktivitetsaspektet, og i den tredje stråle, strålen for aktivitet (tilpasningsevne), og er grundlaget for alle mikrokosmos' fundamentale aktiviteter og for mikrokosmos' stadige tilpasninger til sine omgivelser, til sine behov og til makrokosmos. Den styrer de selektive processer i mikrokosmos. Den optager makrokosmos' vibrationskraft og -energi og forvandler den, så mikrokosmos kan anvende den. Vi kunne kalde den organet for transmutation, og – når dens funktioner forstås fuldt ud – vil man opdage, at den virker som et magnetisk bindeled mellem det bevidste, tænkende, trefoldige menneske og dets lavere legemer, når disse

lavere legemer betragtes som ikke-selvet, og som selv vitaliseres af besjælende væsener. Det er den livskraft, som kontakter disse væsener, der er det væsentlige og målet.

I miltens emotionelle modstykke er den organet for emotionel vitalitet, idet den på samme måde virker som et bindeled. På det mentale plan har den til en vis grad samme formål, men her vitaliseres tankeformerne ved hjælp af den energigivende vilje. Jeg vil derfor ikke beskrive miltens funktion ud over disse generelle antydninger. Kun få mennesker har evnen til at stimulere den ved at anvende ordet, og det er heller ikke ønskeligt, at de gør det. Den udvikler sig normalt, hvis aspiranten selv – som en helhed – udvikler sig som ønsket, hvis hans fysiske legeme modtager en tilstrækkelig mængde af solens livskræfter, hvis hans emotionelle legeme aktiveres af høje ønsker og er åbent for nedstrømning af kraft fra det kausale og intuitive niveau, og hvis hans mentale liv er intensivt, vibrerende og tilskyndet af en kraftfuld vilje, så vil milten, tillige med dens indre modsvarigheder, udvikle sig og være i en sund tilstand.

Det var, hvad jeg ville sige om dette emne, og jeg vil ikke behandle det yderligere i disse breve.

De grundlæggende centre

De tre grundlæggende centre med størst betydning for gennemsnitsmennesket, der er polariseret i sit emotionelle legeme og lever et almindeligt liv i menneskenes verden, er:

1. Rygsøjlels basis.
2. Solar plexus centret.
3. Hjertecentret.

De tre vigtigste centre for det menneske, der nærmer sig prøvestadiets vej, og for det menneske, der tilstræber at leve et altruistisk liv efter at være blevet mæt af de tre verdener tillokkelser, er:

1. Rygsøjlels basis.
2. Hjertecentret.
3. Strubecentret.

Dets solar plexus center er vendt tilbage til normal funktion efter at have tjent sit formål som et center for den emotionelle fokusering. Ildens aktivitet centrerer mere i strubecentret.

De tre vigtigste centre for mennesket på selve Vejen i dens dobbelte opdeling er:

1. Hjertecentret.
2. Strubecentret.
3. Hovedcentret.

Den guddommelige aktivitet har udviklet solar plexus centret, styrer alle centrene under solar plexus centret og bevæger sig opad i et ordnet forløb, indtil den er fokuseret i og levendegør hovedcentrene.

Tidligere opdelte vi et menneskes liv i fem store perioder og beskrev dets udvikling i hvert enkelt. Vi kan (hvis vi generaliserer med forsigtighed) foretage samme opdeling af de fem centre.

Periode I – hvor centret ved rygsøjlels basis er det mest aktive, når det gælder dets rotation og ikke dets firdimensionelle betydning. Den indre ild er fokuseret på vitalisering af forplantningsorganerne og på funktionen af personlighedens fysiske liv.

Periode II – hvor solar plexus centret er målet for ildens retning, og hvor den emotionelle modsvarighed vibrerer synkront hermed. To centre vibrerer nu, selv om det kun er ganske langsomt. De andre er aktive. Man kan se, at de pulserer, men der findes ingen cirkulerende bevægelser.

Periode III – den guddommelige ild stiger til hjertecentret, og de tre centre roterer nu sammen i ordnet rytme. Jeg vil gøre opmærksom på, at vitalisering af et center bevirker en forøget tilstrømning af kraft til alle centre, og jeg vil yderligere påpege, at der findes syv centre i hovedet (tre store og fire mindre), og at disse centre modsvarer et af centrene i legemet. De ud-

gør en syntese, og når deres modsvarende centre stimuleres, modtager de selv en tilsvarende mængde rotationskraft.

Periode IV – markerer en særlig stimulering af strubecentret. Al skabende aktivitet hos det trefoldige menneske – fysisk, emotionelt og mentalt – hæves op til tjeneste, og dets liv begynder okkult set at *lyde*. Det er *okkult produktivt*. Det manifesterer, og dets tone når frem før det selv. Dette er et ud-sagn om en okkult kendsgerning, som er helt tydelig for dem, der har den indre vision. Koordinationen mellem centrene bliver tydelig. Rotationen intensiveres, og selve centrene ændrer udseende, de åbner sig, og den roterende bevægelse bliver firdimensionel og vender sig indad mod sig selv. Centrene er nu udstrålende lyspunkter, og de modsvarende fire lavere hovedcentre er aktiveret i samme grad.

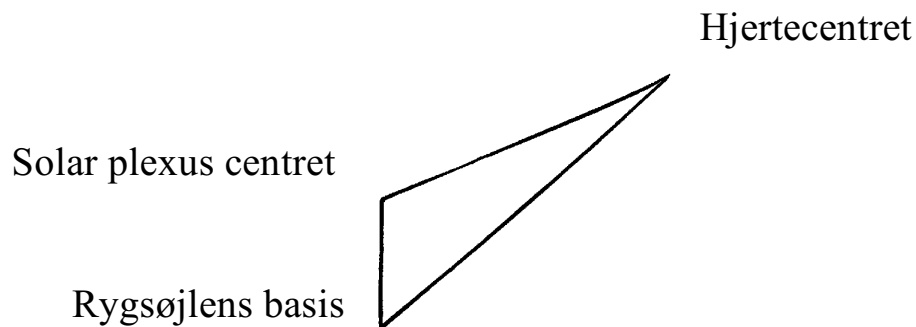
Periode V – markerer, at ilden anvendes i forbindelse med hovedcentrene, og at de bliver fuldstændigt opvakte.

Inden indvielsen vil alle centrene rotere i firdimensionel orden, men efter indvielsen bliver de til flammende hjul, og – set clairvoyant – af sjælden skønhed. Kundalini-ilden er således vakt og stiger gennem de nødvendige spiraler. Ved den anden indvielse opvækkes de emotionelle centre på lignende måde, og ved den tredje indvielse berøres centrene på det mentale plan. Den indviende kan da stå i nærværelsen af den Store Konge, den Ene Indvier.

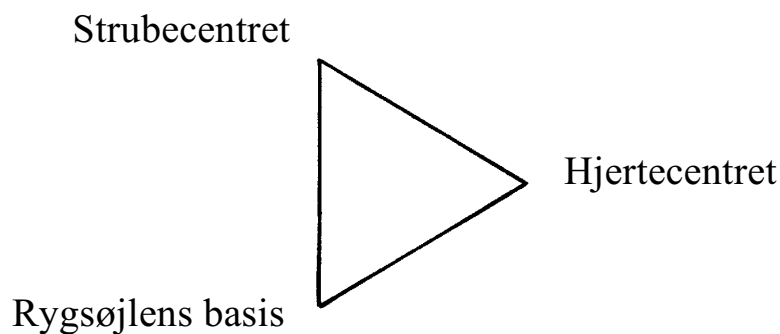
Jeg vil understrege, at den studerende altid må erindre, at der her kun gives generaliseringer. Mikrokosmos' udvikling er lige så kompliceret som makrokosmos'. Opvækkelsen af centrene, og i hvilken rækkefølge, afhænger af forskellige faktorer som for eksempel:

- a. Strålen for ånd eller monade.
- b. Strålen for egoet, det højere selv, eller sønnen, eller understrålen.
- c. Menneskerace og nationalitet.
- d. Det specielle arbejde, der skal udføres.
- e. Den studerendes indsats.

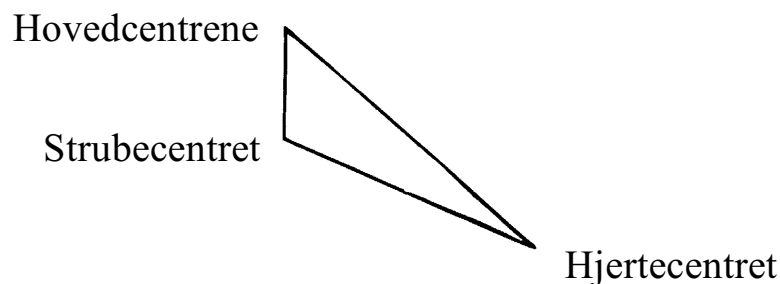
De grundlæggende centre for gennemsnitsmennesket



De grundlæggende centre for det udviklede menneske



De grundlæggende centre for mennesket på Vejen



I kan af ovennævnte se, at det er nytteløst at opstille regler for udvikling af centrene og at formulere metoder, hvormed ilden kan bringes i cirkulation, indtil den tid kommer, hvor kyndige lærere med specialviden og clairvoyante evner leder arbejdet på det fysiske plan. Det er ikke tilrådeligt for aspiranter, at de fokuserer deres tanker på et center. De løber risikoen at overstimulere eller udmatte. Det er ikke ønskeligt, at der gøres bestræbelser for at rette ilden mod et specielt punkt. Den uvidende manipulation fører til sindssyge og andre frygtelige syg-

domme. Når aspiranten blot søger åndelig udvikling, når han blot stræber med oprigtig hensigt og med medfølelse altruisme, og når han med stille opmærksomhed koncentrerer sig om at styre det emotionelle legeme og at udvide det mentale, samt gøre det til en vane at tænke abstrakt, så vil de ønskede resultater nødvendigvis blive skabt i centrene, og farer vil blive undgået.

Når disse triangler er veje for den trefoldige ild, der strømmer op fra rygsøjlebasis, når sammenfletningen er fuldstændig, når ilden bevæger sig frem ad vejen fra center til center på den rigtige måde, og når dette er tilendebragt i den rækkefølge, som menneskets primære stråle kræver, så er arbejdet fuldført. Det femfoldige menneske har opnået fuldkommenhed i den nuværende større cyklus, og målet er nået. (Bemærk, at denne rækkefølge skal opnås i hovedcentre på samme måde).

I morgen vil vi fortsætte med at studere centrene mere detaljeret og i en vis udstrækning beskrive dem ved at fremhæve den virkning, som opvækkelsen af disse hjul har på livet.

Centrenes vækst og udvikling

25. juni 1920

Vi skal nu betragte centrenes psykiske modsvarigheder og deres farve og antal blade.

1. *Centret ved rygsøjlebasis*. Fire kronblade. Disse blade har form som et kors og udstråler orange ild.
2. *Solar plexus centret*. Ti kronblade. Farven er rosenrød iblandet lidt grønt.
3. *Hjertecentret*. Tolv kronblade. Farven er varm gylden.
4. *Strubecentret*. Seksten kronblade. Farven er sølvblå. Den blå farve dominerer.
5. *Hovedcentrene*. De opdeles i to områder:

- a. Mellem øjenbrynene. 96 kronblade. Farve, den ene halv-

del af lotusen er rosa og gul, og den anden halvdel er blå og violet.

- b. Det øverste af hovedet. Der er 12 hvide og gyldne kronblade, og 960 mindre blade er ordnet omkring de centrale 12. Dette giver et samlet antal på 1.068 blade i de to hovedcentre, eller tre gange 356. Alle disse cifre har en okkult betydning.

Denne beskrivelse er taget fra »The inner life«. Beskrivelsen gælder de æteriske centre, der på det fysiske plan er udtryk for lignende hvirvler på det emotionelle plan, som gennemstrømmes af emotionel kraft. De har deres mentale modsvarigheder, der – som tidligere nævnt – opvækkes, vokser og udvikles frem til den endelige levendegørelse og den efterfølgende frigørelse.

Bindeledet mellem centrene, det kausale legeme og meditation, ligger skjult i følgende antydning: Det er ved hjælp af disse centres hurtige rotation og samspil, samt deres forøgede kraft opnået gennem meditation (den anviste okkulte meditation), at nedbrydningen af det kausale legeme fuldbyrdes. Når den indre ild cirkulerer gennem hvert center og når kundalini-ilden bevæger sig præcist og i geometrisk spiralform fra hvirvel til hvirvel, så intensiveres vekselvirkningen i tre retninger.

- a. Den fokuserer det højere selvs lys eller bevidsthed i de tre lavere legemer og drager det ned, så det får et mere fuldstændigt udtryk, samt øger dets kontakt på alle tre plan i de tre verdener.
- b. Fra den trefoldige ånd drager den mere og mere af åndens ild ned, og gør det samme for det kausale legeme, som egoet gør for de tre lavere legemer.
- c. Den fremtvinger sammensmeltningen af det højere og det lavere og tiltrækker selve det åndelige liv. Når dette er sket, når hvert efterfølgende liv giver en forøgelse af vitaliteten i centrene, og når kundalini-ilden med dens syvfoldige kapacitet berører hvert center, da vil selv det kausale legeme vise sig at være utilstrækkeligt for indstrømningen af liv fra oven. Sagt på en anden måde: de to ild mødes, og til sidst

forsvinder det egoiske legeme. Ilden brænder Salomons Tempel helt ned. De permanente atomer ødelægges, og alt genabsorberes i triaden. Personlighedens essens, de udviklede evner, den opnåede viden, og erindringen om alt der har fundet sted, bliver en del af åndens udrustning og finder sluttelig vej til ånden eller monaden på dens eget plan.

Lad mig nu opstille de punkter for jer, som det endnu ikke er muligt at give mere information om. Det vil være for risikabelt.

1. Metoden til opvækkelse af den hellige ild.
2. Den ordnede rækkefølge for dens vej op.
3. De geometriske former, der dannes, når den stiger op.
4. Rækkefølgen for centrenes udvikling svarende til åndens stråle. Dette er meget kompliceret.

I kan således se, at emnet i virkeligheden bliver mere og mere vanskeligt at forstå, jo længere det studeres. Det kompliceres af stråleudviklingen, af menneskets egen placering på evolutionsstigen, hvor lidt eller hvor meget de forskellige centre er opvakt, alt afhænger af, hvordan mennesket lever sit liv. Dette kompliceres yderligere af centrenes egen trefoldige natur – æterisk, emotionel og mental – og af den kendsgerning, at nogle mennesker har et eller to emotionelle centre fuldstændigt vakt med æterisk funktion, mens de mentale modsvarigheder kan være uvirksomme; andre kan have de mentale centre opvakte og de emotionelle mindre virksomme, og de er derfor æterisk i ro. Derfor er det tydeligt at se, hvor stort behovet er for bevidste clairvoyante lærere, som seriøst kan arbejde med eleverne, og som ved hjælp af videnskabelig viden og metoder kan stimulere de passive eller uvirksomme centre, samt koordinere dem, så strømmen kan flyde frit frem og tilbage mellem de ydre hvirvler og det indre center. Senere kan læreren undervise eleven i, hvordan han uden risiko kan opvække den indre ild, og i, hvordan han videnskabeligt kan anvende og overføre den, samt instruerer ham i, hvilken rækkefølge der er påkrævet, for at den kan bevæge sig i spiralform

langs trianglernes vej frem til hovedcentrene. Når kundalini-ilden har gennemstrømmet de geometriske linjer, så er mennesket fuldkomment, personligheden har tjent sit formål, og målet er nået. Dette er forklaringen på det faktum, at alle centrene har kronblade, hvis antal er delbart med fire, fordi fire er tallet for det lavere selv, for firfoldigheden. Det totale antal kronblade i centrene, når vi ser bort fra milten, som har helt sit eget formål, og fra de tre lavere skabelsesorganer, er et tusinde et hundrede og ti. Dette tal udtrykker mikrokosmos' fuldkommenhed – ti er tallet for den fuldkomne personlighed, et hundrede er tallet for kausal fuldkommenhed, og et tusinde er tallet for åndelig fuldendelse. Når alle kronblade vibrerer i alle dimensioner, så er målet for denne manvantara opnået. Den lavere lotus står i fuld blomst og afspejler nøjagtigt den højere.

4. Den okkulte meditations virkning på centrene og på hvert af legerne

26. juni 1920

I dag skal vi studere den okkulte meditations virkning på centrene og den efterfølgende aktivering af dem, idet vi forudsætter, at meditationen altid indledes ved anvendelse af det hellige ord, udtalt efter reglerne.

Vi skal også tale om en meditation, der følges under en lærers vejledning. Mennesket vil således komme til at meditere korrekt eller tilnærmelsesvist korrekt. Det vi derfor skal beskæftige os med i dag er *tidsfaktoren* i relation til centrene, idet arbejdet foregår langsomt og nødvendigvis gradvis. Her vil jeg gøre et ophold for at understrege behovet for altid at huske, at i alt arbejde, der er virkeligt okkult, opnås de forventede virkninger meget langsomt. Ser det ud, som om et menneske i en inkarnation gør usædvanlige fremskridt, så skyldes det, at han blot giver udtryk for det, han allerede tidligere har opnået (en manifestation af iboende evner, som er erhvervet i tidligere inkarnationer), og at han forbereder sig til en ny periode med langsomme, omhyggelige og ihærdige bestræbel-

ser. I det nuværende liv repeterer han de processer, som han lærte i fortiden, og han lægger således grunden til fornyede bestræbelser. Denne langsomme og møjsommelige stræben, som er den samme metode for alt under udvikling, er i virkeligheden kun en illusion om *tid*, hvilket skyldes, at bevidstheden i vor tid for hovedparten er polariseret i de lavere legemer og ikke i det kausale legeme. De forskellige stadier af bevidsthedstilstande opnås tilsyneladende langsomt, men i denne langsomme udvikling ligger den mulighed, at egoet kan assimilere frugten fra disse stadier. Det tager lang tid at etablere en stabil vibration, og det tager lige så lang tid at nedbryde den og oparbejde en anden og endnu højere rytme. Udvikling foregår i én lang periode med at opbygge og efterfølgende at nedbryde, med at planlægge og senere at reorganisere, med at indføre bestemte rytmiske fremgangsmåder for senere at forkaste dem, og med at tvinge den gamle rytme væk for at give plads for en ny. Det, som personligheden har tilbragt mange tusinde liv med at etablere, ændres ikke let, når egoet – der arbejder i den lavere bevidsthed – søger at skabe en ændring. At skifte i polarisering fra det emotionelle til det mentale og derefter til det kausale og senere til den trefoldige ånd, vil uundgåeligt indebære en periode med store vanskeligheder, med voldsomme konflikter både indre og ydre i forhold til omgivelserne, med intensiv lidelse og tilsyneladende mørke og opløsning – alle disse ting er kendetegn for aspirantens eller disciplens liv. Hvad er grunden til dette, og hvorfor er det sådan? De følgende årsager kan gøre det forståeligt, hvorfor Vejen er så vanskelig at betræde, og hvorfor processen med at gå op ad stigens trin (når man nærmer sig de højere trin) bliver stadig mere kompliceret og vanskelig.

1. Hvert legeme må behandles og disciplineres for sig og på den måde renses.
2. Hvert legeme må reguleres og koordineres.
3. Hvert legeme må underkastes en nypolarisering.
4. Hvert legeme bygges praktisk talt op på ny.
5. Hvert underplan over det fjerde må beherskes (for på det fjerde begynder aspirantlivet).

6. Hvert center må gradvist, omhyggeligt og videnskabeligt opvækkes, dets rotationer intensiveres, dets udstråling elektrificeres (hvis jeg må låne denne vending i forbindelse med centrene) og dets kraft virke gennem den højere dimension.
7. Hvert æterisk center må være magnetisk sammenkædet i fuld koordination med de modsvarende centre i det emotionelle og mentale legeme, således at kraft kan strømme uhindret.
8. Hvert center må derefter opvækkes på ny af den hellige ild, indtil udstrålingen, hastigheden og farverne er afstemt til den egoiske tone. Dette er en del af indvielsesarbejdet.

Når hver forandring foregår gradvist, sker det ifølge den samme lov, som styrer al cyklisk vækst i makrokosmos:

1. Først sker der et sammenstød mellem den gamle og den nye rytme.
2. Dette efterfølges af en periode, hvor den nye rytme gradvis dominerer og den gamle elimineres og den nye vibration stabiliseres.
3. Til sidst kommer en nedgang i styrke og den dør ud, hvorefter processen begynder på ny.

Det er dette meditationsarbejde og denne anvendelse af det hellige ord, der skal virke på legemerne og på centrene. Ordet tilpasser stoffet, det vitaliserer det gennem ild, og det sætter aspiranten i stand til at arbejde i overensstemmelse med loven. Udviklingen af centrene er en gradvis proces, der løber parallelt med det arbejde, der virker på legemerne, deres renselse og den langsomme udvikling af kausal bevidsthed.

Afsluttende bemærkninger

Som afslutning på dette afsnit om anvendelsen af det hellige

ord i meditation, vil jeg pege på visse ting, selv om det ikke er muligt at give andet end antydninger. Dette emne har været vanskeligt for jer at forstå, og det er jeg fuldt ud klar over. Det problematiske ligger i, at så lidt kan siges uden risiko, at den virkelige anvendelse af ordet er en af indiviellsens hemmeligheder og derfor ikke må røbes, og at den smule, der kan antydes, er af ringe værdi for den studerende, bortset fra forsøg på at eksperimentere på en klog måde. Men forsøg må kun gennemføres under vejledning af en, der *véd*. Alligevel vil jeg antyde visse ting, som, hvis der tænkes grundigt over dem, kan føre til oplysning.

Når I mediterer i hjertecentret, så visualisér en *lukket* gylden lotus. Når det hellige ord udtales, så visualisér en lotus, der udfolder sig langsomt, indtil det indre center eller hvirvel ses som en strålende strømhvirvel af elektrisk lys, mere blåt end gyldent. Opbyg dér billedet af mesteren i æterisk, emotionelt og mentalt stof. Dette indebærer, at bevidstheden trækkes mere og mere indad. Når billedet er helt færdigt, så intonér ordet svagt igen, og træk ved en viljeshandling bevidstheden yderligere indad og sammenkæd den med det tolvbladede hovedcenter, centret for kausal bevidsthed. Gør alt dette meget langsomt og gradvist, mens I opretholder en holdning med fuldstændig fred og ro. Der findes en direkte forbindelse mellem de to tolvbladede centre og okkult meditation, og kundalini-ildens aktivitet vil senere åbenbare dens betydning. Denne visualisering fører til syntese, til kausal udvikling og udvidelse, og fører til sidst mennesket ind i mesterens nærværelse.

Solar plexus centret er sæde for emotionerne, og der bør ikke fokuseres på det i meditationen. Dette center er udgangspunkt for fysisk healing, hvilket senere vil blive forstået fuldt ud. Det er et center for aktivitet – en aktivitet, som meget senere vil blive intuitiv. Strubecentret fungerer udstrålende, når polariseringen er ændret fra det fysiske atom til det mentale permanente atom, som tidligere omtalt. Det mentale permanente atom bliver et center for ren fornuft eller abstrakt tænkning. Derefter kommer der en tid i bevidsthedsudviklingen, hvor den emotionelle kraft, der styrer så mange, transcenderes

og erstattes af kraften fra det højere intellekt. Det markerer ofte en periode, hvor mennesket helt og holdent styres af ren fornuft og ikke af dets emotioner. Dette kan vise sig i det personlige liv på det fysiske plan, som intellektuel hårdhed. Senere viger det emotionelle permanente atom for det intuitive, og ren intuition og fuldstændig forståelse gennem kærlighed vil være den motiverende kraft sammen med fornuft. Derefter kendetegnes solar plexus centret ved, at aktivitetens grønne farve er den fremherskende, fordi det emotionelle legeme er et aktivt mellemlid for det højere, hvorfor det kun fremkalder lidt af det menneskelige begærs rosenrøde farve.

I kraftens rotation gennem strømhvirvlen (disse hvirvler danner lotusens blade) kan det observeres, at visse kronblade er særligt fremtrædende, og at hvert center viser en speciel type kors med undtagelse af de to hovedcentre, der er en syntese af de lavere kors. Den tredje Logos' firarmede kors findes ved rygsøjlen basis og korset for det fjerde menneskelige hierarki findes i hjertet.

Når det hellige ord intonerer af gennemsnitsaspiranten, fører det kraft gennem alle de indre centre til det æteriske og bevirker en ganske bestemt stimulering af kronbladene i hvert center. Hvis lotusen kun er delvis udfoldet, så vil kun nogle af kronbladene modtage stimulation. Denne stimulation skaber en vibration (specielt i det center, som mennesket mediterer i – hovedet eller hjertet), der forårsager en refleksvirkning i rygsøjlen og ned til basis. Dette er i sig selv ikke tilstrækkeligt til at oprejse ilden. Dette kan kun finde sted ved at anvende den rette form, den rette toneart og ifølge bestemte regler.

Når meditation udføres i hjertet efter okkulte love og med den korrekte intonering af ordet, så vil kraften strømme gennem de emotionelle centre fra de intuitive niveauer. Når den udføres i hovedet, så strømmes kraften gennem de mentale centre fra de abstrakte manasiske niveauer og senere fra det atmiske. Den ene giver åndelig intuition, og den anden kausal bevidsthed.

Det fremskredne menneske er et menneske, som sammenkæder de to store centre – hovedet og hjertet – til et syntese-skabende redskab, og som har et strubecenter, der vibrerer i

samme grad. Således er vilje og kærlighed forenet til harmonisk tjeneste, og den lavere fysiske aktivitet er transmutteret til idealisme og altruisme. Når dette trin er nået, er mennesket rede til opvækkelsen af den indre ild. Hans legemer er tilstrækkeligt forfinede til at kunne modstå presset og stødene. De indeholder ikke noget, der kan være til fare under dets fremskridt. Centrenes toneart er høj nok til, at de kan modtage ny stimulation. Når dette har fundet sted, er timen for indvielse kommet, og den kommende tjener for menneskeheden vil stå foran sin herre med rene begær, helliget intellekt og et fysisk legeme, der er hans tjener og ikke hans herre.

Hermed afslutter vi dette brev. I morgen vil vi behandle de farer, som det menneske står overfor, der mediterer. Jeg vil søge at pege på det, det må være på vagt overfor, og hvor det må gå videre med forsigtighed.

Femte brev

Farer, der bør undgås i meditation

1. Farer, der er iboende personligheden
2. Farer, der har karmisk baggrund
3. Farer, der skyldes subtile kræfter

Femte brev

Farer, der bør undgås i meditation

Tilbageholdelse af information

22. juli 1920

Vi er nu nået til et punkt, hvor den studerende har modtaget den grundlæggende viden, der for den kloge studerendes vedkommende vækker ønsket om at ville leve efter de nødvendige regler, at tilpasse sig de foreskrevne krav og at gøre de mentale begreber, som han har forstået, praktisk anvendelige i det daglige liv. Dette ønske er klogt og rigtigt og har været målet med al den information, der er blevet meddelt. På grund af den afgørende betydning dette stadium har, vil det være rigtigst at komme med et advarende ord for at pege på visse mulige farer, og for at motivere den studerende til at være på vagt over for en entusiasme, der kan føre ham ind på veje, som vil hindre udvikling og skabe vibrationer, der senere må justeres. Det ville indebærer, at arbejdet forsinkes og må gentages, hvilket (hvis erkendt i tide) kunne være undgået.

Visse udsagn og instruktioner kan ikke videregives til den studerende i skriftlig form af tre årsager:

1. Nogle instruktioner gives altid mundtligt, fordi de retter sig mod intuitionen og ikke mod den lavere tænkeevnes logiske ræsonnering. De indeholder også visse faremomenter, hvis de forelægges de uforberedte.

2. Nogle instruktioner hører til Vejens hemmeligheder og er hovedsagelig tilpasset de grupper, som disciplen er knyttet til. De kan kun gives som fælles instruktion, når disciplene er ude af det fysiske legeme. De vedrører gruppens kausale legeme, visse strålehemmeligheder og påkaldelse af de højere devaers hjælp for at opnå de ønskede resultater. Farerne, der er forbundet hermed er for store til, at sådanne instruktioner kan udbredes i en eksoterisk publikation. De okkulte virkninger af det talte ord og af det skrevne ord er forskellige og interessante. Først når I har en vis lærer som fysisk person blandt jer, og

først når det er muligt for ham at samle sine studerende omkring sig og derved beskytte dem gennem sin aura og dens stimulerende vibration, og først når tilstanden i verden giver mulighed for en periode med afspænding fra det nuværende pres og uro, vil det være muligt at meddele former, invokationer og mantraer af helt speciel karakter. Det vil ikke være muligt at vække centrene hurtigere end i deres nødvendige udviklingshastighed, undtagen i få individuelle tilfælde, hvor visse elever (muligvis uden at de selv ved det) udsættes for bestemte processer, der resulterer i en stærkt forøget vibrationshastighed. Dette finder kun sted for nogle få disciples vedkommende i hvert land og foregår under direkte opsyn af den mester, der udtrykker sig gennem H.P.B.

3. Information om, hvordan man i meditation påkalder devaer, kan endnu ikke uden risiko videregives til enkelte mennesker, men der er dog gjort en begyndelse i forbindelse med grupper, der arbejder med frimureriets og med kirkens ritualer. Formler, der fører de lavere devaer ind under menneskets kontrol, vil endnu ikke blive meddelt. Menneskene kan endnu ikke betros denne evne, idet størsteparten stadig drives af selvisk begær og ville misbruge den til egne formål. Menneskehedens vise lærere bedømmer – hvilket jeg tror, jeg har nævnt tidligere – at farerne ved for ringe viden er langt mindre end farerne ved for stor viden, og at menneskeheden kan hæmmes på en langt alvorligere måde ved misbrug af kræfter, som begyndende okkultister har fået kendskab til, end mangel på viden, hvilket ikke skaber karmiske virkninger. De kræfter, der er erhvervet gennem meditation, de egenskaber, der er opnået ved koordination af legemerne gennem meditation, de evner, der er blevet udviklet i hvert af legemerne ved at anvende bestemte formler i meditationen, den bearbejdelse af stof, som er en af okkultistens opgaver (resultatet af godt tilpassede legemer, der responderer perfekt på planets tilstand), samt opnåelse af kausal bevidsthed – en bevidsthed, der besidder evnen til at kunne indbefatte i sig selv alle de mindre – har en alt for alvorlig karakter til at blive almindeligt udbredt. Når menneskene skoles i overensstemmelse med disse principper, opmuntrer læreren kun dem, der er pålidelige. Pålidelige – i

hvilken betydning? En pålidelighed, der indebærer, at man tænker i gruppe- og ikke i selviske baner, at man kun anvender den viden, der er opnået om de omgivende medarbejders legemer og karma, til på en klog måde at støtte dem, og ikke til selviske formål, og at man anvender de okkulte evner til at fremme evolutionen og til at udvikle evolutionsstrukturen på alle plan, således som de tre store herrer har planlagt.

Lad mig uddybe dette:

En af de ting, der opnås gennem meditation, når den udføres regelmæssigt og under korrekt instruktion, er, at det lavere selvs bevidsthed omformes til det højere. Derved udvikles evnen til at kunne se på kausale niveauer, at kunne opfatte *faktorerne* i andres liv intuitivt, at kunne forudse begivenheder og hændelser og at kunne *vurdere* en personligheds relative værd. Dette kan først tillades, når den studerende kan forholde sig tavs, uselvsk og stabil. Endnu er det ikke mange, der kan opfylde disse krav.

Jeg stræber efter at give jer en generel opfattelse af de farer, der er forbundet med en alt for tidlig udvikling af de evner, der opnås gennem meditation. Jeg søger at anslå en tone, ikke for at afskrække, men for at fremhæve behovet for fysisk renhed, emotionel stabilitet og mental ligevægt, før den studerende fortsætter mod større viden. Først når kanalen åbnes til intuitionen og der lukkes for den dyriske natur, kan mennesket uden risiko fortsætte sit arbejde. Først når hjertets evne øges til at lide med alt, der ånder, at elske alt, det kommer i berøring med, og at forstå og sympatisere med de mindst attråede af Guds skabninger, kan arbejdet gå fremad på en ønskværdig måde. Først når der sker en jævn udvikling af alle evner, når intellektet ikke udvikles hurtigere end hjertet, og når den mentale vibration ikke lukker åndens højere vibration ude, først da kan den studerende blive betroet at tilegne sig evner, der – hvis de misbruges – kan føre til katastrofer for såvel hans omgivelser, som for ham selv. Først når han udelukkende formulerer tanker, som han *målbevidst* skaber for at kunne hjælpe verden, kan han blive betroet at arbejde med tankestof på en klog måde. Først når han ikke har noget andet ønske end at blive vidende om mesterens planer og derefter

målbevidst at medvirke til at gøre disse planer til virkelighed i manifestationen, kan han blive betroet de formler, der vil bringe de værer af mindre grad under hans kontrol. Risikoen er så stor, og farerne, der truer den uforsigtige studerende, er så mange, at jeg har villet mane til forsigtighed, inden vi fortsætter.

Vi vil nu specificere og opstille visse farer, som det menneske, der gør fremskridt i meditation, må være på vagt overfor. Da nogle af farerne har rod i en bestemt årsag, og nogle i en anden, vil de blive beskrevet så nøjagtigt som muligt.

1. *Farer, der er iboende elevens personlighed.* De kan, som I kunne forudse, grupperes under tre overskrifter: fysiske farer, emotionelle farer og mentale farer.
2. *Farer, der har baggrund i elevens karma* og hans omgivelser. Disse kan også inddeles i tre grupper:
 - a. Hans nuværende livs karma, hans egen individuelle »grænsning«, som repræsenteres af hans nuværende liv.
 - b. Hans nationale arv og instinkter, som for eksempel om han besidder et vesterlandsk eller et østerlandsk legeme.
 - c. Hans tilknytning til grupper, uanset om de er eksoteriske eller esoteriske.
3. *Farer, der skyldes de subtile kræfter,* som I i jeres uvidenhed kalder onde. Sådanne farer består i, at eleven angribes af udefra kommende væsener på et eller andet plan. Disse væsener kan helt enkelt være diskarnerede mennesker. Det kan være beboere fra et af de ikke-menneskelige plan, og senere, når den studerende har tilstrækkelig betydning til at tiltrække opmærksomhed, kan angrebene komme fra dem, der udelukkende beskæftiger sig med at hindre åndelig vækst – de sorte magikere, de sorte brødre og andre kræfter, der virker destruktivt. Alt dette opfattes kun således, fordi vi observerer det ud fra tid og vore tre verdener, hvilket har baggrund i den kendsgerning, at vor Logos også selv er under udvikling, og (set fra de uendeligt stores synsvinkel, de, der hjælper ham i hans udvikling) at vi er

afhængig af hans midlertidige ufuldkommenheder. Natu-rens ufuldkommenheder – som vi kalder dem – er Logos' ufuldkommenheder, der med tiden vil blive transcenderet.

Dermed har jeg denne morgen skitseret det materiale for jer, som jeg de kommende dage vil søge at delagtiggøre jer i.

24. juli 1920

De farer, der truer den meditationsstuderende, afhænger af mange faktorer, og det vil ikke være muligt at gøre mere end kort at pege på visse foruroligende tilstande, at advare imod bestemte katastrofale muligheder, og at advare eleven mod resultater, der opnås ved unødigt anspændelse, ved overdreven tjenstivrighed og ved en ensidig målrettethed, der kan føre til en ubalanceret udvikling. Målrettethed er en dyd, men den bør rettes mod både hensigt og mål og ikke mod noget, der alene udvikler én fremgangsmåde og udelukker alle andre.

Risikoen ved meditation er i stor udstrækning farer, der er en del af vore gode egenskaber, og deri ligger mange af problemerne. Det gælder i stor udstrækning de farer, der er forbundet med forfinede mentale forestillinger, som langt overstiger evnerne i de lavere legemer, specielt det tætte fysiske legemes. Aspiration, koncentration og beslutsomhed er nødvendige dyder, men hvis de anvendes uden brug af skelneevnen og uden fornemmelse for *tid* i evolutionen, kan de føre til tilintetgørelse af det fysiske legeme, og det vil forsinke alle fremskridt i et bestemt liv. Står det klart, hvad jeg mener? Jeg søger blot at påpege, at det er absolut nødvendigt for den okkult studerende at have en veludviklet sund fornuft som en af hans grundlæggende kvaliteter, kombineret med en god proportionssans, hvilket vil føre til passende forsigtighed og en rigtig opfattelse af, hvilken metode der skal anvendes til det umiddelbare behov. Til det menneske, der helhjertet påtager sig at følge den okkulte meditationsproces, vil jeg meget kortfattet sige:

a. Kend dig selv.

- b. Gå langsomt og forsigtigt frem.
- c. Studér virkningerne.
- d. Kultivér den overbevisning, at evigheden er lang, og at det, der bygges langsomt op, varer evigt.
- e. Stræb efter regelmæssighed.
- f. Vær altid klar over, at de sande åndelige virkninger ses som tjeneste i det ydre liv.
- g. Husk ligeledes, at psykiske fænomener ikke er et tegn på en fremgangsrig meditation. Verden ser virkningerne og er en bedre dommer end den studerende selv. Før alle andre vil mesteren vide det, fordi virkningerne på de kausale niveauer vil kunne ses tydeligt af mesteren, længe før mennesket selv bliver bevidst om eventuelle fremskridt.

Vi skal nu behandle disse punkter mere detaljeret.

1. Farer, der er iboende personligheden

Vi skal først beskæftige os med de farer, der er tættest forbundet med menneskets eget personlige liv, og som afhænger af dets tre legemer, deres separate tilstand og deres indbyrdes relation. Dette emne er så omfattende, at det ikke er muligt at gøre mere end at pege på, hvilke virkninger der kommer af bestemte tilstande. Problemerne er forskellige fra menneske til menneske, ligesom hvert legeme forårsager forskellige reaktioner. Endvidere påvirkes hvert menneske som en trefoldig enhed af sin koordination eller mangel på koordination. Vi vil begynde med at tage hvert legeme for sig og dernæst legemerne som en trefoldig enhed. På den måde kommer vi frem til nogle specifikke fakta.

Jeg begynder med det mentale legeme, idet det for den meditationsstuderende er målet for hans bestræbelser og er det, der styrer de to lavere legemer. Den sande studerende søger at trække sin bevidsthed væk fra det fysiske og det emotionelle legeme og ind i tankens verden eller ind i det lavere mentale legeme. Efter at have opnået dette søger han at transcendere den lavere tænkeevne og at blive polariseret i det kausale legeme ved at anvende antahkaranaen som kommunika-

tionskanal mellem det højere og det lavere. Den fysiske hjerne er da kun en stille modtager af det, der overføres fra egoet eller det højere selv og senere fra den trefoldige ånd, triaden. Det arbejde, der skal gøres, kræver, at man arbejder ude fra periferien og indad, hvilket bevirker en centralisering. Efter at have opnået denne centralisering og fokusering i dette stabile centrum med et roligt solar plexus center og et roligt hjertecenter, bliver et punkt inde i hovedet, dvs. et af de tre vigtige hovedcentre, centrum for bevidstheden. Menneskets egoiske stråle er afgørende for, hvilket center det vil blive. Dette er fremgangsmåden for de fleste. Når dette punkt er nået, vil mennesket følge sin stråles meditation, således som jeg helt generelt har beskrevet tidligere i disse breve. I hvert enkelt tilfælde, bliver det mentale legeme centrum for bevidstheden. Senere bliver det – gennem øvelse – udgangspunkt for overføring af polariseringen til et højere legeme, først til det kausale og senere til triaden.

De farer, der truer det mentale legeme, er meget virkelige, og der må tages forholdsregler imod dem. Der er først og fremmest to typer, og den ene kan kaldes *farerne ved hæmning*, og den anden kan være skyld i, at *legemet sygner hen*.

a. Vi vil først behandle de farer, der skyldes hæmning. Nogle mennesker når ved ren viljesstyrke et punkt i meditationen, hvor de direkte hæmmer den lavere tænkeevnes funktion. Hvis I forestiller jer det mentale legeme som en oval, der omslutter det fysiske legeme, og som i omfang er større end dette, og hvis I forestiller jer, at der gennem denne oval hele tiden cirkulerer tankeformer af forskellig art (indholdet af menneskets egne tanker og af omgivelsernes tanker), hvorved det mentale æg farves af de mest dominerende tanker, der danner mange geometriske former – alt i en tilstand af stadig forandring eller cirkulation – så kan I få et begreb om det, jeg mener. Når et menneske prøver at dæmpe det mentale legeme ved at hæmme eller undertrykke al bevægelse, så kommer det til at tilbageholde disse tankeformer inde i den mentale oval, og det vil stoppe cirkulationen, hvilket kan give alvorlige virkninger. Denne hæmning har direkte indvirkning på den fysiske hjerne og er årsag til megen af den træthed, der klages over efter en

meditationsperiode. Hvis det forsætter, kan det føre til sygdom. Alle begyndere gør dette mere eller mindre, og indtil de lærer at beskytte sig mod det, kan de spolere deres fremskridt og forsinke deres udvikling. Virkningerne kan så sandelig blive endnu mere alvorlige.

Hvilke er de rette metoder til at eliminere tanker? Hvordan kan sindsligevægt opnås uden at viljen anvendes til at hæmme med? Følgende forslag kan være brugbare og til hjælp:

Når den studerende har trukket sin bevidsthed tilbage til det mentale plan til et punkt i hjernen, skal han intonere det hellige ord dæmpet tre gange. Han skal forestille sig, at udåndingen sendes ud som en lutrende og rensende kraft, der på sin vej tager de tankeformer med, der cirkulerer i den mentale oval. Som afslutning skal han forestille sig, at det mentale legeme er befriet og rensat for tankeformer.

Derefter skal han hæve sin vibration så højt, som det er ham muligt, og stræbe efter at løfte den fra det mentale legeme til det kausale, hvorved egoet bringes til direkte at påvirke de tre lavere legemer. Lige så længe, som han kan bevare sin bevidsthed højt hævet og kan fastholde en vibration svarende til egoets på sit eget plan, kan han fastholde det mentale legeme i en ligevægtstilstand. Det vil ikke optage de lavere vibrationer, der er analoge med de tankeformer, der cirkulerer inden for dets omkreds. Egoets kraft vil cirkulere i hele den mentale oval og ikke tillade, at nogle udefrakommende geometriske enheder vinder indpas. På denne måde kan faren for hæmning undgås. Men det vil resultere i endnu mere – det mentale stof vil med tiden blive så afstemt med den højere vibration, at denne vibration, når tiden er inde, vil blive stabil og automatisk afkaste alt, der er lavere og ikke ønskeligt.

b. Hvad mener jeg med faren for at sygne hen? Ganske enkelt dette: Nogle mennesker bliver så polariserede på det mentale plan, at de løber en risiko for at bryde forbindelsen til de to lavere legemer. De lavere legemer eksisterer med det formål at skabe kontakt, at opnå viden på de lavere plan og at erhverve erfaringer, der fører til vækst af indholdet i det kausale legeme. I kan således tydeligt se, at hvis den iboende bevidsthed ikke kommer længere ned end til det mentale plan og

forsømmer det emotionelle legeme og det tætte fysiske, så vil to ting blive følgen. De lavere legemer vil blive forsømte og uanvendelige, og de vil ikke længere kunne opfylde deres formål. Fra egoets synsvinkel sygner de hen og dør, medens selve det kausale legeme ikke bliver opbygget som ønsket, og således går tiden tabt. Det mentale legeme vil ligeledes blive uanvendeligt. Det får et selvisk indhold, som har ringe værdi og til ingen nytte i verden. En dagdrømmer, hvis drømme aldrig bliver til noget, en bygmester, der samler materiale, som han aldrig anvender, en visionær, hvis visioner ikke er til nytte for hverken guder eller mennesker, er en hindring for det universelle system. Han er i stor fare for at sygne hen.

Meditation bør have den virkning, at alle tre legemer kommer fuldstændigt under egoets kontrol, hvorved der sker en koordination og samordning og en afrundet og symmetrisk udvikling, der bevirker, at mennesket bliver til virkelig nytte for de store. Når et menneske bliver klar over, at han måske er for centreret på det mentale plan, bør han definitivt bestræbe sig på at gøre alle sine mentale erfaringer, aspirationer og bestræbelser til *virkelighed* på det fysiske plan, hvorved de to lavere legemer bringes under det mentales kontrol og gør dem til redskaber for hans mentale skabelser og aktiviteter.

Jeg har her peget på to af de farer, der oftest optræder, og jeg vil råde alle, der studerer okkultisme, til at huske, at alle tre legemer er af lige stor betydning, når det gælder det arbejde, der skal udføres, både set ud fra et egoisk synspunkt og fra et synspunkt om tjeneste for menneskeheden. Alle skal stræbe mod at udtrykke sig med en klog koordination, der kan gøre det muligt for den indre gud at manifestere sig til gavn for verden.

25. juli 1920

Det emotionelle legeme er af flere årsager det mest betydningsfulde legeme i personligheden i denne tid. I modsætning til det fysiske og mentale legeme er det en fuldstændig enhed. Hovedparten af den menneskelige familie er polariseret i dette legeme. Det er det legeme, der er vanske-

ligst at kontrollere, og det er i praksis det legeme, der sidst bliver fuldstændigt betvunget. Årsagen hertil er, at vibrationer fra begær har været dominerende ikke bare i menneskeriget, men også i mindre grad i dyreriget og planteriget, således at det indre menneske, der er under udvikling, må kæmpe imod tendenser, der findes i alle tre riger. Ånden kan ikke fungere igennem det femte eller åndelige riges former, før denne vibration fra begær er blevet elimineret og selviske tendenser transmutteret til åndelig aspiration. Det emotionelle legeme danner sammen med det fysiske legeme praktisk talt en enhed, fordi gennemsnitsmennesket næsten udelukkende fungerer ved impulser fra det emotionelle legeme – det laveste legeme adlyder automatisk et højere legemes bud. Det er også det legeme, der – som det ofte er blevet fortalt – har den mest direkte forbindelse til de intuitive niveauer, og en måde til fuldkommenhed ligger i dette. I meditationen bør det emotionelle legeme styres fra det mentale plan, og når polariseringen er blevet overført til det mentale legeme gennem meditationsformerne og en intensiv hensigt og vilje, bliver det emotionelle legeme roligt og modtageligt.

En negativ holdning kan i sig selv, hvis den føres for langt ud, åbne døren for alvorlige farer, hvilket jeg senere vil uddybe, når vi skal beskæftige os med emnet besættelser. De kan til tider være guddommelige, men er oftere det modsatte. En negativ tilstand er ikke ønskelig i nogen af legemerne, og det er netop denne negative holdning, som begyndere i meditation så ofte indtager, og således udsætter de sig for fare. Målet skal være at gøre den emotionelle oval positiv over for alt, der er lavere, og over for dets omgivelser, så den kun bliver modtagelig for ånden via det kausale legeme. Dette kan kun tilvejebringes ved udvikling af *evnen til bevidst kontrol* – den kontrol, der – selv i øjeblikke af højeste vibration og kontakt – går ud på at vogte og iagttage de lavere legemer. »Vogt og bed,« sagde Herren, da han sidst befandt sig på jorden, og han talte i okkulte vendinger om det, der endnu ikke har været genstand for den rette opmærksomhed eller fortolkning.

Hvad er det, der skal vogtes?

1. Holdningen til den emotionelle oval og en positiv-negativ kontrol af den.
2. Det emotionelle stofs stabilitet og dets bevidste modtagelighed.
3. Dens koordination med det mentale og kausale legeme. Hvis denne koordination er ufuldstændig, som den hyppigt er, forårsager det unøjagtighed i modtagelse fra de højere plan, forvrængning af de sandheder, der sendes ned via egoet, og en meget farlig overføring af kraft til uønskede centre. Denne mangel på koordination er årsagen til, at så mange tilsyneladende åndeligt orienterede mennesker så ofte afviger fra den seksuelle renhed. De *kan* i nogen grad kontakte de intuitive niveauer. Egoet *kan* delvis overføre kraft fra det højere, men eftersom koordinationen er ufuldstændig, afledes kraften fra disse højere niveauer, og de forkerte centre overstimuleres, og det fører til et katastrofalt resultat.
4. En anden fare man skal være på vagt overfor, er faren for besættelse, men i rene tanker, åndelige mål og en uselvisk broderlig holdning, ligger den grundlæggende beskyttelse. Hvis der til disse grundlæggende vilkår føjes sund fornuft i meditationen, og en klog tilpasning af okkulte regler, med skyldig hensyntagen til stråle og karma, så vil disse farer forsvinde.

Nogle tanker om ILD

28. juli 1920

Før vi begynder at behandle ovennævnte emne, vil jeg pege på en yderst interessant kendsgerning. Hovedparten af jordens psykologiske fænomener er – som I vil forstå, hvis I tænker over det – under kontrol af devaherren Agni, den store ildens herre, herskeren over det mentale plan. Den kosmiske ild skaber grundlag for vor evolution. Dens indre kontrol over og beherskelse af det mentale plans ild og dens rensende egenskaber tillige med dens forædlende virkninger er målet for vort trefoldige livs evolution. Når det mentale plans indre ild og de lavere legemers latente ild smelter sammen med triadens

hellige ild, så er arbejdet fuldbyrdet, og mennesket træder frem som adept. Enhed er opnået, og æoners arbejde er fuldbyrdet. Alt dette er tilvejebragt gennem samarbejde mellem herren Agni og det mentale plans høje devaer, der arbejder for herskeren på dette plan og for rajaherren på det andet plan.

Den makrokosmiske evolution foregår på samme måde som den mikrokosmiske. Jordklodens indre ild, dybt i hjertet af vor jords sfære, vil smelte sammen med solens hellige ild ved slutningen af den større cyklus, og solsystemet vil da have nået sin guddommeliggørelse. Efterhånden som æoner rinder ud og de mindre cykler forløber, vil ild gennemtrænge æterne. Dag for dag vil denne ild blive stadig mere erkendt og styret, indtil den kosmiske og jordiske ild bliver forenet (alle materielle former for legemer tilpasser sig de skiftende tilstande) og overensstemmelsen bliver påvist. Når dette erkendes, kan jordens fænomener – som for eksempel seismiske forstyrrelser – blive studeret med større interesse. Senere, når man kan opfatte mere, vil man forstå virkningerne af sådanne forstyrrelser og ligeledes deres virkning på menneskene. I løbet af sommermånederne – når den store cyklus kommer til forskellige dele af jorden – bliver ild-devaerne, ild-elementalerne og de upåagtede væsener »agnichaitanerne« fra den indre smeltedigel mere aktive, men de synker tilbage til en mindre aktiv tilstand, efterhånden som solen igen bevæger sig længere væk. I kan her se en modsvarighed mellem det jordiske systems ildaspekter i deres relation til solen og vandaspekterne og deres relation til månen. Jeg giver jer her et ganske betydningsfuldt okkult vink. Her vil jeg også meget kort citere fra et okkult fragment ... som nu kan offentliggøres. Hvis den studerende fordyber sig i det, vil det kunne løfte ham til et højere plan og stimulere vibrationen.

»Ildens hemmelighed ligger skjult i det hellige ords andet bogstav. Livets mysterium gemmer sig i hjertet. Når dette lavere punkt vibrerer, når den hellige triangel gløder, når punktet, det midterste center, og toppunktet ligeledes brænder, så vil de to triangler – den større og den mindre – forenes til én flamme, der brænder alt.«

Det er nu vor opgave, ganske kort, at se på de farer, som er forbundet med udøvelse af meditation, og som viser sig i det fysiske legeme. Disse farer antager – som så meget andet i den logiske plan – et trefoldigt udtryk, idet de angriber tre områder af det fysiske legeme. De viser sig:

- a. I hjernen.
- b. I nervesystemet.
- c. I kønsorganerne.

Det skulle nu være indlysende, hvorfor jeg først omtalte de farer, der truer det mentale og det emotionelle legeme. Det var nødvendigt at gøre sådan, fordi mange af de farer, der viser sig i det tætte legeme, har deres udspring på de finere plan og er kun ydre manifestationer af indre onder.

Hvert menneske træder ind i livet udstyret med et fysisk og et æterisk legeme bestående af visse bestanddele. Disse bestanddele er et resultat fra den forudgående inkarnation. De er i realiteten en nøjagtig genskabelse af det legeme, som mennesket forlod, da døden løsrev ham fra livet på det fysiske plan. Den opgave, der ligger foran alle, er at indtage dette legeme, erkende dets mangler og behov, og så efter moden overvejelse begynde at opbygge et nyt legeme, der vil være mere i overensstemmelse med den indre ånds krav. Dette er en opgave af store dimensioner, der kræver tid, streng disciplin, selvfor nægtelse og skelnen.

Det menneske, der begynder at praktisere okkult meditation »leger med ilden« i bogstaveligste forstand. Jeg beder jer om at lægge særlig vægt på denne udtalelse, fordi den udtrykker en sandhed, der kun er lidet forstået. »At lege med ilden« er en gammel sandhed, der har mistet sin betydning, fordi den er gentaget så ofte, men den er ikke desto mindre helt og fuldt korrekt. Det drejer sig ikke om en symbolsk leg, men helt enkelt om en konstatering af fakta. Ild danner basis for alt – selvet er ild, intellektet er en fase af ild, og latent i de mikrokosmiske fysiske legemer ligger der skjult en veritabel ild, som enten kan være en nedbrydende kraft, der brænder legemets væv og de stimulerede centre af uønsket kvalitet væk,

eller som kan være en livgivende faktor, der optræder som en stimulerende og opvækkende kraft. Når den ledes ad visse forberedte kanaler, kan denne ild virke rensende og fungere som bindeled mellem det lavere og det højere selv.

I meditationen søger den studerende at kontakte den guddommelige flamme, der er hans højere selv, og ligeledes at sætte sig i forbindelse med det mentale plans ild. Når meditationen forceres eller gennemføres for voldsomt, før koordinationen mellem de højere og lavere legemer via det emotionelle legeme er fuldført, kan denne ild påvirke den ild, der findes latent ved rygsøjle's basis (ilden, der kaldes kundalini), og det kan bevirke, at den begynder at cirkulere for tidligt. Dette vil forårsage sammenbrud og nedbrydning af de højere centre i stedet for levendegørelse og stimulering. Der findes en bestemt geometrisk spiral, som denne ild bør følge, alt afhængig af den studerendes stråle og af den toneart, vibrationen i hans højere centre har. Denne ild bør kun tillades at cirkulere under direkte instruktion fra en mester og skal styres bevidst af den studerende ved at efterleve lærerens specielle instruktioner. I nogle tilfælde kan det ske, at ilden stiger op helt korrekt uden at den studerende er klar over, hvad der sker på det fysiske plan. Men på de indre plan ved han det. Han har blot forsømt at føre denne viden igennem til bevidstheden på det fysiske plan.

Lad os for et øjeblik se på de tre farer, der hovedsageligt truer de fysiske legemer. Jeg vil fremhæve, at jeg omtaler de ekstreme problemer, og at der findes mange mellemliggende stadier med risici og vanskeligheder, der kan angribe den uforsigtige studerende.

Farer, der truer den fysiske hjerne

Hjernen trues hovedsagelig på to måder:

Kongestion, hvorved der sker en blodunderløbning med pres på det følsomme hjernevæv som følge. Dette kan resultere i permanent skade og kan endda forårsage imbecilitet. Det viser sig i de indledende stadier som følelsesløshed og udmattelse, og hvis den studerende fortsætter sin meditation, når

sådanne tilstande indtræder, vil virkningen blive alvorlig. Til enhver tid bør den studerende ophøre med sin meditation, hvis der føles nogen som helst form for udmattelse, og bør ophøre ved de første tegn på problemer. Alle disse farer kan undgås ved brug af sund fornuft og ved at huske, at legemet altid skal optrænes lidt efter lidt og opbygges langsomt. I de stores plan findes ingen plads for hastværk.

Sindssyge. Dette onde ses ofte hos oprigtigt studerende, som på uklog måde går for hurtigt frem, eller som – uden vejledning – søger at vække den hellige ild gennem åndedrætsøvelser og lignende metoder. De må betale prisen for deres ubesindighed ved at tabe deres forstand. Ilden stiger ikke i den rigtige geometriske form, de nødvendige triangler danner sig ikke, og det elektriske fluidum jager med stadig tiltagende hastighed og varme opad, og brænder i bogstaveligste forstand alt eller dele af hjernevævet bort, hvilket fører til sindssyge og undertiden til døden.

Når disse ting forstås i videre kredse og bliver erkendt åbent, så vil læger og især hjernespecialister studere den elektriske tilstand i rygsøjlen med større omhu og nøjagtighed, og sætte dens tilstand i sammenhæng med hjernens. Der vil på denne måde kunne opnås gode resultater.

Farer, der truer nervesystemet

De problemer, der er forbundet med nervesystemet er mere almindelige end de, der angriber hjernen, såsom sindssyge og ødelæggelse af hjernevævet. Næsten alle, der begynder at meditere er vidende om, at nervesystemet påvirkes. Det kan vise sig som søvnløshed, pirrelighed, anspændthed eller som en rastløshed, der ikke tillader mennesket hvile. Endvidere kan det vise sig som irritabilitet, der muligvis – inden mennesket begyndte at meditere – var helt fremmed for dets karakter, som nervøse reaktioner, såsom trækninger i arme og ben eller i fingre og øjne, som nedtrykthed eller som tab af vitalitet, som spændinger og nervøsitet, der viser sig på mange forskellige måder, alt afhængig af natur og temperament. Nervøsiteten kan være enten ubetydelig eller meget stærk, men jeg

vil understrege, at den kan helt undgås, såfremt den studerende følger *reglerne for sund fornuft*, og på en klog måde studerer sit eget temperament og ikke blindt fortsætter med bestemte meditationsformer og -metoder, men insisterer på at få baggrunden at vide om de vedtagne metoders eksistensberettigelse. Hvis de okkult studerende disciplinerede deres liv med større klogskab, hvis de med større opmærksomhed sørgede for den rette næring, hvis de med større fasthed sørgede for at få de nødvendige timers søvn, og hvis de arbejdede mere forsigtigt og langsomt og ikke impulsivt (uanset hvor høj aspirationen er), så ville resultaterne blive bedre, og de store ville have mere effektive hjælpere i arbejdet med at tjene verden.

I disse breve er det ikke min hensigt at komme ind på hjernens eller nervesystemets sygdomme. Jeg ønsker kun at give generelle antydninger og advarsler og (til jeres opmuntring) at understrege, at senere, når de vise lærere har deres gang blandt menneskene og åbent underviser i specielle skoler, så vil mange former for hjerneproblemer og nervøse lidelser blive kureret gennem en meditation, der på en klog måde er tilpasset den enkelte. Korrekte meditationer vil blive anvist for at stimulere slumrende centre, for at føre den indre ild ad de rigtige kanaler, for at distribuere den guddommelige varme i et roligt tempo og for at opbygge væv og for at hele. Tiden er endnu ikke inde til dette, men det ligger ikke så langt fremme i tiden, som I måske forestiller jer.

Farer, der truer kønsorganerne

Faren ved overstimulering af disse organer er teoretisk set erkendt, og jeg har ikke til hensigt at uddybe dette emne. Jeg søger blot at understrege, at denne fare er meget virkelig. Årsagen er, at ved overstimulering af disse centre, vil den indre ild kun følge den mindste modstands vej, der vil svare til, hvor menneskeheden som helhed er polariseret. Derfor er det arbejde, som den studerende må udføre, dobbelt:

- a. Han må trække sin bevidsthed tilbage fra disse centre. Det er ikke nogen let opgave, fordi det betyder at skulle arbejde mod følgerne af en meget lang udvikling.
- b. Han må føre den skabende impuls' opmærksomhed til det mentale plan. Hvis det lykkes ham, vil han vende retningen for den guddommelige ilds aktivitet til strubecentret og til det korresponderende hovedcenter i stedet for til de lavere forplantningsorganer. I kan således tydeligt se, hvorfor det ikke er klogt – medmindre mennesket er meget fremskredent – at tilbringe for megen tid med meditation i de yngre år. Der var visdom i den gamle brahmanske læresætning om, at en mand skulle hellige sine yngre år til hverdagspligter, og først når han havde fuldført sin funktion som mand, kunne han gå videre til et liv som gudhengiven. Dette var læren for det almindelige menneske. Når det gælder fremskredne egoer, elever og disciple, er det ikke sådan, da må hver enkelt selv finde løsningen på sit eget individuelle problem.

2. Farer, der har karmisk baggrund

29. juli 1920

Disse kan som bekendt opdeles i følgende tre grupper:

1. De, der er forbundet med den studerendes nuværende karma.
2. De, der afhænger af hans nationale arv og hans legemstype.
3. De, der skyldes hans gruppetilknytninger, hvad enten det er på det fysiske plan og derfor eksoterisk, eller på de finere plan og derfor esoterisk.

Hvad menes der helt præcist med »den studerendes karma«? Vi bruger ord uden omtanke, og jeg formoder, at et overilet svar ville være, at den studerendes karma er nutidens eller fremtidens uundgåelige hændelser, som han ikke kan unddrage sig. Dette er til dels rigtigt, men det er kun ét aspekt af helheden. Lad os først anskue emnet i et større lys. Forståelse af

de store linjer bringer ofte forståelse om de mindre.

Da vor Logos begyndte skabelsen af solsystemet tiltrak han tilstrækkeligt stof til dette projekt ind i cirklen af sin manifestation, samt materiale der egnede sig til det mål, som han havde for øje. Han havde ikke alle de mål for øje, der var mulige med dette ene solsystem, men han havde ét specifikt mål, som nødvendiggjorde en specifik vibration, og som derfor krævede visse differentierede materialer. Denne cirkel, som vi kalder solsystemets eller den solare »grænsring«, omslutter alt, der i vort system og i vor dualistiske manifestation eksisterer inden for dens grænser. Alt inden for denne cirkel vibrerer i en bestemt grundtone og er underkastet bestemte regler med den hensigt at nå et specielt mål og at opnå en fuldendelse, der i sin helhed kun kendes af Logos selv. Alt inden for denne cirkel er underlagt specifikke regler, styret af en bestemt grundtone og kan betragtes som underkastet den syvfoldige periodiske eksistens' karma, samt sat i bevægelse af årsager, der kan føres tilbage til tiden, før cirklen dannedes. Således er vort solsystem forbundet med det tidligere solsystem og forbinder det med det, som vil komme efter. Vi er ikke en isoleret enhed, men en del af en større helhed, og i vor totalitet styres vi af kosmiske love og fuldender (som en helhed) visse bestemte mål.

Den mikrokosmiske hensigt

Sådan er det også med mikrokosmos. Egoet gentager på sit eget plan og i mindre skala Logos' handling. Til visse formål opbygger det en bestemt form. Det indsamler bestemte materialer og stræber efter en bestemt fuldblyrdelse, der skal blive resultatet af, at dette indsamlede materiale vibrerer i en bestemt rytme, styres i et specielt liv af bestemte regler og stræber mod ét specielt mål – *ikke mod alle tænkbare mål*.

For egoet er personligheden det samme, som solsystemet er for Logos. Det er det manifestationsområde og den måde, hvorved det når et håndgribeligt mål. Dette mål kan være tilegnelse af dyder ved at betale lasternes pris. Det kan være opnåelse af forretningssans gennem kamp for at tilvejebringe

livets fornødenheder. Det kan være udvikling af sensitivitet ved at gennemleve livets grusomheder. Det kan være opbygning af uselvvisk hengivenhed ved at opfylde behov til personer, der anmoder om hjælp, eller det kan være transmutation af begær ved hjælp af meditation på Vejen. Det er op til hver enkelt sjæl at finde frem til, hvad formålet er. Det jeg ønsker at gøre jer opmærksom på er, at der ligger en vis fare skjult i netop dette forhold. Hvis for eksempel den studerende i higen efter at erhverve den mentale evne til at meditere, forsømmer netop det, som han inkarnerede i et fysisk legeme for at tilegne sig, så er resultatet ikke et fremskridt, men en ujævn udvikling og midlertidig spild af tid.

Jeg kan tydeliggøre det ved et eksempel: et ego har dannet sit trefoldige manifestationslegeme og fastlagt sin grænsering med det mål for øje, i sit kausale legeme, at opbygge evnen til »mental forståelse af livets grundlæggende kendsgerninger«. Målet for denne ene inkarnation er at udvikle den studerendes mentale evne, at lære ham videnskab og konkrete kendsgerninger og således udvide hans mentale legemes indhold med henblik på et fremtidigt arbejde. Han kan være overudviklet på hjertesiden, dvs. alt for hengiven. Han har måske tilbragt mange liv med at drømme, skue visioner og i mystisk meditation. Men hans virkelige behov er at lære at være praktisk, have sund fornuft, at kende pensum i lærdommens hal og i praksis anvende den lærte viden på det fysiske plan. Alligevel, selv om hans grænsering ser ud til at forhindre og begrænse hans iboende tendenser, og selv om scenen er opbygget sådan, at det ser ud til, at han *skal* lære lektierne, som et praktisk liv i verden giver, så gør han det ikke, men følger det, som for ham er den mindste modstands vej. Han drømmer sine drømme, og står uden for verdens begivenheder. Han opfylder ikke egoets ønske, men mister i stedet muligheder. Han lider meget, og i det næste liv er der nødvendigvis opbygget en lignende scene og et stærkere pres samt en mere snæver grænsering, indtil han efterkommer sit ego's vilje.

For et sådant menneske vil meditation ikke gavne, men i stor udstrækning virke hindrende. Som tidligere nævnt, er meditation (brugt med omtanke) for dem, der har nået et punkt

i evolutionen, hvor udviklingen af det kausale legeme har ført til en nogenlunde modenhed, og hvor den studerende er nået til en af de sidste grader i lærdommens hal. I må være klar over, at her refererer jeg ikke til den mystiske meditation, men til den videnskabelige okkulte meditation. Farerne består derfor hovedsagelig i spildt tid, i intensivering af én vibration ud over alle proportioner på bekostning af de andre vibrationer, og i en ujævn udvikling og en asymmetrisk opbygning, der vil nødvendiggøre opbygning på ny i andre liv.

Farer, der skyldes national arv og legemstype

30. juli 1920

... Som I måske kan forestille jer, så er det ikke min hensigt at uddybe de farer, der skyldes et mangelfuldt legeme, ud over at fastslå som en generel regel, at hvor der definitivt forekommer sygdom, medfødte problemer eller mental svaghed af enhver art, så er det ikke forsvarligt at meditere, for det kan intensivere problemet. Jeg ønsker specielt at fremhæve, som vejledning for fremtidige studerende og som en forudsigelse, at i kommende tider, når der er større indsigt i videnskaben om meditation, vil to faktorer på klog måde blive overvejet og vurderet, inden der anvises en bestemt meditationsmetode. Disse faktorer er:

- a. De karakteregenskaber, der hører til menneskets nationalitet.
- b. Hans legemstype, om den er orientalsk eller occidental.

På denne måde kan man undgå visse ulykker og forebygge visse af de problemer, der findes nu i større eller mindre grad i alle okkulte grupper.

Det er almindeligt kendt, at hvert folkeslag har specielle kendetegn som fremtrædende kvaliteter i det emotionelle legeme. Dette er en almen regel. Når vi fx stiller de italienske og germanske forskelle op imod hinanden, træder det tydeligt frem, at forskellene forekommer i det emotionelle legeme. Vi

tænker på italienere som fyrige, romantiske, ustabile og åndrige, og vi tænker på germanerne som flegmatiske, saglige, sentimentale og overdrevent fornuftige, samt logisk begavede. Så forskellige temperamenter fører helt klart forskellige farer med sig. Ved uforstandig udøvelse af uegnede meditationer kan dyder forstærkes så meget, at de nærmer sig laster, og temperamentsmæssige svagheder intensiveres i en sådan grad, at de bliver farlige, og resultatet bliver ubalance i stedet for ligevægt og opnåelse af et mere forfinedt kausallegeme, hvilket er et af målene forude. Når der igen findes vise lærere blandt menneskene, og de selv anviser meditation, så vil disse nationale forskelle blive afbøjet, således at de iboende ufuldkomnheder bliver udlignet og ikke forstærket. Stræben uden proportionssans og dermed overudvikling vil blive undgået ved hjælp af den okkulte meditations udjævnende virkning.

Der findes en væsentlig forskel i den måde, som meditation udøvedes på atlantisk tid, og således som den udøves i dag. I den fjerde rodrace blev der gjort forsøg på at lette vejen mod målet ved at arbejde fra det emotionelle plan til det intuitive via det atomare underplan og således praktisk talt udelukke det mentale plan. Meditationen var af emotionel art og havde en bestemt virkning på det emotionelle legeme og virkede opad fra det emotionelle plan i stedet for som nu, hvor den virker på de mentale niveauer og fra disse niveauer søger nedad for at påvirke og kontrollere de to lavere plan. I den ariske rodrace gøres der forsøg på at bygge bro over kløften mellem det højere og det lavere og – ved at centrere bevidstheden i det lavere sind og senere i det kausale – at tappe fra det højere indtil nedstrømningen fra dette højere sker uden ophør. De fleste af vor tids fremskredne studerende oplever kun tilfældige glimt af oplysning eller illumination, men senere vil de opleve en vedvarende udstråling. Begge fremgangsmåder indebærer specielle farer. På atlantisk tid bidrog meditation til at overstimulere følelserne, og selv om mennesket nåede store højder, så nåede de også store dybder. Seksual magi var særdeles udbredt. Solar plexus centret var tilbøjeligt til at blive alt for aktivt, trianglerne blev ikke fulgt korrekt, og de lavere centre blev fanget af ildens reaktion med frygtelige

konsekvenser.

De farer, der truer nu, er anderledes. Udviklingen af tænkeevnen medfører faren for selvished, stolthed og blind tilside-sættelse af det højere, og den nuværende metode har til mål at forhindre dette i at ske. Hvis adepterne på den mørke vej opnåede stor magt i atlantisk tid, så er de endnu farligere nu. Deres magt er langt mere omfattende. Dette er grunden til, at der lægges så stor vægt på tjeneste og på at stabilisere sindet, da et stabilt sind er en ubetinget nødvendighed for det menneske, der ønsker at gøre fremskridt og at blive medlem af lysets broderskab.

Det næste emne, jeg vil informere om, er af virkelig stor betydning for alle oprigtigt studerende i denne tid. Østen er for menneskeheden, hvad hjertet er for menneskets legeme. Den er kilde til lyset, livet, varmen og vitaliteten. Vesten er for menneskeheden, hvad hjernen eller den mentale aktivitet er for legemet – den styrende og organiserende faktor, den lavere tænkeevnes redskab, den der samler fakta. Forskellene i hele »udseendet« (som I kalder det) mellem østerlændingen og europæeren eller amerikaneren er så store og så velkendte, at det måske er unødvendigt for mig at tage emnet op.

Østerlændingen er filosofisk, drømmer af natur, gennem århundreder trænet til at tænke i abstrakte baner, begejstret for svært forståelige drøftelser, temperamentsmæssig træg, og på grund af klimaet langsom. Tidsaldre med metafysisk tænkning, vegetarisk levevis, langsomhed på grund af klima og med ubøjelig fastholden ved former og de strengeste leveregler, har skabt et produkt, der er eksakt modsat hans vesterlandske broder.

Vesterlændingen er praktisk, forretningsvant, dynamisk, hurtig i handling, opsat på at organisere (som dybest set kun er en anden form for ceremoni), tilskyndet af en meget konkret tænkning, berigelseslysten, kritisk, og har det bedst, når begivenhederne skifter hurtigt, og der kræves hurtige mentale afgørelser. Han afskyr abstrakte tanker, men påskønner dem alligevel, når han forstår dem og kan gøre dem til *virkelighed* på det fysiske plan. Han anvender sit hoved mere end sit hjertecenter, og hans strubecenter vitaliseres let. Østerlændingen

anvender sit hjertecenter mere end hovedet og nødvendigvis de modsvarende hovedcentre. Centret øverst på rygsøjlen ved skulderen fungerer mere aktivt end strubecentret.

Østerlændingen udvikler sig ved at trække bevidsthedscentret til hovedet ved ihærdig meditation. Det er det center, som han har behov for at mestre. Han lærer ved at anvende mantraer på en klog måde, ved at trække sig tilbage i ensomhed, ved at isolere sig og ved nøje at følge specifikke ceremonier i mange timer hver dag i lang tid.

Vesterlændingen har først som mål at trække sin bevidsthed til hjertet, fordi han allerede arbejder så meget med hovedcentrene. Han virker bedst ved at anvende kollektive former og ikke individuelle mantraer. Han arbejder ikke så isoleret som sin østerlandske broder, men han skal finde sit bevidsthedscenter endog i forretningslivets støj og uro og i storbyernes menneskemylder. Han anvender kollektive former for at nå sine mål, og opvækkelsen af hjertecentret viser sig som tjeneste. Dette er grunden til den vægt, der i vesten lægges på hjertets meditation og på et liv i tjeneste.

I kan af ovennævnte se, at når det virkelige okkulte arbejde er begyndt, så er metoderne forskellige – og vil nødvendigvis være forskellige – i østen og i vesten, men målet vil være det samme. I skal for eksempel huske, at en meditation, der vil fremme en østerlændings udvikling, kan medføre fare og ulykke for hans vesterlandske broder. Det omvendte vil også være tilfældet. Men målet vil altid være det samme. Formerne kan være individuelle eller kollektive, mantraer kan fremsiges af små enheder eller af grupper, forskellige centre kan være målet for særlig opmærksomhed, og alligevel vil resultatet blive det samme. Der opstår fare, når vesterlændingen baserer sine bestræbelser på regler, der egner sig for østerlændingen, som det undertiden så klogt er blevet påpeget. Ved at følge de stores visdom vil denne fare kunne undgås. Forskellige metoder til forskellige menneskeracer, forskellige former til personer af forskellig nationalitet, men de samme vise rådgivere på de indre plan, den samme store visdommens hal, den samme indiviellsens port, der giver alle adgang til den indre helligdom.

...

Som afslutning på dette emne, ønsker jeg at give et vink: Den syvende stråle for ceremoniel lov eller orden (den stråle, der nu øger sin indflydelse) udgør for vesterlændingen det, som længe har været et privilegium for østerlændingen. Stor er mulighedens dag, og med den fortsatte indstrømning af denne syvende kraft, kommer også den nødvendige impuls, der kan – hvis den opfanges korrekt – føre vestens beboere til Verdens Herres fødder.

Farer ved at være tilknyttet grupper

2. august 1920

Denne morgen vil jeg ganske kort tage spørgsmålet op om de farer i meditationen, der kan opstå ved menneskets tilknytning til grupper, enten de er eksoteriske eller esoteriske. Det er ikke meget, der kan siges om dette specielle emne ud over generelle antydninger. De mange forskellige emner, som jeg har berørt, er hver især så omfattende, at der kunne skrives hele afhandlinger herom. Derfor vil jeg ikke forsøge at informere om alt, hvad dette emne indeholder, men kun pege på bestemte aspekter af emnet, som (hvis I gennemtænker det nøje) vil åbne mange veje til viden for den oprigtigt sandhedssøgende. Al okkult skoling har det mål at give eleven en sædtanke, som (når han tænker over den i sit eget hjertets stilhed) vil bære megen frugt af virkelig værdi, og som eleven derefter med god samvittighed kan betragte som sit eget. Det, vi når frem til gennem kamp og uafbrudt stræben, forbliver til evig tid vort eget og forsvinder ikke i glemsel, sådan som de tanker, der når os gennem synet ved læsning af det trykte ord, eller de tanker, der når os gennem hørelsen ved at lytte til en lærers tale, uanset hvor rigtig den måtte være.

En væsentlig ting som eleven ofte overser, når han træder ind på prøvestadiets vej og begynder at meditere, er, at målet forude ikke gælder at fuldende hans egen udvikling, men i stedet at udruste sig til tjeneste for menneskeheden. Hans egen vækst og udvikling er en automatisk følge, men er ikke målet. Hans umiddelbare omgivelser og hans nære omgangskreds på det fysiske plan er hans område for tjeneste, og hvis han i

stræben efter at tilegne sig visse kvalifikationer og evner over- ser de grupper, som han er knyttet til og forsømmer at tjene dem på en klog måde og loyalt at yde sin indsats til deres bedste, så løber han faren for at krystallisere, at blive fanget i den syndige stoltheds fortryllelse, og vil måske endda tage de første skridt hen imod venstrehåndsvejen. Når den indre vækst ikke finder udtryk i gruppetjeneste, så betræder mennesket en farlig vej.

Tre typer af gruppetilknytning

Det ville muligvis være gavnligt, at jeg her giver nogle antydninger om de grupper på de forskellige plan, som et menneske kan være tilknyttet. Disse grupper er mange og forskelligartede og kan i forskellige perioder af et menneskes liv skifte og variere, efterhånden som det arbejder sig ud af den obligatoriske karma, der styrer tilknytningerne. Vi skal også huske, at når et menneske øger sin evne til at tjene, så øger det på samme tid størrelsen og antallet af grupper, som han har kontakt til, indtil det når til et tidspunkt i en senere inkarnation, hvor hele verden er dets område for tjeneste, og hvor utallige får dets hjælp. Inden det kan få adgang til at ændre sit aktivitetssområde og passere videre til andet arbejde, må det tjene på trefoldig måde – planetarisk, systemisk eller kosmisk.

- a. Mennesket tjener først *gennem aktivitet* ved at anvende sin intelligens, ved at anvende sindets højeste evner og det, som dets begavelse kan frembringe til hjælp for menneskesønnerne. Det opbygger langsomt store intellektuelle kræfter, og under opbygningen overvinder det den fælde, der hedder stolthed. Det tager derefter sin aktive intelligens og lægger den for fødderne af hele menneskeheden og yder sit bedste i arbejdet for menneskeheden.
- b. Det tjener *gennem kærlighed* og bliver, som tiden går, en af menneskehedens frelsere, der ofrer sit liv og giver alt gennem fuldkommen kærlighed til sine brødre. Derefter kommer et liv, hvor det største offer må ydes, idet det dør på grund af kærlighed til sine brødre, så de kan leve.

- c. Derefter tjener det *gennem magt*. Da det i »ildprøven« bevi-
ste, at det kun tænker på andres bedste, betros det den
magt, der er et resultat af aktiv kærlighed anvendt på intel-
ligent måde. Det arbejder med loven og koncentrerer hele
sin vilje på at gøre lovens kraft mærkbar i dødens trefoldi-
ge rige.

I disse tre grene for tjeneste vil I bemærke, at evnen til at ar-
bejde med grupper er af største betydning. Disse grupper er
forskellige, som jeg før har nævnt, og de varierer på de for-
skellige plan. Her følger en kort opstilling over dem:

1. På *det fysiske plan* findes følgende grupper:

- a. Menneskets familiegruppe, som det sædvanligvis er knyttet
til af to årsager. Den første er at afvikle karma og betale sin
skyld. Den anden er at få et fysisk legeme af netop den be-
stemte type, som egoet kræver for at kunne udtrykke sig
fuldt ud.
- b. Dets omgangskreds og venner, de mennesker, som omgi-
velserne bringer det sammen med, dets kollegaer, dets kir-
kelige forbindelser, dets bekendte og tilfældige venner,
samt de mennesker, det kommer i berøring med i en kort
periode, men så aldrig ser mere. Dets arbejde i relation til
dem er ligeledes dobbelt. For det første skal det tilbagebe-
tale skyld, hvis en sådan findes, og for det andet skal det
teste, hvor gode evnerne er til at påvirke dem omkring sig i
gavnlig retning, at erkende sit ansvar og at lede og hjælpe.
Menneskehedens rådgivere har derefter et grundlag for at
bedømme menneskets handlinger og reaktioner, dets evne
for tjeneste og dets respons på omgivelsernes behov.
- c. Den skare af tjenere som det er tilknyttet, den gruppe der er
samlet i et bestemt arbejde af okkult og åndelig art under en
af de stores ledelse. Det kan enten være en skare kirkelige
medarbejdere blandt de ortodokse (begyndere afprøves
dér), det kan være i socialt arbejde, som for eksempel i ar-
bejderbevægelsen eller inden for det politiske område, eller
det kan være i en af de mere banebrydende bevægelser i
verden, som for eksempel det Teosofiske Samfund, Christi-

an Science bevægelsen, New Thought medarbejderne og spiritualisterne. Til disse vil jeg tilføje endnu et tjenesteområde, som nok vil overraske jer – jeg mener sovjetbevægelsen i Rusland og alle andre aggressive yderliggående grupper, der med oprigtighed tjener under deres ledere (selv om de er vildledt og uafbalancerede) for at forbedre vilkårene for masserne.

Mennesket er således knyttet til tre grupper på det fysiske plan. Det har forpligtelser over for dem og må spille sin rolle. Hvordan kan der nu opstå fare gennem meditation? Ganske enkelt således: Så længe et menneskes karma binder det til en særlig gruppe, så må det stræbe efter at spille sin rolle fuldt ud, så det på den måde kan fuldføre sine karmiske forpligtelser og til sidst blive endeligt befriet for dem. Samtidig med dette skal det føre sin gruppe med sig til større højder og bedre egnethed. Hvis det derfor, gennem en forkert tilrettelagt meditation, forsømmer sine egentlige forpligtelser, så forsinkes formålet med dets liv, og det må det fuldføre i en anden inkarnation. Hvis det til denne gruppes kausale legeme (det samlede produkt af de forskellige holdninger) tilfører noget, der ikke har sin rette plads dér, så er det ikke til hjælp, men derimod en hindring, og det medfører igen en fare. Lad mig illustrere for at tydeliggøre det: En studerende er knyttet til en gruppe, der har overvægt af hengivne, og han er trådt ind med det udtrykkelige formål at afbalancere denne kvalitet med en anden faktor, som er klog skelnen og mental balance. Hvis han lader sig overvælde af gruppetankeformen og selv bliver en hengiven, som følger en meditationsform, der er baseret på hengivenhed, og hvis han helt fornuftstridigt undlader at afbalancere gruppens kausale legeme, så risikerer han at skade ikke kun sig selv, men også den gruppe han hører til.

2. På *det emotionelle plan* er mennesket knyttet til flere grupper, som for eksempel:

- a. Dets familiegruppe på *det emotionelle plan*, som i langt højere grad er dets egentlige familie, end den familie, som det er blevet født ind i på *det fysiske plan*. I vil mange gan-

- ge i livet komme til at opleve, at når medlemmer fra en familiegruppe på det emotionelle plan mødes på det fysiske plan, så genkender de umiddelbart hinanden.
- b. Den klasse af elever, som det er tilknyttet i lærdommens hal, hvor det modtager megen undervisning.
 - c. Gruppen af usynlige hjælpere, som det måske samarbejder med, samt skaren af tjenere.

Tilknytningen til alle disse grupper medfører forpligtelser og arbejde, og alt må tages med i betragtning for at kunne finde den klogeste form for meditation. Meditation bør øge et menneskes evne til at udligne sin karma, skabe klar vision, klog dømmekraft og en forståelse af det umiddelbart forestående arbejde. Alt, der strider mod dette, er farligt.

3. *På det mentale plan* findes følgende grupper:

- a. De grupper af en mesters elever, som mennesket kan være tilknyttet, og som det muligvis samarbejder med. Dette er som regel først tilfældet, når mennesket hurtigt udligner sin karma og nærmer sig adgang til Vejen. Dets meditation bør derfor foregå direkte under dets mesters vejledning, og enhver formel, der følges uden at være tilpasset menneskets særlige behov, indebærer faremomenter, fordi de vibrationer, der sættes i gang på det mentale plan, og de kræfter der skabes dér, er langt kraftigere end på de lavere niveauer.
- b. Den egoiske gruppe, som det hører til. Dette er i højeste grad vigtigt, fordi det betyder, at menneskets stråle må tages i betragtning ved valg af meditation. Dette emne er allerede i nogen grad blevet berørt.

Som I kan se, har jeg ikke specificeret de farer, der kan angribe de forskellige legemer. Det er ikke muligt at uddybe emnet yderligere. Senere, når okkult meditation forstås bedre, og emnet studeres videnskabeligt, så vil studerende udarbejde de nødvendige data og afhandlinger, som kan omfatte hele emnet, så vidt det er muligt til den tid. Jeg vil imidlertid lade en advarende røst lyde. Jeg giver en antydning om måden – lærerne på den indre side gør sjældent mere. Vi stræber efter

at udvikle tænkere og mennesker med klar vision, og som er i stand til at drage logiske følgeslutninger. For at opnå dette, lærer vi menneskene at udvikle sig selv, at tænke selv, at ræsonnere sig ud af deres egne problemer, og at opbygge deres egne karaktertræk. Sådan er Vejen. ...

3. Farer, der skyldes subtile kræfter

3. august 1920

... Vort hovedemne denne morgen er den sidste del af vort brev om de farer, der følger med meditation. Vi har i en vis udstrækning beskæftiget os med de individuelle farer, der ligger latent i de tre legemer. Vi har berørt de risici, som den studerende løber, hvis han ignorerer sin karma og de grupper, han er knyttet til. I dag vil det blive særligt vanskeligt at beskrive dagens emne, idet vi skal beskæftige os med de farer, der kan komme fra kræfter og personer, væsener og grupper, som arbejder på de subtile plan. Det vanskelige består i følgende tre forhold:

1. Den gennemsnitlige studerendes uvidenhed om disse kræfters beskaffenhed og om de, der arbejder i disse grupper på de subtile plan.
2. Risikoen ved at afsløre mere, end det er klogt at offentliggøre.
3. En okkult risiko, som den uindviede kun har en begrænset opfattelse af. Risikoen er, at der ved koncentration af tanker, der nødvendigvis opstår ved drøftelse af disse problemer, bliver sat tankebølger i bevægelse, strømninger kontaktes, og tankeformer sættes i cirkulation, der tiltrækker opmærksomheden hos dem, som drøfter emnet. Dette kan til tider føre til uønskede resultater. Derfor vil jeg behandle emnet i korthed. På de indre plan tilbydes den nødvendige oplysning og den nødvendige beskyttelse.

Der findes tre grupper af væsener

Forskellen på disse tre grupper kan opdeles således:

1. Grupper af diskarnerede væsener på det emotionelle eller det mentale plan.
2. Devaer, enkeltvis eller i grupper.
3. Det sorte broderskab.

Lad os behandle hvert punkt for sig. Men inden vil jeg give jer en grundlæggende information ved at påpege, at farerne opstår på grund af særlige tilstande i hvert af den studerendes tre legemer, og det kan til tider være et resultat af meditation. Disse tilstande er:

En negativ tilstand, som gør personlighedens tre legemer modtagelige og passive, og derfor åbner for angreb fra de afventende beboere på andre plan.

En tilstand af uvidenhed eller dumdristighed, hvor den studerende i et forsøg på at anvende visse formler og mantraer uden lærerens tilladelse knyttes til bestemte grupper af devaer og bringer ham i kontakt med devaer på det emotionelle eller mentale plan, og derved bliver han (på grund af hans uvidenhed) mål for deres angreb og kastebold for deres nedbrydende instinkter.

En tilstand, som er modsat den netop omtalte, og som gør mennesket positivt og derfor til en kanal for kraft eller magt. Når dette er tilfældet, fortsætter mennesket efter okkulte regler og love og med lærerens støtte med at anvende de indre plans elektriske fluidum. Det kan af den grund blive genstand for opmærksomhed fra dem, der kæmper mod lysets brødre.

De to første tilstande er begge et resultat af ufornuftig og uvidende udøvelse af meditation, medens den sidstnævnte tilstand oftest er belønning for fremgang. I de to første tilfælde skal den studerende finde hjælpen i sit eget indre og i en fornuftig korrektion af meditationsformen og så følge den mere korrekt. I det tredje tilfælde skal hjælpen søges på forskellige måder, hvilket jeg senere vil forklare.

Farerne for besættelse

De farer, der truer fra diskarnerede væsener, består næsten udelukkende i besættelser, enten af midlertidig varighed, hvor det kun varer nogle øjeblikke, eller mere vedvarende, hvor det kan ske over en længere periode. Det kan endda blive permanent og vare igennem et helt liv. Jeg har tidligere skrevet et brev til jer om dette emne, som kan føjes ind her. Vi gentager aldrig noget, hvis det kan undgås. Jeg søger primært i forbindelse med dette punkt at understrege, at denne indtræden, som vi kalder besættelse, i vid udstrækning skyldes en negativ holdning, der er opstået gennem uklog anvendelse af en uegnet meditation. I sin iver efter at blive modtager af lys fra oven, i sin målrettethed efter at tvinge sig selv til et sted, hvor han kan kontakte lærerne eller endda mesteren, og i sin stræben efter at uddrive alle tanker og lavere vibrationer, så gør den studerende den fejl, at han gør hele sin lavere personlighed modtagelig. I stedet for at gøre den ubrydelig positiv over for de omgivende faktorer og alle lavere kontakter, og i stedet for kun at tillade, at »sindets toppunkt« (hvis jeg kan anvende et så usædvanligt udtryk) er modtageligt og åbent over for overførsel fra det kausale eller abstrakte plan og måske endda fra det intuitive, så tillader den studerende modtagelse fra alle sider. Kun ét punkt i hjernen bør være modtageligt, hele resten af bevidstheden bør være så polariseret, at alle ydre forstyrrelser ikke kan trænge ind. Dette vedrører det emotionelle og det mentale legeme, men for flertallet gælder det nu for tiden kun det emotionelle. I denne specielle periode i verdens historie er det emotionelle plan så tæt befolket, og det fysiske plans respons på det emotionelle er nu ved at være så fint afstemt, at faren for besættelse er større end nogensinde før. Men til jeres opmuntring – det fører også til noget godt, for responsen på det guddommelige og den hurtige reaktion på den højere inspiration har aldrig før været så stor. Guddommelig inspiration eller den »guddommelige besættelse«, som er alle fremskredne sjæles privilegium, vil i de kommende år blive forstået som aldrig før, og vil helt klart blive en af de metoder, som den kommende Herre og hans store vil anvende for at hjælpe

verden.

Vi skal huske, at når det gælder en uønsket besættelse, så er mennesket helt i det besættende væsens vold og er uvidende om det og deltager ikke af egen vilje. Ved guddommelig besættelse samarbejder mennesket *bevidst* og villigt med den Ene, der søger at inspirere, indtage eller anvende dets lavere legemer. Motivet er altid at kunne i stadig højere grad hjælpe menneskeheden. Besættelsen er i dette tilfælde ikke et resultat af en negativ tilstand, men af et positivt samarbejde, og det foregår efter loven og i en bestemt periode. ... Efterhånden som flere og flere af menneskeheden udvikler bevidstheds-kontinuitet mellem det fysiske og det emotionelle, og senere det mentale, så vil denne overskygning af legemerne blive mere almindelig og bedre forstået.

Årsager til besættelse

9. oktober 1919

Den okkult studerende skal fremover studere og videnskabeligt undersøge dette emne. Forskellige okkulte bøger har hævdet, at besættelse og sindssyge er meget nært beslægtede. Sindssyge kan opstå i alle tre legemer; den mindst skadelige form er den, der kan opstå i det fysiske legeme, mens den, der varer længst og er vanskeligst at helbrede, kan opstå i det mentale legeme. Sindssyge i det mentale legeme er den tunge skæbne, som overgår dem, der i mange inkarnationer har fulgt den selviske grusomheds vej og har anvendt intelligensen som redskab til at opnå selviske mål med fuldt overlæg, vel vidende at det var forkert. Men sindssyge af denne art er et middel, hvormed egoet til tider hindrer, at mennesket udvikler sig hen imod venstrehandsvejen. I den forstand er den en skjult velsignelse. Lad os først beskæftige os med årsagerne til besættelse og så behandle emnet sindssyge en anden dag. Der findes fire årsager, og de responderer på hver sin behandling:

Én årsag er, at der findes en tydelig svaghed i den æteriske dublet, i det adskillende væv, der som et stykke slap elastik tillader, at et fremmed væsen fra det emotionelle plan kan trænge ind. Vævet er for åbent og danner således et indgangs-

sted, hvorved indtrængen udefra kan finde sted. Dette er en fysisk årsag, og et resultat af dårlig tilpasning af stoffet på det fysiske plan. Det er et udslag af karma, og årsagen er prænatal. Den fandtes fra det første øjeblik. Som regel er den syge fysisk svagelig og intellektuel tilbage, men i besiddelse af et kraftfuldt emotionelt legeme, der lider og kæmper for at forhindre indtrængen. Angrebene er periodisk tilbagevendende, og de angriber oftere kvinder end mænd.

En anden årsag skyldes det emotionelle, idet der er en mangel på koordination mellem det emotionelle og det fysiske, og når mennesket fungerer i det emotionelle legeme (som det gør om natten), så er øjeblikket for tilbagevenden forbundet med vanskeligheder, og der eksisterer mulighed for, at andre væsener kan tage det fysiske legeme i besiddelse og forhindre, at dets retmæssige jeg kan vende tilbage. Dette er den mest almindelige form for besættelser, og de kan ramme mennesker med kraftige fysiske legemer og stærke astrale vibrationer, men med svage mentale legemer. Det fører, i den strid der følger, til voldsomme scener med skrigende åndssvage og til pludselige epileptiske anfald. Mænd lider mere af dette end kvinder, eftersom kvinder som regel i højere grad er mere polariseret i det emotionelle legeme.

En mere sjælden form for besættelse er den mentale. I den kommende tid, efterhånden som det mentale legeme udvikles, må man forvente at se flere tilfælde af denne lidelse. Mental besættelse skyldes, at der finder en forskydning sted på de mentale niveauer – derfor er den en sjælden forekomst. Det fysiske legeme og det emotionelle legeme forbliver en enhed, men tænkeren lades tilbage i sit mentale legeme, medens det besættende væsen (iklædt mentalt stof) tager de to lavere legemer i besiddelse. Når det gælder emotionel besættelse, så er tænkeren ladet tilbage i sit emotionelle legeme og sit mentale legeme, men uden det fysiske legeme. I det sidste tilfælde har han hverken det emotionelle eller det fysiske legeme. Årsagen er en overudvikling af det mentale legeme og en relativ svaghed i det emotionelle og det fysiske legeme. Tænkeren er for kraftfuld til hans andre legemer og afviser at anvende dem. Han er for interesseret i at arbejde på mentale niveauer og gi-

ver på den måde mulighed for besættende væsener at tilegne sig kontrol. Dette er, som jeg før nævnte, sjældent forekommende, og er et resultat af en asymmetrisk udvikling. Den rammer kvinder og mænd i lige høj grad. Den viser sig hovedsagelig i barndommen og er vanskelig at helbrede.

En endnu mere sjælden årsag til besættelse skyldes uden tvivl de sorte brødrs arbejde. Den tager form som en afbrydelse af den magnetiske kæde, der forbinder egoet med det lavere fysiske legeme, og efterlader det i sit emotionelle og mentale legeme. Dette vil normalt føre til døden for det fysiske legeme, men ikke i tilfælde som disse, hvor en sort broder, der ønsker at anvende det fysiske legeme, trænger ind og danner forbindelse med sin egen tråd. Disse tilfælde er ikke almindelige. De sker kun for to typer mennesker:

De, som er højt udviklede og betræder Vejen, men som i en tidligere inkarnation bevidst fejlede, er nu åbne for den onde kraft. Synd (som I kalder det) i en discipels personlighed fører til en svaghed på et eller andet punkt, og det er dette der udnyttes. Denne form for besættelse viser sig ved den ændring, der somme tider kan observeres, når en stor sjæl pludselig kaster sig ud i noget, der tydeligt fører ad en nedadgående vej, når han fuldstændig ændrer sit livs retning og besmitter en god karakter med smuds. Dette bærer straffen i sig selv, for på de indre plan ser disciplen med fortvivlet sind på, hvordan hans lavere legeme vanærer den virkelige indehavers gode omdømme og forårsager, at der tales nedsættende om en god sags tjeneste.

De, der er lavt udviklede og svagt organiserede og således ude af stand til at gøre modstand.

Forskellige arter af besættende væsener

Antallet af arter er så stort, at jeg må nøjes med at nævne nogle få af dem.

1. Diskarnerede væsener, som er lavt udviklede, og som venter på at inkarnere og ser den ønskede mulighed. Er nævnt

- under første og anden årsag.
2. Selvmordere, der fortryder selvmordet og derfor er ivrige efter at komme i kontakt med jorden.
 3. Jordbundne ånder, både gode og afskyelige, som i ængstelse for sine kære og forretningsaffærer, eller i ivrighed efter at gøre en ond handling god igen eller at gøre noget skadeligt, haster ind og besætter. Hører under første og anden årsag.
 4. Sorte brødre, som tidligere nævnt, der hovedsageligt benytter sig af tredje og fjerde årsag, som allerede er omtalt. De kræver højt udviklede legemer, de kan ikke anvende svage eller ukultiverede legemer. Som nævnt i den tredje årsag er svagheden relativ, hvilket skyldes overbetoning af det mentale legeme.
 5. Elementaler og ikke-menneskelige væsener af ondsindet natur, der haster ind ved den mindste mulighed, hvor de finder en beslægtet vibration.
 6. Nogle af de lavere devaer, som er harmløse men også drilagtige, og som af lutter løssluppenhed og for fornøjelse træder ind i et andet legeme, nogenlunde på samme måde, som børn elsker at klæde sig ud.
 7. Lejlighedsvis besøgende fra andre planeter, der træder ind i visse højt udviklede legemer med deres eget formål for øje. Dette forekommer meget, meget sjældent. ...

Jeg vil nu beskrive nogle af de metoder, der muligvis kan anvendes i et første forsøg på at helbrede.

I den første type, der skyldes svaghed på det fysiske plan, vil vægten blive lagt på først at opbygge et stærkt fysisk og æterisk legeme, men specielt det æteriske legeme. Dette vil i fremtiden blive gjort med direkte hjælp fra skyggernes devaer (de violette devaer eller æternes devaer). Styrkelsen af det æteriske væv vil blive fremskyndet ved hjælp af det violette lys og dets korresponderende tone. Behandlingen vil foregå i rolige sanatorier. Samtidig med denne behandling vil der blive gjort forsøg på at styrke det mentale legeme. Med styrkelsen af det fysiske legeme vil der komme længere og længere perioder uden angreb. Til sidst vil angrebene høre helt op.

Når årsagen er mangel på koordination mellem det fysiske og det emotionelle legeme, så vil de første metoder til helbredelse helt klart være uddrivelse ved hjælp af mantraer og ceremonier (som for eksempel religiøse ritualer). Kompetente personer vil anvende disse mantraer om natten, når det besættende væsen må formodes at være fraværende under nattesøvnen. Disse mantraer vil kalde den virkelige indehaver tilbage og vil opbygge en beskyttende mur efter hans tilbagekomst, samt vil forsøge at tvinge besætteren til at holde sig væk. Når den rette indehaver er vendt tilbage, så består arbejdet i at fastholde ham dér. Undervisning om dagen og beskyttende foranstaltninger om natten i en længere eller kortere periode vil gradvis udelukke den onde besætter eller uønskede beboer, og som tiden går vil den lidende fortsætte med at skabe immunitet. Mere om dette kan gives senere.

Hvor der er tale om mental besættelse er sagen vanskeligere. De fleste tilfælde af opnået helbredelse vil i fremtiden dreje sig om de to første grupper. Helbredelse af mental besættelse må afvente større viden, men der bør fra første færd foretages eksperimenter. Dette arbejde skal for det meste udføres på det mentale plan af mennesker, der kan fungere frit dér og således kontakte tænkeren i hans mentale legeme. Der må derefter oprettes et samarbejde med tænkeren, og et endeligt angreb må så i fællesskab rettes mod det besatte fysiske og emotionelle legeme. I de to første tilfælde vil meget af helbredelsesarbejdet foregå om natten, men i det sidste tilfælde må tænkeren desuden tilbageerobre sit fysiske og sit emotionelle legeme, og det er forklaringen på problemets umådelige omfang. Døden bliver ofte følgen i disse tilfælde.

Der kan endnu ikke gøres noget mod afbrydelsen af den magnetiske tråd.

Farer, der kommer fra deva-evolutionen

Dette andet punkt er mere komplekst. I vil erindre, at det tidli-

gere er blevet nævnt i disse breve, at kontakt med devaer kan tilvejebringes ved at anvende specifikke formler og mantraer, og at den uforsigtige ved denne kontakt kan udsætte sig for fare. Denne fare er mærkelig nok virkelig nu, og det skyldes følgende:

a. Den indkommende violette stråle – den syvende eller ceremonielle stråle – har gjort det langt lettere at opnå denne kontakt end tidligere. Det er således den stråle, der gør denne kontakt mulig, og ved at anvende ceremonier og forskellige formler, kombineret med regelmæssige rytmiske bevægelser, kan der skabes et mødested for de to beslægtede evolutioner. Når der anvendes ritualer mærkes det tydeligt, og medier har allerede bevidnet, at dette er en kendsgerning i forbindelse med både kirkens og frimureriets ritualer. Dette vil blive mere og mere udbredt, og det medfører visse risici, som med tiden uvægerligt vil blive almen viden og dermed påvirke de uforsigtige menneskesønner på flere måder. Som I ved, gør det planetariske Hierarki i denne tid en særlig indsats for at klarlægge devaerne, hvilken rolle de spiller i verdensstrukturen, og hvilken rolle den menneskelige familie på samme tid må spille. Arbejdet foregår langsomt, men visse resultater er uundgåelige. I disse breve er det ikke min hensigt at komme ind på, hvilken rolle ritualer og bestemte mantriske formler spiller i devaernes og menneskenes evolution. Jeg ønsker blot at pege på den fare, der for mennesker ligger i uforstandigt at anvende formler til påkaldelse af devaer, og i at eksperimentere med det hellige ord med det mål for øje, at komme i kontakt med de bygmestre, der i særlig grad påvirkes af det, samt i at prøve at trænge ind bag ritualernes hemmeligheder og betydningen af de farver og lyde, der anvendes. Senere, når eleven har passeret indiviellsens port, så vil denne viden være hans, samt den nødvendige information, der lærer ham at arbejde efter loven. Der lurder ingen farer, når loven følges.

b. Menneskeheden er i besiddelse af et stærkt ønske om at trænge ind bag forhængen og at finde ud af, hvad der findes på den anden side af det ukendte. Overalt er mænd og kvinder bevidste om de indre buddhiske kræfter, der kan øges ved meditation. De opdager, at de ved at følge bestemte regler,

kan blive mere sensitiv over for de indre plans syner og lyde. De opfanger flygtige glimt af det ukendte. En gang imellem med lange mellemrum sker der en gradvis åbning af organet for det indre syn, og de hører og ser på det astrale eller mentale plan. Til et møde, hvor der anvendes ritualer, ser de devaer eller opfanger en lyd eller en stemme, der fortæller dem sandheder, som de anerkender som sande. Fristelsen for at forcere forløbet, at forlænge meditationen, at afprøve visse metoder, der lover forøgelse af psykiske evner, er for stor. De forcerer uforstandigt forløbet, og frygtelige lidelser følger. Her vil jeg give et vink: *I meditation er det i bogstaveligste forstand muligt at lege med ilden.* De mentale niveaers devaer manipulerer med systemets latente ild og som følge deraf også med det indre menneskes latente ild. Det er sørgeligt nok muligt at blive kastebold for deres stræben, og at gå til grunde ved deres gerninger. Det er sandt, hvad jeg her fortæller. Jeg giver ikke udtryk for en fantasifuld hjernes interessante fantasifostre. Vogt jer for at lege med ilden.

c. Denne overgangsperiode er i høj grad medvirkende til mange farer. Den rette type legeme, der kan besidde og håndtere den okkulte kraft, er endnu ikke blevet opbygget, og de legemer, der nu i mellemstadiet er til rådighed, indebærer rene katastrofer for den ambitiøse studerende. Når et menneske begynder at følge den okkulte meditations vej, så tager det omkring fjorten år at opbygge de finere legemer, og det samme gælder det fysiske legeme. Igennem hele denne periode er det ikke uden risiko at forsøge sig med det ukendte, idet kun et meget stærkt forædlet fysisk legeme, et kontrolleret, stabilt og ligevægtigt emotionelt legeme og et veldisciplineret mentalt legeme, kan træde ind på de subtile plan og i bogstaveligste forstand arbejde med fo-hat, for det er, hvad okkultisterne gør. Det er derfor, at vise lærere overalt lægger vægt på renselsens vej, der må gå forud for den indre oplysnings vej. De lægger vægt på, at der indbygges åndelige karakteregenskaber, inden der trygt kan gives tilladelse til udvikling af psykiske evner. De kræver, at mennesket yder tjeneste for menneskeheden hver dag igennem hele livet, før det kan få tilladelse til at arbejde med naturens kræfter, til at styre elementalerne,

til at samarbejde med devaerne, og til at få kendskab til de formler og ceremonier, de mantraer og nøgleord, der kan bringe disse kræfter ind i manifestationens cirkel.

Farer, der kommer fra de sorte brødre

4. august 1920

Jeg tror, at jeg tidligere har meddelt jer praktisk talt alt, hvad jeg foreløbig kan fortælle om mørkets brødre, som de undertiden kaldes. På nuværende tidspunkt vil jeg kun understrege, at den gennemsnitlige studerende har ikke noget at frygte fra deres side. Det er først, når der er tale om discipelskab, hvor mennesket står frem for sine medmennesker som et redskab for det hvide broderskab, at han tiltrækker sig opmærksomhed fra dem, der forsøger at hindre. Når et menneske ved at anvende meditation, kraft og aktivitet i tjenesteøjemed har udviklet sine legemer til det højst opnåelige niveau, så sætter dets vibrationer en særlig art stof i bevægelse, og det lærer at arbejde med dette stof, at håndtere strømninger og at styre bygmestrene. Når det gør dette, så trænger det ind på et område, der hører til dem, der arbejder med involutionens kræfter, og derfor kan det pådrage sig angreb. Sådanne angreb kan blive rettet mod hvilket som helst af dets tre legemer og kan være af forskellig art. Lad mig ganske kort pege på nogle af de metoder, der tages i anvendelse mod en discipel. De er af en art, som alene kan have interesse for dem, der studerer disse breve:

a. Klare angreb på det fysiske legeme. Alle midler bliver taget i anvendelse for gennem sygdom eller lemlæstelse af det fysiske legeme at hindre disciplens egnethed. Ikke alle ulykker er et resultat af karma, idet disciplen sædvanligvis har overvundet en stor del af denne type karma. Denne kilde til hindring af aktivt arbejde er han således forholdsvis fri for.

b. Blændværk er en anden metode, der anvendes, eller disciplen overdækkes med en sky af emotionelt eller mentalt stof, der er tilstrækkeligt til at skjule det virkelige og til midlertidigt at tilsløre det, der er sandt. Et studium af de tilfælde, hvor

blændværk er blevet anvendt, er overordentlig afslørende og viser, hvor vanskeligt det er, selv for en fremskreden discipel, altid at kunne skelne mellem det virkelige og det falske, det sande og det usande. Blændværk findes på både de emotionelle og de mentale niveauer, men som oftest på de emotionelle. Endnu en metode er at tilbagekaste skyggerne fra disciplens egne tanker om svaghed eller modløshed, eller fra den kritik, som han i tidens løb har givet. Når dette sker, tårner de sig op til urimelige højder og den ubetænksomme discipel, der ikke indser, at han kun ser de gigantiske konturer af hans egne flygtige og tilfældige tanker, giver efter for modløshed og bliver måske tilmed nedtrykt, hvorved han kun bliver til ringe nytte for de store. En anden metode er, at der ind i hans mentale aura kastes forslag og ideer, som synes at komme fra hans egen mester, men som kun er underfundige forslag, der er hindrende og ikke til hjælp. Det kræver en klog discipel altid at kunne skelne mellem hans rigtige lærers stemme og den falske hvirken fra en, der giver sig ud for at være mesteren, og selv højt indviende er midlertidigt blevet vildledt.

Mange og raffinerede er de metoder, der anvendes for at narre og derved mindske det effektive udbytte af arbejderens indsats i verden. Det er derfor velbegrundet, at alle aspiranter bliver pålagt at studere og arbejde på at udvikle *viveka* eller den skelneevne, der beskytter mod vildfarelser. Hvis aspiranten møjsommeligt opbygger og arbejder med denne kvalitet i det daglige liv i forbindelse med alle hændelser, store som små, så er risikoen for at blive vildledt lig nul.

c. En tredje metode, der ofte anvendes, er at indhylle discipelen i en tyk sky af mørke eller at lægge et uigennemtrængeligt tågeslør omkring ham, så han snubler og ofte falder. Det kan tage form som en sort sky af emotionelt stof og skabe en dyster følelse, som synes at spolere alle stabile vibrationer, og som kaster den forvirrede studerende ind i et fortvivlelsens mørke. Han føler, at alt forsvinder fra ham, han er offer for forskelligartede og dystre emotioner, han mener sig forladt af alle, og han tænker, at alle tidligere anstrengelser har været forgæves, og at der ikke er andet tilbage end at dø. I sådanne situationer er det nødvendigt, at han anvender evnen til *vive-*

ka, så han oprigtigt kan afveje og roligt bedømme situationen. Han bør i sådanne situationer påminde sig selv om, at mørket aldrig kan skjule noget for den indre gud, og at bevidsthedens stabile center forbliver dér, uberørt af alt, som måtte hænde. Han bør holde ud til enden, – enden på hvad? På den omslutende sky – frem til det tidspunkt, hvor den opløses af solens lys. Når han har passeret igennem denne skys fulde længde og går ud i dagslyset, kan han erkende, at intet på noget tidspunkt kan nå frem til eller krænke den indre bevidsthed. Gud findes i det indre, uanset hvad der sker i det ydre. Vi er så vant til at se ud på de omgivende hændelser, uanset om det er fysiske, astrale eller mentale, at vi glemmer, at allerinderst i vort hjerte findes vort kontaktpunkt til den universelle Logos.

d. Den sidste metode jeg vil omtale (jeg kan ikke komme ind på alle de anvendte metoder) er, at der kastes et mentalt mørke over disciplen. Mørket kan være intellektuelt og er som følge deraf langt vanskeligere at trænge igennem, for i dette tilfælde *skal* egoets kraft påkaldes, hvorimod det i det foregående tilfælde ofte er tilstrækkeligt med den lavere tænkeevnes ræsonnement for at løse problemet. Her i dette specielle tilfælde vil disciplen handle klogt, hvis han ikke kun forsøger at påkalde sit ego eller højere selv til hjælp med at opløse skyen, men også påkalder sin lærer, eller endda sin mester for at få den hjælp, de kan give.

Disse eksempler er blot nogle få af de farer, der kredser omkring aspiranten, og jeg har udelukkende fortalt om dem med den hensigt at advare og vejlede, og ikke for at forårsage ængstelse. I kan her indføje et tidligere brev, hvor jeg giver nogle retningslinjer til hjælp for disciplen.

Det sorte broderskab

25. september 1919

I dag vil jeg fortælle jer om det sorte broderskabs kræfter. Vi har behov for at vide, hvilke love der styrer deres handlinger,

og hvilke metoder de arbejder med og anvender, og vi har behov for at vide, hvilke beskyttelsesmetoder vi kan anvende. Som jeg tidligere har omtalt, så er faren endnu kun ubetydelig for flertallet, men i takt med tidens gang, vil vi øge indsatsen for at lære jer, der arbejder på det fysiske plan, hvordan I kan beskytte og forsvare jer mod angreb.

De sorte brødre er – husk altid på det – *brødre*, vildfarne og vildledt, men dog stadig sønner af den ene Fader, selvom de har forvildet sig langt, meget langt, ind i et fjernt land. Vejen tilbage vil blive meget lang for dem, men evolutionens barmhjertighed vil uundgåeligt tvinge dem tilbage på Vejen i en cyklus, der ligger langt fremme i tiden. Alle, som lægger for stor vægt på den konkrete tænkeevne, og som altid udelukker den højere, løber risikoen at forville sig ind på venstrehåndsvéjen. Mange vildledes ... men kommer tilbage, og de vil i fremtiden undgå lignende fejltagelser, på samme måde som børn der har brændt sig undgår ilden. Det er det menneske, som ihærdigt fortsætter trods advarsler og lidelse, der til sidst bliver en mørkets broder. Først kæmper egoet kraftigt imod for at forhindre personligheden i denne udvikling, men det kausale legemes ufuldkommenheder (for glem ikke, at vore ufuldkommenheder blot er misbrugte dyder) fører til et asymmetrisk kausallegeme, der er overudviklet i en eller anden retning og fuld af store revner og tomrum, hvor der burde være gode egenskaber.

Broderen fra det sorte broderskab føler intet slægtskab med sine medmennesker, han ser kun i dem mennesker, der kan udnyttes til fremme af hans egne mål. Det samme er kendetegnende, men i mindre grad for dem, der udnyttes af ham, enten de ved det eller ej. De respekterer ingen mennesker, de betragter alle mennesker som frit bytte, de udnytter alle til at gennemtvinge deres vilje, og med det gode eller det onde søger de at nedbryde al modstand, så de kan opnå det, deres personlige selv stræber efter.

Denne sorte broder bekymrer sig ikke om, hvilke lidelser han forårsager. Han negligerer, at han påfører sin modstander voldsomme kvaler. Han fastholder sin intention og afholder sig ikke fra at skade hverken mænd, kvinder eller børn, for-

udsat at hans egne mål fremmes i processen. Forvent absolut ingen barmhjertighed fra dem, der står i modsætning til lysets broderskab.

På det fysiske plan og på det emotionelle plan har den sorte broder mere magt end lysets broder, – *ikke* mere magt *som sådan*, men mere *tilsyneladende magt*, fordi de hvide brødre har valgt, at de ikke vil anvende deres magt på disse plan, såsom de sorte brødre gør. De kunne godt anvende deres indflydelse, men de har valgt at afstå, eftersom de arbejder med evolutionens kræfter og ikke med involutionens. De elementale kræfter, der findes på disse to plan, påvirkes af to faktorer.

- a. De iboende evolutionskræfter, der styrer alt frem til endelig fuldkommenhed. De hvide adepter samarbejder med denne proces.
- b. Brødrene fra det sorte broderskab, der af og til anvender de elementale kræfter for at gennemtvinge deres vilje og tage hævn over alle modstandere. Under deres kontrol arbejder til tider jordplanets elementaler, gnomerne og den elementale essens, der findes i ondsindede former, en del af nisserne, samt alferne med brune, grå og mørke farver. De kan ikke have højt udviklede devaer under deres kontrol og heller ikke de blå, grønne og gule alfer; dog kan de få nogle af de røde alfer til at arbejde under deres ledelse. Vandelementalerne (men ikke vandånderne eller sylfiderne) kommer dem til tider til hjælp, og når de således får kontrol over disse involutionskræfter, kan de skade fremskyndelsen af vort arbejde.

Ofte maskerer den sorte broder sig som en formidler af lys, og han fremstiller sig ofte som en gudernes budbringer, men jeg kan forsikre jer om, at når I handler under egoets vejledning, så vil I have klar vision og undgå at blive vildledt.

I denne tid er deres magt særdeles stor. Hvorfor? Fordi der i alle menneskers personlighed findes så meget, der responderer på deres vibration, og derfor er det let for dem at påvirke menneskets legemer. Til sammenligning har kun få i menneskeheden indtil nu opbygget den højere vibration, der respon-

derer på grundtonen for lysets broderskab, som praktisk talt udelukkende befinder sig på de to højeste niveauer (eller det atomare og subatomare underplan) af det mentale, emotionelle og fysiske plan. Når man bevæger sig på disse underplan, så er angrebene fra elementalerne på de lavere plan mærkbare, men de gør ingen skade, og det er årsagen til det nødvendige i at føre et rent liv og have kontrollerede rene emotioner og op-højede tanker.

I vil bemærke, at jeg sagde, at det sorte broderskabs magt tilsyneladende dominerer på det fysiske og det emotionelle plan. Men sådan er det ikke på det mentale plan, der er det plan, hvor lysets brødre virker. Mægtige sorte magikere kan befinde sig på de lavere mentale niveauer, men på de højere hersker den hvide loge, og det er de tre højere underplan, der er de niveauer, som de beder menneskesønnerne, der nu er under udvikling, om at stræbe efter, for det er deres område, som alle må kæmpe for at nå. Den sorte broder præger menneskene med sin vilje (hvis der findes en analog vibration) og involutionens elementarlige. Lysets brødre beder indtrængende den vildfarne menneskehed om at hæve sig op til lyset – det lidende menneske beder om det samme. Den sorte broder forsinker fremskridt og former alt til fremme af sine egne mål. Lysets broder anstrenger sig til det yderste for at fremme udviklingen. Han afstår forbilledligt fra alt, der kunne være belønning for det, han opnår, han står midt i tidens tåger, kampe, ondskab og had, hvis han ved at gøre dette kan hjælpe nogle, og (ved at løfte dem op og ud af jordens mørke) sætte deres fødder på bjerget og sætte dem i stand til at overvinde korset.

Hvilke metoder kan nu anvendes for at beskytte den, der arbejder i verden? Hvad kan der gøres for at garantere hans sikkerhed i den nuværende strid og i den endnu større strid i de kommende århundreder?

1. Erkendelse af, at renhed i alle legemer er en grundlæggende nødvendighed. Hvis en broder fra det sorte broderskab opnår kontrol over et andet menneske, så viser det kun, at dette menneske har nogle svage punkter i sit liv. Døren, hvorigennem indtræden kan finde sted, kan kun åbnes af menne-

sket selv. Den åbning, hvorigennem ondartet kraft kan vælde ind, kan kun forårsages af legemernes besidder. Det forklarer behovet for den meget omhyggelige renselse af det fysiske legeme, og behovet for kun at tillade rene og afbalancerede følelser i det emotionelle legeme, og for rene tanker i det mentale legeme. Når dette er tilfældet, så vil de lavere legemer være koordinerede, og den iboende tænker vil selv forhindre andre i at få adgang.

2. Elimination af al frygt. Evolutionens kræfter vibrerer langt hurtigere end involutionens, og i denne kendsgerning ligger der en tydelig sikkerhed. Angst fører til svaghed. Svaghed forårsager nedbrydning. Det svage punkt brister, og der opstår en åbning, og gennem denne åbning kan den onde kraft strømme ind. Årsagen til indstrømningen er menneskets egen angst, der således åbner døren.
3. At stå fast og urokkelig, uanset hvad der hænder. Jeres fødder kan være sølet til i jordens mudder, men jeres hoveder vil være badet i de højere regioners solskin. Erkendelse af jordens snavs medfører ikke besmittelse.
4. Erkendelse af nytten af den sunde fornuft, og af at anvende denne sunde fornuft i relation til alle hændelser. Sov meget, og lær under søvnen at gøre legemet positivt. Forbliv travlt beskæftiget på det emotionelle plan og tilegn jer den indre ro. Gør ikke det fysiske legeme overtræt, og leg når det er muligt. I timer med afslapning sker der en justering, der modvirker senere anspændelse.

Sjette brev

Anvendelse af form i meditation

1. Anvendelse af form, der hæver bevidstheden
2. Mystikers og okkultisters anvendelse af form
3. Anvendelse af specielle former til særlige formål
4. Den kollektive anvendelse af form

Sjette brev

Anvendelse af form i meditation

6. august 1920

Jeres meget naturlige ønske om, at jeg i dette sjette brev giver jer visse specielle former for at kunne opnå bestemte resultater, kan ikke til fulde opfyldes, for jeg vil ikke foreslå former, der skal følges præcist. Risikoen er, som jeg tidligere har understreget, for stor, når der ikke er en lærer til stede, der kan observere reaktionerne. Sådanne former kan I muligvis få oplysning om senere. Arbejdet for den kommende generation af studerende er nøje planlagt, og denne serie af breve har sin plads i denne plan. Det, jeg har til hensigt at gøre i dag, er noget helt andet. Jeg har til hensigt at præsentere fire emner, som vi skal behandle og uddybe hver for sig. Disse emner vil, hvis de assimileres i tilstrækkelig grad og praktiseres, føre til yderligere oplysning. Med den okkulte undervisningsmetode får eleven undervisningen langsomt, punkt for punkt og trinvis, og først når hvert punkt er forstået og hvert trin er nået, vil det næste i rækken komme tydeligere frem. Læreren giver en antydning og derefter et vink og berører nogle hovedpunkter. Eleven følger det punkt, der blev fremhævet, og opdager derved, at der strømmer mere lys ind og et nyt trin træder tydeligere frem, og nye vink følger. I en gensidig aktion og reaktion skoles den okkulte studerende således af okkultisten.

Det, jeg har til hensigt at informere jer om i studiet af emnet: »Anvendelse af *form* i meditation«, har jeg inddelt i følgende fire punkter:

1. Anvendelse af form, der hæver bevidstheden.
2. Mystikeres og okkultisters anvendelse af form.
3. Anvendelse af specielle former til særlige formål.
4. Den kollektive anvendelse af form.

I gennemgangen af disse punkter vil I opdage, at det, jeg stræ-

ber efter at skabe, er en rigtig forståelse af værdien af at anvende former i meditation, og ikke efter at beskrive bestemte metoder. Jeg søger at vise den grundlæggende betydning af at gøre fremskridt i overensstemmelse med *loven* med dette det vigtigste middel til at tilvejebringe forening med det guddommelige, og til at skabe den enhed mellem det højere og det lavere, der er målet for al evolution. Til jer, der læser disse ord, ønsker jeg at efterlade en nøjagtig opfattelse af relationen mellem ånd og stof, idet det er grundlaget for alt arbejde af denne art.

Den metode, der benyttes af Logos i dette det andet solsystem, er helt klart at anvende form med henblik på manifestation, som et udtryksmiddel og som det legeme, hvori det iboende liv kan vokse, ekspandere, erfare og finde sig selv. Dette er gældende, uanset om formen er et helt solsystem, et menneske i sin kompleksitet eller en form opbygget af mennesket i sin stræben efter at erkende og vide – en form, der er opbygget med det enkle mål for øje at være det legeme, hvorigennem bevidstheden gennem bestemte stadier kan hæve sig trin for trin til et visualiseret punkt. Dette bringer os frem til vort første punkt:

1. Anvendelse af form, der hæver bevidstheden

Vi skal under denne overskrift behandle tre ting:

- a. Selve bevidstheden.
- b. Det mål, den søger at hæve sig op til.
- c. De stadier, hvorigennem det vil lykkes.

Hver enkelt enhed i menneskeheden er en del af den guddommelige bevidsthed og er vidende om eller klar over, at der foruden den selv findes et noget – et noget der véd, at den ikke er en del af det legeme, der omslutter den, eller af de former, der omgiver den.

På dette bestemte stadium i evolutionen opfatter gennemsnitsmennesket sig som et separat væsen blandt alle andre medlemmer af den menneskelige familie, og som en enhed

blandt andre enheder. Det vedgår denne opfattelse og erkender, at alle andre separate enheder har ret til at opfatte sig selv på samme måde. Derudover har det den erkendelse, at der et eller andet sted i universet eksisterer en uforlignelig høj bevidsthed, som det teoretisk kalder Gud eller naturen. Imellem dette rent *selviske* synspunkt (jeg bruger ordet »selvisk« i dets videnskabelige betydning og ikke som et nedgørende adjektiv) og den vage teori om en iboende gud, findes der utallige stadier. På hvert enkelt stadium opnås en bevidsthedsudvidelse eller en større synsvinkel, der trin for trin fører denne selverkendende enhed fra selverkendelse frem til erkendelse af nogle højere selv, til at kvalificere sig til også at blive erkendt som et højere selv, og til sidst til en okkult erkendelse af sit eget højere selv. Han vil komme til at erkende sit højere selv eller ego som sit sande selv, og fra dette stadium går han videre til gruppebevidsthed. Her opdager han først sin egen egoiske gruppe og dernæst andre egoiske grupper.

Dette stadium efterfølges af en erkendelse af det universelle princip om broderskab. Det indebærer ikke kun en teoretisk erkendelse, men en sammensmeltning af bevidstheden med hele menneskehedens bevidsthed. Dette er i virkeligheden den bevidsthedsudvikling, der sætter mennesket i stand til at erkende ikke kun sit egoiske gruppetilhørsforhold, men også sin plads i det menneskelige hierarki på dets eget plan. Mennesket ved nu, at det i realiteten er en del af et af de store himmelske mennesker. Dette udvides senere til et næsten ufatteligt omfattende perspektiv – det der har relation til dets plads i det store himmelske menneske, der repræsenteres af Logos selv.

Længere behøver vi ikke at gå til vort formål, idet denne serie breve ikke har som mål at udvikle kosmisk bevidsthed.

I kan således tydeligt se, at alle disse stadier må gennemleves systematisk, og at hvert enkelt må mestres trin for trin. Det er nødvendigt først at forstå, at det sted, hvor udvidelsen til sidst finder sted og erkendelsen er mærkbar, er den *tænkende, vågne bevidsthed*. Egoet er på sit eget plan vel vidende om sin bevidstheds enhed med alle andre bevidstheder, og ser sin gruppe som ét med sig selv, men indtil mennesket (i bevidstheden på det fysiske plan) har hævet sig til det samme plan,

og desuden er blevet vidende om sin gruppebevidsthed, og indtil det betragter sig selv som et højere selv i den egoiske gruppe, og ikke som en separat enhed, har det ikke større betydning end en teori, der er erkendt, men ikke ført ud i livet.

Mennesket skal opleve disse stadier i sin fysiske bevidsthed, og gennem praktisk erfaring og ikke kun teoretisk have fået kendskab til det, jeg taler om, før det anses at være rede til at gå videre til de efterfølgende stadier. Det hele bliver et spørgsmål om sindets ekspansion, indtil det dominerer det lavere, og om evnen til at tænke abstrakt, hvilket til sidst vil komme til udtryk på det fysiske plan. Det gælder om at gøre vore højeste teorier og idealer til synlige kendsgerninger, og om at forene det højere og det lavere, samt om at udruste dette lavere, indtil det kan skabe et passende udtryk for det højere. Det er i denne forbindelse, at det har betydning at praktisere meditation. Den sande videnskabelige meditation indebærer graduerede former, hvorved bevidstheden hæves og sindet ekspanderer, indtil det omfatter:

1. Familie og venner.
2. Omgivende medarbejdere.
3. Tilknyttede grupper.
4. Egoisk gruppe.
5. Andre egoiske grupper.
6. Det himmelske menneske, i hvilket de egoiske grupper danner et center.
7. Det store himmelske menneske.

For at opnå dette vil der snarest blive fremlagt visse former, der (når de fungerer i overensstemmelse med menneskets stråle) trin for trin vil lære mennesket at gennemføre dette. I vil bemærke, at jeg har beskæftiget mig med selve bevidstheden og det mål, den stræber efter, og har således behandlet de to første punkter. Dette bringer mig til vort sidste underpunkt om de trin, hvorved fuldendelse kan opnås.

Ethvert menneske, som træder ind i en okkult udviklingsfase, og som stræber mod det højere, har passeret stadiet som gennemsnitsmenneske, dvs. som et menneske, der betragter

sig selv fra et helt isoleret standpunkt, og som udelukkende arbejder for sit eget bedste. Aspiranten stræber efter noget helt andet. Han søger at smelte sammen med sit højere selv og med alt, som dette omfatter. Stadierne hinsides dette er i hele deres kompleksitet indvielseshemmeligheder, og dem kan vi ikke beskæftige os med.

At stræbe mod egoet og at nå den højere bevidsthed med den efterfølgende udvikling af gruppebevidsthed vedrører direkte og i højeste grad alle, der læser disse breve. Det er det næste skridt fremad for de, der befinder sig på prøvestadiets vej. Det opnås ikke ved kun at meditere tredive minutter hver dag efter en bestemt meditationsform. Det indebærer, at I time efter time, dagen lang og hver dag, skal forsøge at fastholde bevidstheden så tæt som muligt på det højeste punkt, der blev opnået i morgenmeditationen. Det forudsætter, at I beslutsomt og til enhver tid betragter jer selv som egoet og ikke som en separat personlighed. Senere, efterhånden som egoet får mere og mere indflydelse, sker der en udvikling af evnen til at se sig selv som en del af en gruppe uden egne interesser eller begær, mål eller ønsker, ud over det, der er bedst for gruppen. Det kræver en konstant årvågenhed i alle dagens timer for at forhindre et tilbagefald til den lavere vibration. Det medfører en vedvarende strid med det lavere selv, der trækker nedad, og en endeløs kamp for at bevare den højere vibration. Og målet bør være – det er et punkt, jeg ønsker at indskærpe jer – at udvikle det som en vane at meditere hele dagen og at leve i den højere bevidsthed, indtil denne bevidsthed er så stabil, at den lavere tænkeevne, begær, og de fysiske elementaler, svinde ind og udsultes på grund af manglende næring, så den trefoldige lavere natur ikke bliver andet end det redskab, hvormed egoet kan kontakte verden med henblik på at hjælpe menneskeheden.

Ved at gøre dette, gennemfører aspiranten noget, som den almindelige studerende kun forstår meget lidt af. Han opbygger en form, en bestemt tankeform, der omsider bliver det redskab, hvormed han kan gå fra den lavere bevidsthed til den højere, en slags *mayavirupa*, der fungerer som forbindelseskanal. Der findes normalt – og ikke undtagelsesvis – to typer af

disse former:

Den studerende opbygger dagligt – omhyggeligt, kærligt og opmærksomt – en form af sin mester, der for ham er legemliggørelsen af den fuldendte højere bevidsthed. Han tegner konturerne til denne form i meditationen og væver strukturen ind i sine tanker og i sit daglige liv. Formen udstyres med alle fortrin, den funkler i alle farver, og den er først og fremmest besjælet af menneskets kærlighed til sin mester, og senere (når den er egnet til et formål) vitaliseres den af mesteren selv. På et bestemt trin i udviklingen udgør denne form grundlaget for den okkulte erfaring, det er at træde ind i den højere bevidsthed. Mennesket opfatter sig som en del af mesterens bevidsthed, og ved hjælp af denne altomfattende bevidsthed glider han *bevidst* ind i den egoiske gruppes sjæl. Denne form er hjælpemidlet til opnåelse af denne erfaring, indtil den tid kommer, hvor den kan undværes, og hvor mennesket efter ønske kan overføre sig selv til sin gruppe og senere bevidst tage permanent ophold dér. Det er den mest almindelige metode og er kærlighedens og hengivenhedens vej.

I den anden metode forestiller den studerende sig selv som det fuldendte menneske. Han visualiserer sig som eksponent for alle dyder, og han forsøger i sit daglige liv at leve op til det, han visualiserer. Denne metode anvendes af de mere mentale typer, de intellektuelle, og de, hvis stråle ikke er så farvet af kærlighed, hengivenhed eller harmoni. Den er ikke så almindeligt forekommende som den første. Den mentale tankeform, der er opbygget således, tjener ligesom den første som *mayavirupa*, og mennesket går videre fra disse former ind i den højere bevidsthed. Som I kan se, må der tages visse forholdsregler ved opbygning af disse former, og hver mennesketype vil opbygge formen på forskellig måde.

Den første type vil begynde med en elsket person, og fra denne person vil han hæve sig op via flere andre personer til mesteren.

Den anden type vil begynde med at meditere over den mest eftertragtede egenskab og føjer derefter dyd for dyd til, i opbygningen af formen af det fuldkomne selv, indtil alle dyder er blevet tilegnet, og der pludselig er kontakt med egoet.

I morgen vil vi tage det samme emne op, og se det ud fra en anden synsvinkel, og studere forskellen mellem okkultisten og mystikeren.

2. Mystikeres og okkultisters anvendelse af form

8. august 1920

Emnet for dette brev vil interessere jer, fordi vi skal studere form, således som den anvendes af okkultisten og mystikeren.

Det vil være af værdi for os, hvis vi først skelner nøje mellem de to typer. Jeg vil begynde med at konstatere et faktum. Mystikeren er ikke nødvendigvis okkultist, men okkultisten omfatter mystikeren. Mysticisme er blot et skridt på den okkulte vej. I dette solsystem – systemet for kærlighed i aktivitet – er den mindste modstands vej for flertallet den mystiske vej eller kærlighedens og hengivenhedens vej. I det næste solsystem vil den mindste modstands vej være den, som vi nu opfatter som den okkulte vej. Den mystiske vej vil ikke længere eksistere. Hvori består forskellen mellem disse to typer?

Mystikeren beskæftiger sig med livet, der er under udvikling. Okkultisten beskæftiger sig med formen.

Mystikeren beskæftiger sig med den indre gud. Okkultisten med gud i den ydre manifestation.

Mystikeren arbejder fra centrum mod periferien. Okkultisten gør det modsatte.

Mystikeren udvikler sig ved aspiration og den mest intense hengivenhed til den indre gud, eller til den mester, som han erkender. Okkultisten opnår resultater ved at erkende den gældende lov og ved at anvende den lov, der binder stoffet og tilpasser det til det iboende livs behov. På denne måde arbejder okkultisten sig frem til de intelligenser, der arbejder med loven, indtil han selv opnår den grundlæggende intelligens.

Mystikeren arbejder gennem strålerne for henholdsvis kærlighed, harmoni og hengivenhed, dvs. den anden, fjerde og sjette stråles vej. Okkultisten arbejder gennem strålerne for henholdsvis magt, aktivitet og ceremoniel lov, dvs. første, tredje og syvende. Begge mødes og forenes gennem udvikling

af sindet eller gennem den femte stråle for konkret viden (et fragment af kosmisk intelligens), og på denne femte stråle forvandles mystikeren til okkultist og arbejder derefter med alle strålerne.

Ved at finde gudsriget i sig selv og ved at studere de love, der betinger hans egen tilværelse, får mystikeren et stort kendskab til de love, der styrer det univers, som han selv er en del af. Okkultisten ser gudsriget i naturen eller i systemet og betragter sig som en lille del af det større hele og styres derfor af de samme love.

Mystikeren arbejder som hovedregel under verdenslærerens eller Kristi afdeling, og okkultisten oftere under Manuens eller herskerens afdeling, men når begge typer har passeret igennem de fire understråler i Civilisationens Herres afdeling, så sker der en fuldendelse af deres udvikling, idet mystikeren bliver okkultist, og okkultisten inkluderer mystikerens karakteregenskaber. For at fremstille det mere enkelt til almen forståelse: Efter indvielse sammensmelter mystikerens egenskaber med okkultistens, idet han nu studerer de okkulte love. Han er nødt til at arbejde med stof og studere håndteringen af det og dets anvendelsesmuligheder, og han er nødt til at mestre og kontrollere alle manifestationens lavere former og lære de regler at kende, som de opbyggende devaer arbejder efter. Før indvielse kan den mystiske vej kaldes prøvestadiets vej. Før okkultisten klogt kan håndtere solsystemets stof uden risiko, skal han mestre de love, der styrer mikrokosmos, og selv om han naturligt betræder den okkulte vej, så er han alligevel nødt til at finde den indre gud i sit eget væsen, før han uden risiko kan vove sig ind på den okkulte lovs vej.

Mystikeren søger at arbejde fra det emotionelle til det intuitive og derfra til monaden eller ånden. Okkultisten arbejder fra det fysiske til det mentale og derfra til atma eller ånden. Den ene arbejder ad kærlighedens vej, den anden ad viljens vej. Mystikeren forfejler sin tilværelses formål – der er kærlighed gennem aktiv handling – hvis han ikke koordinerer helheden ved at anvende intelligent vilje. Derfor er han nødt til at blive okkultist.

Okkultisten kan fejle på lignende måde og bliver kun en

selvisk eksponent for magt, der virker gennem intelligens, hvis han ikke kan se formålet med at anvende sin vilje og viden gennem en besjælet kærlighed, der kunne blive det rette motiv til alt, som han giver sig i kast med.

Jeg har bestræbt mig på at tydeliggøre forskellen mellem disse to grupper, eftersom dette emne har stor betydning, når meditation studeres. De former, der anvendes af de to typer, er helt forskellige, og de er meget interessante, når de betragtes clairvoyant.

Den mystiske form

Udtrykket »den mystiske form« er næsten paradoksalt, idet mystikeren – hvis det står til ham selv – helt eliminerer formen. Han koncentrerer sin opmærksomhed på den indre gud og dvæler i dette indre bevidsthedscenter. Han søger at forbinde dette center med andre centre – som for eksempel hans mester eller en helgen, eller måske endda selve den højeste Logos – og at stige op ved hjælp af *livstråden* uden at interessere sig det mindste for de omsluttende hylstre. Han arbejder sig frem ad ildens vej. »Vor Gud er en fortærende ild« er for ham en bogstavelig kendsgerning og en oplevet sandhed. Fra ild til ild og ved trinvis at erkende den iboende ild stiger han, indtil han kommer i berøring med universets ild. Den eneste form, som man kan sige, at mystikeren anvender, er en stige af ild eller et kors af ild, der hjælper ham til at hæve sin bevidsthed til det ønskede niveau. Han koncentrerer sig om abstraktioner, om holdninger, mere end om aspekter, og om livet, mere end om det konkrete. Han stræber, han brænder, han harmoniserer, han viser kærlighed, og han arbejder gennem hengivenhed. I hans meditation forsøger han helt at eliminere den konkrete tænkeevne, og han higer efter at springe fra det emotionelle plan til det intuitive.

Han har sin types fejl. Han er en drømmer, en visionær, er upraktisk, emotionel og mangler den mentale kvalitet, som vi kalder skelneevne. Han er intuitiv, har tendens til martyrium og selvopofrelse. Inden han kan få adgang til at tage indvielse, er der tre ting, han skal gøre:

For det første skal han gennem meditation lære at beherske hele sin natur og lære at opbygge formerne og dernæst lære, hvilken værdi de har.

For det andet skal han lære at påskønne det konkrete og få en klar opfattelse af, hvor i verdensordenen de forskellige hylstre skal manifestere det liv, han elsker så højt. Han skal arbejde i sit mentale legeme og føre det til kendsgerningernes skatkammer, før han kan fortsætte videre på sin vej.

For det tredje skal han gennem et intelligent studium af mikrokosmos, der er hans eget lille ånd-stof system, lære makrokosmos' dualistiske betydning at kende.

Ud over at vide noget om *den ild, der brænder*, så skal han forstå og arbejde gennem *den ild, der opbygger*, sammensmelter og udvikler form. Han skal lære gennem meditation at kunne anvende ilden på tre måder. Denne sidste sætning har meget stor betydning, hvilket jeg ønsker at understrege.

Den okkulte form

10. august 1920

Vi studerede for to dage siden den fremgangsmåde, hvorved mystikeren opnår forening, og skitserede meget kort den vej, han betræder i forsøget på at nå sit mål. I dag vil vi ligeså kortfattet skitsere okkultistens vej og tillige hans type af meditation og sammenligne den med mystikerens og senere pege på, hvordan de to forenes og deres individuelle egenskaber smeltes sammen til én.

Formens vej er for okkultisten den mindste modstands vej. Her vil jeg fremføre den tanke, at eftersom dette er en almindeligt erkendt kendsgerning, kan vi uden tvivl se frem til, at der i denne tid vil ske en hurtig udvikling af okkult viden, og at flere sande okkultister vil træde frem. Gennem den indkommende syvende stråle, formens eller den rituelle stråle, vil det blive meget lettere at opdage den okkulte vej og at tilegne sig okkult viden. Okkultisten er i begyndelsen mere optaget af den form, hvorigennem guddommen manifesterer sig, end med selve guddommen, og det er her, at den grundlæggende forskel mellem de to typer ses tydeligst. Mystikeren udelader

eller forsøger at gå uden om *sindet* i sin søgen efter selvet. Okkultisten når frem til samme punkt gennem sin intelligente interesse for de former, der skjuler selvet, og gennem at anvende *det mentale princip* på dets to niveauer. Han erkender, at hylstrene skjuler. Han helliger sig studiet af de love, der styrer det manifesterede solsystem. Han koncentrerer sig om det objektive og kan i begyndelsen til tider overse det subjektives betydning. Han når til sidst frem til det centrale liv ved at eliminere hylster efter hylster med bevidst viden og kontrol. Han mediterer på formen, indtil den tabes af syne, og skaberen af formen bliver til alt i alle.

Ligesom mystikeren skal han gøre tre ting:

1. Han skal studere loven og lære at tilpasse sig denne lov. Streng selvdisciplin er hans metode, og den er også nødvendig, for de farer, der truer okkultisten, er ikke de samme, som mystikeren møder. Stolthed, selvished og anvendelse af loven af nysgerrighed eller magtbegær skal være brændt ud af ham, før Vejens hemmeligheder trygt kan blive ham betroet.
2. I meditationen skal han, gennem den form han har opbygget, fokusere sin opmærksomhed på det iboende liv. Han skal søge den indre brændende ild, som udstråler fra alle former, der rummer det guddommelige liv.
3. Gennem det videnskabelige studium af makrokosmos, »Guds ydre rige«, skal han nå frem til et punkt, hvor han også finder det indre rige.

Her findes det punkt, hvor mystikeren og okkultisten smelter sammen. Her bliver deres veje til én. Tidligere i dette brev omtalte jeg den interesse, den clairvoyante kan have i at bemærke forskellen i de former, der opbygges af mystikeren og okkultisten i meditation. Jeg kunne godt komme ind på nogle af forskellene, men det vil ikke være andet end ord for jer, indtil I selv besidder det clairvoyante syn.

Okkult og mystisk form set clairvoyant

Den mediterende mystiker har foran og omkring sig opbygget et uklart, ufuldstændigt og tåget omrids af en form på en sådan måde, at han selv bliver centrum for formen. Afhængig af hans tankers retning kan formens kerne ofte bestå af et elsket symbol, som for eksempel et kors, et alter, eller endda et imaginært billede af en af de store. Denne form er svøbt ind i hengivenhedens tåger og pulserer af farvestrømme, der vidner om aspiration, kærlighed og brændende længsel. Farverne, der tilføres, er af særlig stor renhed og klarhed og stiger til storlåede højder. Tætheden og skønheden i den opstigende sky vil afhænge af menneskets evne til at aspirere og til at vise kærlighed. Hvor nøjagtigt det indre symbol eller billede bliver, som farveskyerne cirkulerer om, afhænger af stabiliteten i hans temperament.

De former, der opbygges af mennesket, som tænker i okkulte baner, og som er mere mentalt orienteret, er af en geometrisk type. Konturerne er tydelige, men har tendens til at blive stive. Formen opbygges mere omhyggeligt, og mennesket vil under meditationen fortsætte med større omhu og nøjagtighed. Han er stolt over (om jeg så må sige) at kunne håndtere det materiale, der anvendes til opbygning af formen. Det mentale plans stof er fremherskende, men skønt visse skyer af emotionelt stof kan føje sig til helheden, så er det emotionelle plans stof af mindre betydning. De farver, der anvendes, kan have samme klarhed, men de fordeler sig med en helt speciel hensigt, hvorved formen fremtræder tydeligt og ikke går tabt i den opadgående strøm af emotionelle farver, således som den mystiske form har tendens til.

Senere, når mennesket i begge tilfælde har nået en mere fuldstændig udvikling og er både okkultist og mystiker, så vil de opbyggede former kombinere begges egenskaber og være konstruktioner af sjælden skønhed.

Dette er tilstrækkeligt for i dag, men jeg vil gerne skitsere de ideer for jer, som vi senere skal komme ind på. Vi skal beskæftige os med anvendelse af bestemte former til opnåelse af specifikke resultater, og skønt det ikke er min hensigt at meddele eller skitsere sådanne former, så ønsker jeg at gruppere dem, så læreren, når han igen vandrer blandt menneskene,

hurtigt vil møde forståelse blandt studerende overalt.

1. Former, der anvendes i arbejdet med de tre legemer.
2. Former på bestemte stråler.
3. Former, der anvendes ved healing.
4. Mantraer.
5. Former, der anvendes i en af de tre afdelinger:
 - a. Manuens afdeling.
 - b. Verdenslærerens eller Kristi afdeling.
 - c. Civilisationens Herres afdeling.
6. Former, der kan tilkalde elementaler.
7. Former, der kan kontakte devaer.
8. Specielle former forbundet med ild.

11. august 1920

... Perioder med fysisk svaghed er værdifulde, alene af den grund, at de viser det absolut nødvendige i, at den studerende opbygger et stærkt legeme, før han kan fuldføre noget, samt viser betydningen af et godt helbred, før disciplen kan fortsætte videre frem ad Vejen. Der er bestemte ting, som vi ikke kan tillade, at de studerende gør, og vi kan kun informere dem i bestemte retninger, hvis deres fysiske legeme er i god form, og hvis belastningen fra et dårligt helbred og sygdom praktisk taget er ubetydelig og uventede karmiske komplikationer er næsten fuldstændigt overvundet i det personlige liv. National karma eller gruppekarma involverer af og til en elev, hvilket kan udsætte planerne i en vis tid, men dette er uundgåeligt og kan sjældent forhindres.

3. Anvendelse af specielle former til særlige formål

Indtil nu har vi beskæftiget os mest med meditationens personlige aspekt og har betragtet de to typer, der praktisk talt er universelle og fundamentale. Vi har ganske kort gennemgået,

- a. meditation, som den udøves af mystikeren, og
- b. meditation, som den udøves af okkultisten.

Vi har i stor udstrækning generaliseret og har ikke på nogen måde forsøgt at gå i detaljer, hvilket på dette stadium hverken er ønskeligt eller korrekt. Det er først, når eleven har gjort fremskridt som ønsket og har gennemlevet visse bestemte stadier, samt nået visse mål (hvilket kan observeres ved at betragte elevens kausale legeme), og når han som følge af rigtig levevis har skabt et grundlag, som hverken storme eller angreb vil kunne forstyrre eller tilintetgøre, at læreren kan give den seriøse elev instruktion i at opbygge former i mentalt stof og efter bestemte regler, der kan føre til specielle handlinger og reaktioner. Eleven vil lidt efter lidt blive instrueret i opbygningen af disse former, men i nogle tilfælde (især i begyndelsen) vil han muligvis ikke have det mindste kendskab til, at der er opnået resultater. Han vil adlyde ordrene, fremsige de indprægede ord eller arbejde med de skitserede formler, hvorved de opnåede resultater får en virkning, selv om eleven er uvidende om dette faktum. Senere – særligt efter indvielse, når de subtile evner bliver aktive, og centrene roterer firdimensionelt – kan han få kendskab til sin meditations virkninger på det emotionelle og det mentale plan.

Resultaterne interesserer os aldrig. Streng lydighed over for loven, vedvarende efterleven af de fastlagte regler og klogskab i handling kendetegner den kloge elev. Virkningerne bliver på dette grundlag positive og medfører ingen karma.

... Lad os studere hver enkelt form for sig i rækkefølge, men først vil jeg give et advarende ord. Jeg har ikke til hensigt at skitsere former eller at give detaljerede instruktioner om, hvordan de antydede resultater kan opnås. Dette vil ske senere, men hvornår er umuligt at sige, fordi så meget afhænger af det arbejde, der skal udføres i løbet af de næste syv år, eller af gruppekarmaen, og også af de fremskridt der gøres ikke

kun af det menneskelige hierarki, men også af deva- eller engleevolutionen. Hemmeligheden bag alt dette ligger skjult i den syvende ceremonielle stråle, og tidspunktet for det næste skridt fremad vil blive givet af den syvende planetariske Logos, der samarbejder med tre store herrer, særligt med herren for den tredje afdeling.

Former, der anvendes i arbejdet med de tre legemer

Disse former vil være blandt de første, der åbenbares, men allerede nu kan I i nogle af de meditationsformer, som menneskehedens vise rådgivere anbefaler, se nogle af de mere enkle grundrids, der er beregnet til arbejdet med den *lavere tænkeevne*. Disse former vil blive baseret på et af legemernes særlige behov og vil gennem håndteringen af stoffet søge at opbygge det, der kan udbedre bruddet eller erstatte manglen. Denne håndtering begynder i det fysiske legemes æteriske stof med åndedrætsøvelser (udånding og indånding), og med visse rytmiske bølger skabt på det mentale plan og derfra ført ned til de lavere ætere. Det æteriske legeme vil som følge heraf blive styrket, lutret, rensat og nyordnet. Mange af de faste fysiske legemes sygdomme har deres oprindelse i det æteriske legeme, og det vil blive genstand for opmærksomhed på så tidligt et stadium som muligt.

Det emotionelle legeme vil blive behandlet på samme måde ved hjælp af specielle former, og når eleven med ihærdighed har udviklet skelneevnen og gjort den til en aktiv faktor i sit liv, så vil han lidt efter lidt få kendskab til disse former. Men hvis ikke han i nogen grad kan skelne mellem det virkelige og det uvirkelige, og hvis ikke hans proportionssans er klogt tilpasset, så vil det emotionelle plan for ham blive en slagmark og ikke et forsøgsområde. Lad mig illustrere den type arbejde, som disse former, der arbejder med det emotionelle stof, udfører. Målet for den elev, der betræder Vejen, er at opbygge et emotionelt legeme, som består af stof fra de højere underplan, som er rent og sensitivt og en eksakt overfører, som er karakteriseret ved en stabil vibration og en stadig rytmisk bevægelse, og som ikke har tendens til voldsomt raseri eller oprørende

udbrud på grund af ukontrollerede emotioner. Når eleven er meget idealistisk, når procenten af stoffet fra de to højere underplan nærmer sig det ønskede tal, og når eleven praktisk taget altid lever i erkendelsen om, at han ikke er legemerne, men er den guddommelige beboer i dem, så vil visse ting blive formidlet til ham, som – hvis de omhyggeligt efterleves – vil bevirke to ting:

De vil virke direkte på hans emotionelle legeme, uddrive fremmed eller lavere stof og stabilisere hans vibration.

De vil i emotionelt stof opbygge et legeme eller en form, som han kan anvende til en bestemt opgave og som sit instrument til at opnå nogle af de resultater, der vil blive en følge af arbejdet med at rense og opbygge det emotionelle legeme. Dette er alt, hvad der kan siges, men det er tilstrækkeligt til at vise, hvilken type form, der stræbes efter.

Stråleformer

Dette er et yderst interessant og vidtspændende emne, og vi kan kun berøre det helt generelt. Visse former, der er opbygget efter nummeret på de forskellige stråler, er disse strålers specielle egenskaber, idet formerne indeholder deres geometriske betydning og viser deres plads i systemet. Nogle af de former, der er på de konkrete eller opbyggende stråler er den mindste modstands vej for okkultisten, mens andre former på de abstrakte stråler eller attributstrålerne lettere kan følges af mystikeren.

Disse former har tre formål:

- a. De bringer eleven i direkte kontakt med hans egen stråle, enten den egoiske eller personlighedsstrålen.
- b. De knytter ham til hans gruppe på de indre plan, enten gruppen af tjenere, gruppen af usynlige hjælpere, eller senere med hans egoiske gruppe.
- c. De medvirker til at sammensmelte den okkulte og den mystiske vej i elevens liv. Befinder han sig på den mystiske vej, så vil han arbejde med aspektstrålernes former og således udvikle viden om naturens konkrete side – den side, der

styres af loven. For det okkult orienterede menneske er situationen omvendt, indtil den tid kommer, hvor vejene smelter sammen og alle former er ens for den indviede. I må notere jer, at på dette stadium af sammensmeltning arbejder mennesket altid primært på sin egen stråle, idet han har transcenderet personligheden og fundet den egoiske tone. Derefter arbejder han med sin egen stråles stof, og arbejder gennem sine egne stråleformer med deres seks repræsentative understråleformer, indtil han er adept og kender hemmeligheden om syntese. Læreren underviser eleven om disse former.

I vil opdage, at skønt jeg kun har meddelt lidt om dette emne, så indeholder det meget, hvis I virkelig gennemtænker det, jeg har meddelt. Det kan give en nøgle til dem, som på en klog måde kan assimilere det, og som søger at tage det næste skridt fremad. Jeg vil omtale det senere og til en vis grad uddybe det, når vi tager emnet op om adgang til mestrene gennem meditation.

Former, der anvendes ved healing

Når vi nu skal studere disse former, må vi først og fremmest huske, at det er nødvendigt at inddele dem i tre grupper, der hver især har mange underpunkter.

a. Former, der anvendes ved *fysisk healing*. I ville blive overrasket over, hvor sjældent disse former er påkrævede, og hvor få i antal, de derfor er. Årsagen hertil er, at kun meget få af det faste fysiske legemes problemer opstår i det fysiske legeme. Nogle få opstår direkte i det æteriske legeme, men på dette evolutionstrin opstår de fleste af problemerne i det emotionelle legeme og resten i det mentale. Vi kan generalisere og sige at:

25% af de legemlige sygdomme opstår i det æteriske legeme.

25% i det mentale legeme.

50% har deres udspring i det emotionelle legeme.

Selvom der kan ske ulykker, der fører til uventet fysisk sygdom, hvortil der kan gives helbredende former, så vil den kloge studerende alligevel finde, at de former, der påvirker det æteriske legeme, kunne være det første udgangspunkt. De former, som er opbygget i meditationen, virker direkte på prana-kanalerne, der er en del af det æteriske legeme – det indviklede netværk, der er en modsvarighed til kredsløbet i det faste fysiske legeme. De er sæde for mange af nutidens sygdomme enten direkte eller gennem årsager, som er opstået på det emotionelle plan, og som påvirker det æteriske.

b. Former til *healing af det emotionelle legeme*. Som nævnt ovenfor skyldes mange af nutidens sygdomme årsager, der er opstået i det emotionelle legeme. Disse årsager kan i hovedreglen opdeles i tre grupper. Jeg vil understrege, at jeg giver en beskrivelse i store træk og generaliserer.

Voldsom emotion og ustabil vibration. Hvis mennesket giver efter for det, har det en nedbrydende virkning, hvorved nervesystemet påvirkes. Hvis de undertrykkes og hæmmes, har det samme farlige virkning og resulterer i leversygdom, i galdeanfald, i forgiftninger, der skabes i systemet og i visse tilfælde bryder frem som blodforgiftning, som hudsygdomme og som visse former for anæmi.

Angst og bange anelser, bekymring og fortvivlelse. Disse typer af emotion – der er så almindelige – har en generel svækkende virkning i systemet, idet det fører til nedsat vitalitet, langsom aktivitet i organerne og til mange former for lidet kendte sygdomme i nervesystemet, i hjernen og i rygsøjlen.

Seksuelle emotioner, der dækker et meget stort og bredt følelsesområde, lige fra den undertrykte seksuelle emotion, som vore psykologer nu er begyndt at studere, til den usømmelige kriminelle emotion, der finder udtryk i voldsomme orgier og tøjlesløshed.

Under disse hovedpunkter vil der kunne tilføjes mange underpunkter, men jeg skriver ikke breve om healing, men breve om meditation, så jeg vil ikke uddybe det yderligere.

I de former, der anvendes i disse tre tilfælde, skal opmærksomheden rettes mod årsagen til problemet, mod det plan, på hvilket det har sin oprindelse, samt mod virkningerne på de lavere legemer eller det lavere legeme. At opdele formerne til forskellige formål vil være inden for mulighedernes grænse. Når for eksempel problemet skyldes undertrykte emotioner, så bliver virkningen af formen (hvis den følges korrekt), at emotionerne transmutteres og rettes opad. Når det emotionelle legeme, ved rigtig anvendelse af formen, er befriet for den emotionelle blokering, så frigøres de livgivende kræfter fra egoet og fra det praniske liv, der overalt er til rådighed. De kan derefter med lethed cirkulere og vitalisere hele systemet, samt rense alle organer, der led under den indre blokering.

c. Former til *mental healing*. Disse vil for hovedparten af jer være langt mere uforståelige, og i virkeligheden er mentale problemer meget vanskeligere at helbrede end de andre to. Dette skyldes to årsager. Den ene er, at vi som race endnu ikke er polariseret i det mentale legeme. Det er altid meget lettere at kontakte et legeme og at styre det, når det er sæde for bevidsthedscentret. Det emotionelle legeme, der er mere flydende, er langt lettere at påvirke. I dag kan jeg ikke yderligere komme ind på sygdommene i det mentale legeme, bortset fra at understrege, at årsagerne kan opstå i selve det mentale legeme som en karmisk arv, eller de kan opstå på det emotionelle plan og arbejde sig tilbage ind i det mentale legeme. Hvis et menneske fx har tendens til emotionelt udbrud, kan dette – hvis det varer ved – skabe en lignende vibration i det mentale legeme. Denne vibration kan på sin side næsten blive praktisk taget permanent, og gennem den indvirkning, som disse to legemer har på hinanden, kan der opstå alvorlige problemer. Disse problemer kan strække sig fra kun at forårsage almindelig nedtrykthed i personligheden, så mennesket betragtes som et ulykkeligt, utiltalende individ, til alvorlige hjernesygdomme, der kan resultere i sindssyge, hjernesvulster og cancer i hovedet.

Til alle disse problemer findes der meditationsformer, der – hvis de følges i tide – til sidst vil opløse dem. Det grundlæggende faktum der må forstås her er, at eleven først vil blive

betroet disse former, når han har en intelligent forståelse af det problem eller de problemer, der har ramt ham, når han har evnen til pligtopfyldende at følge de meddelte formler, og kun når hans mål er uselvisk. Når det er hans mål at udruste sig til tjeneste, når han kun higer efter at opnå sunde legemer for bedre at kunne føre de stores plan ud i livet, og når han ikke ønsker at undgå sygdom for sin egen vindings skyld, først da vil formlerne virke i samklang med den egoiske bevidsthed. Nedstrømning af liv fra den indre gud resulterer i sunde legemer, så det er først, når personligheden sammensmelter med egoet, og polariseringen skifter fra det lavere til det højere, at arbejdet bliver muligt. Det tidspunkt nærmer sig nu for mange, og vi kan forvente fremskridt i nye medicinske retninger, der vil være baseret på tænkning. Former i meditation er ganske enkelt former i tankestof. I kan derfor tydeligt se, at der er blevet gjort en generel begyndelse.

Jeg vil komme med endnu en antydning i forbindelse med dette emne: Igennem legemets forskellige centre – de syv centre, som eleven beskæftiger sig med – vil kraften helbrede det modsvarende fysiske center. Efterhånden som centrene bliver vitaliseret, vil visse fysiske virkninger kunne ses, og ved anvendelse af specifikke formler, der virker på og igennem centrene, vil der fremkomme resultater, som kan kaste lys over dette lidet kendte emne om healing gennem de subtile legemer.

Mantriske former

20. august 1920

I dag fortsætter vi med studiet af de former, der en dag vil blive anvendt i al almindelighed blandt de studerende af okkult meditation. Vi har berørt tre af formerne, og fem mere mangler at blive gennemgået.

Mantriske former er samlinger af sætninger, ord og lyde, der i kraft af rytmiske virkninger skaber resultater, der ikke kunne opnås uden dem. Der findes så mange mantriske former, at vi ikke kan komme ind på dem alle, men må nøjes med at studere de typer, som vil blive taget i anvendelse, eller som

nu anvendes af de privilegerede, der må anvende dem.

Der eksisterer mantriske former, som udelukkende er baseret på det hellige ord. Når de fremsiges rytmisk og i bestemte tonearter, kan de fremkalde bestemte resultater, som for eksempel at fremkalde beskyttende engle. De har således bestemte virkninger, enten objektive eller subjektive. Disse former eller mantraer anvendes i langt højere grad af østerlændinge og af østens trosretninger, end de før tiden anvendes af vesterlændinge. Efterhånden som lydens kraft bliver forstået bedre og dets virkning studeret, så vil disse mantraer blive indført i vesten.

Nogle af dem er meget gamle og har utroligt magtfulde virkninger, når de fremsiges på det oprindelige sanskrit. De er så magtfulde, at den almindelige studerende ikke har tilladelse til at kende dem. Af den årsag videregives de kun mundtligt under forberedelse til indvielse.

Der er nogle få meget esoteriske mantraer på det originale *sensa*, og de har været kendt af broderskabet helt tilbage fra den tidligste tid, hvor Hierarkiet blev grundlagt. De blev bragt hertil af Flammeherrerne, da de kom til jorden, og der findes kun femogtredivede. De udgør *nøglen*, der åbner til mysterierne på hvert af de fem plans underplan for menneskelig evolution. Adepten får instruktion i, hvordan de skal anvendes, så han kan benytte dem på rette sted og under bestemte vilkår. De er de mest magtfulde, der er kendt på vor planet, og deres virkninger er vidtrækkende. Som I véd, responderer hvert plans vibration på forskellige tonearter og toner, og dets stof kan manipuleres og man får del i dets strøm ved fremsigelse af bestemte ord på en bestemt måde og i en bestemt toneart. Når de fremsiges på denne måde, træder adepten i forbindelse med planets bevidsthed og med alt, som det rummer. Mantraer på alle sprog bygger på dem, selv om de er så fjernt fra det oprindelige og så forskellige, at de praktisk taget er nytteløse.

Bestemte af disse oprindelige mantraer fremsiges i fællesskab af broderskabet ved særlige anledninger, eller når Logens forenede kraft er påkrævet for at opnå ønskede resultater. Store begivenheder indledes ved, at grundtonen fremsiges med ord, der passer til anledningen. Hver rodrace har sin egen

mantriske akkord, der kendes af dem, der arbejder med menneskeracerne.

Endvidere findes der, som I véd, visse mantraer på sanskrit, som den studerende kan anvende i sin meditation til at påkalde sig en mesters opmærksomhed. Mesteren meddeler disse mantraer til sine disciple, så de kan anvende dem til at tiltrække hans opmærksomhed og anmode om hans hjælp.

Til tider meddeles andre og mere omfattende formler, hvormed de tre store herrer kan kontaktes og deres opmærksomhed rettes i en bestemt retning.

Når et mantra fremsiges korrekt, skaber det i stoffet et vakuum, der kan minde om en tragt. Denne tragt dannes mellem den der fremsiger, og den der modtager. En direkte kommunikationskanal er skabt. I forstår derfor, hvorfor der vogtes så omhyggeligt over disse former, og at ord og tonearter er utilgængelige. Blev de anvendt vilkårligt, ville det resultere i katastrofer. Et vist evolutionstrin må være opnået og ligeledes en vis ensartethed i vibration, før eleven kan få det privilegium, det er at vogte over et mantra, hvormed han kan påkalde sin mester.

Der findes endvidere syv mantraer, der er kendt af de tre store herrer og af Hierarkiets ledere, hvormed de kan påkalde de syv planetariske Logoi eller »de syv ånder foran tronen«, som de kaldes i den kristne bibel. Det ene af disse mantraer, der skaber kontakt til vor planets Logos, er også kendt af adepterne. Således følger skalaen opad med fremsigelse af ordene, indtil vi når frem til vor planets mantra, der er baseret på jordens toneart og indeholder en sætning, der giver en sammenfatning af vor evolution. Hver planet har en sådan tone eller sætning, hvormed dets ledere kan kontakte deres planetariske Logos. De syv Logoi har på deres side rådighed over et ritual eller en form, hvormed de kan kommunikere med solsystemets trefoldige herre. Dette gøres altid fire gange om året, eller hvis der opstår et uopsætteligt behov.

Én gang om året anvender det samlede Hierarki et sammenfat mantra, der skaber et vakuum mellem de højeste og de laveste medlemmer af Hierarkiet og videre op – via de syv planetariske Logoi – til selve Logos. Det markerer et øjeblik med

den mest intense åndelige indsats og vitalisering på hele året, og virkningerne varer ved gennem hele året. Virkningen er kosmisk og knytter os til vort kosmiske center.

Strålemantraer. Hver stråle har sine egne formler og lyde, der har en betydningsfuld virkning på de enheder, der er samlet på strålen. Virkningen er trefoldig, når eleven der studerer meditation fremsiger dem:

1. Den forbinder og koordinerer ham med sit højere selv eller egoet.
2. Den sætter ham i kontakt med hans mester og gennem denne mester med en af de store herrer – afhængig af strålen.
3. Den knytter ham til hans egoiske gruppe og forener alle til en sammensat helhed, der vibrerer i samme tone.

Disse mantraer er en af hemmelighederne i de sidste tre indvielser og må inden den tid ikke fremsiges af eleven uden tilladelse, men han kan til tider få lov til at deltage i fremsigelsen af mantraet under mesterens ledelse.

Mantraer eller ordformler fremsagt af eleven har direkte virkning på et af de tre legemer. Disse mantraer bliver stort set allerede anvendt – dog i højeste grad fordrejet – i de religiøse samfunds gudstjenester i alle lande. Kirkens ritualer medvirker dog til at kaste lys over dem. ... Pasord, der benyttes som adgangstegn i frimureriet er – skønt de næsten er praktisk taget uden værdi nu – baseret på mantraer, og en dag, når der står en indviet som leder for alle disse organisationer (som for eksempel frimureriet, forskellige esoteriske retninger og religiøse samfund), så vil de gamle mantraer blive givet tilbage til menneskene i deres rene form.

Der findes også mantraer til healingsformål og til udvikling af bestemte psykiske evner. Nogle mantraer har en direkte virkning på legemets centre og vil senere blive anvendt under mesterens vejledning til at øge vibrationen, til at forårsage firdimensionel bevægelse og til at fuldende levendegørelsen af centret.

Atter andre mantraer virker på den skjulte ild, men dem vil jeg omtale lidt senere. Der findes utallige østerlandske bøger

om emnet, der er så omfattende, at jeg advarer den studerende mod at forske for meget i det. For den, der arbejder i verden, vil det kun betyde spild af tid. Jeg har taget emnet op, fordi ingen bog om meditation ville være fuldstændig uden en henvisning til det, der en dag vil erstatte al forberedende meditation. Når menneskeheden har nået et vist udviklingstrin, og når den højere tænkeevne har større indflydelse, så vil disse okkulte mantraer – korrekt opfattet og korrekt fremsagt – blive en del af den studerendes almindelige pensum. Han indleder sin meditation ved at anvende sit strålemantra og regulerer derved sin position i systemet. Han fortsætter med det mantra, som påkalder hans mester, og som bringer ham i forbindelse med Hierarkiet. Nu, hvor hans legemer er koordinerede, og hvor der er skabt det vakuum, der kan anvendes som kommunikation, kan han begynde sin egentlige meditation.

Former, der anvendes i en af de tre afdelinger

13. august 1920

Interessen for det, jeg i dag skal komme ind på, er meget stor, idet vi skal studere det emne, der omhandler de former, som benyttes i afdelingerne for Manuen, Verdenslæreren og Mahachohanen, Civilisationens Herre.

I Hierarkiet repræsenterer disse tre afdelinger Logos' tre aspekter, således som de manifesteres i solsystemet – aspektet for vilje eller magt, aspektet for kærlighed og visdom (som er dette systems grundlæggende aspekt), samt aspektet for aktivitet eller intelligens. I kender fra jeres studier det arbejde, der varetages af disse afdelinger.

Manuen beskæftiger sig med stoffet og med formens evolution, dvs. den tætte fysiske form, uanset om den tilhører dyr, mineraler, blomster, mennesker eller planeten eller racer, nationer, devaer eller andre evolutioner.

Bodhisattvaen eller verdenslæreren arbejder med det liv, der udvikles i formen, og med at indpræge religiøse ideer og at udvikle filosofiske begreber hos både individer og racer.

Mahachohanen, der forener de fire lavere stråler til syntese,

beskæftiger sig med sind eller intelligens og styrer i samarbejde med sine brødre udviklingen af sindet, hvorved ånden eller selvet anvender formen eller ikke-selvet.

De tre store herrers synteseskabende arbejde er ufatteligt stort. Form-liv-intelligens, stof-ånd-sind, prakriti-purusha-manas, er de tre udviklingsveje, og i deres syntese er fuldendelse opnået.

Hver af disse tre veje virker gennem formler eller gennem bestemte former, der trin for trin sætter det menneske, som anvender formen, i forbindelse med den specielle evolutionsvej, der repræsenteres af denne vejs leder.

... Jeg søger her at beskrive de tre tydelige veje, ad hvilke et menneske kan hæve sig til Logos og nå forening med solsystemets *selv*. Det kan hæve sig ved at følge Manuens vej, det kan nå fuldkommengørelse ved at følge Bodhisattvaens vej, og det kan nå sit mål via Mahachohanens vej. Men bemærk specielt, at på denne planet er herren for kærlighed og magt, den første kumara, fokuseringspunkt for alle tre afdelinger. Han er den ene indvier, og uanset om et menneske arbejder på vejen for magt, på vejen for kærlighed eller på vejen for intelligens, så må det til sidst finde sit mål på den synteseskabende stråle for kærlighed og visdom. Det skal selv *være* kærlighed og føre den ud i livet, men det kan være kærlighed gennem magt, kærlighed gennem harmoni, eller kærlighed som virker gennem viden, ceremoni eller hengivenhed, eller det kan blot være ren kærlighed og visdom, der sammenblandes med de andre. Kærlighed var kilden, kærlighed er målet, og kærlighed er metoden til fuldendelse.

De tre metoder for tilnærmelse

14. august 1920

I kan således se (idet vi fortsætter med det, vi studerede i går), at der findes tre direkte veje til kontakt mellem det højere og det lavere, at de fokuseres gennem den samme indvier, og at

de er helt forskellige metoder for tilnærmelse. Når I husker det, vil I tydeligt kunne se, at de hver især udgør den mindste modstands vej for det menneske, hvis egoiske tone er en af de tre eller en afdeling under den tredje, og den vej, hvorved han lettest kan nærme sig det endelige mål. Det er helt grundlæggende et spørgsmål om forskellige bevidsthedstilstande, og det er her, at de store giver særdeles stor hjælp til den studerende. Gennem meditation, der er tilpasset den ønskede vej, kan den studerende trinvis lære at kontrollere de forskellige stadier, der ligger mellem ham og hans mål. Han gør fremskridt ved hjælp af forskellige fokuseringspunkter for kraft. Disse fokuseringspunkter kan være hans højere selv, hans mester eller et ideal. ... Men de er blot trin på den stige, hvor mennesket kan opnå bevidsthedsudvidelser og gradvis blive i stand til at øge udstrækningen af sin bevidsthed, indtil han omfatter alt og til sidst smelter sammen med monaden og senere med altets selv, selve Logos.

For klarhedens skyld og for at tilfredsstille den konkrete tænkeevnes trang til at holde tingene ude fra hinanden, så er disse tre afdelinger skildret som forskellige og som adskilt fra hinanden, men med indbyrdes kontaktpunkter. I virkeligheden – til forskel fra den illusion, som sindet altid danner – så danner de tre en enhed, og de syv er blot dele af en samlet helhed. De flettes sammen og blandes med hinanden. De tre afdelinger er nødvendige opdelinger af én organisation, som Verdens Herre er leder for. De virker som administrative kontorer, hvor vor planets affærer bliver varetaget, og hvert kontor er afhængig af de andre kontorer, og alt arbejde foregår i det tætteste samarbejde. Det menneske, der véd at det befinder sig på en af vejene, må huske, at det med tiden, og inden det har opnået fuldkommenhed, må forstå helhedens syntese. Det skal kunne forstå, at denne syntese uden for enhver tvivl er et faktum og ikke kun et mentalt begreb. I meditationen vil mennesket til sidst nå et punkt, hvor det opnår denne erkendelse om den grundlæggende enhed, og det vil se sig som et fragment af en større helhed.

I disse tre afdelinger er meditation den metode, hvormed man kan nærme sig afdelingens leder, men de måder varierer,

hvormed den studerende kan sætte sig i forbindelse med det essentielle *liv* i afdelingen (dette er et spørgsmål om ord). Livet i formen manifesterer sig, som et resultat af meditation, på tre forskellige måder. De meditationsresultater, der viser sig som karakter, om jeg så må sige, er i virkeligheden det samme manifestationsaspekt under forskellige vilkår og betingelser. Her følger en opstilling over dem:

Manuens vej – kraft, styrke, evne til at lede.

Bodhisattvaens vej – magnetisme, tiltrækning, healing.

Mahachohanens vej – elektricitet, syntese, organisation.

Jeg søger her at pege på, at virkningen i livet for den, der studerer meditation på en af disse veje, vil blive som anført ovenfor, men den farves og modificeres naturligvis af personlighedsstrålen, og af det punkt, han har opnået i evolutionen. I vil finde det meget oplysende at studere de tre ord, der anvendes om de tre veje. (Jeg søger ikke at fremme det mentale legeme, men at optræne intuitionen). Disse ord er udtryk for loven, således som den virker gennem de tre grupper, og den kommer til aktivt udtryk i de tre verdener, når den ønskede vej følges på behørig vis. Hver vej har sine særlige former, hvormed disse resultater kan opnås, og tiden nærmer sig, hvor de første anlæg til disse former (de første grundlæggende former) vil blive givet til studerende, som skønnes at være rede, og som har udført det nødvendige forarbejde.

1. Manuens vej

Vi vil her til en vis grad antyde den omtrentlige metode og anvise visse regler, der kan tjene til at vise, hvornår tiden er inde.

Denne første vej gælder specielt ledelse, raceudvikling og arbejdet i og med alle formers stof på alle plan for menneskets

evolution. Det er, som jeg nævnte før, okkultismens vej. Den lægger hovedvægten på den hierarkiske metode, den legemliggør det guddommelige autokrati og er den vej, hvor menneskene præges af Sollogos' vilje. Den er nært forbundet med Karmas Herrer, og loven om årsag og virkning administreres gennem Manuens afdeling. De fire Karmaherrer arbejder tæt sammen med Manuen, idet de virkeliggør loven, og han arbejder med menneskers, kontinenters, racers og nationers former på en sådan måde, at loven kan føres ud i livet.

Når mennesket gennem meditation forsøger at kontakte disse magter og ved hjælp af dem at hæve sig op til forening og opnå viljesaspektets bevidsthed, så arbejder det under helt grundlæggende regler, idet det udvikler sig fra punkt til punkt ved at anvende de rette former og har hele tiden loven og dens funktion i sine tanker. Det søger at forstå, at skelne og at studere. Det er optaget af det konkrete og dets plads i den guddommelige plan. Det accepterer det iboende liv som en kendsgerning, men koncentrerer sig hovedsagelig om metoden og formen for dets manifestation. De grundlæggende regler for tilkendegivelse og for ledelse optager dets opmærksomhed, og ved at studere reglerne og lovene og ved at søge at forstå kommer det uundgåeligt i kontakt med lederen. Det udvikler sig fra trin til trin – fra at være leder i sit mikrokosmos i de tre verdener, frem til den egoiske gruppe og dets fokuspunkt, en mester, og fra gruppens leder videre til Manuen, lederen for den afdeling, hvor det har sin plads, dernæst til verdens leder, og senere til den planetariske Logos og derfra til Sollogos.

2. Bodhisattvaens vej

Dette er vejen for religion og for filosofi og for udvikling af det iboende liv. Det gælder her mere bevidstheden i formen end selve formen. Den er den mindste modstands vej for de fleste. Den legemliggør Logos' visdomsaspekt og er den vej, hvor hans kærlighed manifesteres på en fremherskende måde. Solsystemet er i sig selv et direkte udtryk for Logos og hans

kærlighedsaspekt, og det er alt i manifestationen baseret på – kærlighed til ledelse, kærlighed i ubegrænset mængde, kærlighed i aktivitet – men på denne anden vej er ovenstående manifestation den højeste og vil til sidst absorbere alle de andre.

Det menneske, der mediterer over denne vej, søger altid at trænge ind i bevidstheden hos alt, der ånder, og søger at udvide sin bevidsthed gradvis for omsider at nå frem til den altomfattende bevidsthed og træde ind i det højeste væsens liv. Således træder han ind i livet hos alt i den logiske bevidsthed.

Han tænker ikke så meget over loven, som over det liv, der styres af denne lov. Gennem kærlighed forstår han, og gennem kærlighed forener han sig først med sit ego, så med sin mester, dernæst med sin egoiske gruppe og derefter med alle grupper, indtil han sluttelig træder ind i selve guddommens bevidsthed.

3. Mahachohanens vej

Dette er vejen for tænkning eller intelligens, for kundskab og videnskab. Det er vejen for abstrakt tænkning og for arketyperne. Her tænker mennesket ikke så meget over loven, ikke så meget over livet som over, hvilke virkninger de begge har i manifestationen, og over årsagen hertil. Mennesket på denne femfoldige vej spørger altid hvorfor, hvordan og hvorfra og søger at se syntese, at forstå og at gøre arketyperne og idealerne til manifesteret virkelighed. Han tænker over idealerne, sådan som han forstår dem. Han stræber efter at kontakte det universelle sind, efter at fravriste det dets hemmeligheder og at give dem udtryk. Det er vejen for forretningsforetagender og tillige den vej, hvorpå kunstnere, musikere, videnskabsfolk og verdensarbejderne befinder sig. Kærlighedens og aktivitetens ånder tilbringer megen tid i hver af de fem afdelinger, før de går videre til vejen for kærlighed og for magt.

Mennesket kan meditere over et ideal, en del af den guddommelige Plan, et smukt og kunstfærdigt tema eller et videnskabeligt eller racemæssigt problem, og når det gennemtænker det ved at anvende den lavere tænkeevne, finder det frem til alt, der kan forstås og sanses. Når det er færdig med denne

proces, så søger det at hæve sin bevidsthed endnu højere, indtil det fra kilden til indre oplysning kan tappe det lys og den information, det ønsker. Det hæver sig på samme måde ved at træde ind i bevidstheden hos dem, der er større end det selv, men det er ikke så meget fra kærlighedens synsvinkel (som på den anden vej), som det er i beundring og glæde over deres indsats og i taknemmelighed over det, de har ydet verden, samt i hengivenhed til den samme idé, der tilskynder dem til handling.

Selv ved en meget flygtig betragtning af ovenstående tre veje, kan I tydeligt se, at alle mennesker gør fremskridt. Selv de mennesker, der er aktive arbejdere i verden – som der er tendens til se ned på – kan på deres arbejdsplads og gennem deres hengivenhed til arbejdsmæssige idealer, til videnskabelige idealer eller endda til forretningsforetagenders idealer, være nøjagtig ligeså langt fremskredne som de højt ansete mennesker, der mere åbenlyst viser det guddommelige selvs kærlighedsaspekt. Glem ikke, at aktivitet er et ligeså guddommeligt og et ligeså fundamentalt udtryk for den altomfattende Fader, som et offer i kærlighed, og endnu mere end det, vi nu kender som magt, for ingen af jer har endnu forstået magtaspektet, og det kommer I heller ikke til, før det manifesteres yderligere.

Former, der kan tilkalde devaer og elementaler

14. august 1920

Vi vil nu behandle punkterne seks og syv under ét, idet de mantraer og former, der anvendes til at skabe kontakt med devaer, engle og bygmestre og til tilkaldelse af elementaler eller eksistensformer under det menneskelige, er praktisk taget de samme og bør betragtes således i disse breve.

Lad os, som et indledende skridt, skabe klarhed over, hvori

forskellen mellem disse to grupper ligger.

Elementalerne er på alle væsentlige punkter under det menneskelige niveau. Den kendsgerning, at de kan kontaktes på det emotionelle plan er ikke noget bevis for, at de befinder sig på den evolutionære vej. Tværtimod, så befinder de sig på involutionsvejen, på den nedadgående bue. De findes på alle plan, og de æteriske elementalformer – som for eksempel alfer, gnomer og nisser – er velkendte. De kan i store træk inddeles i fire grupper:

1. Jord-elementalerne.
2. Vand-elementalerne.
3. Luft-elementalerne.
4. Ild-elementalerne.

De er tingenes essens, hvis I bare kunne forstå det. Som vi kender dem i denne fjerde cyklus på den fjerde planet eller Jorden, er de i deres fire grader solsystemets elementale væsener.

Devaerne befinder sig på evolutionsvejen, på den opadgående vej. De er, som I véd, systemets bygmestre, og arbejder i trindelte og sluttede rækker. Der findes devaer på samme høje niveau som den planetariske Logos, og lederne af den menneskelige evolutions fem plan har en position, der svarer til en mester med syvende indvielse. Andre har nået et udviklingsniveau (ad deres egen vej), der svarer til en mester med femte indvielse, og de samarbejder bevidst og villigt med det okkulte Hierarkis mestre. De findes på alle lavere niveauer, helt ned til de små opbyggende devaer, der praktisk taget arbejder ubevidst i deres grupper, hvor de opbygger de mange former, som livet, der er under udvikling, har behov for.

Tidligere – før jeg dikterede disse breve – fik I et budskab, der omhandlede mantrisk tilkaldelse af elementaler og devaer. Den givne information var korrekt i den form, som den fremstod, og I kan, hvis I ønsker det, indføje den her.

»Kraft i evolution og kraft i involution er to forskellige ting. Dette er en præliminær erklæring. I det første tilfælde

har I ødelæggelse, voldsomhed, blinde elementalkræfter i arbejde. I involutionen er det elementalerne, der udfører det meste af arbejdet, idet de blindt følger bygmestrenes ledelse. Arbejdet er konstruktivt, sammenhængende og et gradvis voksende samspil, som harmoni ud af disharmoni og skønhed ud af kaos. De lavere devariger arbejder under ledelse af de store deva bygmestre, og alle bevæger sig opad i ordnet skønhed fra plan til plan, fra system til system, fra univers til univers. Derfor må I, hvis I studerer den okkulte lære, være klar over to ting:

- a. I styrer elementalkræfterne.
- b. I samarbejder med devaerne.

I det første tilfælde dominerer I, i det andet tilfælde stræber I efter at samarbejde. I styrer ved hjælp af *aktivitetsaspektet* ved at gøre ganske bestemte ting, for eksempel ved at forberede visse ceremonier, hvorigennem visse kræfter kan arbejde. Det er en tro kopi, men i langt mindre skala, af det, som den tredje Logos gjorde ved verdens skabelse. Visse aktiviteter havde bestemte resultater. Senere kan de ritualer og ceremonier åbenbares, hvorigennem I kan komme i kontakt med de forskellige elementaler og styre dem. Den ceremonielle stråle, der kommer i inkarnation i vor tid, gør tingene meget lettere i denne specielle retning.

Ild-elementaler, vand-ånder og de lavere elementaler kan styres gennem ritualer. Der er til dette tre typer af ritualer:

1. Beskyttende ritualer, der angår jeres egen sikkerhed.
2. Appellerende ritualer, der tilkalder og åbenbarer elementalerne.
3. Ritualer, der styrer og leder dem, når de er kommet til stede.

I arbejdet med devaerne anvender I *visdoms-* eller *kærlighedsaspektet*, Logos' andet aspekt, det opbyggende aspekt. Gennem kærlighed og længsel når I dem, og jeres første skridt (eftersom I, ligesom de, befinder jer på evolutionsve-

jen) er at komme i forbindelse med dem, for I må arbejde sammen i fremtiden for at styre elementalkræfterne og for at hjælpe menneskeheden. Det er ikke ufarligt for menneskene, de stakler, at forsøge sig med involutionskræfterne, før de selv gennem en ren karakter og en forfinet sjæl er kædet sammen med devaerne.

Ved hjælp af ritualer og ceremonier kan I sanse og nå devaerne, men I kan ikke på samme måde og ikke af samme grund nå elementalerne. Devaer indfinder sig frivilligt ved ceremonier og tilkaldes ikke. De kommer, som I gør, for at få kraft. Når jeres vibrationer er tilstrækkeligt rene, tjener ceremonierne som et fælles mødested.

... Som afslutning vil jeg sige, at når I har lært at anvende aktivitetsaspektet i arbejdet med involutionskræfterne og visdomsaspektet i samarbejdet med devaerne, så vil I derefter *sammen* gå videre og anvende det første aspekt, aspektet for vilje eller magt.«

Før vi går videre, vil jeg komme med et advarende ord om den fare, der ligger i at tilkalde og kontakte disse grupper af bygmestre og specielt i at kontakte elementalkræfterne. Hvorfor specielt i det sidste tilfælde? Fordi disse kræfter til alle tider finder respons i et af menneskets tre lavere legemer, dvs. de legemer (betragtet som separate hylstre), der er sammensat af disse involutionære liv. Derfor vil det menneske, der uforvarende åbner sig for direkte kontakt med en elemental, løbe en risiko og fortryde det bitterligt. Men når mennesket nærmer sig adepthed og har opnået fuld kontrol over sig selv, og som følge heraf kan blive betroet at have kontrol over andre livsformer, så vil det få rådighed over visse kræfter. Disse kræfter – der er baseret på loven – vil give mennesket ret til at styre de mindre liv og vil lære det at samarbejde med hærskaren af devaer, hvilket vil blive meget betydningsfuldt i den sidste del af evolutionen.

Magtmantraer

De mantraer, der indeholder hemmeligheden om magt, er –

som I véd og som er nævnt ovenfor – forskellige i type, og de kan opdeles i fire:

- a. De beskyttende mantraer har den største betydning.
- b. De mantraer, som tilkalder elementaler og mindre devaer, og som fører dem ind i den tilkaldendes magnetiske radius.
- c. De mantraer, hvormed den tilkaldendes vilje præges på elementaler og mindre devaer.
- d. Mantraer, som ophæver fortryllelsen, om jeg så må sige, og som igen bringer elementalerne og devaerne uden for den tilkaldendes magnetiske radius.

Disse fire grupper af mantraer gælder specielt det at tilkalde og kontakte de lavere grader, men de benyttes ikke særligt meget, og kun i sjældne tilfælde af indviede og adepter, der som hovedregel arbejder ved hjælp af de store ledende devaer og bygmestre. Det sorte broderskab arbejder med involutionskræfterne og påtvinger de uvidende lavere livsformer deres vilje. Den rigtige fremgangsmåde – som lysets broderskab benytter – er at styre disse involutionsgrupper og lavere devaer gennem deres egne højerestående artsfæller, skarerne af deva-bygmestre med deres deva-herrer.

Dette bringer mig til en anden gruppe mantraer, der anvendes i forbindelse med selve devaerne.

- a. Rytmiske mantraer, der sætter den, der anvender dem, i forbindelse med den gruppe devaer, han søger. Disse mantraer er af naturen former for strålemantraer, idet de tilkalder devaer på en bestemt stråle. Disse mantraer vil igen variere, hvis mennesket selv er på samme stråle, som den gruppe det tilkalder. I vil måske spørge, hvorfor beskyttende mantraer ikke anvendes først, som i de tilfælde, hvor der tilkaldes elementaler. Principielt af følgende årsag. De mantraer, der kan tilkalde elementaler, er meget lettere at finde og anvende, end de mantraer, der kan tilkalde devaer. Historien er fuld af eksempler, hvor dette er blevet gjort, og over hele verden (selv i denne tid) findes der mennesker, der besidder den hemmelighed, som kan sætte dem i forbin-

delse med forskellige typer af elementaler. På Atlantis tid vidste alle, hvordan dette skulle gøres, og den dag i dag kendes kunsten og praktiseres af uciviliserede folk og af enkelte individer i civiliserede lande. For det andet vil det sandsynligvis mislykkes for gennemsnitsmennesket, selv om han skulle kende mantraet at tilkalde en deva, for det kræver noget mere end blot at fremsige ordene og lydene. Dette »noget mere« er en af indivielsen hemmeligheder. Når mennesket er en indviet eller en adept, så behøver han ikke de beskyttende ritualer, for det er lov i den okkulte verden, at kun de, der lever et rent liv og har uselviske motiver, kan med held nå devaevolutionen, hvorimod det med hensyn til elementaler fungerer omvendt.

- b. Mantraer, der åbner for samvær med devaer, når de er blevet tilkaldt. Tale, sådan som vi kender den, forstås ikke af devaer, men impulser, kræfter, vibrationer kan fremkaldes ved at anvende specifikke former, som fører til det ønskede resultat, og som gør tale unødvendig. Disse former åbner for kanalerne til gensidig forståelse.
- c. Mantraer, der påvirker grupper, og andre der påvirker bestemte devaer. Jeg vil gerne understrege her, at som hovedregel arbejder man med devaer *gruppevis* og ikke enkeltvis, indtil I kontakter devaer af meget høj orden.
- d. Mantraer, der direkte påkalder opmærksomheden hos en af et underplans devaherrer, eller et plans mægtige devaherre. De kendes kun af meget få og anvendes kun af dem, der har taget en høj indvielse.

Forståelse af kraft

17. august 1920

... Spændingen i dag er stor, og den kraft, der strømmer ind i de forskellige centre, har – hvis den ikke reguleres rigtigt – tendens til at forårsage træthedsfølelse, spænding, uro og rastløshed. Hemmeligheden ved regulering, der ligger i ikke-modstand, kendes kun af meget få, og derfor er intensiteten i emotionerne, i de voldsomme reaktioner og i den for tiden meget omfattende kriminalitet i stor udstrækning et resultat af mis-

brugt og fejlagtigt anvendt kraft. Dette er tilfældet inden for alle livets områder, og kun det menneske, som kender hemmeligheden ved kun at være en kanal, og som *forbliver stille* på det hemmelige sted, kan gå igennem den nuværende krise uden unødigt uro og lidelse. I denne tid sker der overalt en stimulering, der fører til smerter og efterfølgende reaktioner. Mennesket bør beskytte sig mod denne stimulering med ligeså stor omhu som mod det modsatte, tab af vitalitet, men ikke ved at afskære sig fra den stimulerende kraft, men ved at modtage kraften, lade den passere gennem sig og så kun absorbere så meget af den, som man kan bære. Resten forlader mennesket som en helbredende kraft og strømmer tilbage til det generelle reservoir. Den sande og okkulte betydning af kraft i naturen, af elektriske strømme i universet og af den latente varme, der er oplagret i alle former, er områder, som eksoteriske videnskabsmænd eller de såkaldte okkult studerende endnu kun forstår meget lidt af ... nærmede sig studiet af okkultisme fra denne synsvinkel og opnåede derfor et indgående kendskab til loven.

Jeg har berørt dette spørgsmål, fordi det er grundlaget for al okkult undervisning. Hvis I kan se, hvilken betydning det har og forstå, at det at følge loven blot er at tilpasse formen til en af de store kraftstrømme, så vil hele jeres liv blive oplyst, og I vil blive båret på disse kraftstrømme, disse magnetiske strømme, dette vitale fluidum og disse elektriske stråler (det er uvæsentligt, hvad de kaldes) helt frem til hjertet af det ukendte.

Det er denne opfattelse af kraft og af magnetiske strømme i solsystemet, der har været grundlaget for alt, hvad jeg har beskrevet om de forskellige meditationstyper – specifik, individuel, kollektiv, baseret på form eller uden form. Meditation er en formidler for mantraernes virke, og det gælder lige fra det mantra, der berører elementallivene, og helt op til de kraftfulde ord, der ved rytmisk fremsigelse påkalder herren for en stråle, devaen for et plan eller selve herren for et solsystem. En stigende fremsigelse af sådanne ord gennem graduerede former til et bestemt punkt, samt fremsigelse af mantraer, bringer den, der arbejder på denne måde, i samklang med en af kraftstrømmene. Det indebærer, at mennesket må finde ve-

jen med den mindste modstand for at nå et mål, for at kommunikere med en individuel intelligens, for at styre et involutionsliv og for at kontakte og samarbejde med en gruppe devaer. Disse bemærkninger kan til en vis grad tjene som sammenfatning af det, jeg i den sidste tid har beskrevet vedrørende former, mantriske eller andre, som anvendes af den, der studerer okkult meditation.

Som I kan forestille jer, kan tilkaldelse af enten devaer eller elementaler kun ske uden risiko af den, der evner at anvende dem med klogskab, derfor bliver de mantraer, der er nævnt ovenfor, kun givet til mennesker, som befinder sig på systemets konstruktive kræfters side, eller som kan styre de destruktive elementer på en konstruktiv måde og bringe dem i overensstemmelse med de disintegrerende kræfter, der selv er en del af det store konstruktive system. Skulle det lykkes for et menneske, der ikke har denne evne, at kontakte devaer og drage dem til sig ved at anvende mantraer, vil det mærke, at den kraft, de bærer med sig, går ind i det som en destruktiv kraft, og det vil give alvorlige konsekvenser i et af dets leger.

Derfor, tænk dette godt igennem og husk, at farerne ligger i overstimulering, i pludselige chok og i disintegration gennem ild eller varme. Hvis det drager involutionsliv til sig, vil farerne være anderledes eller snarere vise sig at have den modsatte virkning, som fx tab af vitalitet på grund af vampyrisme, udsugning af et legemes kræfter, en unormal integrering af materiale i et af legerne (hvilket skyldes involutionsliv, såsom fysiske elementaler eller begærelementaler), og død gennem vand, jord eller ild, hvilket skal forstås rent okkult.

Jeg har her beskrevet de risici, som enhver løber, der drager nogle fra disse to grupper ind i sin magnetiske radius, uden at besidde den nødvendige viden om at kunne beskytte, styre og anvende. Hvorfor har jeg overhovedet beskæftiget mig med dette emne? Fordi disse magiske former eksisterer og vil blive kendt og anvendt af den studerende, når han er rede, og når arbejdet kræver det. En dag vil de mere enkle former lidt efter lidt blive givet til dem, som har forberedt sig, og som udfører

et uselvisk arbejde for at hjælpe menneskeheden. Som jeg nævnte tidligere, var disse former allerede kendt på Atlantis' tid. Det havde dengang frygtelige følger, fordi de blev anvendt til selviske formål og med ondartede hensigter af mennesker, der førte et urent liv. De tilkaldte skarerne af elementaler for at sikre sig hævn over deres fjender. De tilkaldte de lavere devaer og anvendte deres kræfter til at fremme egne ambitioner. De forsøgte ikke at samarbejde med loven, men tilpassede den efter deres egne oprindelige begær til det fysiske plan. Det ledende Hierarki bedømte, at faren blev for stor, fordi både menneskenes og devaernes evolution blev truet. Derfor trak de gradvis kundskaben om formlerne og ordene tilbage fra den menneskelige bevidsthed, indtil fornuften i nogen grad havde udviklet sig og det åndelige sind viste tegn på at vågne. På denne måde blev de to store evolutioner og den tredje latente evolution (der består af involutionsliv) adskilt og udelukket fra hinanden. Midlertidigt dæmpedes hele vibrationsskalaen, for den oprindelige hensigt havde været en parallel udvikling. Hemmeligheden bag dette åbenbare tilbageskridt i Logos' planer ligger skjult i rester af det aktive kosmiske onde, der havde fundet vej ind i manifestationen – en rest fra det første eller aktive solsystem, der er grundlaget for det nuværende solsystem, kærlighedens system. Det onde er blot et sediment af uafsluttet karma og har rødder i uvidenhed.

Denne trefoldige adskillelse af evolutionens og involutionsliv har været helt op til vore dage. Med den indkommande syvende stråle for ceremoniel magi åbnes der for tilladelse til, at de to evolutionsgrupper i nogen grad og med forsigtighed kan nærme sig hinanden, men endnu ikke til involutionsgruppen. Husk denne udtalelse. I løbet af de næste fem hundrede år vil devaerne og menneskene, der begge hører til evolutionsgruppen, blive noget mere bevidste om hinanden og derfor i stand til at samarbejde mere frit. Tillige med denne voksende bevidsthed vokser nødvendigheden af at søge efter kommunikationsmetoder. Når kravet om kommunikation til konstruktive formål er oprigtigt ment, så vil tilladelse blive givet til, at visse af de gamle mantraer kan cirkulere under en mesters kloge vejledning. Hvordan grupperne handler enkelt-

vis og indbyrdes, og hvordan de reagerer, vil blive nøje studeret og overvåget. Det er håbet, at begge grupper vil få et gensidigt godt udbytte. Den menneskelige evolution burde give styrke til devaernes evolution, og devaerne glæde til den menneskelige. Mennesket skal overføre den objektive synsmåde til devaerne, medens de til gengæld vil lade deres helbredende magnetisme strømme til menneskene. De er vogtere af prana, magnetisme og vitalitet på samme måde, som menneskene er vogtere af det femte princip, eller manas. Her har jeg givet adskillige vink, og mere er ikke muligt.

Det, der er meddelt i dag, vil således være tilstrækkeligt. I morgen skal vi studere den måske mest interessante del om former. Det gælder former, der er forbundet med ild.

Mantriske former, der er forbundet med ild

19. august 1920

Det vil muligvis gavne jer, hvis jeg kommer ind på den rolle, ild spiller i evolutionen og på de forskellige afdelinger, som findes i vort solsystem, og som har relation til ild. Jeg fremhæver specielt dette, fordi man i meditationen træder ind på ildens domæne, og fordi det har overordentlig stor betydning. Der findes fem afdelinger, hvor ild har stor betydning. Lad os derfor lave en opstilling over dem. Jeg vil først behandle ilden i makrokosmos og senere dens mikrokosmiske modsvarighed.

1. Den levende ild, der beliver det objektive solsystem, hvilket vi fx tydeligt kan se i vor planets indre struktur og i den centrale ildkugle, solen.
2. Det mystiske noget, som H.P.B. kalder fohat, og hvoraf noget viser sig som elektricitet, som visse former for lys, og som det magnetiske fluidum, hvor det end forefindes.
3. Det mentale plans ild.
4. Ild-elementalerne, der er essensen i selve ilden.
5. Den levende gnist, der ligger latent i ethvert menneske og kaldes »den guddommelige flamme«, som bevirker, at vor Sollogos skiller sig ud fra alle andre Logoi, og som er sum-

men af alle hans karakteregenskaber. »Vor Gud er en for-tærende ild.«

En sådan opdeling af ild er i virkeligheden en opdeling af én og samme ting. Ildene er dybest set ens, det er kun i manifestationen, at de er forskellige. De har deres oprindelse i den kosmiske ild, der findes på de kosmiske mentale niveauer. I mikrokosmos findes ligeledes en femfoldig opdeling, og det er ved at nå frem til erkendelse om denne overensstemmelse, at mennesket opnår indre oplysning, hvorved hensigten med meditationen er opfyldt.

1. De vitale ild, der opretholder menneskets indre system – det mikrokosmiske system – i fuld manifestation. Når dette indre brændende ophører, indtræder døden, og det fysiske objektive system træder ind i et mørke. Således er det også i makrokosmos. Ligesom solen er centrum i vort solsystem, er hjertet centrum for den mikrokosmiske varme. Og på samme måde som solens varme vitaliserer jorden, der i vor kæde består af det tætteste stof og har den største fysiske varme, så er de lavere forplantningsorganer i de fleste tilfælde sekundære centre for den indre ild. Modsvaregheden er præcis, mystisk og interessant.
2. Modsvaregheden til fohat findes i pranastrømmene, der via det æteriske legeme holder det tætte fysiske legeme vitaliseret og magnetiseret. Ressourcerne af pranisk fluidum er uendelige, og lidt forstået; imidlertid er det i en virkelig forståelse af dem, at hemmeligheden om et perfekt helbred ligger. Det vil vi berøre senere.
3. Modsvaregheden til det mentale plans ild er let at påvise, idet det arbejde, som Flammeherrerne har udført med at føre en gnist ind i sindet, har udviklet sig og vokset i en sådan grad, at intellektets ild nu kan ses brænde i alle civiliserede mennesker. Alle energier rettes nu mod at styrke denne gnist og at få den til at give størst muligt udbytte.
4. Ild-elementalerne er i nogen grad kendt i mikrokosmos på grund af, at tankeformer er blevet skabt og vitaliseret af et menneske, hvis tankekraft har tilstrækkelig styrke. Sådanne

tankeformer, der er opbygget af et menneske, hvis tankekraft er stærk, vitaliseres af dets liv eller evne til at *varme*, og de består lige så længe, som det har kraft til at believe dem. Det er ikke særlig længe nu for tiden, idet den virkelige tankekraft kun kendes i begrænset omfang. I den femte store cyklus, som i denne kæde vil opnå kulminationen af det femte princip, tænkning, vil denne overensstemmelse blive bedre forstået. I vor tid er forbindelsen nødvendigvis uklar.

5. Den vitale gnist, der ligger latent i ethvert menneske, markerer, at det er af samme natur som Sollogos.

Ovenstående var om ild, sådan som den kan opfattes i de større og mindre systemer. Jeg vil nu sammenfatte hensigten med ild i mikrokosmos, og hvad der skal stræbes efter. Der findes i den sammenhæng følgende tre ild:

1. Den levende guddommelige gnist.
2. Gnisten i sindet.
3. Kundalini, blandingen af den indre varme og af pranastrømmen. Denne kraft er lokaliseret i centret ved rygsøjlels basis og i milten, der tilfører varme.

Når disse tre ild – firfoldighedens, triadens og det femte princip – mødes og blandes på den rette geometriske måde, så vitaliseres hvert center på fyldestgørende måde, alle kræfter kommer til fuldt udtryk, alle urenheder og slagter brændes bort, og målet nås. Gnisten er blevet en flamme, og flammen er en del af egoets store flammende ild, der beliver alt i det objektive univers.

Således er vi rent logisk kommet frem til det standpunkt, at der foruden disse tre typer af mantraer findes endnu et mantra, der kan tilvejebringe forening og sammensmeltning. Der findes således:

Mantraer, der påvirker kundalini og får den til at stige på den rigtige måde. Mantraernes vibrationskraft får kundalinen til at cirkulere gennem centrene i overensstemmelse med

deres naturlige, geometriske rækkefølge. En underafdeling af disse mantraer påvirker milten og styringen af pranastrømmen med det formål at skabe godt helbred, at vitalisere og at påvirke ilden ved rygsøjlels basis.

Mantraer, der påvirker det mentale plans stof i et af dets to hovedområder – det abstrakte eller konkrete – og som dér virker på to måder, dels ved at øge evnen til at tænke, styre eller håndtere mentalt stof, og dels ved at stimulere det kausale legeme, så det hurtigere kan blive en bærer af bevidsthed og forberede det til den endelige nedbrydning, der tilvejebringes ved ild.

Mantraer, som vækker den indre gud, og som specielt påvirker egoet. Derfra skaber de en kraftig vibration i den højere triade, hvorved der tilvejebringes en nedstrømning af monadisk kraft til det kausale legeme. Alle disse mantraer kan anvendes hver for sig, og de har hver sin virkning.

Der findes syv store mantraer, en for hver stråle, der (når de anvendes af en mester eller et medlem af Hierarkiet) kombinerer alle tre virkninger. De opvækker kundalini, de påvirker det kausale legeme på det mentale plan, og de skaber en vibration i triaden, så der opstår en enhed af det lavere, det højere og det femte princip. Dette er en afspejling af det, der skete, da Flammeherrerne ankom. Det fører til en fuldkommen forening, og herefter kendetegnes mennesket ved, at det viser kærlighed i handling ved hjælp af den indre oplyste tænkeevne.

Dette er de fire mest betydningsfulde mantragrupper, der har relation til den individuelle evolution og udvikling, og de er velkendte for alle, der forbereder elever til indvielse. Men opdages de af mennesker, der ikke er rede, vil de kun kunne påvirke meget svagt, fordi der ved anvendelsen skal følge den kraft, der kommer fra indvielsesstaven. Denne stav fokuserer de tre ild i diamanten øverst oppe på samme måde, som et brændglas reagerer over for solen og kan forårsage en storbrand.

Jeg har her givet jer en hel del information med få ord, hvilket gør det meget koncentreret. Dette emne har særlig be-

tydning for det menneske, der nærmer sig indvielsesvejen. Gennemtænk alt det meddelte grundigt, for der kommer klarhed ved at reflektere over det i hjertets stilhed, og den indre ild vil gløde med større varme.

Andre mantraer, der har relation til ild, kan nævnes. Der findes to grupper, der kontaktes ved at anvende bestemte rytmiske lyde.

Ild-elementaler og deres forskellige hærskarer i jordens indre, på jordens overflade og i luften omkring jorden.
Det mentale plans devaer, der dybest set er ild-devaer.

Jeg kan ikke omtale de mantraer, der påvirker ild-elementalerne. De er på mange måder de mest farlige og mest kraftfulde af de elementaler, der er forbundet med jordens struktur. Fx er antallet af dem langt højere end alle de andre elementaler tilsammen, og de findes på alle plan fra det højeste til det laveste. Vand- og jordelementalerne findes kun i visse af solsystemets områder eller sfærer, medens luftelementalerne er næststørst i antal.

Mantraer, der kan tilkalde, styre og fjerne dem, blev anvendt i al almindelighed af atlantiderne. De farer, der derved opstod, og den trussel, der lå over landet på grund af den vilkårlige anvendelse af elementaler, forstyrrede en korrekt gennemførelse af Logos' planer, og menneskehedens vejledere forfærdedes i en sådan grad, at kundskaben blev trukket tilbage. Den atlantiske rodrace forsvandt i vandkatastrofer, stormfloder og oversvømmelser. Når I tænker på, at vand er ildens naturlige fjende, og at de to grupper af elementaler intet har tilfælles på nuværende stadium, så kan I forstå en interessant omstændighed vedrørende de atlantiske naturkatastrofer.

Mantraer, der tilkalder ild-devaerne vogtes på samme måde, ikke kun på grund af farerne, men også på grund af det tab i *tid* der sker, når disse devaer uden omtanke tilkaldes og ved mantrisk tiltrækning afholdes fra at fortsætte med deres nødvendige opgaver. Disse to grupper af mantriske former har mange mindre grupper, der har en speciel virkning på de forskellige skarer af elementaler og devaer.

Vi har nu studeret seks grupper af mantraer, der har relation til ild, men der findes endnu nogle få, som jeg vil nævne ganske kort.

Rensende mantraer, der vækker en rensende ild, som brænder på et af de tre lavere plan. Dette tilvejebringes ved elementernes aktivitet, styret af ild-devaer og under direkte ledelse af en indviet eller en discipel, med et bestemt rensende formål for øje. Formålet kan være at rense et af legemerne eller at rense et område, et hus eller et tempel.

Mantraer, der påkalder ild for at magnetisere talismaner, stene og hellige steder.

Mantraer, der skaber helbredelse ved okkult anvendelse af ild.

Mantraer, der anvendes af:

- a. Manuen i arbejdet med det, der kræves i forbindelse med kontinenternes bevægelser og til oversvømmelse af landområder,
- b. Bodhisattvaen i stimuleringen af den indre flamme i hvert menneske,
- c. Mahachohanen i hans arbejde med intelligensen eller det femte princip.

Alle disse mantriske former og mange andre findes. ... Det første skridt for at få adgang til disse mantraer er tilegnelsen af evnen til okkult meditation, for det er ikke alene intoneringen af ordene, der fremkalder det ønskede resultat, det er også den mentale koncentration, der visualiserer de resultater der skal opnås. Sideløbende hermed skal mennesket, der intonerede lydene, kunne anvende viljen på en sådan måde, at det kan styre resultaterne. Disse mantriske former er farlige og nytteløse uden menneskets koncentrerede mentale ligevægt og dets evne til at styre og vitalisere.

Vi er nu nået til den sidste del af sjette brev.

4. Den kollektive anvendelse af form

21. august 1920

Jeg foreslår, at vi for tydelighedens skyld inddeler dette emne under tre overskrifter, der lyder:

1. Kollektiv anvendelse af lyd i en meditationsform.
2. Kollektiv anvendelse af rytme i meditation.
3. Specielle tilfælde, hvor disse former anvendes.

... Vi har i denne serie af breve ret udtømmende behandlet individuel meditation og belyst emnet ud fra mange og forskellige synsvinkler. I hele vor behandling af emnet er der kun blevet meddelt netop så meget, at det vækker den studerendes interesse og motiverer til større bestræbelser, mere koncentreret studium og dybere undersøgelser. Kun det, mennesket i sin indre bevidsthed opfatter og forstår og har erfaret som en kendsgerning, er til nytte på den okkulte udviklings hårde vej. Teorier og mentale begreber nytter intet. De øger alene ansvarsfølelsen. Først når disse teorier er blevet prøvet, og mennesket derefter *ved*, at de er kendsgerninger i naturen, og først når de mentale begreber bringes ned og kommer til udtryk på det fysiske plan som praktisk erfaring, har den studerende forudsætninger for at anvise en vej for andre søgende og at række hånden frem til de, der følger ham. At sige »jeg hører« kan vise sig at være til hjælp og opmuntring, at tilføje ordene »jeg tror« kan give større vished, men at blæse en trompetfanfare og med høj røst sige »jeg véd«, er det, der virkelig kan gavne i denne time, som er en af de mørkeste i kali yugaen. De *vidende* er endnu kun få i antal, skønt det fuldt ud er muligt at vide. Det afhænger alene af den studerendes flid og oprigtighed, samt evne til at stå fast på Vejen, selv i lidelsens stund.

Nu, hvor vi har fået en svag opfattelse af, hvilke resultater der skal opnås, og hvilke metoder der skal anvendes i den individuelle meditation, samt i et vist omfang uddybet den individuelle anvendelse af former, skal vi betragte emnet ud fra en synsvinkel om kollektiv anvendelse.

Noget af det mest betydningsfulde at bemærke ved kollektiv anvendelse af former er, at det er meget populært i al almindelighed og samtidig meget effektivt, men det kan også være meget farligt. Kollektiv dyrkelse af guddommen og del-

tagelse i religiøse ritualer sammen med andre er i så høj grad en del af alle menneskers almindelige liv, at de har tendens til at overse den oprindelige årsag til, at ritualerne eksisterer, og til de opnåede resultater. Enhver religion – kristendom, buddhisme, hinduisme, islam, helt ned til de mest primitive folkeslags forvanskede fetichdyrkelse – har understreget den værdi og effektivitet, der ligger i, at der gøres et fælles forsøg på at kontakte det guddommelige. Der opnås resultater under alle forhold, og de strækker sig lige fra den rolige og fredfyldte følelse, der hviler over deltageren i de kristne mysterier, til det vanvid der ses hos den vildeste dervishs roterende bevægelser eller hos den mest primitive zulu. Forskellen ligger i tilbederens evne til at assimilere kraft og i hans evne til at fastholde og bære den. Dette er betinget af hans plads på evolutionsstigen og af, hvilken grad af emotionel og mental kontrol han besidder.

Det første vi skal huske vedrørende en kollektiv anvendelse af former i meditationen er, at disse former, når der anvendes lyd og rytme, vil åbne en kommunikationskanal mellem meditationsdeltagerne og de intelligenser eller magter, der søges kontakt til. Gennem denne kanal, der strækker sig fra det fysiske til det emotionelle eller endnu højere til et af de mentale niveauer, bliver intelligenserne eller magterne i stand til at sende illuminerende lys eller kraft i nogen form ned til de mennesker, der søger deres kontakt. Denne kanal gør det således muligt at skabe kontakten. Hele processen er rent videnskabelig og er baseret på vibration og på kundskab om dynamik, og er afhængig af, at der med baggrund i okkult viden foregår en nøjagtig opbygning af et vakuum. Det okkulte udsagn, at »naturen afskyr vakuum« er en virkelig sandhed. Når dette vakuum eller denne tomme kanal mellem det højere og det lavere dannes ved korrekt at intonere bestemte lyde, så kan forskellige typer af fohatisk energi strømme ind i kanalen – hvilket sker i overensstemmelse med lovens uundgåelige virkning – og via denne kanal nå sit mål.

Meget af det, vi kalder sort kunst eller sort magi, er baseret på misbrug af denne viden. Ved hjælp af påkaldelse og former, kan de sorte brødre (eller de, der fuser med det, I uvi-

dende kalder de onde kræfter) tilegne sig kræfter fra højt placerede mørke intelligenser. De kan således på det fysiske plan sætte begivenheder i gang, som har oprindelse i det kosmiske ondes mørke og mystiske hulrum, der findes i vort solsystem. Men det er i samme grad muligt at tilegne sig lysets og det godes endnu mægtigere kræfter, og at anvende dem til fremme af evolutionen.

Kollektiv anvendelse af lyd i meditationsformer

Vi vil nu fortsætte ved specielt at betragte anvendelse af lyd i tilknytning til vort emne. Da vi studerede det hellige ord og dets anvendelse, så vi, at det havde en trefoldig virkning, destruktiv, konstruktiv og personlig – om jeg så må sige – eller at det virkede på en stimulerende måde direkte på legemets centre. Disse tre virkninger kan observeres, når lyd anvendes kollektivt af en stor menneskeskare. Vi kan for tydelighedens skyld tilføje en fjerde virkning – skabelsen af en kanal. Denne fjerde virkning er i virkeligheden blot en syntese af de andre, for der skal ske tilpasninger af de tre lavere plans stof, før der kan skabes en kommunikationskanal. Når tilpasningerne er foretaget, er virkningen først og fremmest, at hindrende stof destrueres, hvorefter der kan konstrueres en anvendelig kanal. Dette opnås udelukkende ved hjælp af centrene som mellemled, hvilket rent fundamentalt er meget interessant, for her ligger hemmeligheden skjult om den mest intensive anvendelse af lyd, når den projiceres i mentalt stof ved hjælp af et af de store centre. De virkninger, der kan opnås af en gruppe mennesker, som evner at arbejde på de mentale niveauer, og som på samme tid kan anvende et af de store centre (enten hovedcentret alene eller et andet af de store centre med dets modsvarende hovedcenter), kan blive ekstraordinært kraftfulde. Lykkeligvis besidder menneskeheden endnu ikke denne evne. Der vil ikke blive givet tilladelse til, at menneskene igen får kendskab til denne kraft, før de i samklang kan arbejde med rent motiv og helt uselvsk for alles bedste. Endnu er det praktisk taget umuligt at samle et tilstrækkeligt antal mennesker, som befinder sig på samme evolutionsstadium, på sam-

me trin på evolutionsstigen, anvender de samme centre, responderer på samme strålevibration, og som i samklang kan intonere den samme tone eller mantra. De skal ligeledes være besjælede af ren kærlighed og udføre et intelligent arbejde, der bringer åndelig opløftelse til alle.

En del af Hierarkiets magt er baseret på deres evne til netop at gøre dette. Efterhånden som evolutionen skrider frem, og dette emne vinder større forståelse, vil meditationsgrupper ændre sig fra at være grupper af ivrige aspiranter, der søger indre oplysning, til grupper, der samarbejder konstruktivt og intelligent mod et bestemt mål. I den kristne bibel findes resterne af en beretning, der er gået i arv til os fra atlantisk tid. Atlantiderne forstod, hvordan lyden kunne anvendes på de fysiske og emotionelle niveauer og praktiserede det, dog i de fleste tilfælde med selviske hensigter. Beretningen siger, at Jerikos mure faldt, efter at man rytmisk havde gået rundt om dem og efter at have blæst i trompeter et bestemt antal gange. Dette var muligt på grund af den okkulte viden, som folkets ledere besad, idet de var kyndige i videnskaben om lyd og havde studeret dens tilintetgørende og skabende virkninger og derfor vidste præcis, hvornår de skulle anvende denne viden for at få det ønskede resultat.

De forskellige lyde kan grupperes under tre overskrifter:

Fælles intoning af det hellige ord

Dette er en af de mest anvendte metoder og også den mest direkte måde at skabe en kanal til overføring af kraft. Når den er så effektiv for det enkelte menneskes vedkommende, hvilket har vist sig igen og igen, så er en forenet anvendelse så meget mere effektiv, men kan også åbne for noget farligt for alle. Det er tabet af viden om, hvordan ordet skal anvendes, der har lammet og hindret de nuværende eksoteriske trosretningers effektivitet, men dette tab er blevet tilvejebragt helt tilsigtet på grund af de farer, der følger med et så lavt udviklingsniveau som det menneskelige hierarki. Når viden om,

hvordan ordet skal anvendes kollektivt, er genvundet, og når en stor forsamling kan intonere det korrekt på den rigtige tone og i den rigtige kadence eller rytme, da vil nedstrømningen af kraft fra oven (denne krafts egenskab afhænger af toneart og tone) blive sådan, at vitaliseringen af mikrokosmos vil påvirke det omgivende landområde og miljø. Alle naturriggerne vil modtage en tilsvarende stimulering, fordi menneskeriget danner en kæde mellem det højere og det lavere og udgør, sammen med deva-riget, et mødested for livets kræfter.

Virkningerne på de forskellige centre vil blive mærkbart på et af planene i de tre verdener. Lad mig for tydelighedens skyld uddybe det. Jeg vil imidlertid advare jer mod at lægge for stor vægt på det eksempel, der her specificeres. Tiden er endnu ikke moden til at videregive nøjagtige informationer om dette emne.

Vi forestiller os, at en forsamling ønsker at koble sig til den kanal for kraft, som emotionerne virker igennem, for på den måde at stimulere til større aspiration og kærlighed. Alle afventer i stilhed et givet ord fra lederen, og når det lyder, drager hver enkelt i gruppen sin bevidsthed til hjertecentret og fastholder den dér, imens de intonerer det hellige ord i den toneart, som flertallet i gruppen kan respondere på. Den clairvoyante gruppeleder bestemmer tonearten efter et hurtigt overblik over de auraer, der er samlet foran ham. Lyden vil skabe den nødvendige kanal, og resultatet vil blive en midlertidig stor udvidelse af deltagernes emotionelle legeme og en intens vitalisering af deres hjertecenter. På denne måde vil disse mennesker blive i stand til at nå højder og modtage velsignelser, som de ikke ville have mulighed for hver for sig. I kan selv finde frem til andre eksempler. Det har stor betydning at anvende forestillingsevnen, når det gælder disse emner, idet der udvikles en forbindelse mellem denne evne og dens højere modsvarighed, intuitionen. De meditationsstuderende må lære at anvende forestillingsevnen i højere grad.

Fælles fremsigelse af bestemte mantraer,

der vil blive anvendt til bestemte formål. Eksempler på sådanne formål er:

- a. Renselse af en by.
- b. Magnetisering af områder, hvor der skal etableres healingscentre.
- c. Afklaring af medlemmernes sind i en forsamling, således at de bliver i stand til at modtage den højere oplysning.
- d. Healing af mennesker, der er samlet med dette formål for øje.
- e. Styring af naturkræfter, således at hændelser på det fysiske plan kan tilvejebringes.
- f. Indvielse af mennesker i de mindre mysterier.

I denne opstilling findes, som I allerede har bemærket, et materiale, der kan fylde en hel bog, hvis det blev uddybet. Det indeholder en del af den hvide magi, der vil blive givet tilbage til menneskeheden og blive et middel til opnåelse af en storhedstid og en civilisation, som Atlantis på sin tid var en forløber for. Det er dette, menneskehedens visionære drømmer om.

Mantraer og ord, som fremsiges kollektivt,

og som kan skabe kommunikation til deva- eller engleriget. Det drejer sig om et specielt sæt af mantraer, der har relation til Mahachohanens afdeling. Jeg vil senere komme ind på dem. ...

Kollektiv anvendelse af rytme i meditation

22. august 1920

Man kan sige, at rytme er en taktfast bevægelse, der automatisk fører dem, der anvender den, i samklang med visse af naturens kræfter. Det er en sådan styret handling, der, når den udføres i fællesskab af en gruppe mennesker, fører til bestemte koordinationer og virkninger i et af legemerne eller i dem alle. Det har derfor som mål:

- a. At føre et legeme eller en gruppe af legemer ind i en kraftstrøms virkefelt.
- b. At der sker en tilpasning af stoffet i et af de legemer eller i alle de legemer, der danner gruppen.
- c. At blande – på grundlag af en vis geometrisk balance og orden – auraerne fra de forskellige enheder i gruppen, således at auraerne danner én forenet gruppeaura, hvorved der åbnes mulighed for, at den rytmiske kraftstrøm kan løbe i ganske bestemte retninger til ganske bestemte formål.

Dette har man forstået rigtigt ned gennem tiderne, selv om metoder, fremgangsmåder og resultater ikke er blevet opfattet eller registreret rent videnskabeligt, undtagen af forskellige okkulte og esoteriske grupper. I de gamle såkaldte hedenske ritualer forstod man udmærket rytmens værdi, og selv David, Israels salmist, dansede foran Herren. At lade det fysiske legeme vugge frem og tilbage i en bestemt rytme, og at lade det svaje i forskellige retninger, til tider under ledsagelse af musikinstrumenters lyd, har en helt speciel og bestemt virkning på de to subtile legemers stof. Ved denne rytmiske bevægelse:

1. styres (afhængig af rytmen) kraften, der er erhvervet på denne måde, til et af centrene i legemet;
2. tilpasses og sammenblandes stoffet i det emotionelle og det mentale legeme på ny, hvilket giver bestemte virkninger, der sandsynligvis vil komme til udtryk i det fysiske;
3. påvirkes koordinationen af legemerne enten på en forvansket og uheldig måde, eller på en måde, så koordinationen foregår korrekt, hvorved der skabes kontakt til det kausale.

Dette er et af hovedmålene med den sande rytmiske bevægelse, men gennem århundreder har vi forvansket det ved at forherlige den laveste form for moderne dans. I den moderne dans findes den mest forvanskede manifestation af rytmisk bevægelse, idet den væsentligste virkning er, at rytmen styrer den erhvervede kraft til det emotionelle legeme og til dette legemes laveste stof. På det fysiske plan resulterer dette i en højst uønsket stimulering af kønsorganerne. Resultatet ved at

udføre de rytmiske bevægelser på en rigtig måde er, at der sker en koordination af de tre lavere legemer med det kausale legeme, og at denne koordination – tillige med den mest intensive aspiration og det mest brændende ønske – efterfølges af en nedstrømning af kraft fra oven. Det bevirker, at de tre store centre vitaliseres, og at der opnås en definitiv oplysning.

Når en hel forsamling på denne måde besjæles af et eneste højt ønske, og når deres auraer blandes og danner en kanal til nedstrømningen, så forøges virkningen i en så høj grad, at den kan blive verdensomfattende. I kan se et eksempel på dette i den vidunderlige Wesakfest, der endnu i dag fejres overalt i Indien. Ved denne fest danner Hierarkiet en kanal til overførsel af kraft og velsignelse fra de niveauer, hvor Buddha findes. Han virker som et brændpunkt for denne kraft og lader den passere igennem sin aura, før han lader den strømme ud over menneskeheden ved hjælp af den kanal, der blev skabt af de forsamlede herrer, mestre, indviede af alle grader og disciple. Kanalen blev skabt ved, at alle samtidig anvendte lyd og rytme. Ved fremsigelse af et bestemt mantra, der ledsages af langsomme afmålte bevægelser, skaber de kanalen, der strækker sig opad til det ønskede sted. De geometriske figurer, der dannes i stoffet på det plan, der ligger højere end det fysiske (og er et resultat af de geometriske bevægelser, som alle, der var forsamlet i centret i Himalaya, udførte), former sig til vidunderlige avenuer, hvor beboere, devaer og andre på ethvert plan kan nærme sig velsignelsens centrum. De, der clairvoyant kan betragte hele sceneriet, ser en utrolig skønhed i de geometriske former, og denne skønhed forstærkes yderligere ved auraudstrålingen fra de store, der er forsamlet dér.

Inden længe findes der viden om den værdi en kombination af musik, fremsigelse og rytmiske bevægelser har, og den viden vil blive anvendt med henblik på at opnå ganske bestemte resultater. Grupper af mennesker vil samles for at studere de skabende virkninger eller den rensende kraft, der kan opnås, når de i enighed arbejder med regelmæssige lyde samtidig med bevægelse. Den konstruktive virkning på de tre legemer vil blive studeret clairvoyant. Den eliminerende virkning på disse legemers stof vil blive registreret videnskabeligt, og al

indvunden viden vil helt bestemt blive anvendt til styrkelse af disse legemer. Kvaliteten i den erhvervede kraft og dens belivende, vitaliserende og stimulerende virkninger vil blive gransket nøje. Man vil studere centrene i relation til de kraftstrømme, de kommer i kontakt med, og i relation til deres udvikling og intensivering af rotation.

Set fra en anden synsvinkel kan det føre til arbejde i verden, og skønt et sådant arbejde altid vil være afhængig af gruppemedlemmernes status, så vil det i de fleste tilfælde ikke blive udført for gruppens formål. Grupper vil pålægge sig selv et arbejde med at kontakte bestemte typer af logoisk kraft, med at lede den gennem gruppekanalen og med at sende den ud i hele verden til visse konstruktive mål. Et sådant arbejde er nært forbundet med det, som Nirmanakayaerne eller distributorerne af kraft foretager sig, og det vil i stor udstrækning blive under deres ledelse, for – når det rette tidspunkt er inde – vil det være muligt for dem at anvende disse grupper som brændpunkter for deres aktiviteter. Deres nuværende arbejde har hovedsageligt brændpunkt på det mentale plan og i nogen grad på det emotionelle. Når hemmeligheden om kausal koordination kan forstås bedre end nu, og når grupper af mennesker i fysisk inkarnation kan fungere i et virkeligt samarbejde (en umulighed nu for tiden, fordi personligheden træder for meget i forgrunden), vil det være muligt for Nirmanakayaerne at skabe direkte kontakt til det fysiske plan, og således virke med de store kræfter på de evolutioner, der findes dér.

Healingsgrupper vil komme til at arbejde på følgende måde. Kredsen af healere, med den der skal helbredes placeret i midten, benytter sig definitivt i healingsarbejdet af forskellige mantraer, og ved at følge bestemte bevægelser, sørger de for, at brændpunktet for den nedstrømmende kraft bliver det syge medlem i deres midte. Denne krafts stimulerende evne, dens genopbyggende kvalitet og dens evne til at nedbryde og eliminere, vil medvirke til at gøre det, I kalder mirakler, til hverdagsbegivenheder. Emnet er så omfattende, at det kun kan antydes her. Men efterhånden som menneskeheden gør fremskridt og hemmeligheden om at skabe enhed forstås bedre, når mange mennesker betræder prøvestadiets vej, når procenten af

indviede er større end nu, og når et større antal i menneskeheden er mere direkte koordinerede med det egoiske legeme, vil I komme til at opleve, at loven om lyd og rytme vil blive anvendt videnskabeligt.

På samme tid vil I opleve, at der sker et misbrug af disse kræfter – et misbrug, der indvarsler en af de endelige kampe mellem herrerne for lyset og herrerne for mørket. Kampen vil forårsage vældige omvæltninger og frygtelige katastrofer, men lyset skinner altid i mørket, og Han, der styrer alt og har alt i sin aura, kender timen og ved, hvordan det der kan beskytte skal anvendes.

Specielle tilfælde, hvor disse former vil blive anvendt

Den store begivenhed på planeten, der har direkte relation til menneskeheden, er Wesakfesten. Men der findes et endnu større øjeblik i kalenderen, og det er, når der skabes en direkte kanal mellem jorden og selve den højeste hersker, vort systems Logos. Hierarkiet og de forskellige plans devaherrer fuldbyrder dette i en fælles indsats ved at anvende kraft fra bestemte mantraer. Devaherrerne hjælpes af væsener fra devaevolutionen, og Hierarkiet af de stabile i menneskeheden. De bringes i fokus gennem de herrer for strålerne, der på det givne tidspunkt er i manifestation, så vel som gennem denne planets Logos. Datoen for denne begivenhed må endnu ikke meddeles eksoterisk.

Hver af de tre store veje til fremskridt – Manuens eller herskerens, Bodhisattvaens eller verdenslærerens, Mahachohanens eller herren for civilisation – har tilknytning til deres egne bestemte grupper, som anvender forskellige mantraer og ord, og som bevæger sig i overensstemmelse med visse rytmiske love. Jeg kan kun give en antydning her, men jeg tror, at I vil finde den interessant. Den tid kommer, hvor alle, der arbejder under Manuen – dvs. de, som varetager nationernes interesser, som retter opmærksomheden mod lederskab og politik, som sidder i folkevalgte forsamlinger, og som arbejder med lovgivning og sørger for retfærdighed – vil indlede alt deres arbejde med store rytmiske ceremonier. Ved at bevæge sig i

samme rytme og fremsige bestemte ord, søger de at komme i kontakt med Manuens bevidsthed og med hans vældige styrende afdeling og at få bedre klarhed over, hvordan de i praksis kan virkeliggøre hans planer og formulere hans intentioner. Efter at have koordineret deres legemer og skabt den nødvendige kanal, fortsætter de deres opgave ved i deres midte at placere en eller to personer, der skal virke som brændpunkt for indre oplysning, idet disse to personer koncentrerer deres opmærksomhed om at finde frem til Manuens og hans underordnedes hensigt i det aktuelle spørgsmål.

I Bodhisattvaens afdeling vil fremgangsmåden være den samme, og grundlaget til den er allerede udformet. Præsten bliver brændpunktet, og når hele forsamlingen har udført den rette ceremoni og rytme, så er det den forenede forsamling, der overfører informationen fra det høje. Men her er et yderst interessant punkt. Til den tid vil præsteskrabet ikke bestå af en speciel gruppe mennesker. Alle vil kunne virke som præst, selv en lægmand kan indtage dette embede efter at være valgt til det ved ceremoniens begyndelse. Den eneste kvalifikation, der vil blive krævet, er evnen til at kunne koordinere sig med det højere, og til at samarbejde med alle medlemmer i forsamlingen.

I vil se den samme fremgangsmåde i Mahachohanens – herren for civilisation og kultur, og overhoved for den tredje evolutionsvej – afdeling. Intet universitet og ingen skole vil begynde sit semester uden en koordinationsceremoni. Her er det læreren, der er brændpunkt for information fra den afdeling, der styrer tænkeevnens aktivitet. Derved vil det i høj grad blive lettere at stimulere de studerendes mentale legeme og at styrke kanalen mellem den højere og lavere tænkeevne. Det vil ligeledes bevirke, at intuitionen kan kontaktes og udvikles.

Med disse udtalelser har jeg på ingen måde dækket grundlaget for hele emnet. Jeg har blot i store træk antydnet noget, der en dag vil blive virkelighed på det fysiske plan. Det indeholder meget stof til eftertanke og spekulation, og kan være til stor hjælp for den klogt studerende. Alt der på nogen måde kan udvide hans horisont og fremsynethed, bør han hilse velkommen, selv om han måske endnu ikke kan opfatte disse

realiteter rigtigt og ikke har kapacitet til at tilegne sig dem.

Syvende brev

Anvendelse af farve og lyd

1. Opstilling over farverne med kommentarer
2. De esoteriske og eksoteriske farver og loven om overensstemmelse
3. Farvers virkninger på omgivelserne
4. Anvendelse af farver
5. Fremtidig anvendelse af farver

Syvende brev

Anvendelse af farve og lyd

27. august 1920

Der hersker ikke tvivl om, at de der forbryder sig mod loven, vil bukke under, medens de der følger loven vil blive støttet af den. Den rigtige måde at studere okkultisme på er at stille spørgsmålene hvorfor og hvordan i relation til alle fænomener, at finde frem til metoder, der fører til resultater, samt grundigt at analysere begivenheder og omstændigheder, med henblik på at få kendskab til de styrende love. Jeg anså, at det i dag var nødvendigt med disse indledende bemærkninger, da jeg blev klar over, hvilke spørgsmål der optager jeres tanker. Det er værdifuldt at stille sådanne spørgsmål, såfremt I indstiller jer på vedvarende at søge efter det rigtige svar. Ganske bestemte love styrer disciplens liv. De er identiske med de love, der styrer alt liv. Der findes således ikke nogen forskel i selve lovene, men i hvor stort kendskab discipelen har til formålet med disse love, til årsagen til at de eksisterer, og til hvordan han bevidst og velovervejet kan anvende dem i de situationer, han møder i det daglige liv. Ved at leve i overensstemmelse med loven forvandles hans personlige liv. ... Tag som eksempel *loven om substans*. Denne lov sætter discipelen i stand til at anvende det universelle skatkammer på en klog måde. Han skal kunne håndtere stoffet og tilpasse det til de vekselvirkende kræfters tilgang og efterspørgsel. ... Blind tro er rigtig for mystikeren, det er en af metoderne til at få adgang til det guddommelige skatkammer, men at kende den metode, hvormed skatkammeret kan holdes fyldt, og at forstå, hvilke metoder der skal anvendes for at kunne bringe den gavmilde alfaders forråd ud til børnenes behov, er endnu bedre. En af de leveregler vedrørende tilgang og efterspørgsel, som jeg her kan give jer, lyder: *Det er kun, når tilgangen anvendes på en dygtig måde til dækning af arbejderens og arbejdets behov* (jeg har valgt hvert eneste ord efter moden overvejelse), *at*

tilgangen vil fortsætte. Hemmeligheden er: anvend, kræv, tag. Det er først, når døren åbnes på grund af loven om efterspørgsel, at der åbnes en anden og højere dør, som tillader tilgang. Loven om gravitation rummer hemmeligheden. Tænk dette grundigt igennem.

Nogle bemærkninger om farver

Nu må vi begynde at arbejde. Det er et interessant, men dybt og kompliceret emne, vi skal behandle i aften. Dette mit syvende brev omhandler anvendelse af farve og lyd i meditation.

Som I véd, har vi beskæftiget os en hel del med emnet lyd i de tidligere breve, dels da vi studerede anvendelse af det hellige ord, og dels da vi studerede former og mantraer. Det er en truisme at sige, at lyd er farve og at farve er lyd, men sådan er det ikke desto mindre. I virkeligheden handler det emne, jeg søger at gøre jer interesseret i, ikke så meget om lyd som lyden, men om lydens farvevirkninger. I dette brev søger jeg specielt at fremhæve farveaspektet og beder jer om altid at huske, at alle lyde udtrykker sig i farve.

Da Logos fremsagde det store kosmiske ord for dette solsystem, vældede der tre store strømme af farver frem. Næsten samtidigt delte de sig ud i yderligere fire farver, hvilket gav os de syv strømme af farver, der gør manifestation mulig. Disse syv farver er:

1. Blå.
2. Indigo.
3. Grøn.
4. Gul.
5. Orange.
6. Rød.
7. Violet.

Jeg har ikke uforvarende placeret dem i denne rækkefølge, men den præcise betydning må I selv opdage.

Jeg ønsker at fremhæve endnu en tanke: Disse syv strømme af farver var et resultat af Logos' meditation. Logos meditere-

de, grublede, formulerede mentalt, formede en ideel verden og opbyggede den i tankestof. I ét nu blev vort objektive univers til og udstrålede de syv farver med den dybblå eller indigo som en undertone af syntese. På den baggrund kan følgende hævdes om farve:

1. Farve har relation til objektiv meditation og derfor også til form.
2. Farve er et resultat af lyd, der intoneres som højdepunkt i meditation.
3. I disse syv farver, og ved at opfatte dem klogt, ligger menneskets evne til at gøre det samme som Logos, at opbygge.
4. Farver har bestemte virkninger på de forskellige legemer og på de plan, hvor disse legemer fungerer. Når okkultisten véd, hvilken farve der passer til hvilket plan, og hvilken farve der derfor er dette plans grundfarve, så har han opfattet den fundamentale hemmelighed om mikrokosmos' udvikling og kan opbygge sit manifestationslegeme på grundlag af de samme love, som Logos anvendte, da han opbyggede sit objektive solsystem. Det er denne hemmelighed om strålemeditation, der til sidst vil blive åbenbaret for den kloge studerende.

Denne sætning vedrører alle fire punkter og ikke kun punkt 4.

Jeg kan berolige jer vedrørende jeres spekulation om, hvorvidt den nummerering, jeg har givet farverne, er i modstrid med H.P.B.'s nummerering. Det er ikke tilfældet, men vi anvender begge *tilsløringer*, og vi anvender de samme tilsløringer, hvilket den, der har øjne at se med, kan opdage. En tilsløring er ikke længere en tilsløring, når den er afdækket, men jeg giver jer ikke nøglen. Jeg kan dog give jer et par antydninger:

I okkulte bøger vil man kunne se, at komplementærfarverne kaldes ved skiftende navne. Rød kan kaldes grøn, og orange kan kaldes blå. Nøglen til en nøjagtig fortolkning af, hvilket af navnene der skal anvendes, findes i det udviklingsstrin, som den aktuelle enhed har nået. Tales der om egoet, anvendes en beskrivelse af én farve, er det om personligheden, anvendes en

anden, medens monaden eller den højere auriske sfære beskrives som synteseskabende eller udtrykt i monadestrålen kvalitet.

Farverne for den højere og lavere tænkeevne beskrives til tider med den farve, der hører til det pågældende plan, og ikke med den der hører til strålen.

Blå-indigo, som ikke kun kan sidestilles, men som også har indbyrdes kosmisk relation, bliver anvendt meget varieret med den hensigt at tilsløre. Lad mig illustrere:

Flammeherrene kan, når det drejer sig om deres arbejde med denne planet, omtales i relation til fire farver:

- a. *Indigo*, eftersom de er på Bodhisattvaens vej og har forbindelse med strålen for kærlighed-visdom. Verdens Herre er en direkte refleksion af det andet aspekt.
- b. *Blå*, på grund af denne farves nære tilknytning til indigo og dens relation til det auriske æg. Ligesom Sollogos bliver omtalt som den »blå Logos« (bogstavelig talt indigo), så bliver det fuldkomne menneskes farve og farven på det auriske hylster, som han manifesterer sig igennem, hovedsageligt blå.
- c. *Orange*, som er komplementærfarve til blå, og som har direkte forbindelse til mennesket som et intelligent væsen. Det er vogter af det femte princip, manas, i dets relation til personlighedens helhed.
- d. *Gul*, der er komplementærfarve til indigo, er tillige farven for buddhi og er på det andet aspekts direkte vej.

Jeg har givet jer disse eksempler for at vise, hvor kompliceret det er at anvende tilsløringer, men også for at vise dem, der har øjne at se med, at valget af disse tilsløringer ikke er skønsmessige, men er underlagt love og regler.

På denne baggrund kan I tydeligt forstå, hvorfor det så ofte fremhæves, når det gælder esoteriske spørgsmål, at den lavere manas ikke er til nogen hjælp. Kun den, hvis højere syn er under udvikling, kan håbe på at kunne skelne med nogenlunde nøjagtighed. På samme måde, som det grønne i naturens processer danner grundlag for kærlighedsaspektet eller kærlig-

hedssystemets indigo vibration, således er processerne også på det mentale plan. Heri ligger stof til eftertanke, og mere kan der ikke siges herom. Orange skjuler ligeledes hemmeligheden for tankens sønner, men ved at studere *flammen* (som esoterisk blander alle farver) kommer indre oplysning.

Hvordan kan vi bedst opdele dette omfattende emne om farve og lyd i meditation? Lad os studere det i følgende orden:

1. Opstilling over farverne med enkelte kommentarer.
2. Farver og loven om overensstemmelse.
3. Farvens virkning:
 - a. på elevens legemer,
 - b. på grupper og på gruppearbejde,
 - c. på omgivelserne.
4. Anvendelse af farver:
 - a. i meditation,
 - b. til healing i meditation,
 - c. til konstruktivt arbejde.
5. Fremtidig anvendelse af farver.

Under disse fem punkter burde vi være i stand til at sammenfatte alt det, der må oplyses nu. Muligvis vil det kun være meget lidt, der vil være grundlæggende nyt, for jeg bringer ikke noget, der ikke findes i H.P.B.'s grundlæggende bog. Men her bringes det i en ny fremstilling og i et materiale samlet i ét kapitel, og det kan føre til oplysning og yderligere til en klog tilpasning af viden. Vi vil senere komme ind på disse fem inddelinger. I aften vil jeg blot yderligere føje et par synspunkter til de allerede fremsatte.

Når farverne er manifesterede på det fysiske plan, viser de sig i den groveste og grelleste form. Selv de mest forfinede nuancer, der kan ses med det fysiske øje, er hårde og grelle i sammenligning med farverne på det emotionelle plan. Efterhånden kommer der kontakt til det finere stof på de andre

plan. Ved hver passage op til det næste plan tiltager de forskellige farver i skønhed, mildhed og udsøgt kvalitet. Når den endelige syntese farve er nået, så overstiger dens skønhed alt, hvad man kan forestille sig.

De farver, som vi har at arbejde med i vor evolution, er *farver af lys*. For visse farver, der er overleveringer fra det forrige solsystem, bruges en særlig udtryksmåde, idet de omtales som det mystiske noget, vi (i vor uvidenhed) kalder »det kosmiske onde«. De er involutionsfarver og er formidlere af det sorte broderskabs kraft. Med dem har aspiranten intet at gøre. Det gælder sådanne farver som brun, grå, den afskyelige blåliggrøde og de mørke nuancer af grønt, man kan se på jordens dystreste steder, på det emotionelle plan og det mentale plans lavere niveau. De er negationer. Deres tone er lavere end naturens tone. De er i esoterisk forstand nattens yngel. De danner grundlag for blændværk, fortvivlelse og fordærv, og de skal neutraliseres af den, der er elev af de store, ved at han sørger for at erstatte dem med farver, der har relation til lyset.

Syntesen af alle farver er, som tidligere nævnt, den indigo syntese stråle. Den ligger bag alt og absorberer alt. Men i den menneskelige evolutions tre verdener er det ildens orange farve, der stråler på alt. Orange udstråler fra det femte plan, og ligger bag det femte princip og er et resultat af den esoteriske fremsigelse af de okkulte ord: »Vor Gud er en fortærende ild«. Disse ord anvendes om manasprincippet, den intelligensens eller fornuftens ild, som Flammeherrerne spredte, og som stimulerer og leder den aktive personligheds liv. Det er det fornuftens lys, der oplyser vejen for mennesket gennem lærdommens hal til visdommens hal. I visdommens hal opdages lysets begrænsninger, og selve den struktur, som kundskab har opbygget (det kausale legeme eller Salomons Tempel) nedbrydes af den fortærende ild. Denne ild fortærer det prægtige fængsel, som mennesket har opbygget gennem mange inkarnationer og frigør det indre guddommelige lys. Derefter smelter de to ild sammen, stiger opad og indgår i *triadens lys*.

Visse farver hører udelukkende til det menneskelige hierarki og andre til devaerne. Når deres endelige forening og blanding finder sted, følger den sidste fuldkommengørelse. ...

1. Opstilling over farverne med kommentarer

29. august 1920

I aften fortsætter vi vort studium om farver ved at behandle første punkt i opstillingen.

Jeg vil undervejs kommentere indholdet og give jer forskellige data, men vil dog samtidig understrege, at jeg anvender eksoteriske udtryksformer, og at forklaringerne kun har karakter af antydning. Selve anvendelsen af ordet »farve« viser intentionen, for definitionen af ordet tilkendegiver, som I véd, begrebet om at skjule. Farve er således »den, der skjuler«. Farve er ganske enkelt den objektive formidler, som den indre kraft anvender som sit overførselsmiddel. Den er refleksion på stoffet af den type impuls, som stråler ud fra Logos, og som er trængt igennem til den tætteste del af hans solsystem. Vi opfatter den som *farve*. Adepten kender den som differentieret kraft, og den indviede af højere grad kender den som udifferentieret, ubrudt og *fuldkommengjort lys*.

Vi opstillede i går farverne i en bestemt orden. Denne rækkefølge vil vi fremdeles anvende, blot vil jeg i forbindelse med det, vi nu skal behandle, minde jer om, at den stråle, som de andre kun er understråler af, kan betragtes som en cirkel af syvfoldigt lys. Den studerende har tendens til at forestille sig syv bånd, der strækker sig tværs ned igennem de fem lavere plan, indtil de får kontakt med jordplanet og absorberes i tæt stof. Således er det rent faktisk ikke. De syv farver skal betragtes som syvfarvede bånd, der cirkulerer og ustandseligt veksler, og bevæger sig gennem planene tilbage til deres oprindelige udspring. ... Disse syv bånd af farver udstråler fra syntesestrålen. Indigo-strålens indigo-farvede understråle er den mindste modstands vej tilbage til kilden fra det tætteste stofs kerne. Farvebåndene danner en cirkulerende ring, der, idet de bevæger sig med forskellig vibrationshastighed, passerer *gennem* alle plan og cirkulerer ned og op igen. Det, jeg specielt ønsker I skal forstå, er, at alle syv bånd ikke bevæger sig med samme hastighed, og det er her, at forklaringen til spørgsmålets kompleksitet ligger skjult. Nogle bevæger sig med en hurtigere vibrationshastighed end andre. Da det er så-

ledes, at de fører deres modsvarende monader med sig, så har vi her svaret på spørgsmålet om, hvorfor nogle egoer synes at gøre hurtigere fremskridt end andre.

Disse farvede ringe følger ikke en lige ubrudt kurs, idet de sammenflettes på den mest mærkværdige måde, blandes med hinanden, absorberer hinanden i bestemte cykler og grupperer sig i grupper på tre eller fem, men trods det bevæger de sig altid fremad. Dette er den virkelige oprindelse til diamantmønstret på ryggen af visdommens slange. Det kan beskrives således, at de tre store farvelinjer danner et ternet mønster på slangens skind, og at de fire andre farver er flettet ind i dette mønster. En dag burde en elev, der studerer farver og den guddommelige visdom, fremstille et stort diagram over de syv plan, og tegne en syvfarvet visdomsslange placeret på disse plan. Tegnes den i de korrekte mål, vil der træde nogle interessante geometriske mønstre frem, efterhånden som cirklerne krydser planene, og man vil få et vist synligt indtryk af kompleksiteten i emnet om de syv stråler. ...

Et par korte udsagn synes at være på sin plads:

Den rigtige *indigo* er den blå farve, som himmelhvælvet har en måneklar nat. Indigo er en kulmination, og når alt har opnået syntese, vil den solare nat bryde frem. Derfor modsvarer farven det, som nattehimmelen vidner om. Indigo absorberer.

Grøn er grundlaget for naturens processer. Den var syntese-farven for første solsystem, der er grundlaget for det nuværende manifesterede system. Naturens tone er grøn, og hver gang mennesket skuer ud over jordens klædning, så kommer han i forbindelse med de kræfter, der nåede kulmination i det første solsystem. Grøn stimulerer og helbreder.

Jeg ønsker at gøre jer opmærksom på det faktum, at det endnu ikke er tilladt at videregive oplysning om farvernes esoteriske betydning, eller at give nøjagtig information om deres rækkefølge og anvendelse. Risikoen er for stor, for det at kunne forstå lovene om farve rigtigt og det at have viden om (fx), hvilken farve der hører til en bestemt stråle, det svarer til den magt, som en adept besidder.

Kommentarer om farver

Vi kan have nytte af at lave endnu en opstilling over de farver, vi har kendskab til. Syntesestrålen er indigo eller dyblå. Den er strålen for kærlighed og visdom, den store grundlæggende stråle for det nuværende solsystem og er en af de kosmiske stråler. Denne kosmiske stråle deler sig på grund af bestemte formål i manifestationen i syv understråler således:

1. Indigo. og en farve, der endnu ikke er afsløret.
2. Indigo-indigo. . . Den anden understråle af kærlighed-visdom. Den kommer til størst udtryk på det andet monadiske plan og manifesterer sig hovedsageligt i kærlighedens monader.
3. Indigo-grøn. Den tredje understråle, den tredje store stråle for aktivitet og tilpasning. Den er den grundlæggende stråle i det andet solsystem. Den er den store stråle for devolutionen.
4. Indigo-gul. Strålen for harmoni.
5. Indigo-orange. . . Strålen for konkret viden.
6. Indigo. og farven, der endnu ikke er afsløret. Strålen for hengivenhed.
7. Indigo-violet. . . Strålen for ceremoniel orden.

I vil nu bemærke, at jeg ikke har nævnt to farver – indigo-rød og indigo-blå – og at jeg heller ikke har knyttet dem til bestemte stråler eller plan. Det er ikke, fordi det er umuligt at gøre det, men tilbageholdelsen af en sådan information skaber gåder, der skal løses. Visse ting må I altid huske, når I beskæftiger jer med disse farver:

At jeg har omtalt dem med de eksoteriske navne og anvendelse, og at den esoteriske anvendelse kun er angivet for to af farvernes vedkommende – *indigo* og *grøn*. Strålen for syntese og strålen for aktivitet er på dette stadium de eneste to, som I kan være absolut sikre på. Den ene er bestræbelsernes mål, og den anden er naturens grundlæggende farve.

At de andre fem farver, der er knyttet til vor femfoldige evolution, er underlagt ændring, blandes og forenes, og at de ikke kan forstås esoterisk på den måde, som I forestiller jer, når ordene rød, gul, orange, blå og violet bliver anvendt. Eso-

terisk set svarer de slet ikke til deres navne, idet selve navnene har til hensigt at skjule og vildlede.

At man kun kan få en forståelse af disse tre farver og de to andre ved at forstå deres mindre understråler. Vi befinder os i fjerde runde, og endnu findes der kun en anelse om disse farvers understråler. Når I husker disse tre punkter, vil I ikke lægge unødigt vægt på tilsyneladende information, og den studerende vil klogt vente med at danne sig en mening.

Gul er en anden af de farver, der er kommet til os fra det første system. Blandingen af blå og gul i det første system havde meget med fremkomsten af aktivitet at gøre. Gul harmoniserer og markerer fuldendelse og virkeliggørelse. Læg mærke til efterårets farver, når naturens processer har gået sin gang, og cyklussen er fuldbyrdet, så breder den gule efterårsfarve sig ud over landskabet. Bemærk ligeledes høstens gule farve, når solen skinner fra en klar efterårshimmel. Således er det også i det åndelige liv. Når det fjerde plan for harmoni eller buddhi er nået, da er fuldbyrkelse opnået. Når personlighedens arbejde er fuldført, og når mikrokosmos' sol, egoet, uhindret kan skinne ned på det personlige liv, da kommer virkeliggørelsen og høsten. Enhedsskabelsen eller harmoniseringen er afsluttet, og målet er nået. Blå blandet med gul giver grøn. Syntesefarven blå eller indigo (kærlighedsvidsomsaspektet) dominerer, når planet for harmoni er nået. Det fører videre til det tredje plan, det atmiske, hvor aktivitetens grønne farve er fremherskende. ...

31. august 1920

Inden vi fortsætter med denne specielle del af vort studium af farve og meditation, vil jeg – som opmuntring – betone, at jeres opgave i forbindelse med disse breve er at modtage og offentliggøre dem med den information de indeholder, medens ansvaret for selve informationen hviler på mig. Hvis I ikke forstår indholdet, og hvis det for jer virker, som om flere af informationerne er modsigende, så vil jeg foreslå, at I i jeres overvejelser lader den tanke indgå, at halvdelen af mysteriet ligger skjult i den esoteriske fortolkning, og at den anden

halvdel skjules ved, at al fortolkning afhænger af fortolkerens synspunkt og af, på hvilket plan hans bevidsthed fungerer. På trods heraf har det, jeg her meddeler, værdi, for når I studerer farver (hvilket er det samme som at studere vibration), så vokser evnen til at forstå den personlige vibration, til at bringe den i samklang med den egoiske, og til at synkronisere den egoiske med mesterens. Meditation er en af de bedste metoder til at opnå denne synkronisering. Når menneskene intelligensmæssigt kan forstå de videnskabelige kendsgerninger, som dette emne indeholder, så vil disse kendsgerninger danne grundlag for arbejdet med at hæve vibrationerne, og det nødvendiggør en klog udvikling af farverne.

Førrige brev handlede om de fire farver – blå, indigo, grøn og gul – og i denne hovedgruppe findes meget, der kan interessere. Vi kommer nu til en helt anden farvegruppe, der helt naturligt hører sammen, orange, rød og violet.

Orange. Denne farve er i relation til vort formål farven for det mentale plan, farven der markerer det, der brænder. Den er symbolet på flammer og er mærkværdigt nok den farve, der står for separation. Imidlertid vil jeg bede jer bemærke, at den okkulte orange ikke præcis er den samme farve, som ordet orange betyder for jer. Eksoterisk orange er en blanding af gul og rød; esoterisk orange består af en renere gul, og den røde kan kun anes. Denne orange kommer til os som en vibration fremkaldt af en kosmisk stråle, for I må huske, at den femte stråle (ligesom det femte plan og det femte princip) er nært forbundet med den kosmiske stråle for intelligens eller med det aktivitetsaspekt, der kom til størst udtryk i det første solsystem. Syntesestrålen dengang var den grønne stråle, og den havde sin tætteste tilknytning til den orange stråle eller tænkeevnen eller intelligensen, der virker gennem form. I kan se en tilsvarende forbindelse i dette solsystem i syntesestrålen for kærlighed-visdom og dens nære forbindelse til den fjerde stråle for harmoni. Det viser sig i den triangel, der formes af deres samspil, således:

DET FØRSTE SOLSYSTEM

Den grønne stråle

Det tredje aspekt

Aktivitet eller intelligens

Den tredje understråle	Den femte understråle
Aktivitet	Manas, sind
Grøn-grøn	Grøn-orange

DET ANDET SOLSYSTEM

Den indigo stråle

Det andet aspekt

Kærlighed og visdom

Den anden understråle	Den fjerde understråle
Kærlighed og visdom	Harmoni
Indigo-indigo	Indigo-gul

I aktivitetssystemet kommer det tredje aspekt af det universelle sind eller aktivitet til udtryk gennem den konkrete understråles orange ... evnen til at tilpasse sig gennem form – en form, hvorigennem den aktivitet, der ligger latent, bringes frem til fuldkomment udtryk. Det samme kan I se i det andet system for kærlighed, hvor kærlighedsaspektet kommer til udtryk gennem den gule stråle for harmoni eller skønhed – en kærlighed, der kommer til fuldkomment udtryk gennem enhed, harmoni eller skønhed. Bemærk, at jeg nu igen anvender ord, hvis nøjagtighed afhænger af, om de fortolkes eksoterisk eller esoterisk.

Som jeg tidligere har nævnt, kommer denne orange til os som en vibration fremkaldt af den tidligere kosmiske stråle for aktivitet i det tidligere solsystem. Kraften fra orange (hvilket er en videnskabelig opfattelse af intelligensen) kommer til os for at fuldkommengøre kæden mellem ånd og form, mellem

liv og de legemer, som livet søger at udtrykke sig igennem.

Vi kan opdele de store grundfarver i de forskellige betegnelser, som vi anvender, når talen er om hele det manifesterede univers:

1. <i>Livsaspekt</i>	2. <i>Formaspekt</i>	3. <i>Intelligensaspekt</i>
Ånd.....	Stof.....	Sind
Bevidsthed.....	Legeme.....	Vitalitet
Selv.....	Ikke-selv.....	Relation mellem

<i>Stråle</i>	<i>Stråle</i>	<i>Stråle</i>
2. Kærlighed-visdom.....	1. Magt eller vilje. . . .	3. Aktivitet eller tilpasningsevne
4. Harmoni.....	7. Ceremoniel lov. . . .	5. Konkret viden
6. Hengivenhed.	5. Konkret viden	

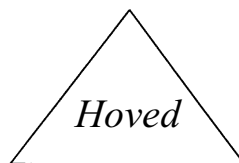
Dette er blot en af de måder, som man kan opdele strålerne på og betragte dem som faktorer, der har en direkte virkning på livet under udvikling eller på den form, som livet udvikles gennem ved hjælp af en tredje faktor, intelligensen. De tre opdelinger svarer til de tre spidser på en kosmisk triangel:

Intelligens

Liv

Form

og strømmen af stråler, der bevæger sig makrokosmisk mellem disse tre, har sin mikrokosmiske modsvarighed i kundalini-ilden (der opvækkes gennem meditation), som bevæger sig i en nøjagtig geometrisk form mellem de tre store centre:



Hjerte

Strube

Alle syv stråler veksler mellem livet, formen og det indre sind, og essensen af dem er disse tre. De er liv, de er form, de er intelligens, og som helhed udgør de det manifesterede univers. Alle syv påvirker på forskellige tidspunkter forskellige aspekter.

Den mest betydningsfulde vekselvirkning forekommer mellem:

- a. Strålen for kærlighed-visdom og strålen for harmoni, ligesom mellem det monadiske plan og det buddhiske plan.
- b. Strålen for magt og strålen for ceremoniel lov, ligesom mellem det første og det syvende plan.
- c. Strålen for aktivitet eller tilpasning og strålen for konkret viden eller videnskab, ligesom mellem det tredje plan, det atmiske, og det femte plan, sindets. Grøn og orange var forbundet med hinanden i det første solsystem, og denne forbindelse fortsætter her. Jeg har her åbnet et vældigt område til den sande studerendes tænkning.

I relationen mellem indigo, blå og gul ligger en hemmelighed skjult.

I relationen mellem grøn, orange og rød vil en anden hemmelighed blive åbenbaret.

I relationen mellem blå, rød og violet ligger endnu et mysterium.

Den studerende, der intuitivt kan opfatte disse tre mysterier, har fundet nøglen til den større cyklus og besidder således nøglen til evolutionens forløb. Husk derfor, at når I studerer mikrokosmos, så vil de samme relationer åbenbare sig og åbne portalen til »gudsriget i det indre«.

Rød er i alle henseender den vanskeligste farve at studere. Den betragtes som uønsket. Hvorfor? Fordi den altid er blevet opfattet som farven for kama, eller som farven for ondt begær, og billedet af det mørke og skumle røde i det lavt udviklede menneskes emotionelle legeme træder frem for det indre syn. Alligevel vil rød i en fjern fremtid blive den grundlæggende farve for et solsystem. Når rød, grøn og blå smelter sammen på perfekt måde, så er Logos' værk omsider fuldendt og det

rene hvide lys fuldkommengjort.

Systemet for aktivitet var grønt.
Systemet for kærlighed er blå.
Systemet for magt vil blive rødt.

Som I véd, bliver farven hvid, når rød, blå og grøn blandes, og Logos har da esoterisk set »vasket sin klædning i blod og derved gjort den hvid«, ligesom mikrokosmos gør i mindre skala i evolutionsprocessen.

Violet. Mærkværdigvis bliver den violette stråle for ceremoniel lov og orden en syntesestråle, når den manifesteres i de tre verdener. Ligesom syntesestrålen for kærlighedsvisdom er syntesen af alle *livskræfter*, således er den syvende stråle syntesen af alt, der har med *form* at gøre i de tre verdener. På det første plan angår det livet i sit reneste, højeste og udifferentierede synteseaspekt; på det syvende plan angår det form i sit tætteste, groveste og mest differentierede aspekt; den ene sammenfattes i syntesestrålen for kærlighed, medens den anden påvirkes af den syvende.

En syntese findes ligeledes i det faktum, at devariget og menneskeriget ved hjælp af violet kan få et kontaktsted. Esoterisk er violet hvid. Når disse to riger forenes, opnår de syv himmelske mennesker fuldkommenhed og betragtes esoterisk som hvide; hvid er synonym for fuldkommenhed.

Et andet syntesepunkt er det faktum, at på grund af den syvende stråles dominans sker der en sammensmeltning af det tætte fysiske legeme og det æteriske legeme. Dette har den største betydning i makrokosmos og for den, der studerer meditation. Det er nødvendigt, at denne sammensmeltning og koordination gennemføres, før overførslen af undervisning til den tætte fysiske hjerne på nogen måde kan betragtes som korrekt. Den har en nær forbindelse med koordinationen af centrene.

Med ovenstående bemærkninger har jeg udelukkende søgt at antyde tankebaner, som, hvis I følger dem nøje, kan føre til overraskende resultater. Ved at studere farverne og planene, ved at studere farver og deres virkning og relation til

livsaspektet, og ved at studere sindets forside, kan den, der studerer meditation, få indsigt i meget af værdi, dog altid under forudsætning af, at han gør tre ting:

1. At han prøver at finde frem til de esoteriske farver og til at anvende dem rigtigt i relation til planene og centrene, til de legemer han er manifesteret i, til de legemer Logos manifesterer sig gennem (de syv hellige planeter), til runderne, til racerne og til cyklusserne i hans eget individuelle liv. Når han kan det, har han nøglen til al viden i sine hænder.
2. At han stræber efter at få praktisk anvendelse af alle påviste sandheder i sit personlige liv, når han tjener i de tre verdener, og at han prøver på at bringe sine egne arbejdsmetoder i overensstemmelse med de metoder, som Logos anskueliggør gennem de syv stråler eller påvirkninger. Med dette mener jeg, at han igennem meditation skal bringe sit liv i systematiske og ordnede okkulte cykler for at kunne underordne sit liv til disse syv store påvirkninger, og på den måde skabe en ordnet skønhed i sin manifestation af egoet.
3. At han altid husker, at fuldkommenhed, sådan som vi forstår den, kun er delvis og ikke virkelig, og at til og med selve fuldkommenheden – sådan som menneskene opfatter den i tankerne – blot er en illusion, og at det først bliver den næste manifestation af Logos, der vil åbenbare den tilsigtede og endelige herlighed. Så længe der findes differentierede farver, lige så længe findes der ufuldkommenhed. Husk, at når mennesket, der anvender et femte rodrace legeme i den fjerde runde i den fjerde kæde, opfatter farver, sådan som vi kender dem, så er det det samme som, at det opfatter en vibration med øjet. Hvordan vil så ikke farver blive opfattet, når det gælder et menneske i et syvende rodrace legeme i den syvende runde, der ser dem? Men selv til den tid vil der findes en hel række vidunderligt skønne farver, der ligger hinsides dets opfattelsesevne. Årsagen hertil er, at kun de to store aspekter af det logoiske liv er blevet fuldkommen

tilkendegivet og det tredje kun delvis åbenbaret i venten på, at den endnu større »dag, som er med os«, vil lyse frem i fuld *stråleglans*. Ordet »stråleglans« har en okkult betydning, der er værd at gennemtænke.

3. september 1920

Ved stadig trofast at fuldføre den foreliggende pligt, og ved beslutsomt at tage det næste skridt fremad, så åbnes vejen til mesteren, og som følge deraf fjernes alle vanskeligheder. Ved at formulere høje mentale begreber, og udtrykke dem på det fysiske plan, udvikles det mentale legeme i en retning, der tillader en endnu større indstrømning af livet fra oven. Ved at stabilisere emotionerne og ved at overføre begær fra det emotionelle plan til det buddhiske plan kommer evnen til at reflektere over de højere synspunkter på en sandere måde. Ved at disciplinere og lutre det fysiske legeme kommer evnen til at virkeliggøre det, som det indre menneske véd. Er man opmærksom på disse tre ting, kan loven virke og frigørelse fremskyndes. Menneskene spørger sig selv, hvordan virker loven? Hvilken rolle har vi i det arbejde, der skal udføres, for at udløse loven i det individuelle liv? Ganske enkelt ved som nævnt at vise trofasthed over for den højeste pligt og ved at tilrettelægge et personlighedsliv, således at denne pligt kan udføres fuldt og helt.

2. De esoteriske og eksoteriske farver og loven om overensstemmelse

I dag skal vi behandle det andet emne i brevet om farvernes anvendelse, idet vi skal beskæftige os med loven om overensstemmelser og om farver. ... Som jeg tidligere har nævnt er den esoteriske fortolkning af de eksoteriske farver endnu ikke bekendtgjort i sit fulde omfang. En vis del er

oplyst af H.P.B., men selve betydningen er ikke blevet forstået i tilstrækkelig grad. Jeg vil give jer en enkelt antydning til klog overvejelse. Nogle af de informationer, I kan læse i *Den hemmelige lære* om farve og lyd, vedrører det første solsystem og nogle vedrører en del af det andet solsystem. Forskellen er naturligvis ikke blevet opfattet, men det vil blive et nøglepunkt i studierne i de nyere skoler, og dér vil der blive åbenbaret meget. Med dette udsagn vedrørende farvernes esoteriske betydning vil jeg bede jer (selv om den findes i *Den hemmelige lære*) lave en opstilling, der skal danne grundlag for det, jeg senere vil informere om.

Eksoterisk

Purpur

Gul

Flødefarvet

Hvid

Esoterisk

Blå

Indigo

Gul

Violet

Endnu kan kun fire af dem forklares, men bliver de forstået rigtigt, så indeholder de nøglen til den nuværende fjerde runde og til dens historie. Da dette er den fjerde kæde og den fjerde runde, vil I bemærke, at tallet fire hører hjemme i nutidens historie. Jeg vil specielt opfordre jer, der er den kommende generations lærere og elever, til at studere betydningen af, at hvid bliver violet i esoterisk forstand. Det er specielt vigtigt at forstå nu, hvor den violette stråle tiltager i styrke, idet den syvende stråle er en af de tre store stråler *i denne runde*. Den hersker over kraft i forhold til tallet fire, på tallet fire og under tallet fire.

De esoteriske farver, der modsvarer den eksoteriske røde, grønne og orange, kan endnu ikke meddeles til almenheden, men de studerende og accepterede disciple, hvis skelneevne er pålidelig, kan få den nødvendige viden ved at gøre en indsats.

Jeg vil her pege på visse andre faktorer, der bedst kan behandles ved kort at betragte loven om analogi og overensstemmelse. Vi kunne således studere følgende punkter:

- a. Hvori ligger overensstemmelsen mellem mikrokosmos og makrokosmos.
- b. De grundlæggende overensstemmelser.
- c. Farver i mikrokosmos og i makrokosmos.

Lad os kort studere hvert punkt, for når loven forstås rigtigt, så følger evnen til at tænke esoterisk og til at forstå den indre betydning af de ydre begivenheder.

Mikrokosmisk og makrokosmisk overensstemmelse

Der eksisterer en nøjagtig overensstemmelse mellem mikrokosmos og makrokosmos og ikke kun i brede træk men helt ned i detaljerne. Dette er en kendsgerning, man må forstå og arbejde ud fra. Efterhånden som vi får større viden og gør fremskridt, og efterhånden som vor evne til at meditere fører til, at overførsel fra den højere triade til personligheden via det kausale legeme kan finde sted, så vil disse kendsgerninger blive endnu tydeligere og komme til udtryk mere detaljeret, hvilket giver grundlag for en fuldstændig forståelse. »Som foroven, så forned« er en talemåde, som ret overfladisk siges gentagne gange, men som sjældent forstås. Hvad er det, der findes foroven, og hvad er det, der som konsekvens udvikles forned?

Foroven findes vilje, kærlighed og aktivitet eller magt, visdom og intelligens, og det er de ord, vi anvender for den guddommelige manifestations tre aspekter. Forned findes disse tre i en tilsynekomstproces:

- a. Personligheden udtrykker aktiv intelligens.
- b. Egoet udtrykker kærlighed eller visdom.
- c. Monaden udtrykker magt eller vilje.

I personlighedens tre verdener findes:

- a. Det fysiske, der udtrykker en genspejling af

- aktivitetsaspektet.
- b. Det astrale, der udtrykker en genspejling af kærligheds- eller visdomsaspektet.
 - c. Det mentale, der udtrykker en genspejling af vilje- eller magtaspektet.

Hvilke farver har disse tre legemer eksoterisk set?

- a. Det fysiske legemes violette, der kommer til udtryk i det æteriske.
- b. Det astrale legemes rosa eller røde.
- c. Det mentale legemes orange.

Hvad findes i triaden eller i det trefoldige egos verden?

- a. Højere manas, der udtrykker aktivitets- eller intelligensaspektet.
- b. Buddhi, der udtrykker kærligheds- eller visdomsaspektet.
- c. Atma, der udtrykker vilje- eller magtaspektet.

Hvilke farver har disse legemer eksoterisk set?

- a. Blå for de højere manasniveauer.
- b. Gul for det buddhiske niveau.
- c. Grøn for det atmiske niveau.

De befinder sig i en transmutionsproces. I må fremkalde en lignende ændring af farverne fra det lavere til det højere. Føj denne information, som jeg her har givet, til det, jeg har informeret om i de tidligere breve om overførsel af polarisering.

Der findes en direkte overensstemmelse mellem:

- a. Den violette på det æteriske niveau og den blå på det højere mentale niveau.
- b. Den rosa på det astrale niveau og den gule på det buddhiske.
- c. Den orange på det mentale niveau og den grønne på det

atmiske niveau.

Hele hemmeligheden findes i anvendelse af meditationens okkulte love.

I kan føre hele farverækken endnu højere op ved at relatere overensstemmelsen til monaden:

- a. Den grønne for det tredje aspekt.
- b. Syntesefarven blå eller indigo for det andet aspekt.
- c. Den røde for det første aspekt.

Her vil jeg gerne pege på, at ser vi igen på centret for et systems evolution, så er terminologien om disse farver meget vildledende. Rød har fx ingen lighed med den, der kaldes rød eller rosa på det lavere plan. Rød, grøn og indigo på de højere niveauer er på alle måder nye farver af en skønhed og klarhed, der er helt ufattelig. Kan I fortolke dette rigtigt, har I her et fingerpeg om overensstemmelsen mellem mikrokosmos og makrokosmos.

Farverne har rent eksoterisk med formerne at gøre. Kræfterne eller kvaliteterne, som disse farver indeholder og skjuler, har at gøre med livet, der udvikles i disse former. Ved at udøve meditation dannes den bro, der forbinder livet og formen. Meditation er udtryk for den intelligens, der forbinder liv og form, selvet og ikke-selvet, og med tiden og i de tre verdener foregår denne sammenkædningsproces på det mentale plan, hvor det drejer sig om det højere og det lavere. I vil altid se, at overensstemmelsen er fuldkommen. Gennem meditation opnås den viden, der kan føre til tre ting:

1. Beskrive de eksoteriske farvers indre betydning.
2. Indbygge de kvaliteter, som farverne tilslører.
3. Påvirke den nødvendige transmutation af farverne fra personligheden til triaden og senere fra triaden til monaden.

Det kausale legeme virker som en syntese af disse farver i det reinkarnerede egos liv på samme måde, som syntesestrålen

forener alle farverne i Logos' manifestation. Bestræb jer på at fastholde i jeres tanker ... at farver er udtryk for kraft eller kvalitet. De skjuler eller tilslører Logos' abstrakte kvaliteter; disse kvaliteter bliver reflekteret i mikrokosmos i de tre verdener som dyder eller evner. Det betyder, at ligesom de syv farver skjuler kvaliteterne hos Logos, så viser disse dyder sig i personlighedens liv og bringes frem objektivt ved udøvelse af meditation. Således svarer ethvert liv til en farve. Tænk over dette.

De grundlæggende overensstemmelser

Det er ved at studere disse overensstemmelser i det manifesterede univers' forskellige områder og ved at anvende farverne inden for de rigtige områder, at skønheden i syntesens helhed træder frem og giver oplysning om det mikrokosmiske liv. Lad os udarbejde en skematisk opstilling og overlade til den meditationsstuderende selv at udarbejde detaljerne. På dette tidspunkt er mere ikke muligt.

1. Det trefoldige solsystem.
 - Den trefoldige jiva, der er under udvikling.
 - De tre aspekter af Logos.
 - Den trefoldige monade.
 - Den åndelige triade, egoet.
 - Den trefoldige personlighed.
 - De tre verdener for menneskelig evolution.
 - De tre personer af guddommen.
2. De fire lipika herrer.
 - De fire maharajaer.
 - Det firfoldige lavere menneske, kvarterniteten.
3. De fem plan for menneskelig evolution.
 - De fem sanser.
 - Den femfoldige afdeling, Mahachohanens.
 - De fem naturriger.
 - a. Mineralriget.
 - b. Planteriget.

- c. Dyreriget.
- d. Menneskeriget.
- e. Det åndelige eller overmenneskelige rige.

Det femte princip, manas.

4. De syv stråler eller hierarkier.

De syv farver.

De syv manifestationsplaner.

De syv kumaraer.

De syv principper, menneskets.

De syv centre.

De syv hellige planeter.

De syv kæder.

De syv kloder.

De syv runder.

De syv rodracer og underracer.

De syv indvielser.

Med denne opstilling søger jeg at betone, at for en adept er alle disse korrespondancer velkendte og eksisterer for ham som bevidsthed, form og intelligens. Han kender dem – om jeg så må sige – som farve, når det gælder formen, som lyd, når det gælder livsaspektet, og som vitalitet når det gælder intelligens- eller aktivitetsaspektet. Det vil lønne sig at gennemtænke dette udsagn grundigt, da det indeholder en forklaring på en okkult kendsgerning. De enkelte benævnelser vil blive anvendt afhængig af, hvilken af de tre udviklingsveje det gælder – de veje, vi studerede i et tidligere brev.

Farver i mikrokosmos og i makrokosmos

Her ligger mange vanskeligheder på grund af den vedvarende mutationsproces. Farverne i mikrokosmos er betinget af følgende faktorer:

1. Strålen for egoet.

2. Strålen for personligheden.
3. Udviklingstrinet.

Om det kan jeg give et enkelt fingerpeg. Gælder det et lavt udviklingstrin, er farverne hovedsageligt baseret på aktivitetsaspektet. Senere påvirkes de af kærligheds- og visdomsaspektet, og det har tre følger:

- a. Farver, der er overleveringer fra et tidligere system, forsvinder fra de lavere hylstre. Det indebærer, at nuancer som brun og grå elimineres.
 - b. Visse farver transmutes til en højere nuance.
 - c. En klarhed eller en bagved liggende udstråling eller stråleglans, som er et resultat af, at legemerne bliver stadig renere såvel som den indre flamme bliver stadig større.
4. Den stråle eller de stråler, der er i manifestation eller på vej ud af eller på vej ind i manifestation. Nødvendigtvis bliver egoer i inkarnation påvirket af disse stråler. Påvirkningerne gør, at der sker en ændring af vibrationen og derved en forandring i farver og kvalitet. Hvis et menneske fx er på strålen for videnskab og kommer under indflydelse af den indkommende stråle for harmoni, så vil virkningen blive særdeles mærkbar, hvad angår hans tankers retning, og som konsekvens ændres hans farver. Alle disse faktorer fremkalder den blanding og sammensmeltning og sammensætning, som praktisk taget er håbløst forvirrende for det menneske, der ser det ud fra en synsvinkel i de tre verdener.

... Jeg forstår jeres holdning, når selv disse antydninger fører til større forvirring. Men ved stadig fordybelse i emnet, ved ofte at spekulere og meditere over farverne og ved at stræbe efter at kende deres esoteriske betydning og mikrokosmiske anvendelse, så vil den tråd blive stadig tydeligere, der fører den studerende ud af hans forvirring og ind i den fuldkomne videns klare lys. Hav derfor mod og en åben og fleksibel

indstilling og vis evne til at tilbageholde jeres mening, indtil yderligere fakta foreligger, og undgå endvidere dogmatiske påstande. Dette vil være de bedste regler at følge i den første tid af jeres søgen. Mange har gennem meditation og modtagelighed over for den højere undervisning fundet vej fra lærdommens hal til visdommens hal. Det er først i visdommens hal, at den esoteriske betydning af farverne virkelig kan opfattes. Adgang til visdommens hal opnås gennem en meditation, der forbereder den studerende til den indvielse, der åbner døren for ham. Fasthold derfor jeres meditation og svigt ikke jeres målsætning.

4. september 1920

Vi skal i dag studere noget, der har både åndelig og praktisk betydning. Meget af det, jeg hidtil har meddelt jer, har givet næring til tanker og spekulation. Det tjener til at udvikle den højere tænkeevne, og ved at stimulere forestillingsevnen sker der en vis udvikling af intuitionen. Meget har haft karakter af forudsigelser og jeg har holdt et ideal op, som I en dag skal nå. Kun ved at pege på målet og fremhæve det, kan mennesket tilskyndes til at gøre de nødvendige anstrengelser, der vil føre ham noget nærmere til den ønskede position. Men i dag vil vi se på det praktiske liv og på, hvordan personligheden tvinges ind i en ganske bestemt rytme. Det hører ind under vort studium af det tredje punkt om farvernes virkning

- a. på den studerendes legemer,
- b. på de grupper, han er tilknyttet,
- c. på hans omgivelser.

Jeg ønsker specielt at fremhæve *livssiden* og ikke *formsiden* af farverne. Som jeg tidligere skrev, er *farve blot en form, som en kraft antager, alt efter hvilken rytme den bevæger sig i, og om dens virksomhed og bevægelse hæmmes eller ikke hæmmes af det materiale, som den virker igennem.* I denne sætning ligger nøglen til løsningen på problemet vedrørende forskellene i farverne både på de højere plan og på de lavere.

Materiens relative tæthed og modstand mod nedstrømningen af kraft og liv forklarer meget vedrørende farveforskellene. En af forskellene har nødvendigvis en kosmisk baggrund og er som følge deraf vanskelig at forstå for det tredimensionelle menneske i denne den fjerde runde. Men den studerende er i tilstrækkelig grad i stand til at forstå den grundlæggende årsag for at kunne erkende, at det er absolut nødvendigt, at han til stadighed forædler sine legemer, således at kraft lettere kan stråle gennem dem. På de tre lavere plan er det derfor et spørgsmål om, hvordan han lever sit praktiske liv, og om at forfine de tre lavere legemer efter ganske bestemte regler.

De kræfter, der vedrører åndelig udvikling og ikke så meget form, viser sig som det, I kalder dyder og som magnetisme, vitalitet og intelligens. Kortfattet kan man sige, at i samme grad som den studerende opbygger et rent fysisk legeme og et forfinet æterisk legeme, og udvikler de emotionelle dyder, samt koordinerer og udvider sit mentale legeme, i samme grad forandrer han hele tiden deres vibrationshastighed og ændrer rytmen, og det viser sig for den clairvoyante som forandring i farverne. Som I har lært, er de farver, der kan ses i vildmandens aura og i gennemsnitsmenneskets aura helt forskellige. Hvorfor? Fordi den førstes vibration er langsom, og den andens betydeligt hurtigere. Den ene har en langsom, træg og tung rytme, medens den andens rytme pulserer og bevæger sig med enorm hastighed, hvilket bevirker, at det materiale, som legemerne er opbygget af, får større og hurtigere bevægelighed.

Derfor vil jeg fremhæve, at efterhånden som menneskeheden gør fremskridt som en kollektiv enhed, så bliver de, der betragter den fra et højere plan, opmærksom på den stadige forbedring af de farver, der fremtræder, og af den større renhed og klarhed i farven i menneskehedens aura, en aura, der er sammensat af auraer af alle menneskers auraer. Fx afviger den atlantiske rodraces aura og den ariske rodraces aura stærkt fra hinanden og er vidt forskellige. Vi har nu i forbindelse med vort første punkt set, at efterhånden som det enkelte menneske udvikler sig, så ændrer farverne sig, og ændringen tilvejebringes ved, at det, I kalder laster,

transmuteres til dyder. *En last indebærer, at en involutionskvalitet dominerer den samme kraft, som i en senere periode vil vise sig som en dyd.*

Det andet punkt jeg ønsker at illustrere er, at disse påvirkninger (der viser sig som farver, når de kommer i kontakt med materien) bevæger sig i sine egne regulerede cyklusser. Disse cyklusser beskriver vi som en indkommende eller udgående stråle. I denne fjerde runde er der sædvanligvis fire stråler, der på et eller andet tidspunkt er på vej ind eller på vej ud. Med dette søger jeg at indprente, at skønt alle strålerne manifesteres i solsystemet, så vil hver især dominere mere eller mindre samtidigt i bestemte manifestationsperioder. Disse stråler, kræfter, påvirkninger eller koordinationer af kvaliteter, farver – når de kommer til udtryk som lys – de materier, de trænger ind i med bestemte genkendelige nuancer, og de angiver *tonen* for personlighedens eller egoets liv. De opfattes af jer som den sammensatte karakter, og ses af den clairvoyante som farve.

Grupper af mennesker, der samles på grund af lighed i vibration, har derfor omtrent samme grundfarve, men i nuance og tone vil der være mange mindre forskelle. Som tidligere sagt, kan farven fra store menneskemasser undersøges og bedømmes. Det er på denne måde, at de medlemmer af Hierarkiet, i hvis hænder udviklingen i de tre verdener ligger, bedømmer, hvilket stadium der er opnået, og hvilket fremskridt der er gjort.

Forskellige stråler kommer ind og fører med sig enheder, der hver især er farvet af deres stråle. Andre stråler aftager og fører med sig enheder, der har en anden grundfarve. I overgangsperioden skaber denne sammenblanding af farver store forviklinger, men også gensidig hjælp og nytte. Hver stråle giver noget til de samtidigt inkarnerede stråler, hvorved hastigheden i vibrationen påvirkes i mindre grad. Dette kan, sådan som vi i vor tid ser tidsperspektivet i de tre verdener, være næsten helt umærkeligt, men på grund af kræfternes og farvernes hyppige møde og samspil, og deres vedvarende gensidige påvirkninger, sker der en større lighed og større hastighed i vibrationen. I kan derfor se, hvordan syntese opnås

ved slutningen af en større mahamanvantara. De tre stråler absorberer de syv og smelter omsider sammen i syntesestrålen.

I mikrokosmos vil de tre stråler for monaden, egoet og personligheden ligeledes dominere og absorbere de syv og med tiden smelte sammen i monadens syntesestråle.

Disse kræfter, dyder eller påvirkninger (jeg anvender synonymmer som en hjælp til at opnå klar tænkning) kan gradvis, og med stadig større lethed, modtages af personlighedens legemer og blive udtrykt på en mere fuldkommen måde. Efterhånden som legemerne forfines, bliver de bedre formidlere af de indstrømmende kræfter og af kvaliteten i hver speciel kraft – eller omvendt – kraften i hver speciel kvalitet bliver udtrykt på en mere fuldkommen måde. Her kommer den studerendes meditationsarbejde ind i billedet. Tidligt i udviklingen strømmede disse kræfter gennem menneskets legemer og påvirkede dem, men det forstod det ikke, og dets evne til at drage fordel af dem var lille. Men efterhånden som tiden går, forstår det bedre og bedre, at der ligger en værdi i alle hændelser, og det søger at drage nytte af alle sine livskvaliteter. Derved opstår der muligheder. Ved at opfatte kvalitet med intelligensen, ved at stræbe efter dyder og ved at opbygge en gudlignende holdning, udvikles modtageligheden af disse kræfter, og deres funktion lettes. Den meditationsstuderende tænker over disse kræfter eller kvaliteter, og han søger at uddrage deres essens og at forstå deres åndelige betydning. Han spekulerer over sin mangel på respons, han erkender, at hans legeme har for mange ufuldkommenheder til at være formidler af disse kræfter. Han studerer hastigheden i sin rytmiske vibration, og han stræber ihærdigt efter enhver mulighed for at imødekomme behovet. Han koncentrerer sig om dyden og benytter sig af (hvis han er således stillet, at han kender den indkommende stråle eller den stråle, der dominerer på det pågældende tidspunkt) muligheden af at samarbejde på det bedste tidspunkt med den tilstedeværende kraft. Alt dette kan han gøre ved at anvende de reglementerede former for sand og okkult meditation.

Efterhånden som tiden går – ja, nu profeterer jeg igen – vil de okkult studerende blive oplyst om visse fakta vedrørende de dominerende stråler, og det vil sætte dem i stand til at benytte den mulighed, som hver enkelt stråle byder.

3. *Farvers virkninger på omgivelserne*

Hvad angår vort tredje punkt, der som tidligere nævnt handler om virkningen på omgivelserne, står det straks klart for den grundigt studerende, at virkningen på omgivelserne vil blive særlig mærkbar, efterhånden som flere og flere af menneskeheden kommer under *bevidst* styring af deres højere selv og lever i overensstemmelse med loven. Bestemte ting vil da blive mulige:

- a. Direkte kontakt til deva- eller engleevolutionen vil blive oprettet, hvilket ikke er muligt nu på grund af ustabiliteten i vibrationen.
- b. Mange højt udviklede sjæle vil komme i inkarnation, hvilket de nu for tiden er forhindret i på grund af den lave vibrationshastighed og de tunge farver, der som følge deraf præger majoriteten i menneskeheden. Der er i den himmelske verden og på det kausale niveau nogle store og for jer ufattelige enheder fra det fjerde skabende hierarki, der venter på mulighed for at komme i inkarnation, ligesom nogle af jer afventede en periode under den atlantiske menneskehed, før I kunne inkarnere på denne planet. Når vibrationshastigheden har nået en bestemt rytme hos en større procentdel af menneskeheden, og når farverne fra gruppernes koordinerede auraer har nået en bestemt nuance, vil de vende tilbage til jorden og føre meget med sig, som har en værdi, at det overgår jeres fatteevne.
- c. Et andet interessant punkt, som vi ikke har tid til at opholde os ved, er, at den rytmiske virkning vil blive objektivt synlig også på de to naturriger under det menneskelige. Det var ingen grundløs overdrivelse, da Israels profet sagde, »panteren skal hvile hos kiddet« eller at »ørkenen skal blomstre frodigt som rosen«. Dette vil

blive til virkelighed, når bestemte vibrationer bliver fremherskende, og når bestemte farver, der tilslører dyder og påvirkninger, toner frem.

7. september 1920

I dag skal vi se på emnet: Anvendelse af farver. Når farver blot er et slør over en indflydelse, og når I ved at anvende intuitionen kan finde frem til, hvilke farver der indhyller en dyd, så har I nøglen til hele problemet. I har sikkert bemærket to ting, der er fremtrædende i disse breve:

At det aktuelle emne er så omfattende, at det kun er muligt at angive nogle grundrids.

At hver sætning, der er skrevet i disse breve, har det eksakte formål at formidle en fuldstændig tanke og er fuld af stof til eftertanke. Hvorfor har jeg ikke forklaret emnet mere detaljeret, og hvorfor har jeg ikke brugt lange forklaringer og forsøgt at udvide sætningerne til afsnit? Af den ene årsag, at når den studerende i de foregående års meditation har udført det forberedende arbejde, så vil han opdage, at materialet i disse breve fremmer udviklingen af den abstrakte tænkning og udvider kommunikationskanalen til intuitionen. Jeg søger kun at være tankevækkende. Min hensigt er at antyde. Hvor brugbar min undervisning er, afhænger af elevens intuition. Derfor vil jeg – når jeg siger, at farver har bestemte virkninger, når de anvendes – gøre jer opmærksom på, at det er nødvendigt at fortolke ovennævnte ud fra liv, form og sind.

4. Anvendelse af farver

- a. I meditation.
- b. I healing.
- c. I konstruktivt arbejde.

Farver kan anvendes på mange måder, og ovennævnte tre måder er ikke dækkende. De angiver blot tre måder, som den studerende kan have umiddelbar og praktisk anvendelse af. Farver kan anvendes til at kontakte andre evolutioner, undermenneskelige og overmenneskelige, såvel som til visse destruktive og nedbrydende handlinger. Farver kan anvendes sammen med andre metoder, såsom musik og bevægelse, eller i forbindelse med bestemte mantraer, hvilket kan tilvejebringe bestemte resultater, men i denne serie af breve skal vi ikke beskæftige os med alt dette. Den enkeltes vækst og hans tiltagende evne til at tjene styrkes ved en klog anvendelse af okkult meditation. Lad os derfor studere det første punkt.

Anvendelse af farver i meditation

Alle farver stråler ud fra en kilde eller en grundfarve – i dette solsystem er det den indigo-farvede kosmiske stråle, der tilslører kosmisk kærlighed og visdom – og deler sig derefter i tre hovedfarver og fire sekundære farver, hvilket udgør spektrets syv farver. I kan forvente at se det samme i det enkelte menneskes liv, for makrokosmos påvirker altid mikrokosmos. Grundfarven er dets monadestråles farve, der derefter manifesterer sig i triadens tre farver og i personlighedens fire farver. På Vejen tilbage optages disse fire farver igen i de tre og derefter igen i den ene.

Manifestationens eller differentieringens vej er vejen til erhvervelse. Dvs. at det homogene bliver det forskelligartede eller det heterogene. Den ene grundfarve opdeles i dens mange bestanddele. Dette er knyttet til *formsiden*, som udtrykker det, der tilslører livet. På *livssiden* er det knyttet til de mange iboende evner, der udvikler sig ud fra den ene grundlæggende kvalitet. Det er den latente mulighed for guddommelighed, der viser sig som mange guddommelige egenskaber. Det er det ene liv, der manifesterer sine mange kvaliteter gennem formens mangfoldighed. Det er selvet og altets selv, der med de iboende evner anvender former for at vise sine altomfattende fuldkommenheder. På *intelligenssiden* er det den metode, hvor livet anvender formen og udvikler

fuldstændig forståelse, analyse og intellekt. Det er relationen mellem liv og form, mellem selvet og ikke-selvet, mellem ånd og materie, der kommer til udtryk som metoder, hvorved den iboende guddommelighed kan præge sine karakteregenskaber på det materiale, der står til hans rådighed. Den indre gud udtrykker alle sine latente dyder gennem former ved at anvende aktivitet eller intelligens. Livet viser sig som farver, og formen fuldstændiggør disse farver, efterhånden som intelligensen (der danner den livgivende kæde) og forståelsen udvikles.

På Vejen tilbage er forsagelse reglen i modsætning til den tidligere metode. Det iboende liv giver afkald på de former, der hidtil og nødvendigvis blev betragtet som betydningsfulde. Ved nu at anvende den intelligens, der har sammenkædet disse to modsætningernes par, ånd og materie, bevidsthed og form, bliver de former, der er opbygget af materie ved hjælp af intelligensen, en efter en forkastet ved hjælp af den samme intelligens eller af den ræsonnerende evne, der er forvandlet til visdom. Formerne forgår, men livet består. Gradvis absorberes farverne, men de guddommelige dyder består, nu stabile og varigt anvendelige på grund af erfaring. Disse guddommelige attributter er ikke potentielle, men har udviklet sig til anvendelige evner. Iboende evner er blevet aktive karakteregenskaber ophøjet til højeste potens. Slørene forsvinder et efter et, hylstrene forlades og erstattes, legemerne er overflødige, og formerne er der ikke længere behov for, men livet består for evigt og vender tilbage til sin moderstråle. Det vender tilbage til sin oprindelse og fører med sig aktivitet og udtryk, erfaring og evnen til at manifestere sig, samt alt det, der viser forskellen mellem en uvidende vildmand og en Sollogos. Dette blev fuldbyrdet ved, at livet anvendte de mange former, og ved at intelligensen var det middel, som livet anvendte som grundlag for at lære. Efter at have manifesteret sig som et aspekt af primærstrålen, og efter i mange inkarnationer at have opdelt denne stråle i sine mange bestanddele og tilsløret sig med de syv farver, denne stråle indeholder, begynder den reinkarnerende jiva Vejen tilbage, og de syv bliver til de tre, og de tre bliver igen til den ene.

Når mennesket gør dette *bevidst* og villigt, og fuldt ud forstår, hvad han skal gøre, og stræber efter at frigøre det iboende liv fra de slør der skjuler, og fra de hylstre der fængsler, så opdager han, at for at kunne gennemføre dette må han som metode benytte den okkulte meditations subjektive liv og tjenestens objektive liv. Tjeneste kræver forsagelse, og derfor finder – i overensstemmelse med den okkulte lov – det subjektive sin befrielse gennem tjeneste, hvorved det frigøres fra objektiv manifestation. Gennemtænk dette grundigt, for der ligger meget skjult under ordenes slør.

Den okkult studerende må derfor stræbe efter to ting i sin meditation vedrørende farver.

1. At finde frem til sine tre hovedfarver, der manifesteres henholdsvis i personligheden, i egoet og i monaden.
2. Derefter at opløse den lavere personlighed i de tre. Dette er det første stadium, hvor han bevidst trækker sig tilbage og ind i egoet og derved får det lavere selv til at svinde ind. Den studerende begynder med at eliminere de uønskede farver og at udelukke alle lave og grove vibrationer, og til sidst er hans legemer så rene, at de tre hovedfarver – som han udtrykker – stråler med fuldendt klarhed. Dette fører ham frem til den tredje indvielse. Derefter søger han at opløse de tre i den ene, indtil han har trukket hele sin bevidsthed tilbage fra de lavere legemer og ind i det monadiske hylster.

Det har ikke været min hensigt, som I fejlagtigt antog, at give jer information om virkningen, når farverne spiller på legemerne i meditationen. Jeg har blot villet give jer et vist begreb om, at farver er som slør, der med tiden skal fjernes. Under overskriften »Fremtidig anvendelse af farver« vil jeg berøre det, der interesserer jer, men det er langt bedre, at I forstår de grundlæggende tanker, end at I får formler til at eksperimentere efter.

10. september 1920

Vi skal i dag kun ganske kort berøre det andet punkt, der gælder anvendelse af farver i healing. Årsagen til denne begrænsning er, at for at emnet kan behandles korrekt og derfor sikkert, bør det gennemgås udførligt over længere tid, og det gamle ordsprog, der siger, »at begrænset viden er farlig«, vil i denne sammenhæng vise sig at være sand. Hvis ikke spørgsmålet om healing med farver behandles på en korrekt måde over en længere periode og med teknisk viden, kan de opnåede resultater vise sig at være til større skade end til gavn. Emnet vil senere blive belyst fuldt ud, såfremt fremtiden vil bringe det, vi stræber efter, men i mellemtiden kan jeg til jeres oplysning beskrive visse grundrids af dette arbejde, pege på visse forudsætninger, der fører til fremskridt, og forudsige lidt om den retning, den foreliggende situation sandsynligvis vil tage.

Anvendelse af farver i healing

Vi beskæftiger os nu med emnet i relation til meditation. Det er således væsentligt, at vi behandler emnet ud fra denne synsvinkel. Healingsarbejde i meditation foregår udelukkende med det mentale som udgangspunkt. Derfor vil retningen for de tilstedeværende kræfter være således, at de kommer fra patientens mentale legeme og arbejder sig derfra videre til det fysiske legeme via det emotionelle legeme.

Der kræves af den person eller gruppe, der påtager sig dette arbejde, at visse fakta fastlægges. Lad os ganske kort lave en opstilling for at tydeliggøre det for læseren:

1. Arbejdet vil i stor udstrækning være subjektivt og være rettet mod årsager og ikke mod virkninger. Healingsgruppens første opgave er at finde frem til den oprindelige årsag til problemet, og når årsagen er blevet lokaliseret i enten det emotionelle eller mentale legeme, går gruppens medlemmer over til at behandle den virkning, der viser sig fysisk eller æterisk. Er problemet rent fysisk, som tilfældet er ved alle slags ulykker, ved forskellige nedarvede plager, eller ved medfødte svagheder, vil det første tiltag være at anvende de ordinære højt ansete fysiske videnskabelige metoder, og

healernes opgave vil være at støtte disse metoder ved at rette koncentrationen mod de subtile legemer. Denne fremgangsmåde vil være gældende i den overgangsperiode, som menneskeheden nu går ind i. Senere, når kendskabet til okkult healing er mere almindelig, og når lovene, der styrer de subtile legemer, er bedre kendt, vil den videnskab, der i dag virker på det fysiske plan, blive afløst af en forebyggende videnskab, der kommer til at virke på de subtile plan. Det bliver en videnskab, der vil sigte mod at skabe de rette forudsætninger og mod at opbygge legemer, der både kan beskytte sig selv og er modstandsdygtige over for alle angreb. Man vil opdage, at forståelsen af loven om vibration og af en vibrations virkning på en anden vibration indeholder nøglen, der kan åbne for mulighederne for at skabe bedre livsbetingelser og sundere legemer på alle plan.

Som situationen er nu, ser man overalt sygdom, forskellige former for forfald og problemer i alle legemer. Når dette virkelig bliver erkendt, må man alvorligt søge at finde metoder til at afhjælpe denne situation. Dette fører os videre til det næste punkt:

2. Gruppen, der praktiserer healing, må indhente fuldstændig information om patienten, baseret på følgende spørgsmål:

- a. Hvordan er hans grundlæggende tankebaner? Hvilke tankeformer er han for det meste omgivet af?
- b. Hvilken farve er den mest fremtrædende i hans emotionelle legeme? Hvilken vibrationshastighed har den? Har patienten tendens til pludselige udbrud, der medfører rystelser i hele det emotionelle legeme?
- c. Hvilke samtaleemner bringer han sædvanligvis frem? Hvilke er hans hovedinteresser? Hvilken litteratur læser han? Hvad kan han bedst lide at beskæftige sig med?
- d. Hvilken tilstand er hans legemes centre i? Hvilke af centrene er aktive? Er der nogle af centrene, der roterer firdimensionelt? Hvilket af hans centre har den største betydning i enhver situation?
- e. Hvilken tilstand er hans æteriske legeme i? Viser det tegn

på devitalisering eller på kongestion? Savner patienten vitalitet? Hvilken kvalitet har hans magnetiske indvirkning på andre mennesker?

Når healingsgruppen har studeret patienten fra alle disse synsvinkler, og ikke før, skal den studere hans fysiske legeme detaljeret. Derfor – efter at have skabt sig en opfattelse af de indre tilstande, der ligger bag sygdommen – skal følgende studeres:

- f. Nervesystemets tilstand, med speciel opmærksomhed på rygsøjlen og på stadiet for den indre ild.
- g. Tilstanden i legemets forskellige organer og specielt det organ eller de organer, der er årsag til bekymring.
- h. Selve strukturen, dvs. knogler og organismen, og endvidere tilstanden i legemets vitale fluidum, blodet.

Højere syn og sundhed

Som I forstår, kræver dette nødvendigvis enten direkte videnskabelig kundskab eller evnen til at anvende det indre syn, der *ser* problemet, hvor som helst det findes. Man kan clairvoyant se hele skikkelsen og alle organerne og dermed umiddelbart lokalisere enhver sygdom. Denne egenskab forudsætter, at de indre evner, der giver viden i de tre verdener, er udviklede i en sådan grad, at de kan forebygge de katastrofale fejltagelser, der så ofte indtræffer i nutidens medicinske praktik, som I kalder kunsten at helbrede. Der vil ikke forekomme så store risici for fejltagelser i fremtidens healing, men det jeg ønsker at fremhæve er, at selv om disse fejltagelser vil blive undgået i relation til det fysiske legeme, så vil megen tid forløbe, før viden om det emotionelle legeme har nået samme niveau, som den moderne videnskab har nået om det fysiske legeme. På baggrund af et studium af og tilstrækkelig viden om det fysiske legeme, kan healing foretages af det menneske, der besidder det indre syn. Med hans evne til at se ind på de emotionelle niveauer, kan han samarbejde med den moderne oplyste læge, og derved

beskytte lægen mod fejltagelser og sætte ham i stand til at bedømme sygdommens virkelige omfang, hvor den er lokaliseret, dens behandling og hvordan helbredelsen skrider frem.

Emotionelle problemer, der viser sig som sygdom i det fysiske legeme, hvilket er tilfældet for størsteparten af vor tids fysiske sygdomme, kan normalt lokaliseres og helbredes med de kendte behandlingsmetoder. Men emotionelle problemer, der er dybt rodfæstet i det subtile legeme, skal behandles fra de mentale niveauer, men det kræver, at det er et mentalt psykisk menneske, der deltager i behandlingsprocessen. Alle sådanne metoder kræver naturligvis, at *patienten selv medvirker aktivt og bevidst*.

På samme måde skal mentale lidelser behandles direkte fra det kausale niveau, og det kræver derfor medvirken af egoet og hjælp fra en person, der besidder det kausale syn og har kausal bevidsthed. Denne metode og de fleste lidelser af denne type vil først forekomme i en fjern fremtid, så derfor skal vi ikke beskæftige os med det nu. Men allerede nu er man så småt begyndt at studere og få kendskab til, hvordan man kan helbrede fysiske sygdomme, der har rod i det emotionelle legeme. Gennem studiet af psykologi og forståelsen af sygdomme og lidelser i nervesystemet og af deres sammenhæng, vil den medicinske videnskab tage det næste skridt fremad. Forbindelsen mellem det emotionelle legeme og det fysiske legeme er det æteriske legeme. Det næste forestående skridt bliver at betragte det æteriske legeme på to måder, enten som en overfører af prana, livskraft, vitalitet eller magnetisme, eller som det legeme, der forbinder den emotionelle natur med den tætte fysiske. Det fysiske legeme følger uvægerligt befalingerne fra den emotionelle natur, når de overføres via det æteriske legeme.

Når I skal danne en healingsgruppe med en ideel sammensætning, skal I som gruppens leder have en person med kausal bevidsthed, som kan tage sig af enhver lidelse i det mentale legeme, og som kan studere legemernes koordination med egoet. Gruppen bør således bestå af:

- a. En person eller flere personer, der clairvoyant kan se det subtile emotionelle legeme.
- b. Et antal mennesker, som kender til det mest elementære i loven om vibration, og som både ved tankens kraft kan anvende bestemte farvebølger til at fremme en helbredelsesproces og ved videnskabelig forståelse kan nå frem til de ønskede resultater.
- c. Nogle af gruppens medlemmer bør have en lægelig uddannelse, idet de skal arbejde med det fysiske legeme under ledelse af *bevidst* clairvoyante. Når de har studeret legemets modstandskraft, vil de anvende strømme, farver og vibrationer, der har en direkte fysisk virkning. Når alle enheder i gruppen samarbejder, vil der kunne opnås resultater, der kan betegnes som mirakler.
- d. I gruppen bør også indgå et antal mennesker, som kan meditere okkult, og som med kraften i deres meditation kan skabe den nødvendige kanal til overførsel af de helbredende kræfter fra det højere selv og fra mesteren.
- e. Endvidere bør der i enhver gruppe være en person, der med *nøjagtighed* kan beskrive alt det, der finder sted, og opbevare notaterne, idet det vil vise sig, at de bliver en del af den nye lægevidenskabelige litteratur.

Jeg har her omtalt den ideelle gruppe. Den er endnu ikke på nogen måde mulig at danne, men I kan gøre en begyndelse ved at anvende al den kundskab og alle de evner, der findes blandt dem af jer, der søger at tjene menneskeheden og deres mester.

Som I af det tidligere beskrevne har bemærket, kan farver anvendes på to måder:

1. På de subtile plan ved tankens kraft, og
2. Ved hjælp af farvet lys på det fysiske legeme.

På det fysiske plan kan de eksoteriske farver anvendes, medens det på de subtile plan er de esoteriske farver. Indtil de esoteriske farver bliver eksoteriske, vil arbejdet hovedsageligt ligge i hænderne på verdens okkult studerende, der arbejder i

organiserede grupper under en videndes overvågning.

I spørger: Kræves der et bestemt niveau, for at sådanne grupper kan begynde at arbejde med farver? Det I som det første skal gøre og kunne, er at udvikle den nødvendige viden om det æteriske legeme, at indskærpe stræben efter at opbygge rene legemer og at studere de forskellige farvers virkning på det faste fysiske legeme. Dette er indtil nu kun blevet studeret i begrænset omfang. I vil opdage, at bestemte farver definitivt påvirker bestemte sygdomme, helbreder visse lidelser, fjerner visse nervøse tendenser, bidrager til opbygning af nyt væv eller til udrensning af urenheder. Alt dette må studeres. Der kan foretages forsøg vedrørende vitalisering og magnetisering, hvilket indebærer en direkte indvirkning på det æteriske legeme, og igen vil man komme frem til, at viden om dette ligger skjult i loven om vibration og farve. Senere ... kan vi mere detaljeret komme ind på disse healingsgruppers arbejde, når de samles til meditation. Her vil jeg blot tilføje, at nogle farver har en ganske bestemt virkning; imidlertid kan jeg kun nævne tre af dem nu, og det ganske kort:

1. *Orange* stimulerer det æteriske legemes funktion. Den fjerner ophobninger og øger strømmen af prana.
2. *Rosa* virker på nervesystemet og bidrager til vitalisering og til at fjerne depression og symptomer på svaghed. Den øger *viljen til at leve*.
3. *Grøn* har en almen lægende virkning og kan uden risiko anvendes i tilfælde af betændelse og feber, men endnu er det næsten umuligt at skabe de rigtige betingelser for at kunne anvende denne farve eller for at komme frem til den rette nuance. Det er en af grundfarverne, der med tiden vil blive anvendt ved healing af det faste fysiske legeme, eftersom det er naturens tone.

Synes I, at dette virker for skitseagtigt og ufuldstændigt? Det er det, og det endnu mere end I aner. Men glem ikke det, jeg så ofte har sagt til jer, at ved at følge de kortfattede

antydninger, så finder I Vejen, der fører til al kundskabs kilde.

11. september 1920

Vi kommer nu til den sidste del af vore tanker om anvendelse af farver i meditation. Vi har behandlet emnet på en sådan måde, at hvis de antydninger, der ligger spredt i teksten, følges i tilstrækkelig grad, så vil de danne grundlaget for bestemte uundgåelige konklusioner. Disse konklusioner vil med tiden vise sig at blive de grundprincipper, som de nyere lægevidenskabelige og andre videnskabelige retninger vil basere deres fortsatte arbejde på. Vi kan sammenfatte det, vi har gennemgået, i følgende udsagn:

1. At personlighedens farver skal transmutteres til triadens eller den trefoldige ånds farver. Dette opnås ved sand okkult meditation.
2. At de farver, som begynderen hovedsagelig skal beskæftige sig med, er orange, rosa og grøn.
3. At den violette stråle skjuler den nærmeste cyklus' hemmelighed.
4. At det næste trin i kundskabstilegnelse vil gælde de love, der styrer det æteriske legeme.
5. At intuitionens udvikling medfører viden om de esoteriske farver, som de eksoteriske skjuler.
6. At farve er dydens form og kraft i det indre liv (i okkult betydning).

Med den hensigt at tydeliggøre emnet sammenfattede jeg de praktiske punkter, der kræver umiddelbar opmærksomhed. Med dette som grundlag for studierne kan den studerende forvente, at han til sidst vil opleve en fuldstændig forvandling af det arbejde, der udføres af såvel de lægevidenskabelige skoler som af psykologiens lærestole. Nu vil jeg fortsætte med nogle forudsigelser, som I kan notere til gavn for dem, der kommer efter os.

5. Fremtidig anvendelse af farver

1. Lægevidenskabens sprogbrug vil mere og mere blive baseret på vibration og derfor indeholde tekster med ord som lyd og farve.
2. Verdens religiøse undervisning og indskærpelse af dyd vil tillige komme til at indeholde ord som farve. Menneskene vil til sidst blive grupperet efter deres strålefarve, og dette bliver muligt, efterhånden som menneskeheden udvikler evnen til at kunne se auraer. Antallet af clairvoyante er allerede større, end man tror, fordi den sande seende tier om det.
3. Videnskaben om tal, der i virkeligheden er videnskaben om farve og lyd, vil også ændre sit sprogbrug, og ordet farve vil engang erstatte cifre.
4. De love, der styrer opførelser af store bygninger og håndtering af stor tyngde, vil en dag blive forstået ud fra lyd. En cyklus vender tilbage, men nu på et højere omløb i spiralen, og vi vil i fremtiden opleve en tilbagevenden af lemurernes og atlantidernes evne til at løfte stor tyngde. En mental forståelse af denne metode vil blive udviklet. Bygningerne blev opført på grundlag af de tidlige bygmestres evne til at skabe et vakuum ved hjælp af lyd og anvende det til deres egne formål.
5. I vil komme til kendskab om, at destruktion kan tilvejebringes ved at manipulere med visse farver og ved at anvende forskellige lyde samtidigt. På denne måde kan frygtelige virkninger skabes. Farve kan nedbryde såvel som helbrede. Lyd kan splitte såvel som sammenføje. I disse to tanker ligger det næste skridt fremad skjult for videnskaben i den nærmeste fremtid. Lovene om vibration vil i stort omfang blive studeret og forstået, og anvendelsen af denne viden om vibration på det fysiske plan vil frembringe megen interessant udvikling. Denne udvikling vil delvis komme som en følge af, at man vil studere krigen og dens virkninger psykologisk set og på andre måder. Fx skabtes der større virkninger af lyden fra de store kanoner, end af projektilernes træfninger på det fysiske plan. Disse virkninger er endnu praktisk taget ukendte, idet de hovedsageligt er æteriske og astrale.

6. Musik vil i stor udstrækning blive anvendt ved konstruktivt arbejde, og om hundrede år fra nu vil musik ledsage bestemte arbejder, der har konstruktiv karakter. Dette lyder fuldstændigt umuligt for jer, men det vil ganske enkelt blive sådan, at der anvendes samordnede lyde for at opnå bestemte resultater.

I kan spørge: Hvilken plads har alt dette i en række breve om meditation? Svaret er ganske enkelt, at metoderne til anvendelse af farve og lyd i healing og til fremme af åndelig udvikling, samt til eksoteriske konstruktioner på det fysiske plan, vil være baseret på de love, der styrer det mentale legeme, og vil være former af meditation. Først når menneskeheden udvikler tænkningens dynamiske kræfter og egenskaber – disse kræfter er et resultat af en meditation, der udføres på rigtig måde – vil evnen til at gøre brug af lovene om vibration blive objektiv mulig. Tro ikke, at det kun er de religiøst hengivne eller mystikerne eller de mennesker, der er besjælet af det, vi kalder den højere lære, der er eksponenter for de kræfter, der kan opnås i meditation. Alle store kapitalister, samt de ledende inden for forretnings- og finansverdenen, er eksponenter for lignende kræfter. De personificerer en entydig fastholden ved en bestemt form for tænkning, og deres evolution løber parallelt med mystikerens og okkultistens. Det er mig magtpåliggende at fremhæve denne kendsgerning. *Det er dem, der mediterer ad Mahachohanens vej eller herren for civilisationens eller kulturens vej.* Den utroligt koncentrerede opmærksomhed på det, de arbejder med, gør dem til det de er, og på mange måder opnår de større resultater end mange af de, der studerer meditation. Alt hvad de behøver at gøre er at transmutere det motiv, der ligger bag deres arbejde, så vil deres resultater snart overgå de andre studerendes. De vil nærme sig et syntesepunkt, og derefter skal de betræde prøvestadiets vej.

Loven om vibration vil således i stadig højere grad blive forstået og erkendt som en styrende faktor inden for de tre afdelinger, Manuens, Verdenslærerens og Mahachohanens. Den vil som grundlag have udtryk i de kendte terminologier

om farve og lyd. Emotionel uro vil blive betragtet som disharmonisk lyd, mental sløvhed vil blive udtrykt med ord som *lav* vibration, og fysisk sygdom vil blive betragtet som numerisk. Alt konstruktivt arbejde vil med tiden blive udført ved hjælp af tal, farver og lyd.

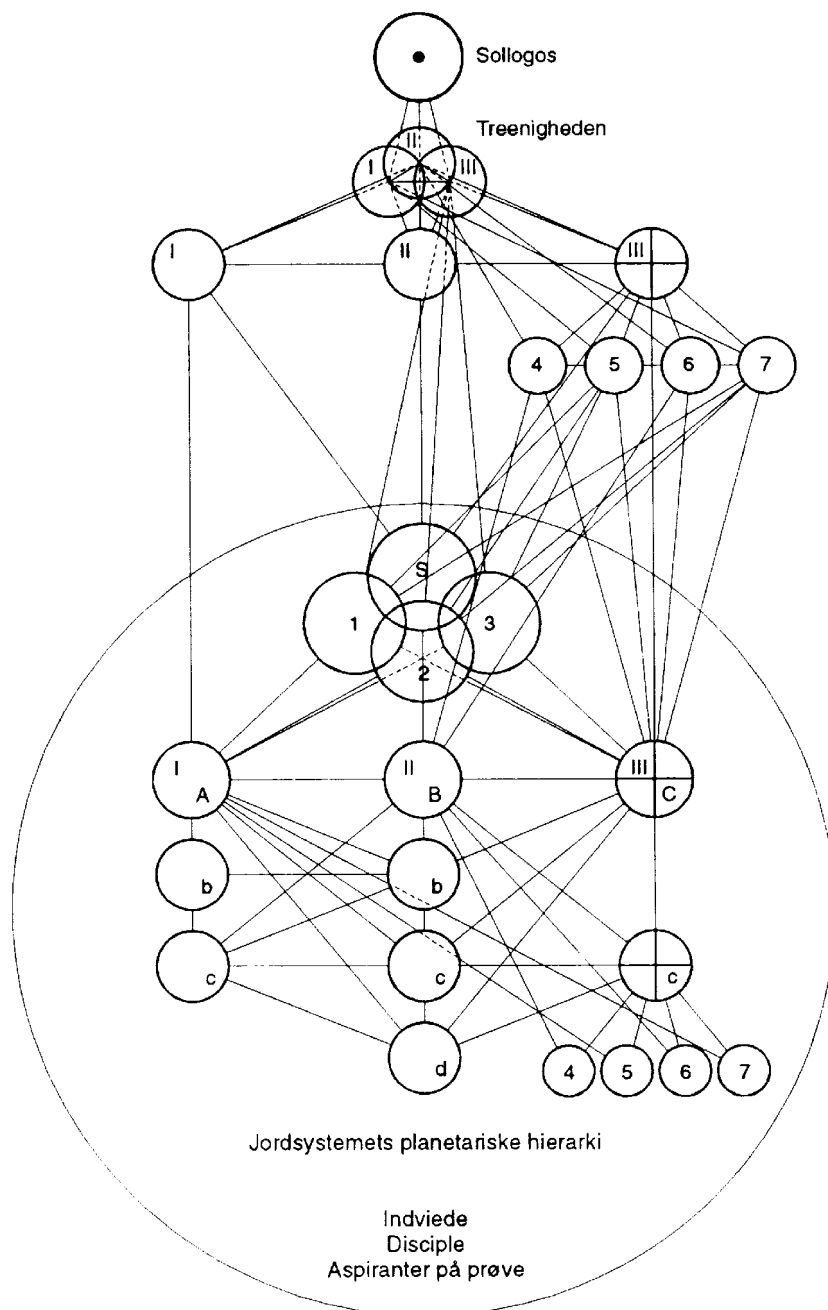
Dette er tilstrækkeligt om dette emne, og på nuværende tidspunkt har jeg ikke noget at tilføje. Emnet er så svært tilgængeligt og kompliceret, og kun ved tålmodig fordybelse vil mørket sprede sig. Først når intuitionens stråle skinner hen over mørkets tæppe (uvidenhedens tæppe, der skjuler al viden), vil de former, der skjuler det subjektive liv, blive belyst og kendt. Først når fornuftens lys blegner på grund af udstrålingen fra visdommens sol, vil man se alt i de rette proportioner, og formerne vil antage de rette farver, og deres numeriske vibration vil blive kendt.

Ottende brev

Adgang til mestrene i meditation

1. Hvem er mestrene?
2. Hvad adgang til en mester indebærer
3. Metoder til at nærme sig mestrene i meditation
4. Fem virkninger af meditation i de tre verdener

Solens og planetens hierarki



Dette diagram er en oversigt over en del af Hierarkiet på nuværende tidspunkt og viser kun de mest fremtrædende skikkelser i forbindelse med menneskeevolutionen. Et tilsvarende diagram over devæevolutionen ville være opstillet på en anden måde. (Forbindelseslinjerne angiver kraftstrømme).

Nøgle til diagram over Solens og planetens hierarki

SOLENS HIERARKI

Sollogos

Solens treenighed eller logoi

- I. Faderen..... Vilje
- II. Sønnen..... Kærlighed-visdom
- III. Helligånden..... Aktiv intelligens

De syv stråler

3 aspektstråler

4 attributstråler

- I. Vilje eller kraft. II. Kærlighed-visdom.... III.
- Aktiv intelligens

- 4. Harmoni eller skønhed
- 5. Konkret viden
- 6. Hengivenhed eller idealisme
- 7. Ceremoniel magi

PLANETENS HIERARKI

Sanat Kumara, Verdens Herre
(Den gamle af dage)
(Den ene indvier)

De 3 kumaraer
(Aktivitets Buddhaer)
1 2 3

Afspejlingen af de 3 større og 4 mindre stråler

Lederne af de 3 afdelinger

- I. Viljesaspektet. II. Kærlighed-visdoms-... III. Intelligensaspektet
- aspektet

A. Manuen

B. Bodhisattvaen
(Kristus)
(Verdenslæreren)

C. Mahachohanen
(Civilisationens Herre)

b. Mesteren Jupiter

b. En europæisk mester

c. Den venetianske mester

c. Mesteren M.

c. Mesteren K.H.

d. Mesteren D.K.

- 4. Mesteren Serapis
- 5. Mesteren Hilarion
- 6. Mesteren Jesus
- 7. Mesteren R.

Fire grader af indviede

Forskellige grader af disciple

Mennesker på prøvestadiets vej

Almindelige mennesker af alle grader

Ottende brev

Adgang til mestrene i meditation

Søgen efter målet

12. september 1920

I dag findes der mulighed for at berøre en hel del af emnet om mestrene, og om hvordan man kan nærme sig dem gennem meditation. Jeg véd, at dette emne står jeres hjerte nær, hvilket det gør for alle, der for alvor følger det indre lys. Jeg vil forsøge at behandle emnet på en sådan måde, at mestrene ved afslutningen af dette brev vil være mere virkelige for jer end tidligere, og så I bedre forstår den betydning det har at komme i forbindelse med dem, samt anvise en mere forenklet metode. Endvidere vil jeg komme ind på de virkninger, som kontakten med mestrene kan forårsage i de studerendes liv, blandt andet at de vil blive tilskyndet til ihærdigt at stræbe efter en hurtig og rent praktisk virkeliggørelse. Lad os derfor som tidligere dele emnet op i flere punkter:

1. Hvem er mestrene?
2. Hvad adgang til en mester indebærer.
 - a. Set fra elevens synsvinkel.
 - b. Set fra mesterens synsvinkel.
3. Metoder til at nærme sig mestrene i meditation.
4. Fem virkninger af meditation i de tre verdener.

Overalt i verden ser man menneskenes stærke trang til at søge efter en eller anden, der legemliggør det, der for dem er idealet. Selv de, der ikke kender mestrenes eksistens, søger et ideal og forestiller sig dette ideal legemliggjort i en form på det fysiske plan. Muligvis ser de sig selv som eksponenter for den ideelle handling, eller de ser en stor filantrop, en fremstående videnskabsmand, en kendt kunstner eller

musiker, som legemliggørelse af noget af det højeste i deres forestillingsverden. Mennesket har altid – ganske enkelt fordi det selv er fragmentarisk og ufuldkomment – denne stærke indre trang til at søge andre og større end det selv. Det er dette, der driver det tilbage til sit væsens centrum, og det er dette, der tvinger det ind på Vejen tilbage til altets selv. Den fortabte søn bryder op og vandrer gennem æoner tilbage til sin Fader, og hele tiden har han i sit indre en latent erindring om Faderens hus og de herligheder, der findes dér. Det menneskelige sind er af en sådan beskaffenhed, at søgen efter lyset og efter idealet nødvendigvis må være lang og vanskelig. »Nu ser vi jo i et spejl, i en gåde, men da skal vi se ansigt til ansigt.« Nu og da kan vi fange nogle glimt af andre og mægtigere væsener end os selv i de vinduer vi passerer, efterhånden som vi klatrer op ad stigen. De strækker en hjælpende hånd ud, og højlydt ansporer de os til tappert at kæmpe videre, hvis vi vil gøre os håb om engang at stå dér, hvor de står nu.

Vi aner en skønhed og herlighed omkring os, som vi endnu ikke kan glæde os over. Den dukker op i vort synsfelt, og vi føler herligheden i et ophøjet øjeblik kun for igen at miste kontakten og synke tilbage i det dystre mørke, der omgiver os. Men nu *ved* vi, at der udenfor og længere fremme, findes noget, der er værd at stræbe efter. Vi har også fået kendskab til mysteriet om, at det ydre vidunder kun kan kontaktes ved at trække sig ind i sit indre til det bevidsthedscenter, der vibrerer i samklang med de svagt erkendte vidundere og med de strålende sjæle, der kalder sig vore ældre brødre. Det er kun ved at disciplinere de ydre hylstre, der tilslører og skjuler det indre center, at vi når målet og finder frem til de store, vi søger. Kun ved at beherske alle former og ved at bringe disse former ind under den indre guds styring, kan vi se Gud i alle, for det er kun de hylstre, vi lever i på eksistensplanet, som skjuler den indre gud for os, og som afskærer os fra dem, i hvem Gud transcenderer alle ydre former.

Den store indviede, der udtalte de ord, jeg citerede, tilføjede nogle ord af strålende sandhed: »Men da skal jeg kende fuldt ud, ligesom jeg jo selv er kendt fuldt ud«.

Fremtiden rummer for hver eneste, der stræber ihærdigt, tjener uselvisk og mediterer okkult, løftet om, at han vil komme til at kende dem, der allerede har fuldt kendskab til den, der kæmper. Deri ligger håbet for den, der studerer meditation. De på den indre side, der kender ham, iagttager med dyb medfølelse, hvilke fremskridt han gør, når han kæmper, fejler, holder ud og dagligt arbejdsomt gentager den vanskelige opgave at lære koncentration og opnå tankekontrol.

Glem ikke første del af den indviedes bemærkninger, hvor han peger på den måde, hvormed mørket kan spredes og viden om de store kan opnås. Han understreger, at det kun er gennem *kærlighed*, at man kan betræde lysets og kundskabens vej. Hvorfor denne understregning af kærlighed? Fordi målet for alle er kærlighed, og deri ligger en sammensmeltning. For videnskabeligt at udtrykke det, som ofte kun vagt fornemmes, kan man sige: Det er ved at opnå den vibration, der svarer til strålen for kærlighed-visdom (den guddommelige stråle), at herrerne for kærlighed kan kontaktes, at mestrene for barmhjertighed kan kendes, og at muligheden for at træde ind i de stores bevidsthed – såvel som i alle vore brødrers, uanset udviklingstrin – kan blive en manifesteret kendsgerning.

Dette er Vejen, som alle skal betræde, og metoden er meditation. Målet er fuldkommen kærlighed og visdom. De enkelte skridt indebærer en overvindelse af det ene underplan efter det andet på de tre plan. Metoden er okkult meditation. Belønningen er en kontinuerlig udvidelse af bevidstheden, hvorved mennesket til sidst får forbindelse med sit eget ego, med andre selv, med den opmærksomt ventende mester, som det er knyttet til, med meddisciple og med mere fremskredne indviede, som det kan kontakte i sin mesters aura, indtil det som det sidste opnår kontakt med den ene indvier og får adgang til det hemmelige sted og erkender mysteriet, der ligger bag selve bevidstheden.

1. Hvem er mestrene?

14. september 1920

I vor behandling af emnet om adgang til mestrene via

meditation ville det måske være en fordel at indlede med nogle få fundamentale udsagn om mestrene og deres plads i evolutionen. Vi skal således begynde med vort første punkt: Jeg skal forsøge at give læserne af disse breve en opfattelse af mestrenes stilling, af deres vidtspændende udvikling og af deres arbejdsmetoder. Det er unødvendigt at nævne, at det følgende ikke rummer meget af ny betydning. Men de ting, der er os mest nærliggende og mest velkendte, er ofte de mest oversete samt de mest uklart formulerede.

En visdommens mester har taget den femte indvielse. Det betyder i virkeligheden, at hans bevidsthed blev udvidet i en sådan grad, at den nu omfatter det femte eller åndelige rige. Han har arbejdet sig igennem de fire lavere riger – mineral-, plante-, dyre- og menneskeriget – og har gennem meditation og tjeneste udvidet sit bevidsthedscenter, så det nu omfatter det åndelige plan.

En visdommens mester har gennemført en overførsel af polariseringen fra det personlige livs tre atomer – der indgår i det kausale legeme – til den åndelige triades tre atomer. Han er bevidst ånd-intuition-abstrakt sind eller atma-buddhi-manas, og dette er ikke kun potentielt, men en fuld effektiv kraft, der er opnået gennem erfaring. Dette er, som tidligere nævnt, blevet tilvejebragt gennem meditationsprocessen.

En visdommens mester har fundet frem til ikke alene egoets akkord, men også til monadens fulde akkord, og han kan derfor, alt efter sit ønske, variere alle tonerne lige fra den laveste til den monadiske. Dette betyder okkult, at han nu har udviklet den skabende evne og kan intonere hvert plans tone, hvorved han er i stand til at bygge videre på den. Denne evne – for det første at opdage den monadiske akkords toner, og for det andet at anvende disse toner til konstruktiv opbygning – erkendes først, når meditationen udføres okkult og afbalanceres med kærlighedsfuld tjeneste.

En visdommens mester kan udøve loven i de tre verdener og kan styre alt, der udvikles på disse plan. Ved at lære lovene om sindet at kende, igennem udøvelse af meditation, lærer han stadig flere love at kende, indtil de omfatter lovene om det universelle sind, således som de kommer til udtryk i den

lavere manifestation. Lovene om sindet skal mestres i meditationen. De anvendes i et liv i tjeneste, hvilket er et logisk resultat af sand viden.

En visdommens mester har lagt lærdommens hal bag sig og er trådt ind i visdommens hal. Gradvis er han steget gennem de fem grader, hvorved han har transmutteret den lavere tænkeevne til ren og sand tænkning, har transmutteret begær til intuition, og har illumineret sin bevidsthed med den rene ånds lys. Dette kan kun opnås på en eneste måde, og det er ved disciplineret meditation.

En visdommens mester har lært, gennem den viden han har tilegnet sig ved hjælp af de fem sanser, at syntese eksisterer, og han har forenet de fem sanser til de synteseskabende to, der markerer punktet for fuldblyrdelse i dette solsystem. Gennem meditation tilpasses den geometriske sans for proportion, og følelsen af, hvad der er værdifuldt, bliver erkendt med klarhed; gennem denne erkendelse opløses illusionen og virkeligheden træder frem. Udøvelsen af meditation og den indre koncentration, der derved oparbejdes, vækker bevidstheden om formens værdi og sande anvendelse. Derved kontaktes virkeligheden, og de tre verdener kan ikke længere fastholde og være snærende.

En visdommens mester kender betydningen af bevidsthed, liv og ånd. Han kan – ad den mindste modstands vej – komme direkte ind til sin »himmelske Faders hjerte«. Fremgangsmåden i forbindelse med den mindste modstands vej, den direkte vej, finder man ved at udøve meditation.

En visdommens mester har vendt sig bort fra de fem til de tre og fra de tre til de to. Han er selv blevet den femtakkede stjerne, og når dette øjeblik indtræffer, ser han stjernen lyse op over den ene indvier, samt ser den i dem, der befinder sig på samme trin som han. Han har helliggjort (i okkult betydning) personligheden, idet han har anvendt den som grundsten ved opbygningen af Salomons Tempel. Han er selv vokset ud over dette tempel og opdagede dets begrænsninger. Han har trukket sig tilbage fra dets begrænsende mure og er trådt ind i triaden. Han har hele tiden gjort dette ved at anvende den okkulte metode, det vil sige bevidst og med fuld

viden om hvert eneste skridt. Han har lært betydningen af enhver begrænsende form. Han har således overtaget styringen og anvendt loven på det plan, der svarer til formen. Senere er han så at sige vokset ud af formen og har afkastet den for at indtage andre og højere former. På den måde har han hele tiden gjort fremskridt gennem formens ofring og død. Formen betragtes altid som begrænsende, altid må den ofres og dø, således at livet i formen evigt kan gå videre og opad. Genopstandelsens vej forudsætter korsfæstelse og død og fører videre til det bjerg, hvor himmelfart kan virkeliggøres. I meditationen kan livets værdi og formens begrænsninger opfattes og erkendes, men det er gennem viden og tjeneste, at livet frigøres fra alle begrænsninger og lænker.

En visdommens mester har valgt at blive på vor planet for at hjælpe sine medmennesker. ... Alle, der har opnået den femte indvielse, er visdommens mestre, men det er ikke alle, der bliver her og virker som tjenere for menneskeheden. De går videre til andet arbejde af ligeså stor eller større betydning. For det almindelige menneske ligger betydningen af ordet visdommens mestre i den tanke, at de har valgt at blive og begrænser sig selv for de menneskers skyld, der stræber fremad på evolutionens bølge. Den store har nået sit mål gennem meditation (hvilket sjældent er forstået) og ved at meditere eller ved behandling af tankematerie, og gennem arbejdet med menneskehedens mentale legemer er det arbejde blevet udført, der fremmer evolutionsprocessen.

En visdommens mester har taget den første indvielse, der knytter ham til det store broderskab på Sirius. Som tidligere nævnt er han en indviet af første grad i den større loge. Han har opnået en bevidsthedsudvidelse, der tillader, at han kan komme i berøring med solsystemets mange afdelinger. Nu har han foran sig en lang række af ekspansioner, der til sidst vil føre ham hinsides systemets bevidsthed til noget større og langt mere omfattende. Han må begynde med at lære det elementære i den kosmiske meditation, som vil lade ham få del i en bevidsthed, der ligger langt over vor forestillingsevne.

En visdommens mester kan *bevidst* fungere som en del af det himmelske menneske, i hvis legeme han hører til. Han

forstår de love, der styrer grupper og grupper af sjæle. Han kan selv bevidst styre en gruppe af sjæle (en gruppe, der befinder sig på Vejen tilbage, og som består af liv af mange menneskesønner), og han kender sin funktion i systemets legeme. Han har kendskab til det center i det himmelske menneskes legeme, som holder ham og hans gruppe i en samstemmende vibration, og som opretholder hans relation til andre grupper i det samme legeme under visse bestemte love. Alle dybt tænkende studerende vil erkende værdien af meditation som forberedelse til denne aktivitet, for meditation er den eneste metode, hvormed følelsen af adskilthed kan overskrides og i okkult forstand forstå, at man er ét med sin art.

En visdommens mester har som et resultat af godt udført arbejde fået betroet visse magtord. Ved hjælp af disse ord anvender han loven i relation til flere evolutioner end den menneskelige, og gennem dem samarbejder han med Logos' aktivitetsaspekt. Han forener således sin bevidsthed med den tredje Logos' bevidsthed. Ved hjælp af disse ord bistår han i opbygningsarbejdet samt i den anden Logos' stræben efter at sammenføre, og han forstår den indre virkning af loven om gravitation (eller om tiltrækning og frastødning), der styrer alle funktioner af det andet logoiske aspekt. Ved hjælp af disse ord samarbejder han med den første Logos og lærer – når han tager sjette og syvende indvielse (hvilket ikke altid finder sted) – betydningen af viljen at kende, sådan som den anvendes i systemet. Disse ord meddeles mundtligt og via den clairvoyante evne, men det er den indviede selv, der må finde frem til dem ved at anvende atma, og efterhånden som han opnår atmisk bevidsthed. ... Når den atmiske bevidsthed er blevet udviklet ved hjælp af intuitionen, kan den indviede kontakte de store reservoirer af viden, der findes i monaden, og derved lære sig magtordene. Denne evne bliver kun en realitet efter anvendelsen af indvielsens stav, der føres af Verdens Herre. En visdommens mester øger således til stadighed sin viden yderligere gennem den okkulte meditations højere stadier. Hans bevidsthed er ikke statisk, men bliver for hver dag mere og mere omfattende, idet han

altid stræber mod yderligere ekspansion.

En visdommens mester har på grund af sin vibration erhvervet retten til at arbejde sammen med lederne af denne planets Hierarki og til at have forbindelse med tilsvarende ledere på to andre planeter, der er forbundet med vor kæde. Når han har taget flere indvielser, kan han kontakte og samarbejde med alle syv planetariske Logoi og ikke kun med de tre, der styrer de forbundne kæder. Han kan omslutte hele systemet, og hans bevidsthed har udvidet sig til at omfatte hele det objektive solsystem.

Jeg kunne give endnu flere definitioner og uddybe spørgsmålet yderligere, men det, der er oplyst i dag, må være tilstrækkeligt. Det niveau en mester har nået er højt, men det er kun relativt set, for I må ikke glemme, at når han har nået det, så virker det for ham lavt, fordi han sammenligner det med den vej, der åbner sig for ham. Ved hver bevidsthedsudvidelse og for hvert trin opad stigen skal den indviede omfatte endnu en sfære og tage endnu et skridt fremad. Hver indvielse, der gennemføres, åbenbarer endnu højere indvielser, der skal mestres; således vil der aldrig komme et tidspunkt for aspiranten (det være sig et gennemsnitsmenneske, en indviet, en mester, en chohan eller en buddha), hvor han vil befinde sig i en statisk tilstand og være ude af stand til at udvikle sig videre. Endog selve Logos stræber videre, og den ene han stræber mod, stræber selv opad mod en, der er endnu større.

Det, der sker i systemet, sker også på de kosmiske niveauer, og det, der skal mestres her, gentages i langt større skala i selve kosmos. I denne tanke ligger inspiration og udvikling og ikke fortvivlelse og mismod. Den belønning, der følger hvert skridt fremad, og den glæde, som større forståelse giver, er løn nok i sig selv for den kæmpende aspirant. ... I morgen skal vi beskæftige os med den mere praktiske side af arbejdet for det menneske, der stræber mod denne høje kaldelse.

2. Hvad adgang til en mester indebærer

16. september 1920

I dag skal vi behandle det andet punkt i det ottende brev, og vi skal belyse emnet på to måder, kortfattet set fra mesterens synsvinkel og ret udførligt set fra elevens synsvinkel.

I disse breve har jeg blot beskrevet et grundrids af den omfattende opgave, der ligger foran det menneske, der ønsker at gøre fremskridt. Meget af det, der er beskrevet, har ingen interesse for det gennemsnitligt udviklede menneske, da det hovedsageligt angår det menneske, som har nået et vist udviklingsniveau, og som befinder sig på prøvestadiets vej. Meget af det, som dette emne omfatter, har jeg behandlet i en tidligere serie, og det vil jeg ikke gentage her. Her vil jeg mere specifikt beskæftige mig med den indre relation, der findes mellem mester og elev.

Denne relation kan deles op i fire stadier, hvor mennesket ved hvert stadium kommer nærmere til sin mester. Disse fire stadier dækker hele perioden fra den tid, hvor mennesket bliver skolet, frem til den tid, hvor det selv er blevet adept.

Disse stadier er:

- a. Perioden, hvor det er på prøvestadiets vej.
- b. Perioden, hvor det er en accepteret discipel.
- c. Perioden, hvor det betragtes som mesterens fortrolige, eller – som det siges esoterisk – »mesterens søn«.
- d. Perioden, hvor de sidste tre indvielser bliver taget, og hvor det erkender sig ét med mesteren. Det regnes da til »mesterens elskede«, en position der svarer til den, som Johannes, den elskede discipel, har i den bibelske beretning.

Disse stadier styres af to ting:

- a. Lighed i vibration,
- b. Karma,

og alle stadier berører menneskets evne til at udvikle *gruppebevidsthed*.

På planene for det højere sind, på det andet underplan, kan I se en genspejling af det, der findes på vort solsystems højeste plan. Hvad findes dér? Dér findes de syv himmelske mennesker, der hver især (set fra formens synsvinkel) er sammensat af grupper af sjæle, og disse grupper af sjæle dannes af de enkelte menneskers og engles bevidstheder. På det mentale plans andet underplan findes de grupper, der hører til mestrene, om jeg så må sige. Disse grupper anspores og vitaliseres fra det atomare underplan, hvor mestrene har deres hjemsted*, når de manifesterer sig for at hjælpe menneskesønnerne, ligesom den oprindelige kilde til og grundlag for de himmelske menneskers liv findes på solsystemets atomare plan – det plan, vi kalder adi eller det første plan. Disse grupper dannes omkring en mester, omsluttet af hans aura og er en del af hans bevidsthed. Det drejer sig om mennesker, hvis egoiske stråle eller monadiske stråle er den samme som hans.

Det betyder, at to mennesketyper bliver berørt:

1. De, der er under forberedelse til første og anden indvielse, der tages på egoets stråle, og
2. De, der er under forberedelse til de to næste indvielser, der tages på monadens stråle. I kan her se årsagen til, at mennesker overføres fra én stråle til en anden. Det er kun en tilsyneladende overførsel, selv om den indebærer, at mennesket kommer ind i en anden mesters gruppe. Dette finder sted efter den anden indvielse.

Tre mål for en discipel på prøve

* Sidt 1920 er det se ændring. Nu (1949) er det en ændring i det buddiske plan (AAB).

Det forventes, at mennesket i prøvestadiets periode udvikler tre ting:

1. Evnen til at kontakte sin gruppe, eller med andre ord til at blive sensitiv over for vibrationen fra den gruppe, der har en speciel mester som fokuspunkt. Mennesket får af og til kontakt til den, men i begyndelsen er det med lange mellemrum. Under den første del af tiden på prøve, medens det er under observation, kan det kun føle og fastholde gruppevibrationen (som er mesterens vibration) i et ganske kort øjeblik. Det kan i et ophøjet øjeblik forenes med mesteren og med gruppen, og hele dets væsen vil da blive gennemstrømmet af den høje vibration og hæve sig opad ved en opflammen af gruppefarven. Derefter slapper det af, synker tilbage og mister kontakten. Dets legemer er endnu ikke tilstrækkeligt forfinede, og dets vibration er for ustabil til en længerevarende kontakt.

Men efterhånden som tiden skrider frem (længere eller kortere afhængig af elevens seriøse stræben) vil antallet af kontakter øges. Mennesket kan nu fastholde vibrationen noget længere og synker ikke tilbage til det normale ligeså hurtigt som før. Senere kommer den tid, hvor det kan forvente at kunne fastholde kontakten ganske stabilt. Derefter går det videre til det andet stadium.

2. Det andet, der forventes af mennesket på prøvestadiets vej, er, at det udvikler evnen til at tænke abstrakt, eller evnen til via det kausale legeme at forbinde sig med den højere tænkeevne. Det skal lære, at den lavere tænkeevne udelukkende er et instrument, hvormed det kan kontakte og nå den højere tænkeevne og på den måde transcendere den, indtil det bliver polariseret i det kausale legeme. Således forbinder det sig ved hjælp af det kausale legeme med de abstrakte niveauer. Ikke før det er i stand til at gøre dette, kan det komme i virkelig kontakt med mesteren, for som I ved, må eleven hæve sig fra sin verden (den lavere) op til mesterens verden (den højere).

Både evnen til at nå mesteren og mesterens gruppe, og evnen til at polarisere sig i det kausale legeme og nå de abstrakte niveauer, er definitivt et resultat af meditation,

hvilket jeg i de tidligere breve har forklaret ganske nøje. Det er derfor ikke nødvendigt at gentage, hvad jeg tidligere har sagt, men jeg vil pege på, at vedholdende meditation og målrettet koncentration om de foreliggende pligter (hvilket dybest set er frugten af meditationsarbejdet ført ud i det daglige liv) vil udvikle evnen til mere stabilt at kunne fastholde den højere vibration. Igen og igen vil jeg gentage den tilsyneladende enkle sandhed, at *kun lighed i vibration* vil føre mennesket til den højere gruppe, som det hører til, til mesteren, der for det repræsenterer dets stråles herre, til verdenslæreren, der indvier det i mysterierne, til den ene indvier, der tilvejebringer den endelige frigørelse, samt til det center i det himmelske menneskes legeme, hvor det finder en plads. Det er virkningen på alle plan af loven om tiltrækning og frastødning, der resulterer i, at det guddommelige liv drages ud af mineral-, plante- og dyreriget, og at den latente guddom drages ud af menneskerigets begrænsninger og forener mennesket med sin guddommelige gruppe. Den samme lov tilvejebringer dets frigørelse fra de subtile former, der ligeledes binder, og forener det igen med dets livgivende kilde, herren for den stråle, i hvis legeme dets monade befinder sig. Derfor er arbejdet for disciplen på prøve at samstemme sin vibration med mesterens, at rense sine tre lavere legemer, så de ikke virker som en hindring for denne kontakt, og at beherske sin lavere tænkeevne, så den ikke længere virker som en barriere mod nedstrømningen af lys fra den trefoldige ånd. Således får mennesket tilladelse til at kontakte den triade og den gruppe på det højere mentale plans underplan, som det – med rette og rent karmisk – tilhører. Alt dette tilvejebringes gennem meditation. Der findes ingen andre metoder til at nå disse mål.

3. Det tredje, som disciplen på prøve skal gøre, er at ruste sig emotionelt og mentalt og at erkende og vise, at han har noget at videregive til den gruppe, som han esoterisk er knyttet til. Tænk over dette: der lægges til tider alt for stor vægt på det, som eleven *vil få*, når han bliver en accepteret discipel eller discipel på prøve. Men jeg siger jer i al alvor, at han vil ikke kunne tage disse eftertragtede skridt, før han kan

give og tilføre noget, som kan øge gruppens skønhed, som kan berige den disponible udrustning, mesteren søger for at kunne hjælpe menneskeheden, og som kan gøre gruppefarven endnu mere prægtig. Dette kan tilvejebringes på to måder i et indbyrdes samspil:

- a. Ved gennem studier og tilpasning at forbedre det emotionelle og det mentale legemes udrustning.
- b. Ved at anvende denne udrustning i tjeneste for menneskeheden på det fysiske plan og derved vise det iagttagende Hierarki, at eleven har noget *at give*. Han må vise, at hans eneste ønske er at være velgørende og at tjene, og at dette ønske er større end at stræbe og opnå noget til egen fordel. Et sådant liv med at tilegne sig for at kunne give må som motivation have de idealer, der berøres i meditation, og som inspiration have de nedstrømninger fra de højere mentale og buddhiske niveauer, der er et resultat af okkult meditation.

Når disse tre resultater er en kendsgerning, og når den opnåede høje vibration bliver mere hyppig og stabil, så tager disciplen på prøve det næste skridt fremad og bliver accepteret discipel.

Accepteret discipelskab

Den anden periode, hvor mennesket er en accepteret discipel, er nok en af de vanskeligste perioder i menneskets række af liv. Det har flere årsager:

Mennesket er nu en del af mesterens gruppe. Derved befinder det sig i mesterens aura og er omfattet af mesterens bevidsthed hele tiden, hvilket indebærer, at den høje vibration til stadighed fastholdes. Jeg vil her bede jer tænke over, hvilke virkninger dette kan have. At fastholde denne vibration er altid vanskeligt. Det kan ofte indebære, at alt i menneskets natur intensiveres, hvilket kan (specielt i begyndelsen) føre til højst mærkværdige situationer. Imidlertid må mennesket, hvis det nogensinde skal gøre sig håb om at bevare kraften fra

indvielsens stav, på et tidligt stadium vise, at det har evne til det. Det må vise, at det er i stand til at forblive stabil og til at gøre fremskridt, også når det udsættes for den intensivering af vibration, der kommer fra mesteren.

Mennesket må disciplinere sig, så der ikke kan komme noget ind i dets bevidsthed, som på nogen måde kan skade den gruppe det hører til, eller som modarbejder mesterens vibration. Sagt på en anden måde for at give jer en klar opfattelse af, hvad jeg mener: i begyndelsen, når det er blevet en del af den gruppe, der er omgivet af mesterens aura, må det forblive i auraens udkant, indtil det har lært, hvordan det automatisk og øjeblikkeligt kan afvise og befri sig for hver en tanke og hvert et ønske, der er uværdigt for selvet og dermed skadeligt for gruppen. Før det har lært dette, kan det ikke træde ind i en nærmere relation, men må forblive der, hvor det automatisk kan udelukkes. Men gradvis renses det sig yderligere, og gradvis udvikler det gruppebevidsthed og tænker i forbindelse med tjeneste på gruppen, og efterhånden antager dets aura mere og mere farve af dets mesters aura, indtil det er i *samklang* og har fortjent retten til at blive knyttet nærmere til mesterens hjerte. Senere, når jeg skal beskrive mesterens arbejde med eleven, vil jeg forklare den tekniske betydning af ovenstående. Det er tilstrækkeligt at sige her, at efterhånden som perioden som »accepteret discipel« skrider frem (og længden varierer i forskellige tilfælde), kommer disciplen stadig nærmere til gruppens hjerte og finder sin plads og funktionelle aktivitet i dette fællesskab. Hemmeligheden er: at finde sin plads, ikke så meget sin plads på udviklingsstigen (for den kender man nogenlunde), men i *tjeneste*. Dette har større betydning end tidligere erkendt, for det dækker den periode, som ved slutningen tydeligt vil vise, hvilken vej mennesket vil følge efter den femte indvielse.

Sønligt forhold til mesteren

Vi kommer nu til tiden, hvor disciplen går videre til den meget eftertragtede position »mesterens søn«. Han er nu *bevidst* og til enhver tid en del af mesterens bevidsthed.

Samspelet mellem mester og discipel bliver hurtigt fuldkommengjort, og discipelen kan nu bevidst og efter ønske forbinde sig med mesteren og hans tanker. Han kan træde ind i mesterens planer, ønsker og vilje. Dette har han opnået i kraft af lighed i vibration, og fordi udelukkelsesprocessen (der tidligere var nødvendig på grund af disharmoniske vibrationer) praktisk taget er ophørt. Discipelen har rensset sig selv så meget, at hans tanker og ønsker ikke forstyrrer mesteren og ikke fremkalder vibrationer, der er modsat gruppens. Han er blevet prøvet og fundet værdig. Hans liv i tjeneste i verden er mere koncentreret, og dagligt forbedres hans udrustning, og han udvikler sin evne til at give. Alt dette vedrører hans relation til en mester og til en gruppesjæl. Det er ikke afhængig af, om han tager indvielse. Indvielse er en teknisk betegnelse, og den kan beskrives med den esoteriske videnskabs udtryk. Et menneske kan tage indvielse uden at være »søn af en mester«. Discipelskab er en personlig relation, der styres af karma og slægtskab, og er ikke afhængig af menneskets status i logen. Fasthold dette klart i jeres tanker. Der har været tilfælde, hvor et menneske – ved ihærdighed – har tilegnet sig de tekniske forudsætninger for indvielse, før det er blevet knyttet til en bestemt mester.

Denne relation, at være »søn« til en mester, har en egen speciel sødme og medfører visse privilegier. Således kan discipelen løfte nogle af byrderne fra sin mesters skuldre, samt aflaste ham i nogle af hans forpligtelser, hvorved han frigør mesteren for noget af hans omfattende arbejde. Derfor lægges der så stor vægt på *tjeneste, for det er kun gennem tjeneste, at mennesket kan gøre fremskridt*. Det er grundtonen i det andet abstrakte niveaus vibration. Mesteren vil i denne periode konferere med sin »søn« og planlægge det arbejde, der skal udføres på grundlag af deres fælles opfattelse. På denne måde udvikler mesteren sin elevs skelnevne og dømmekraft og letter sine egne byrder inden for bestemte områder, så han bliver frigjort til andet betydningsfuldt arbejde.

Vi kommer nu til den sidste af de perioder, vi behandler, men den kan vi ikke oplyse særlig meget om. Den dækker perioden, hvor mennesket mestrer de sidste stadier på vejen

og kommer i stadig nærmere berøring med sin gruppe og med Hierarkiet. Ud over at det nu vibrerer i samklang med sin gruppe og med sin mester, så begynder det at samle sine egne folk og danne sin egen gruppe. I begyndelsen findes denne gruppe kun på de emotionelle og fysiske niveauer, og på det lavere mentale. Efter den femte indvielse inddrager det i sin aura disse grupper, samt de mennesker på de egoiske niveauer, der er knyttet til det. Dette forhindrer på ingen måde, at det er ét med sin mester og gruppe, men metoden til den gensidige forening er en af indvielsens hemmeligheder.

Alt dette, kombineret med det, der tidligere er beskrevet, kan give jer en opfattelse af de rettigheder og evner, der tilegnes på prøvestadiets vej og indvielsens vej. Udviklingsmetoderne er altid de samme: – okkult meditation og tjeneste, et indre liv i koncentration og et ydre liv i praktisk tjeneste, den indre evne til at kontakte det højere, og den ydre evne til at udtrykke denne evne i hellig levevis, den indre gennemstråling fra ånden, og den ydre udstråling til menneskene.

17. september 1920

... Selv om det emne, vi har studeret de seneste dage, ikke har været så teknisk orienteret som de tidligere beskrevne, så har det imidlertid en vibration i sig, der vil gøre dette ottende brev i denne serie til et af de emner, der vil tiltrække størst opmærksomhed. Vi har behandlet nogle kendsgerninger om mestrene, hvem de er, samt deres placering i systemet, og vi har kort berørt, hvad adgang til en mester indebærer, set fra en elevs synsvinkel. Vi har set, at denne adgang er en gradvis proces, der fører mennesket fra en lejlighedsvis ydre kontakt med mesteren og hans gruppe frem til en position af største fortrolighed, og frem til en attitude, der placerer eleven i lærerens aura og nær hans hjerte. I dag skal vi se, hvad denne gradvise ændring indebærer for mesteren, og hvad den kræver af ham.

Relationen mellem mester og elev

Det er ofte blevet sagt, at det er styrken i menneskets indre lys, der tiltrækker mesterens opmærksomhed. Når lyset har nået en vis intensitet, når legemerne er sammensat af materie af en vis finhed, når auraen har antaget en bestemt farvetone, når vibrationen har opnået en bestemt hastighed og rytme, og når menneskets liv begynder at *lyde okkult* i de tre verdener (den lyd, der høres i et liv i tjeneste), så begynder en vis mester at teste det ved at anvende en højere vibration, og ved at studere dets reaktion på denne vibration. Mesterens valg af elev styres af tidligere karma, af gammelt tilhørsforhold og af den stråle, de begge er på, samt af tidens behov. Mesterens arbejde (så meget af det, som det er klogt at gøre eksoterisk) er varieret og interessant og er baseret på en videnskabelig forståelse af menneskets natur. Hvad er det, mesteren skal foretage sig i forbindelse med en elev? Vi kan få en opfattelse af mesterens omfattende arbejde ved at beskrive de vigtigste ting:

Han skal vænne eleven til at hæve sin vibrationshastighed, indtil han til stadighed kan fastholde en høj vibration, og derefter være ham behjælpelig, indtil den høje vibration har en stabil rytme i elevens legeme.

Han skal være eleven behjælpelig med at gennemføre polariseringen fra personlighedens tre lavere atomer til den åndelige triades højere atomer.

Han skal overvåge elevens bestræbelser for at skabe kanalen mellem den højere og lavere tænkeevne, og hvordan han opbygger og anvender denne kanal (antahkaranaen). Denne kanal erstatter med tiden det kausale legeme som kommunikationsmiddel mellem det højere og det lavere. Det kausale legeme opløses helt, når eleven tager den fjerde indvielse og frit kan skabe sit eget manifestationslegeme.

Han medvirker definitivt i arbejdet med at vitalisere de forskellige centre og i at opvække dem på en korrekt måde. Senere hjælper han eleven med at arbejde bevidst gennem disse centre og med at føre den cirkulerende ild i den rette geometriske orden fra rygsøjlebasis op til hovedcentret.

Han holder kontrol med elevens arbejde på de forskellige plan og registrerer omfanget af det udførte arbejde og den

langtrækkende virkning af det talte ord, således som eleven anvender det. Dette er (okkult set) virkningen på de indre plan af tonen fra elevens eksoteriske liv.

Han udvider elevens bevidsthed på forskellige måder og udvikler hans evne til at inkludere og kontakte andre vibrationshastigheder end den menneskelige, til at forstå andre bevidstheder i andre evolutioner end den menneskelige, og til at bevæge sig med lethed i andre sfærer end den jordiske.

Hans første mål i arbejdet med eleven er at forberede ham til den første indvielse. Dette finder sted, når eleven har udviklet evnen til at fastholde en vis vibrationshastighed i et bestemt tidsrum – tidsrummet svarer til den tid, han skal stå foran herren for de to første indvielser. Dette opnås ved, at vibrationen i begyndelsen hæves gradvis med bestemte mellemrum, der efterhånden bliver kortere, indtil eleven med større lethed og styrke kan vibrere i sin mesters vibrations rytme og kan fastholde denne vibration i et stadigt længere tidsrum. Når han kan fastholde den i et bestemt tidsrum (længden er naturligvis en af den første indvielses hemmeligheder) udsættes han for en endnu højere vibration, som – når han kan fastholde den – vil sætte ham i stand til at stå foran den store herre i et tidsrum, der er tilstrækkeligt langt til, at indvielsesceremonien kan gennemføres. Her vil anvendelsen af indvielsesstaven fremkalde noget, der vil stabilisere vibrationen og gøre det lettere at gøre fremskridt, når det gælder opgaven at vibrere i de subtile plans rytme.

Han udvikler elevens evne til at arbejde i en gruppe. Han studerer elevens reaktion på gruppen og gruppens reaktion på eleven – den gruppe eleven er tilknyttet. Han arbejder med elevens kausale legeme og med dets udvidelse og udvikling, samt lærer eleven at forstå loven om sit eget væsen, hvorved han gennem denne forståelse bringer ham frem til en forståelse af makrokosmos.

Disse forskellige aspekter af mesterens arbejde (og de er blot nogle få af dem, der kunne nævnes) kunne beskrives mere udførligt og kunne vise sig at være af oplysende interesse for læseren. Alle nævnte afsnit kunne således omfatte meget mere af usædvanlig interessant karakter. Men det vigtigste, jeg

søger at belyse her, gælder de første stadier i mesterens arbejde med eleven, inden han får adgang til en nærmere relation med sin mester. I den periode arbejder mesteren hovedsageligt med sin discipel:

- a. om natten, når disciplen er ude af det fysiske legeme,
- b. i de perioder, hvor disciplen mediterer.

Mesterens mulighed for på vellykket måde at fuldføre det videnskabeligt bestemte arbejde, der kræver hans opmærksomhed, beror på, om disciplen gør fremskridt i sin meditation, og om han evner at fortrænge det lavere og kontakte det højere. De, der studerer meditation, ville blive forundrede og måske mismodige, hvis de vidste, hvor sjældent de i deres meditation skaber de rette forudsætninger, som den observerende lærer kan anvende som grundlag for bestemte resultater. Men evner den studerende at gøre det ofte, er det tegn på fremskridt og på, at mesteren har mulighed for at føre ham endnu et skridt videre. Bemærk dette punkt i undervisningen, for det bør tilskynde til større flid og udholdenhed. Hvis eleven ikke selv bidrager til at skabe de rette omstændigheder, er mesterens hænder bundet, og han kan kun gøre lidt. *Egne bestræbelser kombineret med bevidst forståelse af det forestående arbejde er nøglen til fremskridt.* Når disciplen viser udholdenhed i sin stræben, bliver det muligt for mesteren at udføre sin del af arbejdet.

Efterhånden som eleven mediterer okkult korrekt, skaber han koordination mellem de tre lavere legemer, og – jeg gentager med eftertryk – først når koordinationen er fuldført, bliver mesteren i stand til at arbejde med elevens legemer. Hvis ikke offentliggørelsen af disse breve har anden virkning end at intensivere ønsket om at kunne meditere korrekt, så er målet stort set alligevel nået. På baggrund af denne bestræbelse skabes de rette betingelser og en korrekt indbyrdes relation mellem elev og mester. Meditation tilvejebringer disse betingelser, når den udøves rigtigt. Meditation forbereder arbejdsområdet og selve arbejdet.

Lad os kort betragte de forskellige perioder, der blev beskrevet i går, da vi studerede elevens relation til en mester.

I den periode, hvor mennesket bliver prøvet og overvåget ..., er det næsten fuldstændigt overladt til sig selv og er kun bevidst om mesterens opmærksomhed ved sjældne tilfælde og med uregelmæssige mellemrum. Skønt menneskets ego er fuldt ud vidende om dets position på Vejen, er den fysiske hjerne endnu ikke i stand til at registrere det, og den er kun i sjældne tilfælde modtagelig over for højere kontakt. Men der findes ingen faste regler om dette spørgsmål. Har et menneske gennem flere liv haft kontakt med sit ego og med sin mester, kan det være vidende om det. De enkelte mennesker er så forskellige, at der ikke kan formuleres en nøjagtig almengyldig regel. Som I ved, fremstiller mesteren en lille figur af disciplen på prøve, og den bliver opbevaret i visse underjordiske centre i Himalaya. Figuren er magnetisk forbundet med disciplen på prøve og viser alle forandringer i hans væsen. Da den er opbygget af emotionel og mental materie, pulserer den med disse legemers vibrationer og viser deres mest fremtrædende farvetone. Ved at studere figuren kan mesteren hurtigt se, hvilke fremskridt der er gjort og bedømme, hvornår eleven kan få tilladelse til at træde ind i en nærmere relation til ham. Mesteren betragter figuren med jævne mellemrum, i begyndelsen ikke så ofte, fordi fremskridt i de tidlige stadier ikke sker så hurtigt, men senere, efterhånden som den meditationsstuderende opfatter hurtigere og kan samarbejde mere bevidst, sker det mere hyppigt. Når mesteren tilser figurerne, arbejder han med dem og kan via dem opnå visse resultater. På samme måde som indivielsesstaven senere anvendes i forbindelse med den indviedes legemer og centre, anbringer mesteren på visse tidspunkter bestemte kontakter på figuren, hvorved han via dem kan stimulere elevens legemer.

Den tid kommer, hvor mesteren i sin betragtning af figuren ser, at den nødvendige vibration kan fastholdes, at de krævede elimineringer er foretaget, og at en vis farvedybde er opnået. Han kan derefter tage den risiko (for det er en risiko) at lade disciplen på prøve komme ind i sin auras periferi. Derved

bliver han en accepteret discipel.

I den periode, hvor mennesket er en accepteret discipel, er det arbejde, som mesteren udfører, meget interessant. Eleven anvises en speciel undervisning, som mere fremskredne disciple forestår under mesterens overopsyn, og til trods for, at eleven måske deltager i en stadig højere undervisning i ashramen (mesterens undervisningssted), så underkastes han samtidig en mere intensiv skoling ... mesteren arbejder i de tidlige stadier på fire betydningsfulde måder:

- a. Til tider, og når elevens fremskridt giver grundlag for det, »tager han eleven til sit hjerte«. Dette er en esoterisk formulering af en meget interessant erfaring, som eleven vil gøre. Ved afslutningen af en undervisningsperiode eller under en særlig fremgangsrig meditation, hvor eleven har nået en vis vibrationshastighed, vil mesteren tage ham nærmere til sig ved at føre ham fra sin auras periferi til sin bevidstheds centrum. Mesteren giver derved eleven en særdeles stor, men midlertidig bevidsthedsudvidelse, og sætter ham i stand til at vibrere i en for ham usædvanlig hastighed.

Dette er forklaringen til behovet for meditation. Belønningen for en sådan oplevelse opvejer alle anstrengende dele af arbejdet.

- b. Mesteren påvirker sin elevs legemer med farver, og det skaber sådanne virkninger i legemerne, at eleven bliver i stand til at gøre hurtigere fremskridt. Nu kan I se, hvorfor ... der lægges så stor vægt på farver. Det er ikke kun, fordi det rummer hemmeligheden om form og manifestation (denne hemmelighed må okkultisten kende), men vægten lægges dér, for at han bevidst kan samarbejde i mesterens arbejde med hans legemer og på intelligent måde følge virkningerne. Tænk over dette.
- c. Med faste mellemrum sætter mesteren sin elev i stand til at kontakte andre evolutioner, som fx de store engle- og deva-evolutioner, de mindre bygmestre og evolutionerne under den menneskelige. Dette kan eleven gøre uden risiko, idet mesterens aura har en beskyttende virkning. Senere, når

eleven selv bliver en indviet, vil han lære, hvordan han kan beskytte sig, og hvordan han selv kan tage sine egne kontakter

- d. Mesteren overvåger arbejdet med at stimulere centrene i elevens legemer og med at opvække den indre ild. Han underviser eleven i centrenes betydning og deres korrekte firdimensionelle rotation. Med tiden fører mesteren eleven frem til et punkt, hvor han selv bevidst og med fuld viden om loven kan arbejde med sine centre og udvikle dem til et punkt, hvor de uden risiko kan stimuleres med indivielsens stav. Det er ikke muligt at sige mere om dette emne på nuværende tidspunkt. ...

Jeg har blot på den mest kortfattede måde berørt nogle få af de faktorer, som en mester arbejder med i forbindelse med sin elev. Jeg vil ikke beskrive de senere stadier i elevens fremskridt. Alle bliver ført fremad med gradvise skridt, og endnu er det sådan, at selv accepterede disciple er sjældne. Hvis de, der nu befinder sig på prøvestadiets vej, kan tilskyndes til at gøre hurtigere fremskridt gennem meditation, tjeneste og renselse af legemerne, så vil tiden være inde til at formidle yderligere information. Hvad tjener det til at oplyse om kendsgerninger, som den studerende ikke kan drage nytte af? Vi vil ikke bruge tid på at vække intellektuel interesse hos dem, vi søger at hjælpe. Når eleven har rustet og rensset sig og har en passende vibration, kan intet afskære ham fra at modtage viden. Når han åbner døren og udvider kanalen, vil lys og viden strømme ind.

I morgen skal vi beskæftige os med det tredje punkt, som er metoder til at nærme sig mestrene i meditation. Vi vil se lidt nærmere på visse meditationsformer, der kan lette kontakten, men glem ikke, at livet i objektiv tjeneste må forløbe parallelt med den subjektive vækst. Først når disse to følges ad og godtages, så tillades de nødvendige skridt til kontakt. En mester er kun interesseret i et menneske ud fra dets egnethed i gruppesjælen og dets evne til at *hjælpe*.

3. Metoder til at nærme sig mestrene i meditation

19. september 1920

I dag kan vi praktisk taget behandle de sidste to punkter samtidig. De omhandler metoder til at komme i forbindelse med mesteren og de objektive virkninger på de tre plan for menneskelig evolution. En del af det, der vil blive berørt, er allerede velkendt, andet af det vil ikke være så kendt af den almindelige studerende. ... I disse breve har vi beskæftiget os med den studerende selv og med det, han må tilføre sine bestræbelser. Vi har ligeledes antydnet hans mål og skitseret de former og metoder, hvormed fremgang kan opnås. Vi har endvidere omtalt metoder til hjælp i meditation, såsom det hellige ord, farve og lyd, og vi har antydnet det, som (gennemtænkt i stilhed) fører til, at den studerende bliver i stand til at gøre egne opdagelser. Som det sidste har vi prøvet at give en nærmere beskrivelse af mestrene, så den studerende kan opfatte dem mere virkeligt og derved få lettere ved at nærme sig dem.

Hvad mangler vi at belyse? Vi mangler fem ting, som den studerende har set frem til og er overbevist om, efter at have bestræbt sig på at leve sit liv efter de forskrifter, jeg har givet i disse breve. Hvis den studerende blot sørger for de rette forudsætninger, hvis han følger de nødvendige forskrifter, hvis han altid stræber efter regelmæssighed, ro og indre koncentration, der åbner for mysteriet om de høje steder, så vil han i visse tilfælde og meget oftere nå frem til bestemte klare opfattelser. Disse opfattelser vil blive en ydre erkendelse af indre resultater, og det vil for ham være en garanti for, at han er på rette vej. Men jeg vil igen understrege, at eleven først når frem til disse resultater, efter at han i lang tid har praktiseret forskrifterne, kæmpet ihærdigt og opmærksomt disciplineret det trefoldige lavere menneske, samt helliget sig tjeneste i verden.

Metoder for tilnærmelse og opnåede resultater

Vi skal studere tre metoder for tilnærmelse og fem resultater, der til sidst vil blive opnået ved anvendelse af disse metoder.

De tre metoder er:

1. Helliget tjeneste.
2. Kærlighed udtrykt som visdom.
3. Intellektuel tilpasning.

Det er tre forskellige metoder, der udtrykker en og samme ting – aktiv målrettethed, der kommer til udtryk som tjeneste for menneskeheden gennem kærlighed og visdom. Men nogle mennesker udtrykker det på én måde og andre på en anden. Nogle giver et intellektuelt indtryk og andre et kærlighedsfuldt – men intellektualitet fører ikke til fuldbyrdelse, hvis den ikke er baseret på kærlighed, ligesom kærlighed, der ikke er baseret på mental udvikling og på sindets skelneevne, har tendens til at blive ubalanceret og uklog. Både kærlighed og intellekt må komme til udtryk som tjeneste, før de kan nå fuld blomstring. Lad os betragte disse metoder hver for sig og pege på den meditation, der bør følges i hvert tilfælde:

Helliget tjeneste. Dette er metoden for det menneske, der lever efter loven, metoden for okkultisten. De første regler i denne metode findes i raja-yoga ... ordet »helliget« betegner som I véd i sin dybeste betydning, at mennesket fuldt og helt hengiver sit væsen til ét mål, herren eller herskeren. Det betyder også, at det hengiver sig helhjertet til den, som det stræber imod, og endvidere betyder det, at det er hele det trefoldige menneske, der helliger sig det foreliggende arbejde. Det kræver således, at mennesket vier al sin tid og hele sit selv til at bringe hvert legeme under egoets kontrol og til fuldkomment at mestre hvert plan og underplan. Det kræver ligeledes, at mennesket har kendskab til enhver evolution og form, der findes i det guddommelige liv på disse plan og underplan, samt har ét mål i sigte, og kun ét – at fremme Hierarkiets plan for lyset. Metoden, der skal anvendes her, er en intens koncentration om arbejdet med at fuldende legemerne og om at gøre dem til egnede instrumenter for tjeneste. Dette er muligvis den vanskeligste vej, et menneske kan betræde. Den lader ingen del af livet uberørt. Alt sker i

overensstemmelse med loven. Meditationen vil derfor blive en meditationsform, der har en trefoldig struktur:

- a. Lovene, der styrer det fysiske legeme, skal studeres og overvejes. Overvejelserne vil føre til, at det fysiske legeme underkastes streng disciplin, ligesom det udelukkende vil blive anvendt til tjeneste og som følge heraf gennemgå en proces, der vil justere og udvikle det hurtigere.
- b. Det emotionelle legeme skal studeres videnskabeligt, så lovene om *vand* (i okkult betydning) kan blive forstået. Man vil komme til at kende betydningen af udtrykket »havet var ikke mere«, og det stormfulde og oprørte hav vil blive afløst af det spejlblanke hav, som direkte kan genspejle den højere intuition, og som kan gøre det med præcis nøjagtighed, eftersom det er helt roligt og ubevægeligt. Det emotionelle legeme vil udelukkende blive anvendt til tjeneste, og dets plads i det trefoldige mikrokosmos vil blive anset som analogt med det makrokosmiske emotionelle legemes, hvorved man vil forstå den okkulte betydning af, at det er den eneste komplette enhed i den trefoldige lavere natur, der kan anvendes til opnåelse af bestemte resultater. Tænk over dette.
- c. Den lavere tænkeevnes plads i tingenes sammenhæng vil blive studeret og skelneevnen udviklet. Skelneevne og ild er okkult beslægtede, og ligesom Logos ved hjælp af ild vurderer hvert enkelt menneskes arbejde, så må mikrokosmos gøre det samme i mindre skala. Ligesom Logos hovedsagelig gør dette i den femte runde for dom og adskillelse, så gør mikrokosmos det samme, men i mindre skala i den sidste og femte periode af sin evolution – det har jeg berørt og beskrevet tidligere i disse breve. Alle de evner, sindet besidder, vil blive anvendt til det yderste for at fremme den planlagte udvikling. Det gælder først menneskets egen udvikling, derefter dets specielle arbejdsområde, og til sidst dets relation til andre i menneskeheden, når det virker som deres vejleder og tjener.

Kan I se syntesen? Først en vedholdende målrettethed, der er kendetegnet for okkultisten, tillige med visdom og kærlighed, der reflekteres fra det høje i det emotionelle spejl, og dernæst tilskyndes intellektet til at handle som tjener for egoet, gennem målrettet stræben, besjælet af kærlighed og visdom. Resultatet bliver den sande yogi.

Jeg vil her pege på, at den sande yogi – efter at have anvendt de bestemte meditationsformer og overholdt meditationstiderne – smelter så at sige sammen med denne meditation i sit daglige liv, og han vil til sidst befinde sig i en meditativ holdning hele dagen. Meditation er en metode, hvormed den højere bevidsthed kan kontaktes. Når denne kontakt bliver vedvarende, erstatter den meditation, sådan som vi kender den. Med den første metode arbejder den okkult studerende ude fra periferien og ind til centrum, fra det objektive til det subjektive, fra formen til livet i formen. Således erkender okkultisten – på grund af den vægt, der i raja yoga lægges på det fysiske legeme og på en klog kontrol af det – det fysiske legemes essentielle betydning, og hvor unyttig al hans viden er, hvis han ikke også har viden om det fysiske legeme, hvorigennem han kan udtrykke sig og tjene menneskeheden. Dette er metoden for første stråle og dens beslægtede stråle eller komplementærstråle.

Kærlighed og visdom. Denne metode byder den mindste modstand for menneskesønnerne. Den virker på en understråle af syntesestrålen og har den samme vibration, som dannede grundlaget for vort solsystems objektive manifestation. Men jeg vil gerne understrege, at den kærlighed, som den meditationsstuderende opnår med denne metode, har ikke det sentimentale anstrøg, som nogle ofte postulerer. Det er ikke den ukritiske og ubegrænsede kærlighed, der tier om fejl. Det er ikke den kærlighed, som undlader at korrigere, og som ikke udtrykker sig om utilrådelige holdninger til alt levende. Det er ikke den kærlighed, som gør alt – uanset det er formålstjenligt eller ej – til genstand for tjeneste, og som ikke ser på forskelle i udviklingsniveau. Meget der kaldes kærlighed, ville – hvis man fuldfører ræsonnementet logisk – tydeligvis lade evolutionsstigen ude af betragtning og bedømme alle som

ligeværdige. Det er alle også potentielt, men i den nuværende opfattelse af tjeneste er de det ikke.

Sand kærlighed eller visdom ser med fuldstændig klarhed manglerne hos enhver form og sætter alle kræfter ind på at hjælpe det iboende liv til at frigøre sig fra sine lænker. Den erkender med klogskab dem, der behøver hjælp, og dem der ikke behøver dens opmærksomhed. Den har en skarp hørelse, og den ser hjertets tanker og søger altid at forene de, der arbejder og tjener i verden, til en helhed. Dette opnår den ikke ved at lukke øjnene, men ved at anvende skelneevne og visdom og ved at adskille modsatrettede vibrationer og placere dem hver for sig. Der har været lagt alt for stor vægt på det, der kaldes kærlighed (fortolket af mennesket svarende til dets nuværende udviklingstrin) og ikke nok vægt på visdom, som er kærlighed, der kommer til udtryk som tjeneste – den form for tjeneste, der erkender den okkulte lov, betydningen af tid og det opnåede udviklingsniveau.

Dette er vejen for anden stråle og dens komplementærstråler. Senere bliver den altomfattende, og den der opløser og absorberer. Eftersom den har en iboende synteseskabende egenskab, følger den raja yoga vejen eller den kristne gnostiske vej, alt efter den synteseskabende betydning. ...

Intellektets anvendelse. Her er det omvendt, idet den studerende, der ofte er polariseret i det mentale legeme, må lære at forstå de andre to ved hjælp af tænkeevnen og til det yderste at styre og anvende de iboende kræfter i det trefoldige menneske. Denne metode er muligvis ikke så vanskelig i visse henseender, men det femte principps begrænsninger skal transcenderes, før virkelige fremskridt kan gøres. Disse begrænsninger er for det meste krystalliseringer og det, der kaldes stolthed. Begge må nedbrydes, før den studerende, der udvikles gennem intellektets anvendelse, kan tjene menneskeheden med kærlighed og visdom som den animerende baggrund.

Han skal lære emotionernes værdi at kende, og i denne proces skal han i okkult betydning lære at mestre ildens virkning på vand. Han skal lære dette plans hemmelighed at

kende – den hemmelighed (når den studerende kender den), der giver ham nøglen til nedstrømningen af indre oplysning fra triaden via det kausale til det astrale. Den rummer også nøglen til det fjerde æteriske niveau. Dette forstår I endnu ikke, men de nævnte antydninger rummer meget af værdi for den studerende.

Dette er metoden med tredje stråle og dens fire understråler, og den er præget af stor aktivitet, af talrige overføringer og af megen mental udfoldelse i de lavere verdener.

Først når den studerende, der udvikles ved intellektets anvendelse, kender det femte plans hemmelighed, vil han leve et liv, hvor han helt kan hellige sig tjeneste og på den måde forene de tre strålers metoder. Syntese skal altid opnås, men den grundlæggende nuance eller tone vil fortsat være til stede. Den næste runde, den femte, vil nå frem til den største udfoldelse af denne metode. Det vil blive en runde, hvor den højeste mentale udvikling vil finde sted, og den vil føre de monader, der udvikles dér, frem til nu uanede højder.

Den nuværende runde markerer højden for den anden metode, kærlighedens og visdommens. Det er under denne fjerde runde, at det emotionelle når et højt vibrationsniveau. Der findes en direkte relation mellem det fjerde plan for harmoni og det emotionelle legeme eller fjerde princip og den fjerde eller atlantiske rodrace, der koordinerede det astrale. I har med disse analogier fået noget at tænke over.

4. Fem virkninger af meditation i de tre verdener

21. september 1920

I dag skal vi studere fem virkninger i de tre legemer i de lavere verdener, som den meditationsstuderende bliver bevidst om, hvis han har fulgt de foreskrevne regler på rette måde.

Disse virkninger viser sig ikke i det ydre liv, så omverdenen kan observere dem – det kan fx være større kærlighed, større åndelighed eller større evne til at tjene. Det jeg ønsker at beskrive i dag er de tegn i den studerendes

fysiske hjernebevidsthed, der viser, at han *har* gennemført en del af det nødvendige arbejde og er på vej til at nå det ønskede mål. Hold dette klart i tankerne. Jeg ønsker *ikke* at beskrive alle de mange og forskellige resultater, der opnås ved på vellykket måde at følge de okkulte love for meditation. Her behandler jeg blot en enkelt fase i spørgsmålet, og det er den fysiske hjernes bevidsthedsoplevelse af visse resultater, der har relation til vort foreliggende emne – adgang til mestrene.

Dette begrænser vort emne til at omhandle den studerendes fysiske hjernes bevidste erkendelse af mestrene og af en speciel mester. Denne erkendelse afhænger i stor udstrækning af, hvor på Vejen den studerende befinder sig, om han er nær ved eller langt fra indvielse. Enkelte meget fremskredne egoer kan arbejde med dette problem og have en virkelig nær relation til mesteren uden at være i stand til at overføre de fakta til den fysiske hjerne, der kunne bevise denne nærhed for dem. Nogle tilegner sig denne kundskab i tidligere stadier end andre. Det afhænger blandt andet af legemstype og af de opgaver, som er udført i tidligere liv, og som har dannet grundlag for et fysisk legeme, der er en forholdsvis sand eksponent for det indre menneske. Ofte har mennesket langt større kvaliteter og har nået større resultater på de indre plan, end det har på det fysiske. Mange af vore flittigste arbejdere i den første halvdel af dette århundrede udligner dårlig karma ved at besidde mangelfulde legemer. Ved flid i åndelig henseende og ihærdig stræben, samt ved længe og tålmodigt at leve i overensstemmelse med de grundlæggende regler, kommer et tidspunkt, hvor den studerende helt pludseligt bevidst i sin fysiske hjerne får nogle uventede oplevelser. Det kan være indre oplysning eller et syn af noget, der tidligere var ukendt for ham. Selv om det sker overraskende, er det en så virkelig oplevelse, at ingen nok så indlysende modbevisning vil kunne tage den viden fra ham, som han *så*, kom i kontakt med og følte.

Som jeg tidligere har nævnt, er det kun muligt med brede generaliseringer i dette arbejde, der drejer sig om udviklingsprocesser for tres milliarder sjæle, hvor alle har forskellige livsforløb og derfor forskellige erfaringsgrundlag.

Der findes dog fem veje (ud af de mange mulige), som forekommer så ofte, relativt set, at det er berettiget at lave en opstilling over dem. Det, jeg tidligere har antydnet om dem, vil jeg uddybe yderligere.

At se mesteren og selvet i hjertets indre. Som I véd, er den studerende ofte blevet opfordret til at visualisere sig selv og mesteren – i en lille kvadrat på ca. 6 mm – ved det æteriske hjerte. Han opfordres til – mod slutningen af sin meditation – at forestille sig det æteriske hjerte og deri opbygge minutiøse former af den mester, han føler sig draget til, og af sig selv. Dette fortsætter han meget omhyggeligt og med stor omsorg at gøre, og ved hjælp af forestillingsevnen og kærlige bestræbelser arbejder han dagligt på sine figurer, indtil de er blevet helt virkelige for ham, og opbygningen og udformningen er blevet en næsten automatisk del af hans meditationsform. Så sker det en dag (sædvanligvis når de astrologiske forudsætninger er til stede og fuldmånen nærmer sig), at han *i sin hjerne* bliver bevidst om, at disse figurer ikke er små dukker, som han troede, men at han er den figur, der forestiller ham selv, og at han bogstaveligt og i sandhed står foran mesteren. Dette indtræffer i begyndelsen med lange mellemrum, og erindringer om oplevelsen varer blot nogle få sekunder. Efterhånden som han gør fremskridt og hver del af hans natur og af hans tjeneste udvikles, vil oplevelsen gentage sig med kortere og kortere mellemrum og vare længere og længere, indtil den tid kommer, hvor den studerende kan sætte sig i forbindelse med mesteren på denne måde ligeså let, som han tidligere udformede sine figurer.

Hvad var det, der helt præcist skete? Det var lykkedes for eleven at gøre tre ting:

1. Han havde identificeret sig selv med figuren i hjertet og hævet sig op til mesteren.
2. Han skabte en klar kanal mellem hjertecentret (hvor han bestræbte sig på at fokusere sin bevidsthed) og det modsvarende hovedcenter. Hvert af de syv centre i legemet har, som I véd, en modsvarighed i hovedet. Det er, når et center sammenkædes med sin modsvarighed i hovedet, at

indre oplysning kan forekomme. Det var det, den studerende opnåede i dette tilfælde, idet han kædede hjertet sammen med dets hovedcenter.

3. Han gennemførte ikke kun de foregående to punkter, men rensede samtidig den del af den fysiske hjerne, der netop modsvarer det aktuelle hovedcenter, i en sådan grad, at det *blev i stand til* at respondere på de højere vibrationer, der er nødvendige for at kunne registrere hændelsen korrekt.

Erkendelse af vibration. Her er metoden ikke helt den samme. Den studerende bliver – i øjeblikke med den mest intensive aspiration i sin meditation – bevidst om en vis karakteristisk vibration eller følelse i sit hovede. Det kan forekomme på ét af tre steder:

- a. Øverst på rygsøjlen.
- b. På panden.
- c. Øverst på hovedet.

Her taler jeg ikke om den følelse, der kommer, når psykiske evner udvikles, skønt der er en lighed, men jeg taler om en bestemt vibration, der følger etableringen af kontakten til en af de store. Den studerende får i begyndelsen kun ganske kortvarigt en ophøjet følelse, hvilket tager form som en krusning eller bevægelse i hovedet. I begyndelsen kan det ledsages af en del ubehag. Føles det på panden, kan det forårsage tårer og gråd, er det øverst på rygsøjlen eller ved hovedskallens nederste del, føles opstemthed eller endog svimmelhed, og er det øverst på hovedet, føles ekspansion, kombineret med en følelse af at være fyldt til bristepunktet, som om hovedskallen begrænser og er alt for trang. Alt dette forsvinder med tiden. I begyndelsen forårsages det af en kortvarig kontakt med en af mestrene. Men efterhånden når den studerende frem til at kunne genkende den særlige vibration og at associere den med en bestemt af de store, for hver mester har sin egen vibration, der påvirker hans elever på en speciel måde. Ofte bringer denne metode dufte med sig. Efterhånden lærer eleven, hvordan han skal hæve sin vibration

til et vist niveau. Når han har lært det, skal han vedvarende kunne fastholde vibrationen, indtil han føler mesterens besvarende vibration eller duft. Derefter stræber han efter i så høj grad det er muligt at forene sin bevidsthed med mesterens, at opnå viden om mesterens vilje, og at forstå mesterens meddelelser. Efterhånden som tiden går, og elevens evne til respons udvikles, vil mesteren på sin side tiltrække opmærksomheden eller signalere sin tilfredshed med ham (for eksempel ved at hæve vibrationen i hans hoved). ...

23. september 1920

... Vi mangler nu at behandle de sidste tre punkter, idet vi allerede har behandlet de to punkter, der omhandler kontakt med mesteren i hjertets indre samt opfattelsen af hans vibration. Der findes endnu tre måder (ud af mange, glem ikke det), hvormed den seriøst studerende i sin fysiske hjerne kan blive klar over, at han har haft kontakt med sin mester.

At drage erindringen om mesterens ashram og hans undervisning ned i den fysiske hjernebevidsthed.

Efterhånden som den studerende fortsætter sin meditation og styrker sin evne til at nå den rigtige vibration, opbygger han en vej (om jeg så må sige), der fører direkte til mesteren. Dette er bogstaveligt talt en kendsgerning. På grund af godt udført arbejde gør mennesket sig med tiden fortjent til at være sammen med mesteren i bestemte perioder. Det gælder et godt udført meditationsarbejde tillige med aktiv tjeneste for menneskeheden. I begyndelsen er disse perioder sjældne, men efterhånden som den studerende gør fremskridt, indtræffer de mere ofte. Han vil da, når han vågner om morgenen, være klar over denne kontakt. Han ser for sig mesterens værelse og husker de andre elever fra klassens arbejde. Han husker bestemte meninger, som mesteren fremsatte, og kommer i tanke om en formaning eller om et forslag til tjenestearbejde. Dette er en af de metoder, der giver eleven et tegn om, at han på grund af den evne, han har opbygget i meditationen, gør

fremskridt i arbejdet med at opnå adgang til mesteren.

At opnå en vis grad af kausal bevidsthed. Dette viser, at eleven har udviklet (måske kun i ringe udstrækning, men alligevel tydeligt) evnen til at kunne træde ind i mestrenes verden. Evnen til abstrakt tænkning og kontemplation, evnen til at transcendere tidens og rummets begrænsninger er evner i det egoiske legeme, og som alle egoiske grupper – som tidligere nævnt – styres af en af mestrene, så er udviklingen af egoisk bevidsthed (når det sker bevidst) tegn på kontakt og adgang. Mange sjæle har ubevidst kontakt til deres ego og har midlertidige glimt af egoisk bevidsthed, men når eleven bevidst kan hæve sig, og når han med sin vilje kan intensivere sin vibration og overfører sin polarisation til det egoiske legeme, selv om det kun er for et kort øjeblik, så véd han, at han i dette korte øjeblik vibrerer i samklang med mesteren for hans gruppe. Han har fået kontakt. I begyndelsen husker han måske ikke detaljerne ved denne kontakt i sin fysiske hjerne, og han husker måske ikke mesterens skikkelse eller de ord, han sagde, men eftersom han bevidst har fulgt reglerne og er trådt ind i de høje sfærers stilhed, så virker loven altid, og han *har* skabt kontakt. En del disciple har en nær relation til deres mester på de indre plan og arbejder under hans ledelse, men der kan forløbe mange liv, før de forstår loven, så de kan anvende den evne, der er udviklet i meditationen, til at skabe kanalen til adgang.

Med tiden øges evnen til at skabe kontakt frem til det punkt, hvor eleven til enhver tid kan opfatte mesterens vilje og få adgang til hans hjerte.

Den femte metode er ikke så sædvanlig, men visse kender til den. *Gennem lyd bliver aspiranten bevidst om fremskridt.* Han følger sin sædvanlige form for meditation. Han fortsætter dag efter dag, og på alle tre plan gennemgår han det arbejde, der skal udføres. Bevidst hæver han sin vibration og bestræber sig på at efterkomme de nødvendige behov, idet han forener alle indre bestræbelser med et ydre liv i kærlig tjeneste. Under en meditation kan han pludselig høre en musikalsk tone; det virker som om den kommer inde fra hans hoved, eller som om den kommer fra hans hjerte. Den fremkaldes ikke ved

intoneringen af det hellige ord, som – når mennesket intonerer det i en særlig toneart – kan fremkalde en musikalsk respons fra egoet, men det kommer som et resultat eller en kulmination af meditationen, og tonens lyd vibrerer så distinkt i centret, at den aldrig glemmes. Dette er ligeledes et tegn på fremskridt. Mesteren er blevet kontaktet og har svaret ved at intonere menneskets egen egoiske tone. Dette er det virkelige grundlag for den tradition, at dørvogteren responderer på den kommende aspirant til gruppens mysterier. Udføres det rigtigt, intonerer aspiranten adgangsordet i sin egen toneart eller tone, idet han stræber efter at træffe den tone, der kan fremkalde egoet. Dørvogteren responderer og fremsiger svaret i samme fyldige og klangfulde tone, og sammenkæder ved hjælp af lydets kraft mennesket med mesteren for de kommende ceremonier. Således kommer ethvert af gruppemedlemmerne – gennem egen bestræbelse og den tredje faktor, dørvogteren – i forbindelse med mesteren. Med tiden vil man blive i stand til at forstå dette bedre, og man vil bestræbe sig på at fastholde tonen ubrudt mellem den, der træder ind og den der vogter tærskelen. Når dette opnås til fuldkommenhed (hvilket ikke er muligt nu), danner den en perfekt beskyttelse. Grupper vil blive dannet i overensstemmelse med den egoiske gruppering og den bestemte mester. Den, der vogter indgangen, kender gruppens tone, og ingen, som ikke kan intonere den bestemte tone, enten det er i en højere eller lavere oktav, kan komme ind. Dette gælder grupper, som er viet til indre åndelig udvikling, og som direkte beskæftiger sig med en mesters arbejde med de elever, disciple eller disciple på prøve, der er knyttet til ham. Andre grupper, der er dannet af andre typer af enheder og under forskellige stråler og mestre, vil vogte deres dør med andre metoder, der senere vil blive åbenbaret.

Når den studerende i sin meditation hører denne indre musikalske tone, bør han bestræbe sig på at registrere den og at udvikle evnen til både at opfatte den og anvende den. Dette er ikke let i begyndelsen, eftersom lyden er både uventet og kort. Men efterhånden som tiden går, og det lykkes for eleven at få samme respons igen og igen, så kan han begynde at finde frem til metoden og observere de årsager, der satte vibrationen

i gang.

Som jeg tidligere har nævnt, findes der flere metoder, hvormed eleven kan blive klar over, om han gør fremskridt på vejen til adgang. De nævnte er blot fem ud af mange. Senere, når skolerne er blevet oprettet og overvåges af en mester med bevidsthed på det fysiske plan, vil der blive udarbejdet fortegnelser over kontakttidspunkter og kontaktmetoder, og på denne måde vil man vinde megen viden. Som konklusion vil jeg pege på, at det altid vil være elevens opgave at arbejde på at fremkalde respons, og at tidspunktet for denne respons afhænger af oprigtigheden i hans arbejde, af helliggørelsen i hans tjeneste og af hans karmiske forpligtelser. Når han har gjort sig fortjent til en vis respons, kan det ses i hans stjerner, og intet kan hindre eller forsinke den. Intet kan heller fremskynde den, så eleven skal ikke spilde tid på mismodige refleksioner over manglende respons. Hans opgave er at følge reglerne, at tilpasse sig de fastlagde former, at gennemtænke og klogt holde sig til de foreskrevne instruktioner, og at arbejde beslutsomt og med iver at tjene sine medmennesker. Når han har gjort alt dette, når han har opbygget det nødvendige vibrerende materiale i sine tre lavere legemer og koordineret dem med det egoiske legeme (omend kun for et kort øjeblik), da kan han pludselig se, pludselig høre og pludselig føle en vibration, og derefter kan han for evigt sige, at tro er blevet til viden og aspiration til erkendelse.

Niende brev

Fremtidens meditationsskoler

1. Grundskolen
2. De nationale opdelinger af skolen
3. De okkulte skolers beliggenhed,
personale og bygninger
4. Udviklingstrin og klasser

Niende brev

Fremtidens meditationsskoler

26. september 1920

I dag skal vi behandle endnu et emne i serien af breve om okkult meditation, og det omhandler: »Fremtidens meditationsskoler«. I dette brev vil jeg forsøge at belyse, hvordan den skoling og udvikling, der er omtalt i de tidligere breve, vil blive praktiseret, og jeg vil komme med visse forudsigelser og pege på det, der en dag vil være muligt og tilgængeligt, og på det, der endnu ikke på nogen måde er inden for det muliges grænser. Det er altid nødvendigt at have høje idealer, for det menneskelige sind bevæger sig evigt fremad mod bestemte mål. Når jeg her skitserer noget, der synes at være en visionær umulighed, er det blot, fordi jeg søger at trække et sådant ideal frem, og at give menneskeheden et mål, der er dens højeste stræben værdig.

Indledende bemærkninger

Lad os standse et øjeblik og fastslå visse postulater vedrørende det, der i vor tid vil bane vej (så at sige) for fremtidige handlinger.

Overalt begynder man at erkende værdien af meditation. Skoler, der underviser i koncentration og anviser metoder til mental udvikling, annoncerer dagligt i aviserne.

Endnu forstår man ikke, hvad virkelig meditation er, men koncentration giver kun det grundlag, som det fremtidige arbejde skal baseres på.

Det er endnu for tidligt at opbygge den struktur, der vil blive en realitet i fremtiden, og det har hovedsagelig to årsager:

- a. Menneskets manglende evne til på dette tidspunkt at nå det kausale niveau og at erhverve det kausale niveauets bevidsthed.
- b. Der er ikke mulighed for en personlig tilstedeværelse af en mester, der er kompetent og udrustet til at undervise i meditationens sande og videnskabelige udvikling, hvilket er det virkelige mål.

Den problematiske tilstand i verden i dag skyldes de store barrierer, der generelt findes mod at acceptere skoling og videnskabelig udvikling af legemerne.

Det er disse forudsætninger, vi vil se på som udgangspunkt. At nogle mennesker her og der når målet, og at enkelte mennesker behersker det okkulte meditationssystem og gør de fornødne fremskridt, kan ikke benægtes, men de er kun få i antal og er i virkeligheden et så forsvindende lille antal, når man sammenligner med det vældige antal, der på samme tid er i inkarnation. Disse menneskers resultater bygger på lange tidsaldres bestræbelser, og fordi de betrødte Vejen eller nærmede sig indvielsens port i tidligere liv. Men selv tidens intelligente gennemsnitsmenneske – et resultat af fx den vestlige civilisation – er langt fra rede til okkult skoling. Der foretages forsøg nu – ofte uden personernes kendskab – for at se, hvor hurtigt man kan presse et menneske gennem en erfaringscyklus og foretage en generel fremskyndelse af udviklingsprocessen til et stadium, hvor der ikke vil være risiko ved at skole det yderligere. Mennesker i mange civiliserede lande er under observation, ligesom en stimulations- og intensiveringsmetode er ved at blive tilpasset, og det vil bringe så megen information til de store, at det kan tjene som en ledetråd for deres fremtidige tjenester for menneskeheden. Især er det mennesker i Amerika, Australien, Indien, Rusland, Skotland og Grækenland, der er under påvirkning. Nogle få mennesker i Belgien, Sverige og Østrig er ligeledes under observation, og responderer de som ventet, vil de danne en kerne, der har mulighed for at ekspandere.

Fremtidens meditationsskoler

Når vi nu skal studere dette emne, bør vi måske, som vi har gjort tidligere, inddele det med overskrifter:

1. Grundskolen.
2. De nationale opdelinger af skolen.
3. De okkulte skolers beliggenhed, personale og bygninger.
4. Udviklingstrin og klasser.

Det er mig magtpåliggende at pointere, at alt, hvad jeg nu vil meddele, er en del af en eksperimentel plan, der har til hensigt at fremskynde udviklingen af den højere tænkeevne og at bringe menneskenes legemer under kontrol ved hjælp af styrken fra den indre gud. Denne plan er blevet udarbejdet på baggrund af de ekstreme behov i en verden, hvor udviklingen af menneskenes mentale evner ikke står i et rimeligt proportionalt forhold til deres emotionelle balance og fysiske udrustning. Kundskabens hurtige fremskridt, udbredelser af uddannelsessystemer, der fører resultatet af manges tænkning ud i de meget fattiges miljø, samt evnen hos alle til at læse og skrive i et land som Amerika eller andre angelsaksiske lande, har været årsag til, at der er opstået et virkeligt problem (jeg kunne næsten sige et uventet), som de store står overfor.

En mental udvikling, der løber parallelt med en emotionel stabilitet og et stærkt sundt legeme, er målet for alle. Men det, der sker nu, er en mental udvikling, der løber parallelt med et ustabilt astrallegeme og et svagt, underernæret og dårligt opbygget fysisk legeme. Dette er årsagen til forvirringen, manglen på ligevægt, uklarheder over visionen og til drøftelser, der er helt ude af proportion. I stedet for at være et anvendeligt redskab og et middel til opnåelse af et mål er den lavere tænkeevne godt på vej til at blive en hersker og tyran, som lægger hindringer i vejen for intuitionen, og som udelukker det abstrakte aspekt.

Derfor foreslår mestrene, at der etableres en bevægelse, (hvis det på nogen måde kan lade sig gøre), der har det formål at betvinge den lavere tænkeevne ved menneskenes egen

medvirken. Med dette mål for øje indgår det i deres planlægning at anvende både den indkommende stråle for ceremoniel lov eller organisation, samt den periode, der falder sammen med eller følger umiddelbart efter den store herres komme, til at etablere sådanne skoler (på en beskeden og ubemærket måde i begyndelsen), og til at bringe information ud til menneskene overalt, så de kan få kendskab til følgende fire grundprincipper:

- a. Menneskets *mentale* udviklingshistorie.
- b. Makrokosmos' og mikrokosmos' syvfoldige konstitution.
- c. De love, der styrer menneskets væren.
- d. Metoden til okkult udvikling.

En begyndelse er gjort ... gennem de mange skoler, der allerede eksisterer. ... De er allesammen trin i den første del af planen. Når de er fast funderet, når de fungerer smidigt og anerkendes af offentligheden, og når menneskenes verden til en vis grad farves af dem og af deres *subjektive* betoning, når de frembringer lærde, arbejdere, politikere, videnskabsmænd og uddannelsesledere, der kan sætte deres præg på omgivelserne, da vil tiden muligvis være inde til at grundlægge den sande okkulte skole i den ydre verden. Med dette mener jeg, at hvis de nuværende skoler og uddannelsesinstitutioner fuldfører deres opgave tilfredsstillende, så vil de for verdens mennesker have påvist, at det subjektive er den sande virkelighed, og at det lavere blot er trædesten til det højere. Når denne subjektive virkelighed bliver erkendt overalt, vil det bevirke, at der kan etableres en række af de indre skoler ... der vil blive offentligt anerkendt. Dette vil aldrig på noget tidspunkt erstatte behovet for, at der altid skal eksistere en esoterisk og hemmelig sektion, for der vil altid være visse sandheder og kendsgerninger, der vil være farlige for den ikke-indviede. Det jeg søger at fremhæve er, at mysterierne omsider vil blive offentligt anerkendt som fakta og som mål. De studerende vil blive forberedt til dem og komme ind fra skoler, der definitivt påtager sig at skole novicer til mysterierne under kyndig vejledning.

Sådanne skoler har eksisteret før, og når hjulet vender, vil de igen blive manifesteret.

I spørger, hvornår? Det afhænger af menneskeheden selv og af alle jer, der med tillid og stræben arbejder med planens første stadier.

H.P.B. lagde grundstenen til den første skole i denne særlige mindre cyklus (der ikke desto mindre er relativ betydningsfuld, idet den er spiret frem fra den femte rodrace som en opblomstring af det femte princip). Dette er hjørnестenen. Arbejdet fortsætter, som tidligere nævnt, med at etablere de mange skoler, hvor mental videnskab også har sin plads. Arbejdet vil gå fremad som ønsket, hvis hver og én, der nu er under okkult skoling, anstrenger sig til det yderste og sætter alle kræfter ind på at udføre de foreliggende opgaver. Hvis alt, hvad der er muligt, bliver gjort, vil arbejdet få yderligere fremgang, når den store herre kommer med sine mestre. Det vil ekspandere gradvis og vokse frem til at blive en magtfaktor i verden. Derefter er tiden inde for de okkulte skoler, der vil give den afsluttende skoling inden indvielse.

27. september 1920

I dag gælder vort studium det første punkt, for det er kun ved at lægge et godt fundament, at opbygningen kan stå mål med kravene.

1. Grundskolen

Det er meget vigtigt at fremhæve, at uanset forgreninger så har den okkulte grundskole sin rod i vor planets hellige center, *Shamballa*. På dette sted findes det, vi kunne kalde den centrale ledelse for Hierarkiets arbejde med undervisning, disciplinering og skoling, og det bliver direkte overvåget af den ene indvier selv, der er – hvilket sjældent erkendes – det højeste udtryk for undervisningsstrålen på jorden. Der vil man finde den chohan, som er direkte ansvarlig for de forskellige projekter, og over for hvem de mestre, der optager elever og leder de forskellige okkulte skoler, er direkte ansvarlig. Alle

arbejder i overensstemmelse med loven og reglerne.

Her vil det være på sin plads at fremhæve, at lysets broderskab, der består af mestrene i Himalaya, også har repræsentanter inden for andre områder, hvor de udfører bestemte opgaver under god og behørig overvågning. Teosofferne har tendens til at tro, at de alene er blevet betroet visdomsreligionen. Dette er ikke tilfældet. På dette specielle tidspunkt er broderskabet i Himalaya (der sigter mod at udvikle og tjene den femte underraces muligheder) hovedkanal for indsats, kraft og lys. Men der foregår et arbejde med andre racer samtidig, hvorved talrige andre projekter, der alle har udspring i den centrale ledelse i *Shamballa*, løber parallelt med det arbejde, der udgår fra Himalaya. Det er vigtigt, at I er helt klar over dette. Himalayalogen og dens skoler har hovedsagelig med vesten at gøre, og *det er uden undtagelse den eneste skole*, der bør kontrollere arbejdet og resultaterne hos de okkult studerende i vesten. Den tåler ikke, at der er andre instanser, der på samme tid arbejder med dens elever, ikke for dens egne læreres skyld, men for at garantere sine egne elevers sikkerhed. Der lurder farer på den okkult studerendes vej, men adepterne i Himalaya har tilstrækkelig viden om, hvordan de kan beskytte deres elever, forudsat at eleverne fortsat bliver inden for deres forenede auraers omkreds og ikke går over til andre skoler. Alle sande okkulte skoler kræver dette af sine elever, og alle sande mestre forventer, at deres elever undlader at modtage andre okkulte instruktioner samtidig med, at de modtager instruktioner fra dem. De siger ikke: »Vor metode er den eneste rigtige og sande metode«. De siger: »Når I modtager instruktioner fra os, er det klogt og det mest sikre at afstå fra okkult skoling i en anden skole eller under en anden mester«. Ønsker en elev at gøre det, står det ham fuldkomment frit at søge andre skoler og andre lærere, men han må først bryde sin forbindelse med den gamle skole.

Man kan kende grundskolen på, at den har visse specielle kendetegn:

1. Den grundlæggende kvalitet i undervisningen om

sandhederne, når den indeholder følgende postulater:

- a. Alt livs enhed.
 - b. De gradvise udviklingstrin, hvad angår mennesket, og de tilsvarende gradvise trin i skolens pensum, hvilket fører et menneske fra én bevidsthedsudvidelse til en anden, indtil det har opnået det, vi kalder fuldkommenhed.
 - c. Relationen mellem mikrokosmos og makrokosmos og dens syvfoldige tilpasning.
 - d. Denne udviklingsmetode og mikrokosmos' plads i makrokosmos, hvilket åbenbares, når man studerer al manifestations periodicitet og den grundlæggende lov om årsag og virkning.
2. Den vægt, der lægges på karakteropbygning og åndelig udvikling som grundlag for udviklingen af alle evner, der findes i mikrokosmos.
 3. Det krav, der uden undtagelse stilles til alle elever i skolen: at det indre livs udfoldelse og udvikling skal modsvares af et liv i ydre tjeneste.
 4. De gradvise bevidsthedsudvidelser, der er et resultat af den formidlede skoling. De fører mennesket videre fra trin til trin, indtil det får kontakt med sit højere selv, sin mester, sin egoiske gruppe, den første indvier, den ene højeste indvier, indtil han opnår kontakt med herren for sin stråle og favnes af sin »Fader, som er i himmelen«.

Dette er de fremtrædende særpræg, der er kendetegnende for den ene sande grundskole.

Grundskolen har tre hovedforgreninger, samt en fjerde, der er ved at blive udarbejdet, og de vil tilsammen udgøre de fire grene i denne fjerde runde. Disse grene er følgende:

1. Grenen i Transhimalaya.
2. Den sydindiske gren (de er begge ariske grene).
3. En gren, som arbejder med den fjerde rodrace, og som har to adepter fra fjerde rodrace som sine ledere.
4. En gren, som er ved at blive dannet, og som har sit

hovedsæde i vesten på et sted, der endnu ikke er afsløret. Den har som sin hovedopgave at instruere de mennesker, der er knyttet til den kommende sjette rodrace.

Disse grene er, og vil blive, indbyrdes tæt forbundne og vil have et nært samarbejde, eftersom de alle er fokuseret og under ledelse af chohanen i *Shamballa*. Lederne af hver af de fire grene kommunikerer ofte med hinanden, og de fungerer i virkeligheden som et fakultet på et stort universitet, hvor de fire skoler er som store afdelinger i organisationen – svarende til et universitets institutter. Målet for og hensigten med det hele er menneskehedens evolution og at føre alle frem til det sted, hvor de står foran den ene indvier. Metoderne, der anvendes, er fundamentalt de samme, men detaljerne kan variere, hvilket skyldes særlige karaktertræk hos de racer og typer det gælder, samt den kendsgerning, at nogle skoler overvejende arbejder med en bestemt stråle og andre med en anden.

Skolen i Transhimalaya har nogle adepter, som I kender navnene på, og nogle hvis navne I ikke kender.

Den sydindiske skole arbejder specielt med deva-evolutionen og med den anden og tredje underrace af den ariske race.

Skolen i Himalaya arbejder med første, fjerde og femte underrace.

Grenen for den fjerde rodrace arbejder under Manuen for denne race og under hans broder for undervisningsstrålen. Deres hovedsæde findes i Kina.

Mesteren R. og en af de engelske mestre arbejder på en trinvis etablering af skolens fjerde gren med assistance af mesteren Hilarion. Tænk dybt over de fakta, I her har fået meddelt, for betydningen er af allerstørste vigtighed.

I morgen skal vi beskæftige os med fremtiden. I dag har jeg blot omtalt de kendsgerninger, der er manifesteret i vor tid.

28. september 1920

I dag skal vi studere det andet punkt, og det betyder, at vi

kommer ind på emnet profeti. Jeg vil her understrege for jer, at det er ikke altid, at enkelthederne i det, jeg nævner om fremtidens forekomster, vil udvikle sig som forudset. Derfor søger jeg blot at give et grundrids af den generelle plan. Om den bliver virkeliggjort i fremtiden, vil afhænge af intuitionen eller den højere perception hos menneskehedens tænkere og af de inkarnerede jivaers evne til at udnytte mulighederne og opfylde deres skæbne.

I går studerede vi grundskolen og dens fire grene. I dag skal vi studere:

2. De nationale opdelinger af skolen

Som indledning vil jeg gøre jer opmærksom på, at det ikke vil blive alle nationer i verden, der får en okkult skole. Først når den nationale gruppes kausale legeme har nået en bestemt vibrationsgrad, vil det være muligt at etablere og iværksætte disse skoler. Først når nationen uddannelsesmæssigt har nået et vist niveau, vil det være muligt at anvende nationens mentale udrustning som trædesten til yderligere ekspansion, og som basis for den okkulte skole. Og besynderligt nok vil det i de tidlige stadier kun blive de nationer, som oprindeligt havde en skole med forberedelse til mysterierne, der igen (med tre undtagelser) vil få tilladelse til at oprette nationale skoler. De tre undtagelser er:

1. Storbritannien.
2. Canada og De forenede stater.
3. Australien.

Men selv disse undtagelser gælder i virkeligheden kun det ene af landene, nemlig Australien, idet de to andre blev okkult etableret i den atlantiske periode, da de var en del af det tidligere kontinent. Jordan reinkarnerer i tidens cykliske forløb, steder går ind i pralaya og kommer på ny i manifestation og bærer med sig de kim, der vil udvikle en lignende vibration, så der atter frembringes lignende udtryksmetoder og *former*.

Senere, når de okkulte skoler er blevet grundlagt, vil man opdage, at de ligger på steder, hvor der endnu findes en del af den gamle magnetisme, og hvor, i nogle tilfælde, visse gamle talismaner er blevet bevaret af broderskabet med netop dette mål for øje.

Grene af skolen, der er knyttet til en af de fire centrale afdelinger af den okkulte grundskole, vil blive oprettet i følgende lande:

1. *Ægypten*. Her bliver det en af de sidste skoler, der grundlægges, og det vil blive en dybt okkult og videregående skole, der vil have direkte forbindelse til de indre grader. Dette vil blive belyst senere.
2. *De forenede stater* vil få en forberedende skole et sted i den sydlige del af Midtvesten, samt et umådeligt stort okkult institut i Californien på et sted, der vil blive afsløret senere. Denne skole vil blive en af de første der åbner, når den store herre indleder sin jordiske færd. I løbet af de kommende fem år kan frøene til denne skole blive sået, hvis de studerende har en rigtig opfattelse af det arbejde, der skal udføres.
3. Der vil blive etableret en skole for de latinske lande, sandsynligvis i *Italien* eller *Sydfrankrig*, men meget vil afhænge af det politiske og uddannelsesmæssige arbejde i de kommende ti år.
4. *Storbritannien*. På et af de magnetiske steder i enten Skotland eller Wales vil en gren af den okkulte undervisning blive etableret inden længe, og den vil danne grundlaget og omfatte de første trins pensum. Når den har eksisteret i nogle år og har bevist sin effektivitet i undervisningen, og når det urolige Irland har løst sine interne problemer, vil der for de videregående trin og for en sidste forberedelse til mysterierne blive etableret en skole på et af de magnetiske steder i Irland. Den vil definitivt blive en skole, hvor forberedelserne til en større indvielse kan foregå, og det vil ske under observation af den bodhisattva, der forbereder eleven til indvielse på den anden stråle. Den tidligere nævnte skole i *Ægypten* vil være

for dem i vesten, der tager indvielse på første stråle.

Indvielse af eleverne på Mahachohanens linje eller på den tredje stråle, vil foregå på den videregående okkulte skole i *Italien*. På denne måde får vesten et center, hvor der kan gives udtømmende instruktion i de tre fremgangsmåder, og hvor der kan gives forberedelse til de indre mysterier.

5. Der vil endvidere blive etableret en forberedende skole i *Sverige* til dem blandt de nordiske og germanske folk, der søger Vejen. Når den har eksisteret i nogen tid, vil *Rusland* have forudsætning for at huse hovedsædet for den mere videregående skole med tilknytning til den forberedende skole i Sverige. På samme måde vil der i tilknytning til den videregående skole i *Ægypten* blive etableret en forberedende skole i *Grækenland* eller *Syrien*.

Planlægningen gælder således følgende skoler, men husk, at de skoler, der skal beskæftige sig med det forberedende arbejde og de første trin, vil blive etableret først, og det sker for nogle skolars vedkommende nu og for andre i perioden umiddelbart før den store herres komme. Etableringen af de andre skoler vil ske som et resultat af hans og hans mestres arbejde og vil afhænge af deres bedømmelse af, om de første har haft fremgang.

Forberedende trin

Videregående skoler

- | | |
|---|-------------|
| 1. Grækenland eller Syrien fører til. | Ægypten |
| 2. Midtvesten, USA. | Californien |
| 3. Sydfrankrig. | Italien |
| 4. Skotland eller Wales. | Irland |
| 5. Sverige. | Rusland |
| 6. New Zealand. | Australien |

Der er desuden planlagt en forberedende skole for den fjerde rodraces fremskredne egoer. Den vil stå under den fjerde rodraces manu og vil være beliggende i *Japan* med sin mest esoteriske gren i det vestlige *Kina*. Det er den syvende i

gruppen af de skoler, der er skitseret.

Der er endnu ikke planlagt grene i Sydafrika eller Sydamerika. Deres tid er endnu ikke inde, men det vil ske i den næste cyklus.

Jeg vil ikke undlade at henlede jeres opmærksomhed på, at skolerne vil begynde i det små og starte på en måde, der synes at være alt for ubetydelig til at blive bemærket. I begyndelsen vil skolernes elever komme fra forskellige okkulte skoler, såsom fra den teosofiske bevægelses esoteriske sektion og andre. Arbejdet i Storbritannien, Amerika og Australien er allerede i gang, medens arbejdet i Sverige meget snart vil blive igangsat. De andre vil følge efter på et lidt senere tidspunkt.

Ovennævnte er det af planen, der er tilladt at offentliggøre, og det skal ses som en opmuntring til jer alle om at studere med større aspiration og at arbejde med stærkere ildhu. Hver og en har sin plads i planen, blot I kvalificerer jer ved at udføre det nødvendige arbejde, der består af følgende:

En stræben efter at kunne erkende det guddommelige i enhver. På den måde vil en sand okkult lydighed, som er så betydningsfuld i al okkult skoling, blive fremmet og udviklet, fordi den ikke baseres, som det ofte er tilfældet, på personligheden, men på en instinktiv erkendelse af en mester, som eleven villigt vil følge. Dette er et resultat af erkendelsen af mesterens kræfter, af renheden i hans liv og mål, og af dybden i hans viden.

En stræben efter at tænke i gruppetermer og gøre det helt på egen hånd, uden at være afhængig af andres ord, for at nå til klarhed.

En stræben efter at rense og forædle legemerne og gøre dem til mere pålidelige tjenere.

En stræben efter at udruste det mentale legeme og i det oplagre de fakta, som yderligere viden kan baseres på.

Bliver alle disse bestræbelser gennemført, vil der åbne sig meget store muligheder.

2. oktober 1920

Gennem streng selvdisciplin opnår I til sidst fuldkommenhed. For disciplen er intet arbejde for ubetydeligt, for det er ved at holde orden på de små ting i livet, at målet til sidst bliver nået. Disciplens liv bliver ikke lettere, efterhånden som han nærmer sig porten, for hans opmærksomhed må hele tiden være koncentreret, hans handlinger må altid være de rette uden hensyn til resultater, og han må hele tiden ned til mindste detalje brydes med legerne for at få dem under kontrol. Kun gennem en fuldstændig forståelse af aksiomet: »Kend dig selv«, vil mennesket opnå den indsigt, der sætter ham i stand til at anvende loven og kende systemets indre funktion fra centrum og ud til periferien. At kæmpe, stræbe, disciplinere sig og tjene med glæde, uden anden belønning end misforståelse og skældsord fra *medløbere* – dette er disciplens rolle.

I dag skal vi behandle det tredje punkt.

3. De okkulte skolars beliggenhed, personale og bygninger

Som indledning vil jeg minde jer om, at meget af det, jeg kunne sige om dette emne, må forblive usagt, da I endnu ikke besidder evnen til at kunne forstå det. Jeg kunne for så vidt godt give noget, der ligner regler og komme med visse grundlæggende forslag, som I muligvis kunne benytte jer af i den endelige planlægning, men jeg kan ikke give bestemte regler, der absolut skal overholdes, for således virker den okkulte lov ikke. Når de okkulte skoler etableres i de to afdelinger, den forberedende og den videregående, i de forskellige centre, der hører til en af de fire grene af den okkulte grundskole, så vil arbejdet begynde på en lidet iøjnefaldende måde, og de elever og fremskredne egoer, der har til opgave at udføre det indledende arbejde, må selv finde frem til metode, placering og procedure. Alt må igennem bestræbelsernes og eksperimenternes smelteovn, og prisen vil blive høj, men kun det der grundlægges på denne måde kan skabe de aktiver eller grundkonstruktioner, som det videre arbejde kan baseres på. Fejltagelser betyder intet. Det er kun de flygtige personligheder, der lider. Derimod har mangel på

stræben stor betydning ligesom manglende tilskyndelse til at forsøge og til at lære af fejltagelser. Betragter eleven fejltagelser som værdifulde lektioner, og bedømmer fejltrin som advarselssignaler til forhindring af ulykker, og spiller han ikke tiden med falske forhåbninger og unødvendig nedvurdering af sig selv, da ved menneskehedens observerende lærere, at det arbejde, som egoet søger at udføre gennem ethvert udtryk på det lavere plan, går fremad som ønsket, og at det til sidst og uundgåeligt vil lykkes. Vi vil nu gennemgå dette emne lidt mere detaljeret.

Beliggenheden. Dette har den allerstørste betydning, men vil variere efter, om det skal være til en forberedende eller en videregående skole. Almindeligvis (da de nationale krav er meget forskellige) vil en skole for det forberedende arbejde blive placeret inden for en rimelig afstand fra et stort center eller by, medens en skole for de videregående trin vil komme til at ligge mere isoleret og ikke så let tilgængelig.

Lad os se på dette et øjeblik. Noget af det mest betydningsfulde, som novicen må lære, er at finde sit center inde i sig selv, uafhængigt af de omgivende omstændigheder og helst på trods af de omgivende omstændigheder. Dette center *skal* han finde og nærme sig i så stor udstrækning som muligt, før han kan fortsætte til de mere videregående trin og arbejde i den anden skole. Den forberedende skole koncentrerer sig frem for alt om udviklingen af det trefoldige lavere menneske og dets skoling i tjeneste. Den videregående skole har udelukkende med forberedelse til indvielse at gøre og beskæftiger sig med okkult lærdom, med formidling af de kosmiske sandheder, med elevens abstrakte udvikling og med arbejde på de kausale niveauer. Den forberedende skole kan bedst fuldføres i menneskenes verden og ved kontakt med verden. Den videregående skole må nødvendigvis ligge i forholdsvis afsondrede omgivelser, hvor der ikke vil forekomme forstyrrende afbrydelser. Sagt på en anden måde: De forberedende niveauer har at gøre med gudsriget i det indre, medens den videregående skole udvider skoling til også at omfatte det ydre gudsrige. Derfor vil den første være beliggende blandt de virksomme mennesker, således at eleven

ved at samarbejde med dem kan lære sig selv at kende gennem sine reaktioner og den gensidige påvirkning i tjeneste og kamp. Den anden vil rette sig mod dem, som til dels mestrer disse ting, og som er klar til at lære mere om andre evolutioner og om kosmos. Et menneske kan ikke uden risiko arbejde med for eksempel deva- eller engleevolutionen, før det i betydelig grad er herre over sig selv. I den forberedende skole lærer det at mestre dette. Derefter kan det i den videregående skole blive betroet at skabe kontakt til andre evolutioner end den menneskelige. De grundlæggende instruktioner i begge skoler gælder meditation på alle trin. Hvorfor? Fordi der i de okkulte skoler aldrig gives information, klare instruktioner eller mængder af fakta, ej heller anvendes de eksoteriske lærebogsmetoder. Hele målet er at hjælpe den studerende til selv at finde frem til den nødvendige viden. Hvordan? Ved at udvikle intuitionen gennem meditation, og ved at opnå den grad af mental kontrol, der tillader triadens visdom at strømme ned i den fysiske hjerne via det kausale legeme. Derfor vil vægten i den forberedende skole blive lagt på den meditation, der angår sindet, og denne bogs indhold vil blive anvendt i undervisningen. Dette nødvendiggør et miljø, hvor der kan skabes mange og forskellige kontakter, og hvor verdens konkrete viden vil være let tilgængelig (musik, biblioteker og foredrag), for i forberedelsen til den sande okkulte skoling vil den studerendes astrale og mentale udrustning være blandt det første, der bedømmes. Når dette i nogen grad er opnået, og når skolens clairvoyante leder ser, at det lavere auriske ægs afrunding nærmer sig det ønskede niveau, så kan eleven gå videre til den mere videregående skole, hvor han vil blive undervist i, hvordan han fra sit stabile center kan kontakte det kosmiske center, og fra sit indre punkt udvide sin bevidsthed, indtil den berører det makrokosmiske systems periferi og omfatter alt, der lever – lever i okkult forstand. Dette nødvendiggør en relativ afsondrethed i skolingsperioden, og det er netop, hvad den videregående skole kan tilbyde. Derfor vil den forberedende skole ligge i nærheden af en stor by, fortrinsvis nær havet eller ved åbent vand, men aldrig inde i

selve byen. Den vil ligge i grænseområdet til byens undervisningscentre og vil være let at komme til. Den videregående skole vil være beliggende fjernt fra tætbefolkede områder og fortrinsvis i bjergrige områder, for bjerge har en direkte virkning på okkultisten, idet de præger ham med den styrke og urokkelighed, som er deres mest fremtrædende kendetegn, der også bør være okkultistens. Havet eller det åbne vand nær den forberedende skole vil være en stadig påmindelse om den renselse, som er elevens vigtigste opgave, medens bjergene vil gennemtrænge den fremskredne studerende med kosmisk styrke og til stadighed fastholde tanken om indvielsens bjerg, som han stiler mod at bestige snart.

I morgen skal vi beskæftige os med så vigtige faktorer som skolens personale, fakultet og bygningstyper.

7. oktober 1920

I dag er vi nået til den del af vort tredje punkt i brevet om: »Fremtidens meditationsskoler«, der drejer sig om *skolens personale*.

Når jeg siger skolens personale, mener jeg både de personer der overvåger, og de personer der bliver overvåget; derfor bliver emnet ret omfattende. Som tidligere nævnt vil skolerne, hvor de end er placeret, komme til at bestå af to afdelinger:

- a. En forberedende skole for de første trin i den okkulte undervisning. En skole, der er beliggende ved åbent vand og nær en central by.
- b. En videregående skole for de sidste stadier. Den forbereder den endelige vej til indvielse og giver eleverne okkult lærdom.

Som følge heraf vil der nødvendigvis være forskel i de to skoler på både personale og pensum. Vi vil nu se på hver skole for sig og pege på visse grundkrav, der må stilles til både lærere og elever.

Den forberedende okkulte skole. For yderverdenen vil

denne skole ikke virke anderledes end en almindelig skole. Umiddelbart vil det verdslige menneske heller ikke mærke nogle forskelle, skønt der er forskelle, men de vil efterhånden vise sig i skolearbejdet for eleverne og på de indre plan. Hvad angår lærerne, stilles der følgende grundkrav:

Skolens leder skal være en accepteret discipel, fordi det er vigtigt, at den mester, der står bag hver enkelt skoles arbejde, til alle tider kan komme i forbindelse med skolens bevidsthed, der fokuseres gennem disciplen. Lederen skal være i stand til at fungere som mellemlid i kommunikationen mellem eleverne og mesteren og som brændpunkt for strømmen af mesterens kraft til eleverne. Lederen skal ligeledes være i stand til at kunne virke bevidst på det astrale plan om natten og kunne overføre viden til den fysiske hjerne, for en del af hans arbejde med eleverne vil foregå på det astrale plan, hvor han med visse mellemrum skal føre dem til mesterens ashram til et specielt arbejde. Han skal endvidere skole dem til selv at kunne fungere bevidst.

Lederen skal have en stab på seks lærere, hvoraf mindst én skal være en bevidst clairvoyant, som kan bistå ham med information om de studerendes auraudvikling, og som er i stand til at bedømme farverne på og ekspansionen af de studerendes legemer, samt til at samarbejde med ham i arbejdet med at ekspandere og afstemme disse legemer. Lærerne skal befinde sig på prøvestadiets vej og være dybt interesserede i at arbejde til evolutionens fremme og i at tjene en mester. De skal og vil blive udvalgt omhyggeligt, fordi de skal kunne supplere og komplettere hinanden. I skolen vil de danne et miniaturehierarki, der på det fysiske plan virker som en lille genpart af det okkulte forbillede. Da deres arbejde hovedsagelig vil bestå i at udvikle den lavere tænkeevne hos eleven og i at sammenkæde den med den højere bevidsthed, og da brændpunktet for deres bestræbelser vil være en hurtig opbygning af det kausale legeme, så skal det være lærde og kyndige mænd, hvis viden har basis i lærdommens hal, og de skal være kompetente til at undervise og skal kunne måle sig med erfarne lærere på verdens universiteter.

Foruden disse syv lærere skal der til hver skole udvælges

tre kvinder som deres samarbejdspartnere. De skal besidde evnen til at undervise, have en udviklet intuition, samt en åndelig og hengiven indstilling, som de kan bringe ind i de studerendes liv. Arbejdet med at lære eleverne de betydningsfulde grundprincipper vil blive betroet disse ti lærere, tillige med overvågningen af elevernes tilegnelse af det mest elementære i den okkulte lærdom og videnskab, samt elevernes udvikling af den højere psykisme. De ti lærere skal have et dybtgående kendskab til meditation og kunne overvåge og undervise eleverne i grundreglerne for okkult meditation, således som de for eksempel beskrives i denne bog. Lærerne skal endvidere undervise eleverne i de okkulte kendsgerninger og grundlæggende love, der – i den videregående skole – vil blive emner, der skal læres gennem praktisk udøvelse af den blivende indvielse. Øvelser i telepati, kausal kommunikation, genkaldelse af arbejde udført under søvnen og fremkaldelse gennem visse mentale processer af erindring om tidligere liv, vil være emner, som disse lærere skal undervise i, eftersom de selv behersker disse færdigheder.

Som I kan forstå, skal alle lærerne føle sig viet til at arbejde med den specifikke skoling og indre udvikling af det trefoldige menneske.

Der vil endvidere blive ansat forskellige lærere under de nævnte ti lærere, og de skal overvåge andre områder af elevernes liv. For eksempel skal disse kyndige lærere formidle eksoterisk videnskab med det formål at udvikle elevernes lavere tænkeevne så meget som muligt. Hvordan det forløber, vurderes af de ti lærere, der overvåger den proportionale udvikling og bedømmer den studerendes anlæg for korrekt meditation.

Tillige med alt dette vil der være et strengt krav til hver elev om at yde verdenstjeneste i sit liv. Elevens liv i tjeneste vil blive overvåget nøje og noteret ned. En ting der skal nævnes her er, at der ikke vil forekomme nogen form for tvang. Eleven vil blive gjort bekendt med, hvad der forventes af ham, og hvad han må gøre, hvis han skal blive i stand til at gå videre til de mere videregående skoler. Skolens diagrammer (med notater om tilstanden i hans legemer, hans

fremskridt og hans evne til at tjene) vil være tilgængelige for ham personligt, men ikke for andre. Han vil derved få en klar opfattelse af, hvor han står, hvad han skal gøre, og hvad han mangler at gøre, og det er så op til ham selv at gøre opgaven lidt nemmere ved et tæt samarbejde. Udtagelse af elever til skolerne vil blive foretaget med en vis forsigtighed for at forhindre, at man senere kan blive nødt til bortvisning på grund af manglende evner eller mangel på interesse, men dette vil jeg belyse senere, når vi skal behandle trinene og klasserne.

Skolens overordnede stab vil således komme til at bestå af ti lærere, syv mænd og tre kvinder, inklusiv en leder, der er en accepteret discipel. Under dem vil der være en række lærere, der hovedsagelig vil beskæftige sig med elevens lavere tænkeevne og hans emotionelle, fysiske og mentale udrustning, således at han ved overgangen til den videregående skole befinder sig i en tilstand, der gør, at han kan få udbytte af denne skoles undervisning. Jeg ønsker at fremhæve, at jeg her har givet jer en skitse over den ideelle skole og beskrevet for jer, hvordan vi håber, den engang vil blive. Men som i al okkult udvikling vil begyndelsen blive beskeden og have en tilsyneladende ringe betydning. I morgen skal vi se på de regler, der gælder adgangen af elever og personale til de videregående skoler.

16. oktober 1920

... I dag skal vi se på: Den videregående skoles personale, samt reglerne for optagelse til både den forberedende og videregående skole. Det vil til en vis grad blive rent teknisk, hvad angår den videregående skole.

Jeg vil som det første gøre opmærksom på, at der inden for et længere tidsrum kun vil blive etableret et lille antal af de videregående skoler, og at personalet vil blive tilsvarende fåtalligt. ... Lederen af skolen vil altid være en indviet af første eller anden grad, da skolens mål er at forberede eleverne til første indvielse. Dette kræver nødvendigvis en indviet leder. Den indviede leder vil definitivt blive udpeget

af den mester, som har ansvaret for skolen, og som – hvad gælder skolens anliggender – alene bestemmer og vurderer. Risikoen ved okkult skoling er for stor til, at man kan tillade overfladiskhed, derfor skal det, som lederen kræver, adlydes. *Men* elevernes lydighed vil ikke være tvungen, men frivillig, fordi de skal selv kunne se, at det er nødvendigt og derfor vise lydighed ud fra en åndelig erkendelse. Som tidligere nævnt vil hver enkelt af de okkulte skoler blive relateret til en bestemt *stråle* og have lærere og elever på en og samme stråle eller på dens komplementærstråle. Hvis skolen for eksempel er en anden stråle skole – som skolen i Irland vil blive – så vil den få lærere og elever på anden, fjerde og sjette stråle. Endvidere vil der til alle de okkulte skoler knyttes en femte stråle lærer. Drejer det sig om en første stråle skole, så vil personale og elever være på første, tredje og syvende stråle samt som nævnt en lærer på femte stråle.

Under den indviede leder skal to af lærerne være accepterede disciple, og de elever, de har ansvaret for, skal have gennemgået den forberedende skole og klaret alle de lavere niveauer. Formodentlig vil disse tre udgøre hele lærerstaben, for eleverne under dem vil være relativt få i antal, og lærernes arbejde er mere overvågende end belærende, for okkultisten er altid *esoterisk selvlært*.

Meget af disse tre læreres arbejde vil foregå på de indre plan, og de vil komme til at arbejde mere for sig selv i deres eget værelse end i undervisningslokalet med de studerende. Det forudsættes, at eleverne er i stand til at arbejde selv og til at finde vej til indvielsens portal alene. Lærernes arbejde vil være rådgivende, og de vil stå til rådighed for besvarelse af spørgsmål og vejlede i de opgaver, som eleven *ved eget initiativ* går i gang med uden lærerens tilskyndelse. Foruden overvågning af den specielle og krævende meditation vil lærernes arbejde for en stor del bestå i at stimulere vibrationerne, koordinere legemerne og overvåge arbejdet på de indre plan samt tilføre den kraft, der kan skærme mod farer ved de okkulte metoder. Med mellemrum vil de føre eleverne til mesteren og rådgive om de forskellige overgange fra ét trin til det næste i discipelskabet. De vil af og til give

tilbage melding til eleverne om kvaliteten i deres tjenesteliv og hjælpe dem ved opbygningen af deres buddhiske legeme, som befinder sig i en fostertilstand ved første indvielse. Lærerne vil endvidere følge, hvordan eleverne rent praktisk arbejder med de teorier om den anden evolution, devaevolutionen, som de studerede i den forberedende skole. De overvåger elevernes metoder i håndteringen af stof, og hvordan de bringer loven om opbygning i anvendelse. De beskytter dem så meget som muligt i deres kontakt med evolutionerne under og over den menneskelige og lærer dem at forvalte loven og at transcendere karma. Gennem instruktioner sætter lærerne eleverne i stand til at genkalde sig viden fra tidligere inkarnationer og til at læse optegnelserne på akashaplanet. Hvad angår denne skole, kan I se, at det er eleverne selv, der tager initiativ til opgaverne og arbejder med dem, men at det sker under lærernes overvågning og vejledning. Elevernes fremskridt og længden af deres ophold i skolen afhænger udelukkende af deres egne bestræbelser og initiativer.

Jeg kan kun antyde muligheder og ikke noget fastlagt om reglerne for optagelse i den forberedende skole, men de vil blive omtrent således:

1. Eleven må ikke have bindende karma og skal være i stand til at følge skolen uden at forsømme familiebånd og andre pligter.
2. Der vil ikke blive krævet gebyr eller nogen anden form for betaling. Eleven må være selvforsørgende og kunne tjene til sit udkomme under sit ophold på skolen. Begge skoler vil blive støttet gennem menneskers frivillige bidrag og – okkult fortolket – gennem en viden om lovene om udbud og efterspørgsel.
3. Eleven skal kunne måle sig med sin tids og generations almindelige uddannelsesmæssige standard og må vise anlæg for tankemæssig aktivitet.
4. Ved hjælp af clairvoyance skal man kunne konstatere, at eleven har nået et vist mål af koordination og balance, og at hans kausale legeme har en bestemt kvalitet, før han bliver optaget i skolen. Lærere i okkultisme anvender ikke deres

tid på elever, der ikke er rede. Det er først, når der findes en udstråling fra det indre lys, og når det kausale legeme har en vis kapacitet, at eleven kan drage nytte af skolens pensum. Derfor vil den endelige afgørelse, om en elev kan optages eller ej, ligge hos lederen af skolen. Lederens afgørelse vil være endelig, og han er nået frem til den efter en grundig undersøgelse af eleven ved hjælp af det clairvoyante og kausale syn og efter kontakt til elevens egen mester.

5. I en forudgående periode med tjeneste skal han have vist, at han evner at arbejde i en gruppe og at sætte sig ind i andres tanker.
6. Hans tidligere inkarnationer vil blive studeret, og de tegn der træder frem vil være vejledende for lederen i hans endelige afgørelse.
7. Elevens alder skal ligge mellem enogtyve og toogfyrré år.
8. Hans æteriske legeme skal være i god kondition og en god overfører af prana, og han må ikke lide af fysiske sygdomme eller handicap.

Således er de grundlæggende regler, som det i øjeblikket er muligt at fremlægge. Der vil muligvis komme tilføjelser, hvorved proceduren i udvælgelsen vil blive ændret.

Reglerne for optagelse i den videregående skole er langt mere esoteriske og færre i antal. De elever, der bliver udvalgt, skal have gennemgået alle kurserne i den forberedende skole. Udvælgelsen vil dog ikke afhænge af den mentale udvikling og af assimileringen af konkret viden, men af den studerendes indre opfattelsesevne og okkulte forståelse, af kvaliteten i hans livs *tone*, af hvorledes den virker i den indre verden, af styrken i det indre lys' stråleglans og af kraften i hans tjeneste.

Dette er tilstrækkeligt for i dag. I morgen skal vi behandle sidste del af det tredje punkt: skolens bygninger.

17. oktober 1920

I dag skal vi beskæftige os med bygningerne til de to typer af okkulte skoler, men da jeg ikke er i stand til at oplyse om

særlig meget, kan jeg kun skitsere det helt generelt. De klimatiske betingelser og den ønskede størrelse af skolerne vil i høj grad variere, og det betyder, at der nødvendigvis må blive forskelle i planlægningen. ...

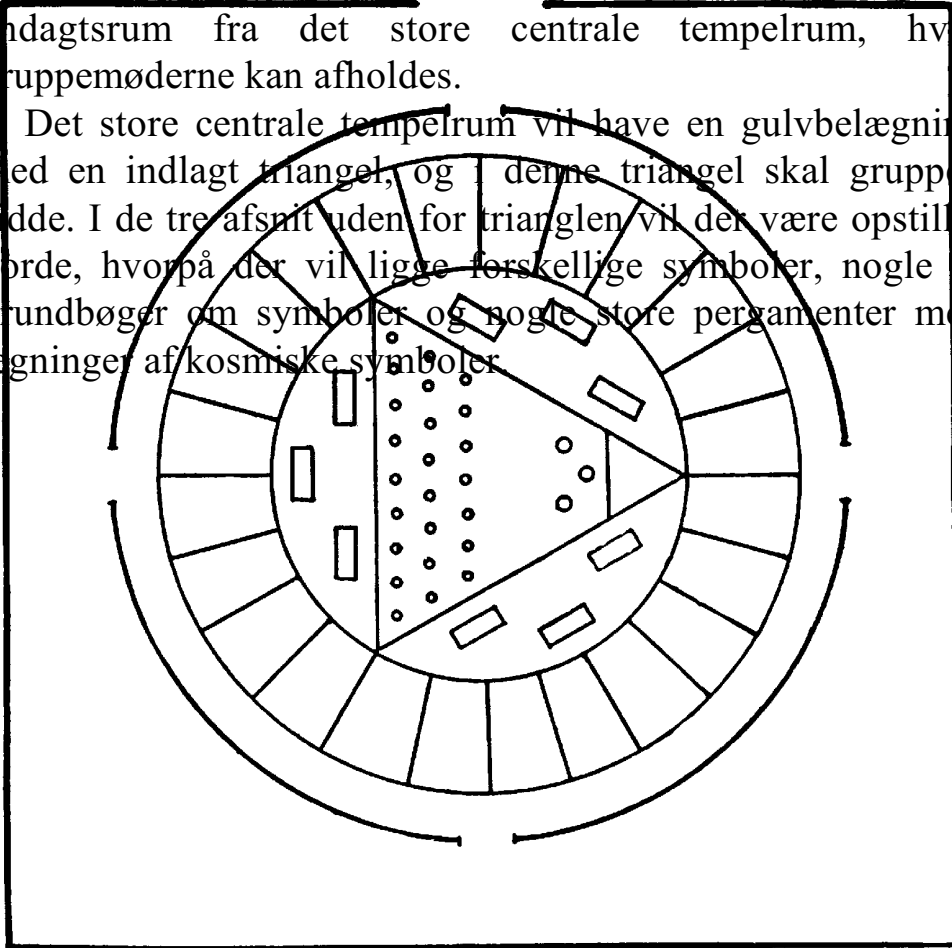
Bygningerne til den forberedende skole vil ikke adskille sig særlig meget fra de almindelige undervisningsinstitutioner, i den eksoteriske verden. En regel kan dog allerede nu fastslås – alle de studerende skal have hvert sit værelse. Det har ikke så stor betydning, hvilken bygningstype der benyttes, forudsat at dette krav opfyldes. Da der ikke må kunne skabes kommunikation mellem værelserne, vil hvert værelse kun få udgang til en central korridor. Hvert værelse skal opdeles i tre afsnit. De bliver nødvendigvis små, men skal alligevel være klart afgrænsede. Det ene afsnit skal den studerende anvende som opholdssted og til studier, det andet til bad og det tredje til meditation. Her vil der være billeder af de store. Meditationsafsnittet bør afgrænses med et forhæng og må kun anvendes til meditation. Det må ikke indeholde særlig meget. Ud over en måtte, som eleven kan anvende i meditationerne, skal der være en seng, hvor han kan hvile sit fysiske legeme i forbindelse med visse bestemte øvelser samt en lille taburet med et røgelseskar og en vase til blomsterhyldest foran mestrenes portrætter.

Lærerne skal bo blandt de studerende, således at kvinderne bor blandt de kvindelige elever og mændene blandt de mandlige elever. Lederen af skolen skal bo alene i et særligt indrettet hus, der foruden værelserne til hans privatliv skal rumme et lille modtagelsesværelse til arbejdet med enkeltpersoner og et større rum til fælles sammenkomster samt et andagtsværelse stort nok til, at alle elever kan være samlet.

Selv om det endnu vil vare noget, før planlægningen af bygningerne til den videregående skole kan påbegyndes, så ved vi, at de i deres konstruktion vil komme til at indeholde meget af okkult betydning for de, der har øjne at se med. Den vigtigste del i den videregående okkulte skole bliver det centrale cirkelformede tempelrum, hvor eleverne (husk, at antallet af elever ikke bliver særligt stort) får hvert sit

andagtsrum, som de træder ind i fra bagsiden via en dør, der skal holdes lukket. Et forhæng vil adskille det lille andagtsrum fra det store centrale tempelrum, hvor gruppemøderne kan afholdes.

Det store centrale tempelrum vil have en gulvbelægning med en indlagt triangel, og i denne triangel skal gruppen sidde. I de tre afsnit uden for triangelen vil der være opstillet borde, hvorpå der vil ligge forskellige symboler, nogle få grundbøger om symboler og nogle store pergamenter med tegninger af kosmiske symboler.



Tempelrummets farve vil være afhængig af, hvilken stråle det repræsenterer. Forhængene vil ligeledes få strålens farve, og hvert forhæng til den enkelte elevs andagtsrum vil desuden bære tegninger af den pågældende elevs fødselstegn – af hans soltegn, af det opstigende tegn samt af symbolerne for de herskende planeter. Dette forhæng vil blive elevens ejendom ligesom den måtte, han har i sit andagtsrum. På måtten vil der være en symbolsk tegning af hans personlighedsstråle og af hans egoiske stråle.

På væggen i den store cirkelformede gang vil man se zodiakkens tegn, og de fire indgange står for de fire maharajaer.

En kvadratisk mur vil omgive dette område, der også vil omfatte en have, som eleverne skal passe. Denne mur vil kun få én indgang, og det bliver fra nordsiden. Uden for vil der ligge små huse, der ikke skal huse mere end tre elever hver, samt et hus til de tre lærere. Den indviede leder får en privat bolig, der kendetegnes ved et kuppelformet tårn på den ene side. Dette kuppelformede tårn tjener to formål: Det er her undervisningen i astronomi og astrologi vil komme til at foregå, og det vil rumme de seneste videnskabelige opdagelser til studiet af planeterne og det mikrokosmiske liv, og det vil også tjene som et sikkert og beskyttet sted for de elever, der bevidst kan forlade deres fysiske legeme og virke et andet sted på det fysiske plan.

Dette er alt, hvad jeg på nuværende tidspunkt kan sige. Registrér, iagttag og afvent den tid, hvor dette ideal kan blive manifesteret.

29. oktober 1920

I dag skal vi studere det fjerde punkt, hvor jeg vil berøre en del, der vedrører den forberedende okkulte skole, og kun lidt vedrørende den videregående skole. Det fjerde punkt omhandler trinene og klasserne.

4. Udviklingstrin og klasser

Vi har i tidligere breve berørt den forberedende skoles pensum og set, at det fortrinsvis indeholder temaer om udvikling af den lavere tænkeevne, om at lægge grunden til det som det videre arbejde kan bygge på, og om at formulere, studere og huske de teorier og okkulte love, som den sande okkultist senere skal basere sit praktiske arbejde på. Vi så endvidere, at meget af undervisningens indhold nødvendigvis havde nær relation til den undervisning, der gives i de eksoteriske skoler i den ydre verden, og at det nødvendiggjorde en nær kontakt mellem skolen og centre, der står for den moderne tænkning. I dag vil jeg forsøge at pege på nogle af de ting, som den studerendes arbejdsskema vil indeholde og at beskrive den metode, hvormed han gradvis føres fremad, indtil han er parat til at fortsætte i den videregående skole. Vi vil som sædvanlig inddele emnet under overskrifter:

- a. Studietider.
- b. Typerne af arbejde.
- c. Øvelser, der transformerer potentielle evner til aktive kræfter.

a. Studietider

Alt arbejde i skolen vil blive baseret på okkult viden om tid og perioder, og to ting vil blive overholdt meget nøje:

1. Skoleåret vil blive delt i to halvdele. Den ene halvdel, hvor eleverne virkelig anstrenger sig for at erhverve sig kundskab, ligger i årets første halvdel eller med andre ord i den periode, hvor solen bevæger sig mod nord, og den anden halvdel – der først begynder seks uger efter afslutningen af den første – hvor eleverne assimilerer og praktiserer det, de tidligere lærte. I årets første måneder gennemgår eleverne et meget hårdt program med repetition, indlæring, dybtgående studier og tilegnelse af konkret viden og fakta. De går til forelæsninger, læser med grundighed mange bøger, studerer i laboratoriet, og ved hjælp af et mikroskop og et teleskop udvider de deres indsigt og oplagrer på den måde en stor mængde videnskabelige data i det mentale legeme.

I de seks ugers ferie anbefales eleverne, at de helt afholder sig fra nogen form for mental anstrengelse med undtagelse af den, der er forbundet med udøvelsen af den okkulte meditation. Rent mentalt følger de en cyklus og går midlertidigt ind i pralaya. Efter afslutningen af de seks ugers ferie går de tilbage til deres arbejde med det mål at systematisere mængden af information, at blive velfunderet i deres viden om de fakta, de tidligere studerede, at praktisere den del af den okkulte lære, der er tilladelig, med det mål for øje at dygtiggøre sig og at opdage sine svage punkter. I årets »mørke periode« skriver de afhandlinger og essay, bøger og brochurer, der vil indeholde en sammenfatning af den lærdom, de har modtaget. Hvert år vil skolen publicere de bedste af disse bøger til offentlig anvendelse. På denne måde tjener de deres tid og generation og underviser menneskeheden i den højere kundskab.

2. På nøjagtig samme måde vil studierne blive arrangeret hver måned, således at den svære del (der vedrører den højere tænkeevne) gennemføres i den del af måneden, der kaldes den lyse halvdel, medens arbejdet i den mørke halvdel i højere grad vil gælde den lavere tænkeevne og bestræbelser på at fastholde det, de lærte i de første uger. Ligeledes vil hver dag blive inddelt i bestemte tider, således at der i den første del af dagen vil blive undervist i de mere abstrakte og okkulte data, og den sidste del af dagen anvendes til en mere praktisk form for arbejde.

Grundlaget for al okkult udvikling er meditation eller de perioder i stille modning, hvor sjælen vokser i stilhed. Derfor vil der for alle elever i skolen være tre perioder til meditation i løbet af dagen – ved solopgang, ved middag og ved solnedgang. I den første del af elevernes skoleophold vil disse perioder være på hver tredive minutter. Senere skal de bruge en time tre gange daglig til udøvelse af okkult meditation og i det afsluttende år forventes det, at de hver dag mediterer i alt fem timer. Når de kan gøre dette og opnå resultater, er de udrustede til at fortsætte i den videregående skole. Det er den store prøve, der kendetegner, at de er parate.

Skoledagen vil begynde ved solopgang og slutte ved

solnedgang. Efter solnedgang og i en time efter hver af de to andre meditationsperioder, er det tilladt at afspænde, at indtage sine måltider og at rekreere sig. Det er et krav, at eleverne trækker sig tilbage for natten klokken ti efter en halv times tilbageblik på dagens arbejde og udfyldelse af visse formularer til ajourføring af deres optegnelser.

Længden af en elevs ophold i skolen afhænger helt og holdent af, hvilke fremskridt han gør, af hans indre evne til at erhverve sig kundskab og af hans tjeneste i det ydre liv. Det beror derfor på hans udviklingstrin, når han træder ind i skolen. De elever, der først lige er begyndt at betræde prøvestadiets vej, vil komme til at tilbringe fem til syv år i skolen, og i visse tilfælde endnu længere. De, der er gamle disciple, og de der har taget indvielse i en tidligere inkarnation, skal kun være der en kort periode, fordi de kan presse sig igennem pensum og ganske hurtigt lære at fremdrage og repetere den viden, de tidligere erhvervede. Deres ophold kan variere fra et år til fem år, men sædvanligvis bliver det omkring tre år. Deres medfødte viden udvikles yderligere, når de på opfordring underviser de yngre brødre. Hvis en elevs skoleophold afbrydes, sker det ikke på grund af, at en eksoterisk eksamen ikke er bestået, men udelukkende på grund af skolelederens afgørelse, der baserer sin beslutning på esoteriske resultater i elevens legemer, på klarheden i hans auras farver og på hans livs tone og tonearten i hans vibration.

b. Typer af arbejde

For det første gælder det udøvelse af meditation som beskrevet i disse breve og som anvist af skolens leder. En eller to gange om året vil den indviede leder af den skole, som den forberedende skole er knyttet til, vurdere eleverne en efter en, og i samråd med skolens leder vil han anvise en bestemt meditation, der er tilpasset hver elevs behov. Desuden vil den mester, der er ansvarlig for begge skoler en gang om året vurdere hver enkelt elev og meddele lederen de nødvendige justeringer. (Jeg vil her minde jer om, at relationen mellem en mester og en discipel er helt privat, men uanset om han

muligvis står i konstant forbindelse med sin elev *rent privat*, så påvirker det ikke hans officielle vurdering af skolegruppens forenede aura).

For det andet gælder det et trinvis videnskabeligt studium af mikrokosmos om nødvendigt ved brug af mikroskop, og det vil omfatte følgende emner:

Mikrokosmos

- a. Elementær anatomi, fysiologi, biologi.
- b. Etnologi.
- c. Studium af det æteriske legeme og områder det er forbundet med, som vitalitet og magnetisme.
- d. Studium af geologi, af planteriget eller botanik, og af dyreriget.
- e. Studium af menneskets historie og videnskabens udvikling.
- f. Studium af lovene for legemets mikrokosmos.

Makrokosmos

- a. Studium af lovene for elektricitet, fohat, prana og det astrale lys.
- b. Studium af astronomi og astrologi.
- c. Studium af okkult kosmogoni.
- d. Studium af det menneskelige hierarki.
- e. Studium af deva-evolutionen.
- f. Studium af lovene for solsystemet.
- g. Studium af telepati, mental skabelse, psykometri.

Sindet

- a. Studium af det mentale plan.
- b. Studium af lovene for ild.
- c. Studium af det kausale legeme.
- d. Studium af det femte princip.
- e. Studium af farve og lyd.

Syntese

- a. Studium af ånd-stof-sind.
- b. Studium af tal og symbolik.
- c. Studium af højere matematik.
- d. Studium af lovene om forening.
- e. Studium af lovene for seksualitet.

Psykisk udvikling

- a. Studium af praktisk okkultisme.
- b. Studium af psykisme.
- c. Studium af det astrale lys og af akashaoptegnelserne.
- d. Studium af mediumisme og inspiration.
- e. Studium af tidligere liv.
- f. Studium af makrokosmiske og mikrokosmiske centre.

Praktisk arbejde

- a. Tjeneste for menneskeheden.
- b. Studium af *grupperarbejde*.
- c. Arbejde med tilbageblik.
- d. Arbejde med de subtile legemer med henblik på at skabe bevidsthedskontinuitet.
- e. Studium af magi.
- f. Studium af den syvende stråle.

I kan heraf se, at når eleven har gennemgået ovenstående pensum, så vil han være en potentiel magiker og et vordende medlem af lysets broderskab. Han vil være udrustet og rede til at gå videre til den videregående skole, hvor han vil blive skolet til at anvende den viden, han allerede har erhvervet sig, hvor hans centre vil gennemgå en videnskabelig udvikling, så han bliver et bevidst medium af den mentale type, hvor han vil blive skolet i at kontakte og styre de mindre evolutioner og i at samarbejde med andre evolutioner, såsom deva-evolutionen, og hvor alle hans legemer vil blive så koordinerede og afpassede, at han ved afslutningen af en

periode – der varierer fra to til tre år – vil være rede til at stå foran indvieren.

c. Potentialer, der bliver til evner

Den tredje type af arbejde er baseret på det tidligere pensum og har direkte at gøre med individuel udvikling. Det dækker følgende områder:

- a. Koordination af legemerne med henblik på egoisk kontakt.
- b. Opbygning af antahkaranaen og udvikling af den højere tænkeevne.
- c. Udvikling af elevens intuition og hans endelige åndelige opvågnen.
- d. Studium af elevens vibration, stråle, farve og tone.
- e. En bevidst renselse af alle legemerne, der begynder med det fysiske.

Når disse emner har været genstand for et grundigt studium, og al erhvervet viden er omsat til praktisk tjeneste, så vil sjælens iboende kræfter blive bevidste evner. Frem for alt vil vægten blive lagt på det faktum, at den hvide magiker er et menneske, der anvender alle evner og al viden i sin tjeneste for menneskeheden. Hans indre udvikling skal komme til udtryk som tjeneste, før han får tilladelse til at deltage i undervisningen i den videregående skole.

Jeg har formidlet tilstrækkelig information til at danne grundlag for interessante spekulationer.

Tiende brev

Renselse af legemerne

1. Renselse af det fysiske legeme
2. Renselse af det æteriske legeme
3. Renselse af det emotionelle legeme
4. Renselse af det mentale legeme

Tiende brev

Renselse af legemerne

7. november 1920

I vor tid er der opstået et behov for prøvede redskaber. Når de, der vejleder den menneskelige evolution i denne periode, ser ud over menneskeheden i søgen efter redskaber, ser de kun få, der kan opfylde det krav, tjeneste kræver. Men de ser også enkelte, der med en målrettet skoling vil kunne opfylde kravene ganske godt.

Efterhånden som udviklingen skrider frem, ændres menneskeheden polarisering. Menneskene er i vor tid primært polariserede i det emotionelle legeme – personlighedens følelser, begær og bekymringer behersker dem. Det emotionelle legeme er brændpunkt for personligheden. Det virker som et udvekslingssted for alt vedrørende personligheden, og som et mødested for det højere og det lavere – med andre ord som en travl jernbaneterminal, der tager imod last fra alle retninger og sender det videre ud til storbyens personlige liv på det fysiske plan. Efterhånden som fremskridtet fortsætter, forskydes mødestedet til et højere niveau, hvorved det mentale legeme bliver brændpunktet. Senere bliver det kausale legeme den vigtige enhed, og endnu senere vil selv dette legeme blive ofret, og mennesket står berøvet alt, der vibrerer med de tre verdners vibration, og alt er slut, hvad angår det personlige liv – tilbage er kun åndens liv, og dette livs ønske om at hjælpe verden.

Når udviklingen skal fremskyndes, skal bestemte ting tilvejebringes, før et menneske kan anvendes som et pålideligt redskab, stærk som hærdet stål, i hjælpearbejdet for sin race. Glem ikke reglen om, at nutidens menneske (efter prøver og prøvelser) er det bedste redskab i arbejdet med at yde en sådan hjælp, fordi det fuldt og helt forstår den menneskelige bevidsthed, og fordi det bedre kan leve sig ind i dagens problemer end et ego fra en tidligere periode. Dette er

forklaringen på mestrenes ønske om at anvende personer blandt jer, der lever nu, til arbejdet med at læge den nuværende lidende generations sår. Hvad er det, der skal gøres? Det svar jeg vil give indeholder intet usædvanligt, men det kan give stof til eftertanke for enhver, der ønsker at hjælpe. ... I forberedelsen af en sjæl til tjeneste må menneskehedens vejledere se på hvert enkelt af legemerne og overveje følgende:

1. Renselse af det fysiske legeme

Dette stiller helt bestemte krav:

Stof fra de højere underplan skal føres ind i det fysiske legeme, og det lavere og grove stof skal elimineres. Det er en nødvendig proces, fordi det er umuligt for den, der har et groft legeme, at kontakte de høje vibrationer, og fordi det er umuligt for egoet at overføre den højere viden og vejledning gennem et groft legeme, samt fordi det er umuligt for de mere ophøjede tankestrømme at præge en ikke særligt udviklet hjerne. Det er derfor væsentligt at forfine det fysiske legeme, men det kan gøres på flere måder, der alle bygger på fornuft og er hensigtsmæssige.

Gennem ren føde. Det indebærer en vegetarisk kost, der vælges med omhu. Det kræver, at man kun spiser de grøntsager og frugter, der vitaliserer. At vise klogskab i valget af føde, at afstå fra for store og tunge måltider og at indtage lidt men ren god føde, der assimileres fuldkomment, er alt hvad en discipel behøver. I spørger, hvilke næringsmidler? Mælk, honning, brød af fuldkornshvede, alle grøntsager, der får sol, appelsiner (frem for alt appelsiner), bananer, rosiner, nødder, lidt kartofler, upolerede ris, og lad mig gentage – spis kun så meget, at det sikrer aktiviteten.

Gennem renlighed. Et vitalt krav er at benytte rigeligt med vand både udvortes og indvortes.

Gennem søvn. Man bør altid sørge for at få sin søvn mellem klokken ti om aftenen og klokken fem om morgenen, og helst udendørs så tit det er muligt.

Gennem solskin. Man bør søge ud i solskinnet for at få den vitalisering, som solstrålerne skænker. Solen dræber alle bakterier og fjerner sygdom.

Når disse fire krav efterleves i tilstrækkelig udstrækning, så foregår der en definitiv elimineringsproces, og i løbet af få år sker der en gradvis polarisering af hele det fysiske legeme i opadgående retning, indtil I til sidst ejer et legeme, der består af det atomare underplans stof. ... Dette kan tage flere inkarnationer, men I bør huske, at ved hver ny inkarnation får I et legeme, der har præcis samme kvalitet (om jeg så må sige) som det legeme, I forlod ved døden i inkarnationen før. Derfor mister man aldrig tid ved at opbygge legemet. Endvidere findes der to tilgængelige metoder, der kan tilvejebringe en hurtig renselse:

Anvendelse af farvet lys. Farvet lys påvirker disciplens legeme, så der sættes en proces i gang, hvor atomerne på samme tid ryster og bliver stimuleret. Denne proces kan ikke iværksættes, før der er givet yderligere information om strålerne. Når man kender menneskets stråle, vil stimulering ske ved at anvende dets egen farve, og opbygning kan skabes ved at anvende dets komplementærfarve, og nedbrydning af uønsket stof kan gennemføres ved at anvende en hæmmende farve. Denne viden vil senere blive givet til de to store organisationer, der er vogtere af mysterierne – kirken og frimureriet. Vent, for tiden er endnu ikke inde. Når mysterierne genindføres vil en del af denne information komme disse to organisationer, som jeg omtalte, i hænde.

Stimulering via musik. Bestemte lyde kan nedbryde og frastøde. Andre specielle lyde kan stimulere og tiltrække.

Når man kender menneskets livstone, og når man bliver klar over, hvilke lyde det reagerer på, så er der mulighed for at anvende lyd i renselsesprocessen. Alt, hvad der nu er muligt for dem af jer, der ønsker at tjene, er at være opmærksom på ovenstående væsentlige ting og at søge at få kontakt med de højere vibrationer.

Endnu et punkt ønsker jeg at gøre opmærksom på, og det er, at der i håndteringen af elektricitet ligger meget skjult, som vedrører vitaliseringen af legemerne, specielt netop nu det æteriske. Solens primære funktion er vitalisering af det æteriske. Solens varme er elektrisk kraft, der er tilpasset det behov, som den store majoritet i alle naturrigger har. Efterhånden som der gøres fremskridt, vil det i individuelle tilfælde blive muligt at intensivere denne kraft. Heri ligger en af indvielsens hemmeligheder. I ældre tid virkede indvielsens stav som en faktisk leder af denne kraft til den indviedes centre, idet den var konstrueret på en måde, så den kunne tjene dette formål. Selv nu tjener den det samme behov og formål, men da det sker på en højere drejning af spiralen er selve metoden for anbringelsen nødvendigvis en anden, idet den modsvarer ændringen i menneskehedens polarisering. I vor tid er polariseringen ikke længere fysisk, men enten emotionel eller mental. Metoden for anbringelsen er forskellig i alle tre tilfælde, hvilket er årsagen til, at den beskyttes som en hemmelighed. Den rummer det skjulte mysterium.

2. Renselse af det æteriske legeme

Her gælder det samme som for det fysiske legeme. Metoden består hovedsagelig i at færdes i solskin, at beskytte sig mod kulde, og i at indtage visse bestemte kombinationer af vitaminer, som menneskeheden inden længe vil få kendskab til. Man vil finde frem til en bestemt formel til en kombination af sådanne vitaminer og fremstille dem i tabletform. Sådanne tabletter vil have en direkte virkning på det æteriske legeme. Dette vil dog ikke blive en realitet, før videnskaben har erkendt, at det æteriske legeme er en realitet, og har inkluderet

det i det medicinske fakultets undervisning. Studier af de æteriske sygdomme – ophobning og hentæring – vil inden længe blive et anerkendt forskningsområde, og det vil føre til bestemte behandlinger og ordinationer. Som tidligere nævnt, alt hvad I kan gøre nu for at gøre det dobbelte fysiske legeme mere sensitivt, er at følge ovenstående regler og lade tiden om resten.

3. Renselse af det emotionelle legeme

Her er metoden en anden. Det emotionelle legeme er ganske enkelt én stor reflektor. Det antager farve fra sine omgivelser og bliver berørt af dem. Alle begær, der kommer i dets nærhed, har indvirkning. Det påvirkes af alle sindsstemninger og fantasier fra omgivelserne. Det sættes i bevægelse af enhver strømning. Enhver lyd får det til at vibrere, hvis ikke aspiranten forhindrer dette ved at opøve det til kun at modtage og registrere de indtryk, der kommer fra det intuitive niveau via det højere selv og derfor via det atomare underplan. Målet for aspiranten bør være at opøve det emotionelle legeme, så det bliver roligt og klart som et spejl og bliver i stand til at reflektere perfekt. Hans mål bør være, at det kun reflekterer det kausale legeme, at det kun tager farve af det, der er i overensstemmelse med den store lov, og at det kun kommer i bevægelse efter definitiv styring og ikke efter som tankernes vind blæser eller som begærets tidevand veksler. Hvilke ord bør beskrive det emotionelle legeme? Det bør ordene: stille, afklaret, uanfægtet, roligt, fredeligt, gennemsigtigt og klart, i lighed med et spejls egenskab, der har en glat overflade og giver en krystalklar refleksion – dvs. som præcist overfører egoets ønsker, begær og aspirationer og ikke personlighedens. Hvorledes kan man opnå det? På flere måder, nogle under aspirantens styring andre under mesterens.

- a. Ved konstant at observere alle begær, motiver og ønsker, der krydser den daglige horisont, og derefter ved at fremhæve de højere målrettede og afvise de lavere.
- b. Ved et konstant dagligt forsøg på at kontakte det højere

selv og at reflektere dets ønsker i livet. I begyndelsen vil man begå fejltagelser, men lidt efter lidt skrider opbygningsprocessen fremad, og polariseringen i det æteriske legeme ændrer sig gradvis i opadgående retning, underplan efter underplan, indtil det atomare underplan bliver nået.

- c. Ved på en bestemt tid dagligt at prøve at bringe det emotionelle i ro. I meditation lægges der stor vægt på at holde tankerne i ro, men man bør huske, at arbejdet med at bringe den emotionelle natur i ro er et trin, der går forud for arbejdet med at bringe den mentale natur i ro. Det ene er en følge af det andet, men det er klogt at begynde nederst på stigen. Enhver aspirant må selv opdage, i hvilke situationer han uden videre giver efter for voldsomme vibrationer, såsom frygt, uro, personlige begær af enhver art, personlig kærlighed til noget eller nogen, mismod og oversensitivitet over for den offentlige mening. Derefter må han overvinde denne vibration ved at påtvinge en ny rytme, der definitivt eliminerer og opbygger.
- d. Ved i natbevidstheden at bearbejde det emotionelle legeme under vejledning af mere fremskredne egoer, der arbejder under en mesters vejledning. Anvendelse af visse farver og lyde kan stimulere eller dæmpe vibrationer. På dette særlige tidspunkt anvendes to farver, violet og gylden, på mange mennesker med den bestemte hensigt at stimulere strubecentret og det forreste hovedcenter.

Husk, at arbejdet sker gradvist, og efterhånden som polariseringen sker i opadgående retning, markeres overgangen fra ét underplan til et andet med bestemte prøvelser, der foregår i natbevidstheden. Man kan kalde dem for en serie af mindre indvielser, der til sidst afsluttes ved den anden store indvielse, der markerer, at kontrollen over det emotionelle legeme er fuldbyrdet.

Fire mindre indvielser kulminerer i den egentlige indvielse. Det drejer sig om indvielser på det emotionelle plan, og de kaldes for indvielser af henholdsvis jord, ild, vand og luft, og de kulminerer i den anden store indvielse. Den første indvielse

markerer, at man har nået et lignende punkt på det fysiske plan. Hver indvielse markerer, at man har optaget en vis mængde atomart stof i legemeerne. De fire indvielser, der går forud for indvielsen til adept, markerer hver for sig, at man har erhvervet en forholdsmæssig mængde, som for eksempel: Ved den første indvielse en fjerdedel atomart stof, ved den anden halvdelen atomart stof og så fremdeles indtil fyldbyrdelsen. Ved den fjerde indvielse ofres de lavere legemer, og adepten befinder sig i sit intuitionslegeme, og eftersom intuitionen (eller buddhi) er det forenende princip, der knytter alt sammen, skaber han derfra det legeme, han vil manifestere sig i.

4. Renselse af det mentale legeme

Det kræver hårdt arbejde og skelneevne at nå et resultat. Det er nødvendigt at udvikle tre ting for at nå den mentale enheds plan og den kausale bevidsthed (fuld bevidsthed om det højere selv):

Klar tænkning, ikke kun om emner der interesserer, men om alle områder, der påvirker menneskeheden. Det kræver, at man kan formulere tankestof, og at man har evnen til at definere. Det kræver ligeledes, at man har evnen til at skabe tankeformer af tankestof og at anvende disse tankeformer til hjælp for almenheden. Den, som ikke kan tænke klart, og som har et ufuldkomment mentallegeme, lever i en tågedis, og et sådant menneske er som en blind, der leder de blinde.

Evnen til at bringe det mentale legeme i ro, således at tankerne fra de abstrakte niveauer og intuitive plan kan finde en modtagelig flade, de kan indpræge sig på. Der er redegjort for denne tanke i mange bøger om koncentration og meditation, så jeg behøver ikke at uddybe den. Det drejer sig om virkeligt hårdt arbejde gennem mange år for at nå et resultat.

En bestemt proces, som mesteren med disciplens samtykke sætter i gang. Denne proces bevirker, at de svært opnåede resultater gennem mange års stræben fæstnes til permanente egenskaber. Den elektriske eller magnetiske kraft, der anvendes ved hver indvielse, har en stabiliserende virkning, således at disciplens opnåede resultater bliver varige. Ligesom en pottemager, der bearbejder og former leret og hærder det i ilden, således bearbejder, opbygger og former disciplen sig selv og forbereder sig til den hærdende ild. Indvielse markerer, at man har opnået noget permanent, og at en ny cyklus af stræben begynder.

Der er to ting, som i denne forbindelse bør fremhæves:

1. En stabil og urokkelig vedholdenhed uanset hindringer og uanset den er tidskrævende. Evnen til vedholdenhed forklarer, hvorfor det menneske, der ikke gør noget væsen af sig selv, så hyppigt opnår indvielse før geniet, og før det menneske der tiltrækker sig stor opmærksomhed. Evnen til at arbejde langsomt og vedholdende er meget efterstræbelsesværdig.
2. Fremskridt, der gøres uden nogen form for selvanalyse. Træk ikke jer selv op ved rødderne for at se, om der er vækst. Det tager dyrebar tid. Glem jeres egne fremskridt ved at leve efter reglerne og ved at hjælpe andre. Lever I sådan, kan illumination pludselig komme og erkendelse bryde frem om, at I nu har nået det øjeblik, hvor hierofanten kræver jeres nærværelse og bevilger jer indvielse. I har – gennem hårdt arbejde og ren stræben efter at leve i overensstemmelse med loven og efter at vise kærlighed til alt og alle – opbygget det materiale i jeres legeme, der gør det muligt for jer at stå i hans nærværelse. Den store lov om tiltrækning drager jer til ham, og intet kan hindre loven.

Ellevte brev

Resultatet af livet i tjeneste

1. Motiver til tjeneste
2. Metoder til tjeneste
3. Holdningen efter handling

Ellevte brev

Resultatet af livet i tjeneste

16. september 1920

Som afslutning på denne serie ønsker jeg at tale om noget, der kan være til almen nytte. Jeg ønsker at tale om tjeneste, og om hvordan den skal ydes. Det, jeg vil sige om dette, kan blive af vital betydning for jer. Husk altid, at hvis ikke den viden, som det enkelte menneske har erhvervet, videregives med klog skelneevne, så kan det forårsage stagnation, hindring, fordøjelsesbesvær og smerte. Den føde, der optages af menneskets legeme uden at den assimileres og passerer gennem systemet, forårsager netop ovennævnte tilstande. Analogien er korrekt. I denne tid kommer megen undervisning mange til del, men den er i store træk udarbejdet til at dække behovet i en trængende verden og ikke til den enkeltes egen specielle fordel.

Når man yder tjeneste er tre ting betydningsfulde:

1. Motivet.
2. Metoden.
3. Holdningen efter handling.

Forkerte motiver og metoder beskæftiger jeg mig ikke med. Dem er I bekendt med. Jeg peger på det rette, og ved at indrette livet i tjeneste efter mine anvisninger vil der komme ændringer og inspiration. I denne tid kan mange af jer indlede et liv i rig tjeneste. Se til, alle I, at det begynder rigtigt. En rigtig begyndelse fører som regel arbejdet i den rigtige retning, og det er til stor gavn for jeres bestræbelser. Sker der alligevel en fejl, er det blot at rette den hurtigst muligt. I tilfælde af opståede fejl, hvor også selve begyndelsen var forfejlet (på grund af noget uundgåeligt), er der behov for på ny at overveje de indre motiver bag handlingen.

1. Motiver til tjeneste

Jeg nævner tre motiver i den rækkefølge, de har betydning:

- a. En erkendelse af Guds evolutionsplan, en følelse af verdens frygtelige nød, en opfattelse af det mål verden i øjeblikket kan nå, og som konsekvens indsættelse af alle ens ressourcer til fremme af dette mål.
- b. Et bestemt personligt mål man ønsker at opnå, et eller andet stort ideal – fx en gudfrygtig karakter – der kalder sjælens bedste bestræbelser frem. Eller en erkendelse af, at visdommens mestre virkelig eksisterer, og en fast indre beslutning om at ville elske, tjene og nå dem for hver en pris. Når I har et sådant intellektuelt begreb om Guds plan forenet med et stærkt ønske om at tjene de store, så vil det komme til udtryk som aktivitet på det fysiske plan.
- c. En erkendelse af ens egne medfødte og tilegnede evner, samt en tilpasning af disse evner til det behov, man véd eksisterer. Tjeneste kan komme til udtryk på mange måder, og det menneske, som tjener klogt og stræber efter at finde sit særlige område, og som – når han finder det – med glæde gør en indsats til gavn for helheden, er et menneske, hvis egen udvikling til stadighed går fremad. Men ikke desto mindre forbliver det personlige fremskridt et sekundært mål.

2. Metoder til tjeneste

Der findes mange og meget forskellige metoder. Jeg kan blot nævne nogle enkelte, der har særlig stor betydning.

For det første er der *skelneevnen*, hvilket jeg ofte har fremhævet. Det menneske, der uberettiget tror, det kan klare alt på sin vej, der farer vildt frem i situationer, hvor de mere kloge holder sig tilbage, der opfatter sin egen kapacitet som særdeles omfattende, der ihærdigt men uden forstand prøver at løse problemer vedrørende tjeneste, det menneske spilder sine kræfter. Det tjener intet andet end sine egne ønsker og handler ofte destruktivt, hvorved de store og vísse må anvende ekstra

tid på at rette dets velmente fejltagelser. Belønningen for gode hensigter kunne blive dette menneskes, men den går ofte tabt som følge af tåbelige handlinger. Det menneske, der anvender skelneevnen i sin tjeneste, erkender klogt, hvilken niche, stor eller lille, det skal udfylde i den generelle plan. Det foretager en nøgtern bedømmelse af sin mentale og intellektuelle kapacitet, sin emotionelle kvalitet og sine fysiske ressourcer, og derefter ud fra en samlet vurdering bestræber det sig for at udfylde sin niche.

Det menneske, der anvender skelneevnen i sin tjeneste, bedømmer med sit højere selv og mesterens hjælp, hvilke typer af problemer, der skal løses, og hvilket omfang de har, og lader sig ikke vejlede af sine medtjeneres velmenende, men ofte uoverlagte forslag, råd og krav.

Det menneske, der anvender skelneevnen i sin tjeneste, erkender, at begrebet *tid* må inddrages ved planlægning og indser, at hver dag kun har fireogtyve timer, og at dets kapacitet kun råder over en bestemt mængde kraft og ikke mere. Det tilpasser derfor klogt sin kapacitet til den tid, der er til rådighed.

For det andet gælder det *omhyggelig pleje af det fysiske legeme*. En god tjener vil ikke give mesteren bekymringer på grund af fysiske årsager. Mesteren kan have tillid til, at han vil tage hensyn til sine fysiske kræfter, således at han altid er parat til at udføre det, mesteren anmoder om. Tjeneren svigter ikke på grund af fysiske svagheder. Han sørger for, at det lavere legeme får tilstrækkelig hvile og god søvn. Han står tidligt op og går ikke sent i seng. Han spænder af, når som helst det er muligt, og han spiser sund og passende føde og ikke i store mængder. Lidt velvalgt og godt tygget mad er langt bedre end et stort måltid. Nu for tiden spiser de fleste som regel fire gange mere end nødvendigt. Han stopper midlertidigt med sit arbejde (fx på grund af tilskadekomst eller frembrud af en nedarvet fysisk skavank), når hans legeme reagerer og råber på opmærksomhed, og han søger hvile, søvn, kostforandring og om nødvendigt medicinsk behandling. Han retter sig efter alle kloge forholdsregler og giver sig tid til at komme sig.

Det næste trin er en stadig *iagttagelse og styring af det emotionelle legeme*. Dette legeme er som bekendt det vanskeligste at beherske. Ingen overdrevne følelser er tilladt, undtagen stærke strømme af kærlighed til alt levende, fordi kærlighed, der er systemets lov, virker konstruktiv og stabiliserende og fører alt videre i overensstemmelse med loven. Ingen form for frygt, uro eller bekymring ryster den stræbende tjeners emotionelle legeme. Han oparbejder stabilitet og sindsro og en følelse af et trygt afhængighedsforhold til Guds lov. En glad imødekommenhed karakteriserer hans sædvanlige holdning. Han nærer ikke følelser som jalousi, dyster grå depression, begærlighed eller selvmedlidenhed, men fortsætter roligt på sin vej, idet han erkender, at alle mennesker er brødre, og at alt eksisterende er til for alle.

Derefter følger *udviklingen af det mentale legeme*. Når tjeneren har det emotionelle legeme under kontrol, indstiller han sig på at eliminere. Hans mål er at opøve det emotionelle legeme til et punkt, så det bliver farveløst, har en rolig vibration, er klart og hvidt, ja krystalklart som en dam en rolig sommerdag. Når det mentale legeme forberedes til tjeneste, stræber arbejderen efter det modsatte af at eliminere, idet han søger at tilføre information, viden og fakta, og at opøve det intellektuelt og videnskabeligt, så det med tiden kan blive en urokkelig grundsten for den guddommelige visdom. Visdom erstatter viden, men kræver viden som et forberedende trin. I må huske, at tjeneren går gennem lærdommens hal, før han går ind i visdommens hal. Når han opøver det mentale legeme, søger han derfor på metodisk måde at tilegne sig kundskab, at sikre sig den viden der savnes, at få en systematiseret opfattelse af de medfødte mentale evner, der er samlet i tidligere liv, og til sidst at bringe den lavere tænkeevne i ligevægt, således at den højere skabende tænkeevne kan dominere og blive projiceret gennem stilheden. Universet blev projiceret fra det absoluttes stilhed. Lyset vældede frem fra mørket og det objektive fra det subjektive. Det emotionelle legemes negative stilhed gør det modtageligt for impressioner fra oven. Det mentale legemes positive stilhed fører til højere

inspiration.

Derefter, når mennesket har søgt at kontrollere og på klog måde anvender personlighedens tre legemer, søger den der elsker menneskeheden at blive *perfekt i handlemåde*. Ingen storslåede drømme om martyrium eller flygtige fantasier om ærefuld og imponerende tjeneste optager hans opmærksomhed, derimod bestræber han sig for uden tøven at anvende alle sine kræfter på den næste opgave. Han ved, at perfektion i det ydre liv og i arbejdets forskellige faser vil bevirke, at den ligeledes udvikles i det indre liv, hvilket resulterer i et helhedsbillede af sjælden skønhed. Livet går fremad med små skridt, men ethvert skridt, der tages på det rigtige tidspunkt, og enhver situation der varetages med klogskab, fører til, at lange afstande tilbagelægges, og at livet anvendes på en god måde. De, der aspirerer til tjeneste, bliver prøvet i det daglige livs mange små gøremål og iagttaget af de, der vejleder menneskeheden. Den aspirant, der trofast varetager tilsyneladende uvæsentlige opgaver, vil blive overført til et mere betydningsfuldt område. Hvordan kunne de store i en katastrofe- eller krisesituation være afhængig af mennesker, der i hverdagens anliggender arbejder sløset og uforstandigt?

Endnu en egenskab, der hører til tjeneste, er *tilpasningsevne*. Det kræver, at aspiranten er villig til at trække sig tilbage, når andre og dygtigere mennesker har fået overdraget hans opgave, eller (omvendt) at han evner at forlade en opgave for at påtage sig et mere betydningsfuldt arbejde, når en mindre kompetent person kan udføre hans arbejde med samme lethed og gode dømmekraft. En del af visdommen ved al tjeneste er, at man hverken overvurderer eller undervurderer sig selv. Arbejdsresultatet bliver dårligt, når en ineffektiv person har ansvaret, men der sker et ligeså stort tab af tid og kraft, når dygtige arbejdere har positioner, hvor de ikke har mulighed for at bruge deres dygtighed fuldt ud, og hvor mindre udrustede mænd og kvinder kunne udføre arbejdet ligeså godt. Vær derfor parat, alle I der tjener, til i hele jeres levetid at udføre et beskedent og tilsyneladende betydningsløst arbejde, for så er det jeres skæbne og det sted,

hvor I bedst kan tjene, men vær ligeså parat til at skifte til et mere betydningsfuldt arbejde, hvis mesteren kalder, og hvis omstændighederne – og ikke jeres egne planer – indikerer, at tiden er inde. Overvej denne sidste sætning.

3. Holdningen efter handling

Hvordan bør denne holdning være? Man bør være fuldstændig uanfægtet og totalt selvforglemmende og helt optaget af det næste skridt fremad. Den fuldkomne tjener gør sit yderste for at udføre det, han mener, der er mesterens vilje, og for at udføre det i overensstemmelse med Guds plan. Når han har udført sin del, fortsætter han sit arbejde uden at bekymre sig om resultatet af sin handling. Han ved, at klogere øjne end hans ser slutningen fra begyndelsen, at frugten af hans tjeneste vurderes ud fra en dybere og mere kærlig indsigt end hans, og at en dyberegående dømmekraft end hans tester den etablerede vibrations kraft og udstrækning og tilpasser denne kraft efter motivet. Han er ikke stolt over det, han har udført, og lider heller ikke af unødigt depression over manglende resultater. Han gør hele tiden sit bedste og tilbringer ikke unødigt tid med retrospektive tanker, men stræber til stadighed fremad for at arbejde med den næste forpligtelse. At gruble over tidligere gerninger og at se tilbage på gamle resultater svarer i sin natur til involution, og tjeneren søger at arbejde med loven om evolution. Dette er en meget betydningsfuld information at notere sig. Den kloge tjener bryder sig ikke om, hvad hans medtjenere mener om arbejdets udførelse, så længe hans overordnede (enten inkarnerede mænd eller kvinder eller de store) viser, at de er tilfredse eller forholder sig tavse. Han bliver ikke modløs af, at resultatet ikke blev som han forventede, forudsat at han samvittighedsfuldt brugte de bedste metoder, som han kendte. Han tager sig ikke af, hvis bebrejdelser og irettesættelser regner ned over ham, så længe hans indre selv forbliver roligt og ikke virker anklagende. Han fortvivler ikke, hvis han mister venner, slægtninge, børn, en popularitet han engang nød eller anerkendelse fra sin omgangskreds, så længe han i sit indre føler, at kontakten med

de, der vejleder og styrer, forbliver ubrudt. Han bliver ikke modfalden, selv om han føler, at han arbejder i mørke og kun ser små resultater af sine bestræbelser, så længe det indre lys tiltager i styrke og hans samvittighed ikke siger ham imod.

Sammenfatning:

Motivet kan sammenfattes med disse få ord: offer af det personlige selv for det ene selvs bedste.

Metoden kan ligeledes sammenfattes med få ord: klog styring af personligheden og anvendelse af skelneevnen i arbejde og tid.

Holdningen vil derefter blive: fuldkommen uanfægtet og en voksende kærlighed til det usete og det virkelige.

Alt dette kan fuldbyrdes gennem vedvarende udøvelse af okkult meditation.

Den store invokation

Fra lysets kilde i Guds sind
lad lys strømme ind i menneskers tanker
lad lyset komme til jorden.

Fra kærlighedens kilde i Guds hjerte
lad kærlighed strømme ind i menneskers hjerter
må Kristus komme til syne på jorden.

Fra centret hvor Guds vilje er kendt
lad hensigt lede menneskers små viljer
den hensigt mestrene kender og tjener.

Fra centret vi kalder menneskeheden
lad Planen for kærlighed og lys fuldbyrdes
må den forsegle døren til det onde.

Lad lys og kærlighed og kraft
genoprette Planen på jorden.

Denne invokation eller bøn tilhører ikke nogen person eller gruppe, men hele menneskeheden. Skønheden og styrken i denne påkaldelse ligger i dens enkelhed og deri, at den udtrykker visse centrale sandheder, som alle mennesker naturligt og normalt accepterer – eksistensen af en oprindelig intelligens, som vi vagt kalder *Gud*; at den bevægende kraft bag det synlige univers er *kærlighed*; at en stor individualitet, som de kristne kalder *Kristus*, kom til jorden og legemliggjorde denne kærlighed, så vi kunne forstå den; at både kærlighed og intelligens er virkninger af det, som kaldes *Guds vilje*; og endelig den selvindlysende sandhed, at det kun er gennem *menneskeheden* selv, at den guddommelige plan kan virkeliggøres.

Alice A. Bailey

Ordliste

- Adept.* En mester eller et menneske, der – efter at have gennemrejst evolutionsvejen og er nået til de sidste stadier af indvielsesvejen – har taget fem af indvielserne og som følge deraf er trådt ind i det femte eller åndelige rige, hvorefter han kun mangler at tage to indvielser.
- Adi.* Det første, det allerældste, solsystemets atomare plan, det højeste af de syv plan.
- Agni.* Ildens herre i vedaerne. Den ældste og mest agtede af Indiens guder. Han er en af de tre store guddomme, Agni, Vayu og Surya, men tillige alle tre, idet han er ildens trefoldige aspekt. Ild er solsystemets essentielle natur. Bibelen siger: »Vor Gud er en fortærende ild«. Ild er ligeledes et symbol for det mentale plan, hvor Agni er den øverste herre.
- Agnichaitaner.* En gruppe af ild-devaer.
- Antahkarana.* Vejen eller broen mellem den højere og lavere tænkeevne. Den tjener det formål, at der kan skabes kommunikation mellem disse to. Den opbygges af aspiranten selv i mentalt stof.
- Ashram.* Det center, hvor mesteren samler disciple og aspiranter til personlig undervisning.
- Atlantis.* Det kontinent, som sank i Atlanterhavet ifølge den okkulte lære og Platon. Atlantis var hjemstedet for den fjerde rodrace, som vi nu kalder atlantiderne.
- Atma.* Den universelle ånd. Den guddommelige monade. Det syvende princip i menneskets syvfoldige konstitution. (Se side 12-13).
- Atomare underplan.* Okkultister opdeler solsystemets stof i syv plan eller stadier, hvoraf det højeste er det atomare plan. Ligeledes opdeles hvert af de syv plan i syv underplan, hvoraf det højeste kaldes det atomare underplan. Der findes således niogfyrre underplan, og syv af disse er atomare.
- Aura.* En subtil usynlig essens eller udstråling fra menneskers og dyrs legemer, og endog fra ting. Det er en psykisk udstrømning, der kommer fra såvel legeme som sind. Det er

elektro-vitalt og elektro-mentalt.

Aurisk æg. En benævnelse, der knytter sig til det kausale legeme på grund af dets form.

Bodhisattva. Hans bevidsthed er i bogstavelig forstand blevet intelligens eller buddhi. Han behøver kun endnu én inkarnation for at blive en fuldkommen buddha. I disse breve er betegnelsen bodhisattva blevet anvendt som navn på det embede, som for øjeblikket besættes af herren Maitreya, der i vesten kendes som Kristus. Man kan også benævne det som verdenslærerens embede. Bodhisattvaen er overhoved for alle verdens religioner, og mesteren for alle mestrene og læreren for engle og mennesker.

Buddha. En benævnelse som Gautama fik. Han blev født i Indien omkring 621 f.Kr., og blev en oplyst buddha i året 592 f.Kr. En buddha er et menneske, som er »oplyst«, og som har opnået den højeste grad af viden, der er muligt for mennesket i dette solsystem.

Buddhi. Den universelle sjæl eller det universelle sind. Det er menneskets åndelige sjæl (det sjette princip) og således legemet for atma, ånden, der er det syvende princip.

Chohan. Herre. Mester. Leder. I denne bog henvises der til de adepter, der er gået videre og har taget den sjette indvielse.

Deva (eller engel). En gud. På sanskrit en strålende guddom. En deva er et himmelsk væsen, enten ond, god eller betydningsløs. Devaer kan inddeles i mange grupper, og benævnes ikke kun som engle eller ærkeengle, men også som de mindre og større bygmestre.

Egoiske grupper. På det tredje underplan af det femte plan, det mentale, findes de enkelte mænd og kvinders kausale legemer. Disse legemer, som egoet og den individuelle bevidsthed udtrykker sig gennem, er samlet i grupper alt efter stråle og kvalitet hos det enkelte ego.

Elementaler. Elementernes ånder. Væsener, der er knyttet til de fire riger eller elementer, jord, luft, ild og vand. Med

undtagelse af nogle få af de højere typer og deres herskere, er de snarere naturkræfter end de er æteriske mænd og kvinder.

Femte princip. Det mentale princip. Den evne hos mennesket, som er det intelligente, tænkende princip, og som adskiller mennesket fra dyrene.

Firfoldigheden. Det firfoldige lavere selv eller mennesket i de tre verdener. Der findes forskellige inddelinger, men til vort formål vil det nok være bedst at inddele dem således:

1. Den lavere tænkeevne.
2. Det emotionelle eller kamiske legeme.
3. Prana eller livsprincippet.
4. Det æteriske legeme, eller den ene del af det todelte fysiske legeme.

Flammeherrerne. Et af de store hierarkier af åndelige væsener, der styrer solsystemet. De overtog ledelsen af menneskehedens evolution på vor planet for ca. 18 millioner år siden halvvejs inde i den lemuriske periode med den tredje rodrace.

Fohat. Kosmisk elektricitet. Oprindeligt lys. Den allestedsnærværende elektriske energi. Den universelle, vitale drivkraft. Den uophørlige destruktive og formskabende kraft. Syntesen af mange former for elektriske foreteelser.

Grænseringen. Dette er omkredsen af det manifesterede solsystem, og er den yderste grænse for solens påvirkning, både esoterisk og eksoterisk forstået. Grænsen for den centrale livskrafts aktivitetsområde.

Guru. Åndelig lærer. En mester i metafysisk og etisk lære.

Herren for civilisation. (Se: Mahachohan).

Hierarki. Den gruppe åndelige væsener på de indre plan af solsystemet, som er intelligente naturkræfter, og som styrer de evolutionære processer. De er inddelt i tolv hierarkier.

Inden for vort planetariske system, jorden, findes der en modsvarighed til dette hierarki, som af okkultisten kaldes det okkulte Hierarki. Dette Hierarki består af chohaner, adepter og indviede, der arbejder i verden gennem deres disciple. (Se diagram, side 244).

Indvielse. Ordet kommer fra latin og betyder de første principper i en videnskab. Et menneske, der er trængt igennem til videnskabens mysterium om selvet og om det ene selv i alle selv. Indvielsens vej er det sidste stadium på den evolutionsvej, som mennesket betræder, og den er opdelt i fem dele, der hedder de fem indvielser.

Jiva. En særskilt bevidsthedsenhed.

Kali yuga. »Yuga« er en tidsalder eller cyklus. Ifølge indisk filosofi er vor udvikling opdelt i fire yugaer eller cykler. Den nuværende tidsalder er en kali yuga, og betyder »den sorte tidsalder«, der er en periode på 432.000 år.

Karma. Fysisk betyder det handling. Metafysisk, loven om gengældelse, loven om årsag og virkning eller etisk årsagssammenhæng. Der er god og dårlig karma. Karma er en kraft, der styrer alle ting, et resultat af moralsk handling eller en moralsk virkning af en handling, der er udført for at tilfredsstille et personligt begær.

Kausallegeme. Dette legeme er set ud fra det fysiske plan ikke et legeme, hverken subjektivt eller objektivt. Det er ikke desto mindre centret for den egoiske bevidsthed, der dannes af buddhi og manas i forening. Det er relativt permanent, idet det består gennem den lange cyklus af inkarnationer og opløses først efter den fjerde indvielse, når mennesket ikke længere har behov for genfødsel.

Kumaraer. De syv højeste selvbevidste væsener i solsystemet. Disse syv kumaraer manifesterer sig gennem et planetsystem på samme måde som et menneskeligt væsen manifesterer sig gennem et fysisk legeme. Af hinduerne kaldes de for »Brahmas tankefødte sønner«, men har også andre navne. De er summen af al intelligens og visdom. I

planetens system kan man også se en genspejling af solsystemets orden. Som leder af vor verdens evolution står den første kumara, bistået af seks andre kumaraer, tre eksoteriske og tre esoteriske, der er fokuspunkter for distributionen af kraften fra solsystemets kumaraer.

Kundalini. Livskraft. En af naturkræfterne. Det er en kraft, der kun kendes af dem, der praktiserer koncentration i yoga, og den har sæde i rygsøjlen.

Lemurien. Et moderne navn, som først blev benyttet af visse naturhistorikere, og som nu er overtaget af teosofferne som benævnelse for et kontinent, der ifølge østens hemmelige lære gik forud for Atlantis. Det var hjemstedet for den tredje rodrace.

Logos. Guddommen, der er manifesteret i enhver nation og ethvert folk. Det ydre udtryk eller virkningen af den årsag, som altid er skjult. Således er tale tankens logos, og derfor oversættes det hyppigt som »verbum« og »ordet« i dets metafysiske forstand. (Se Johs.Ev. 1:1-3).

Mahachohan. Lederen af den tredje store afdeling af Hierarkiet. Dette store væsen er herren for civilisation og er opblomstringen af princippet om intelligens. Han er legemliggørelsen på planeten af guddommens tredje aspekt, intelligens, i dets fem aktiviteter.

Mahamanvantara. En stor tidsperiode for et helt solsystem. Denne beskrivelse anvendes om den større solare cyklus. Den indeholder en periode i universel aktivitet.

Makrokosmos. Det store univers, bogstaveligt talt, eller Gud, der manifesterer sig gennem sit legeme, solsystemet.

Manas eller det manasiske princip. Bogstaveligt er sindet den mentale evne, der adskiller mennesket fra dyret. Det hører til individualiseringsprincippet, det der sætter mennesket i stand til at vide, at det eksisterer, føler og ved. Visse retninger har delt det i to: den højere eller abstrakte tænkeevne og den lavere eller konkrete tænkeevne.

Mantraer. Vers fra vedaerne. I eksoterisk forstand kommer et mantra (lig en psykisk kraft eller evne, der kan overføre

perception eller tanke) fra den anden del af den ældre gruppe af vedaer, som er skrevet af brahmanaerne. I esoterisk forstand er et mantra et ord, der blev virkeliggjort eller gjort objektivt gennem guddommelig magi. Et mantra er en række ord eller stavelser, der arrangeres rytmisk, således at de ved fremsigelse skaber bestemte vibrationer.

Manu. Det er et specielt navn for det store væsen, der er herskeren, den oprindelige stamfader og overhoved for menneskeheden. Navnet stammer fra sankritordet »man« – at tænke.

Manvantara. En periode med aktivitet i modsætning til en periode med hvile. Ordet beskriver ikke en bestemt længde af en cyklus. Det anvendes ofte til at beskrive en aktivitetsperiode for en planet og dens syv racer.

Maya. Sanskrit, »illusion«, der vedrører princippet om form eller begrænsning. En følge af manifestation. I relativ betydning anvendes det generelt for fænomener eller objektive tilsynskomster, der skabes af sindet.

Mayavi Rupa. Sanskrit, »illusorisk form«. Det er det manifestationslegeme, som en adept skaber ved en viljeshandling til brug i de tre verdener. Det har ingen materiel forbindelse til det fysiske legeme. Det er åndeligt og æterisk og bevæger sig overalt uden hindringer. Det er opbygget ved hjælp af kraft fra den lavere tænkeevne og den højeste type af astralt stof.

Mikrokosmos. Det lille univers eller det legeme, som mennesket manifesterer sig igennem, det fysiske legeme.

Monade. Den Ene. Den trefoldige ånd på sit eget plan. I okkultismen betyder det ofte den forenede triade – atma, buddhi, manas – åndelig vilje, intuition og højere tænkeevne – eller den udødelige del af mennesket, der reinkarnerer i de lavere riger, hvor det gradvis udvikler sig til menneske og derefter fortsætter mod det endelige mål.

Nirmanakayaer. De fuldkommengjorte væsener, der giver afkald på nirvana (den højeste tilstand af åndelig lyksalighed) og vælger et liv i selvopofrelse og bliver medlemmer af den usynlige skare, der til alle tider

beskytter menneskeheden inden for karmiske begrænsninger.

Permanent atom. De fem atomer – plus den mentale enhed, ét på hvert af de fem plan for menneskelig udvikling (den mentale enhed befinder sig ligeledes på det mentale plan) – som monaden tilegner sig med hensigt på manifestation. De danner et stabilt center og er forholdsvis permanente. Forskellige hylstre eller legemer bygges op omkring dem. De er bogstaveligt talt små kraftcentre.

Planetarisk Logos. Denne benævnelse anvendes generelt for de syv højeste ånder, der svarer til de syv ærkeengle i kristendommen. De har alle gennemgået det menneskelige stadium og manifesterer sig nu gennem en planet og dens evolutioner på samme måde, som mennesket manifesterer sig gennem sit fysiske legeme. Den højeste planetariske ånd, der kommer til udtryk gennem en hvilken som helst klode er i virkeligheden den personlige gud for planeten.

Prakriti. Har sit navn fra dets funktion som den materielle årsag til universets første evolution. Ordet er sammensat af to ordrødder, »pra«, at manifestere, og »krita«, at skabe. Det betyder, det der forårsagede, at universet selv kunne manifestere sig.

Prana. Livsprincippet, livets åndedræt. Okkultisten har følgende overbevisning: »Livet, som vi opfatter som den ene eksistensform, manifesterer sig i det, der kaldes stof, eller i det der ukorrekt opfattet adskiller ånd, sjæl og stof i mennesket. Stoffet er redskabet for sjælens manifestation på dette eksistensplan, sjælen er legemet til åndens manifestation, og disse tre er som en treenighed, hvis syntese er det liv, der gennemtrænger dem alle«.

Purusha. Det åndelige selv. Det legemliggjorte selv. Ordet betyder bogstaveligt »den, der bor i byen« – her menes i legemet. Det har sin oprindelse i sanskrit-ordet »pura«, der betyder by eller legeme, og »usha«, en afledning af verbet »vas«, at bo.

Raja-herre. Ordet »raja« betyder helt enkelt konge eller prins.

Ordet er blevet anvendt om de store engle eller væsener, der besjæler de syv plan. De er de store devaer, der tilsammen udgør den styrende intelligens for et plan.

Raja yoga. Det sande system til udvikling af psykiske og åndelige evner og forening med ens højere selv eller egoet. Det kræver øvelser, regelmæssighed og tankekoncentration.

Rodrace. En af de syv menneskeracer, der udvikles på en planet i løbet af en stor cyklus for planetarisk eksistens. En sådan cyklus kaldes en verdensperiode. Den ariske rodrace, der består af hinduer, europæere og nutidens amerikanere, er den femte rodrace. Kineserne og japanerne tilhører den fjerde rodrace.

Sensa eller senzar. Navnet på det hemmelige præstesprog eller den »mystiske tale« for de indviede adepter over hele verden. Det er et universelt sprog og skrives hovedsageligt med en hieroglyfisk chifferskrift.

Shamballa. Det er gudernes by, som for nogle nationer er beliggende i vesten, for andre i østen, og for andre igen i norden eller syden. Det er den hellige ø i Gobi-ørkenen. Det er hjemstedet for mysticisme og den hemmelige lære.

Stråle. En af Logos' syv strømme af kraft. De syv store lys. Hver af dem er besjælet af et stort kosmisk væsen. De syv stråler kan inddeles i tre aspektstråler og fire attributstråler således:

Aspektstråler

1. Strålen for vilje eller magt
2. Strålen for kærlighed-viddom
3. Strålen for aktivitet eller tilpasning

Attributstråler

4. Strålen for harmoni, skønhed, kunst eller enhed
5. Strålen for konkret viden eller videnskab
6. Strålen for abstrakt idealisme eller hengivenhed
7. Strålen for ceremoniel magi eller lov

Ovennævnte navne er valgt blandt mange, idet de rummer

mange forskellige aspekter af kraft, som Logos anvender i sin manifestation.

Triade. Det åndelige menneske. Monadens udtryk. Det er den spirende ånd, der rummer alle potentialer til guddommelighed. Disse potentialer udvikles i løbet af evolutionsperioden. Triaden danner det individualiserede eller særskilte selv, egoet.

Viveka. Sanskrit-ord for »skelneevne«. Det allerførste skridt på den okkulte vej ... er at lære at kunne skelne mellem det virkelige og det uvirkelige, mellem substans og fænomen, mellem selvet og ikke-selvet, mellem ånd og stof.

Wesak. En fest, der finder sted i Himalaya ved fuldmånen i maj (i Tyrens tegn). Det siges, at ved denne fest, hvor alle Hierarkiets medlemmer er til stede, fornyer Buddha på få minutter sin berøring og forbindelse til arbejdet på vor planet.

Yoga. 1. En af Indiens seks skoler, der siges at være grundlagt af Patanjali, men som i virkeligheden er af langt tidligere oprindelse. 2. Udøvelse af meditation som en metode, der fører til åndelig frigørelse.

Æterisk legeme. (Æterisk dublet). Ifølge den okkulte lære består et menneskes fysiske legeme af to dele, det tætte fysiske legeme og det æteriske legeme. Det tætte fysiske legeme består af stof fra de tre laveste underplan af det fysiske plan. Det æteriske legeme består af stof fra de fire højeste eller æteriske underplan af det fysiske plan.

Tilføjelse: Denne ordliste har ikke forklaret alle ovennævnte ord på fyldestgørende måde. Den er blot et forsøg på at uddybe nogle ord, der benyttes i denne bog, så læseren kan forstå deres betydning. Hovedparten af definitionerne er hentet fra *Teosofisk Ordbog, Den hemmelige lære og Stilhedens Røst*.

Register

A

- Abstraktion, betydning, 17
- Akkord –
 - egoets, 18, 249
 - Logos' og analogi, 73
 - monadens, 19, 69, 249
- Angst og bange anelser, virkninger, 159
- Antahkarana, anvendelse, 102, 262
- Ashram –
 - erindring om, 277
 - tilstedeværelse i, 266, 277
- Astral farve, 219, 220
- Astrale plan, virke bevidst på, 297
- Atlantider, sort magi, 179, 184
- Atlantis, beretning fra, 189
- Atmisk –
 - bevidsthed, 252
 - niveau, farve, 219, 220
- Atom, mentale permanente, 91
- Atomer –
 - kosmiske, 40
 - permanente, 26, 39-41, 43, 87
- Auraer –
 - farver, 226, 298
 - rytme påvirker, 192
 - sammensmeltning, 193, 261
- Australien, skole, 290, 292

B

- Begyndere i meditation, negativ holdning, fare, 105
- Beskyttelse –
 - anvendelse af mantraer, 175, 176
 - mod verdens pres, 177
 - ved –
 - adepter i Himalaya, 287
 - lærere, 301
 - mesterens aura, 266
- Besættelse –
 - behandling af, 77
 - farer, 126-127
 - forebyggelse, 106
 - guddommelig, 126

- helbredelse, 130-131
- årsager, 105, 127-129
- Besættende væsener, 129
- Bevidsthed –
 - atmisk, 252
 - egoisk –
 - former, 161
 - glimt, 277
 - relation, 38
 - udvikling, 38, 277
 - gruppe-, udvikling, 255, 259
 - kausalt –
 - center, 91
 - definition, 320
 - healers, 236
 - lærers, 52, 70
 - opnåelse af, 42, 92, 97, 103, 277, 283
 - personlighed, koordination med, 20
 - udvikling, 90, 91
 - kosmisk, 242
 - mesterens, 248-253
 - udvidelse, 251, 252, 296
 - åndelig, polarisering i, 25, 256
- Blavatsky, H.P. –
 - arbejde med elever, 97
 - første skole, 286
 - nummerering af farver, 202
- Blændværk, farer, 134-135
- Blå, beskrivelse, 201, 203, 208, 209, 210, 213, 214, 219
- Bodhisattva –
 - vej, fuldkommengørelse nås gennem, 166
 - virkeområde, 166, 185
- Buddha, Wesakfesten, 193
- Buddhisk –
 - legeme, opbygning, 301
 - niveau, farve, 219, 220
- Bygmestre. *Se:* Devaer.

C

- Canada, skole, 290

- Centre –
 anvendelse ved skabelse af kanal, 188
 arbejde med, 90
 beskrivelse, 85-87
 cirkulation af kundalini i, 86
 cirkulerende ild gennem, 262
 forandringer på Vejen, 90
 grundlæggende, 80-84
 helbredende kraft, 161
 kronblade –
 antal, 88
 stimulering ved meditation, 92
 livsperioder, 82
 opstilling, 80
 opvækkelse af, 83, 262,
 påvirkning ved –
 hellige ord, 79, 88-92
 indivielse, 83
 okkult meditation, 88-93
 rytme, 193, 194
 sammenkædning, 90, 93, 275
 stimuleres af mester, 189, 262, 266, 319
 tre faktorer, 84,
 trefoldig natur, 87
 udvikling, 17, 79, 85-87, 262, 267
Se også: Under centrene navne.
- Ceremoniel stråle –
 begynder at dominere, 53
 to udviklingsveje, 132
- Ceremonier, der styrer elementaler, 174
- Civilisationens Herre, 149
- Clairvoyance, anvendelse i –
 forskning, 77, 194
 healing, 235, 237
 intonering, 190
 undervisning, 87, 240, 296, 298
- Cyklus, betydning, 53
- D**
- Dans, virkninger, 193
- Devaer –
 definition, 172
 farer fra, 132-134
 healing ved, 180
 ild-, 184, 185
 kommunikation med, 191
 samarbejde med, 75, 77, 174, 175, 178, 180, 195
 tilkaldelse af, 97, 172-180
- Deva-herren Agni, arbejde, 106
- Discipel –
 holdningen efter handling, 329-330
 mål, 56
 rolle, 294
- Discipelskab –
 accepteret, 258, 265, 267
 vej, 19
- Duft fra mester, 276
- Dynamik, kundskab om, anvendelse, 188
- Dyremennesket bliver et tænkende menneske, 43
- Dørvogter, responderer, 278
- E**
- Ego –
 akkord, 18,
 begynder Vejen tilbage, 232
 betvingelse af personlighed, 48
 evolution, mål for, 48
 relation til –
 andre egoer, 50-51
 egen udvikling, 50
 Hierarkiet, 47-52
 monade, 49
 personlighed, 48
 stråle, 31-34
 tone, 18, 26, 35, 67, 69, 73
 underplan, 38
Se også: Sjæl.
- Elektricitet –
 anvendelse, 177, 317, 321
 relation til lyd, 65
- Elementaler –
 definition, 172
 farer fra, 130, 138, 174, 178-179, 184

- ild-, 181, 184, 185
 tilkalde, former der anvendes,
 172-180, 184
- Emotioner –
 abstraktion, 17
 fysiske virkninger, 159
- Ene indvier, den, 166
- Engle –
 beskyttende, kan påkaldes, 162
Se også: Devaer.
- Evolution –
 centres, hastighed af, 97
 deva, 172, 180
 egoets, hjælp til, 48
 i de tre verdener, mål, 19
 ild i, 180, 181, 182
 mantraer, 183
 menneskelig, 65-67, 172, 183
 menneskets, frem til fuldkom-
 menhed, 288
 mikrokosmisk og makrokosmisk,
 107
 sidste del af, samarbejde med
 herskarer af devaer, 175
 stadium, gruppes, 189
 tredje, latente, 179
 trin i, 37
 virkning på meditationsform, 189
- Evolutioner –
 fysiske, 194
 to store, 179
- F**
- Farer –
 lurer på okkult studerendes vej,
 287
 meditation, 100
 metoder til at undgå, 140
 på grund af –
 devaer, 130, 174, 178
 elementaler, 130, 138, 174,
 178
 fortvivlelse, 135
 frygt, 140
 hæmning, 102
 karma, den studerendes, 112
 lyd og rytme, 187, 188
 subtile kræfter, 99, 124
 sygne hen (atrofi), 102, 103
- Farve –
 anvendelse af, 230-241, 266, 319
 anvendelse i –
 meditation, 201-209, 220
 religiøs undervisning, 240
 anvendelser, 230
 definition, 206, 216, 221, 225,
 230, 239
 forudsigelser, 240-242
 i –
 healing, 233-242
 mikrokosmos og makrokos-
 mos, 223
 og form, 220
 relation til livsaspekt, 215, 219
 syntese, 201, 205-209, 220
 synteseskabende, 203
 syntesestråle, 211
 virkning på –
 legemer og plan, 202, 224
 omgivelserne, 228
 rigerne under det menneske-
 lige, 229
- Farver –
 esoteriske –
 anvendelse, 215
 betydning, 217
 og eksoteriske, 217-218
 højere og lavere selvs, 18, 219,
 220, 231
 i aura, 225
 opstilling over, 206-209
 syntese, 205, 221
 syv bånd, der cirkulerer, 206
 transmutation, 221
 tre hoved-, i meditation, 232
 udtryk for kraft og kvalitet, 221
 virkninger, 230
- Figur af discipel på prøve, 265
- Flamme, iboende, 41, 42, 44, 49
- Flammeherrerne –
 arbejde, 44, 66, 203, 205
 mantraer, 162, 183
- Fohat –
 manifestationer, 181

- mikrokosmisk overensstemmelse, 181
- Forenede Stater, skole, 290, 291, 292
- Forening med det guddommelige, metode, 31,
- Forestillingsevne, betydning, 191
- Form –
- anvendelse i –
 - kollektiv meditation, 186-188
 - meditation, 54, 142-197, 220
 - syvende stråle meditation, 54
 - udvikling af bevidsthed, 142, 143-148
 - anvendes af –
 - mystikeren, 148-150, 157
 - okkultisten, 148-150, 157
 - begrænset, offer og død, 251
 - mystiske, 150
 - og farve, 220
 - okkulte, 151
 - opbygning i meditation, 147
 - syntese, 214
 - tilpasning, 177
- Former –
- anvendelse ved særlige tilfælde, 195-197
 - anvendt i –
 - arbejde med tre legemer, 156-157
 - healing, 158-161
 - tilkaldelse af devaer og elementaler, 172-176, 184, 185
 - tre afdelinger, 165-166
 - mantriske, 161-165
 - nedbrydning, 68
 - specielle til særlige formål, 155-156, 191
 - stråle, 54, 157-158
 - systematisering af stof i, 64
- Fornuft, sund, nødvendighed, 100, 111, 140
- Forsagelse på Vejen tilbage, 231, 232
- Fortvivlelse, farer fra, 135
- Forudsigelse om lyd og farve, 240-242
- Frankrig, skole, 291, 292
- Frigørelse, opnåelse, 33, 34, 37, 43, 45, 46, 67-69, 216, 232, 257
- Frygt, virkninger, 140, 159
- Fuldkommengørelse, sidste, 205
- Fysiske –
- hjerne. *Se:* Hjerne, fysiske.
 - legeme. *Se:* Legeme, fysiske.
- G**
- Geometri, okkult, 19, 77, 86, 110, 182, 192, 193, 213, 250, 262
- Grundprincipper, fire, information om, 285
- Gruppe –
- anvendelse af det hellige ord, 73, 74-76
 - arbejde, 48, 52, 60, 263, 302
 - aura, konsolidering, 192
 - bevidsthed, udvikling, 255, 259
 - kontakt med, 255
 - samarbejde –
 - i ydre tjeneste, 60
 - på indre plan, 60
 - termer, tænkning i, 293
 - tiltrækning –
 - farer, der skyldes, 119-120
 - loven om, 257
 - virkning af rytme, 192-195
- Grupper –
- egoiske, 277
 - med specielle opgaver, 76-78
 - omkring en mester, 255, 259
 - tilknytning til, 56-60
 - tilknytning til, tre typer, 120-124
- Grækenland, skole, 283, 292
- Grænsering der ikke kan passeres, 114
- Grøn –
- beskrivelse, 201, 207, 208, 209-211, 213, 214, 218, 219, 220, 238
 - lægende virkning, 238
- Gud, den indre, vækker, 183
- Guddommen, nærmere til, metode, 34
- Gul, beskrivelse, 201, 203, 208, 211, 213, 217, 219, 220

H

Harmoni, strålen for, 33
Healing –
 anvendelse af former, 158-161
 baseres på spørgsmål, 234
 emotionelle legeme, 159
 fysiske former, 158
 grupper, arbejde, 195
 hjælp fra clairvoyante, 237
 kraft fra centre, 161
 med farver, 233, 237, 240-242
 mental, behandles fra kausale
 niveau, 236
 mentale former, 160
 skabe kanal, 237
 udarbejdelse af liste over fakta,
 233-235
 ved –
 devaer, 180
 grupper, 195
 mantraer, 183, 185, 191
 meditation, forudsigelse, 241-
 242
Helbred, godt, for at fortsætte på
 Vejen, 154
Hierarki –
 anvendelse af –
 former, 165
 mantraer, 162-165
 etablering af okkulte skoler, 284-
 290
Hilarion, mesteren, undervisningsar-
 bejde, 289
Himalaya-logen og dens skole, til-
 passer undervisningen til vesten,
 287-290
Hjerne, fysiske –
 bevidsthed, erkendelse af adgang,
 273
 farer, der truer, 109, 160
 funktion, 20
Hjertecenter –
 meditation i, 91, 274
 sammenkædning med, 91, 93
Hoved –
 center –
 sammenkædning med, 91, 93

 stimulering, 319
 centre –
 og kundalini, 88
 syv, stimulering, 82
 meditation i, 91, 102
 opfattelse af vibration i, 276
Hypofyse, udvikling og funktion, 17
Hæmnings –
 emotion, fysiske resultater, 159
 lavere tænkeevne, farer, 102
 undgåelse af, 102
Højere selv –
 funktion, begyndende, 18
 på sit eget plan, 47

I

Ild –
 anvendelse, 150, 185
 devaer, tilkaldelse, 185
 elementaler, tilkaldelse, 184
 mantriske former, 180-185
 mødes og smelter sammen, 182
 naturen af, 108
 typer i makrokosmos og mikro-
 kosmos, 184
 vej, 150
 vital, 181
 åndedræt, 66
Ildens hemmelighed ligger skjult i
 det hellige ord, 107
Illumination, årsag, 193, 321
Indigo, beskrivelse, 201, 202, 205-
 209, 211, 213, 217, 220, 230
Individualisering, proces, 44
Indre oplysning –
 nøglen til nedstrømning af, 272
 årsag til, 204, 274, 275
Indstrømning og udstrømning, 200
Indvielse –
 anden, atomart stof, 320
 anvendelse af mantraer, 162, 191
 arbejde, 90
 betydning, 260, 319, 321
 femte, 259, 260
 fjerde, skabelse af legeme, 262
 forberedelse til, 255, 291, 295
 første –

- buddhisk tilstand, 301
 - forberedelse til, 300
 - omfang af atomart stof, 320
 - skoling til, 184, 286, 301, 311
 - tredje, opnåelse, 232
 - virkning på centrene, 83
 - Indvielsens stav, anvendelse, 184
 - Indvielser –
 - forberedelse til, 255
 - mindre, 319
 - sjette og syvende, 252
 - Inkarnation –
 - egoer i, sammenligning med diskarnerede, 50
 - egoisk gruppe, 57
 - forberedelse til kommende, 66
 - mål, ét specielt, 113
 - valg, 35
 - vægning ved, 50
 - Inkarnationer –
 - fortidige og fremtidige, 26
 - på stråle, 232
 - tidligere opøvede evner i, 89, 108
 - Inspiration gennem meditation, 74, 126, 327
 - Intellektuel aktivitet, tredje stråle, 272
 - Intuition –
 - anvendelse, 229, 242, 252
 - fuldførelse af plan, 289
 - funktion, 320
 - kanal til, 68, 69, 92, 98, 105, 149
 - nedstrømning, 81
 - og –
 - atmisk bevidsthed, 252
 - forestillingsevne, 191
 - udvikling, 213
 - udvikling, 18, 55, 79, 92, 98, 224, 239, 250, 296, 311
 - Intuitioner, føre ned, 68
 - Intuitiv aktivitet, center for, 91
 - Involution, kraft, 173
 - Irland, skole, 291, 292, 300
 - Italien, skole, 291, 292
- J**
- Japan, skole, 292
- Jerikos mure, 236
 - Jesus, mesteren, 53
- K**
- Kanal –
 - kommunikation gennem 187, 190, 194, 196
 - skabelse af, i meditation, 187, 188, 190, 193, 195, 237
 - til healing, 237
 - uden hindringer, 17, 18, 31, 46, 74, 77, 176, 193
 - Karma –
 - faktor i discipelskab, 260
 - farer, der skyldes, 99, 112-115
 - gruppe, 156
 - ingen, 155
 - national, 57
 - transcendere, 301
 - uafsluttet, 179
 - Karmisk tilstand, trefoldige menneskes, 31, 37-46, 99, 154
 - Kausale –
 - bevidsthed. *Se:* Bevidsthed, kausal.
 - legeme. *Se:* Legeme, kausale.
 - niveau –
 - healing fra, 236
 - væsener, der skal i inkarnation, 228
 - syn, 236, 302
 - Kina, skole, 292
 - Koncentration, mental, 186
 - Kongestion (ophobning), risiko ved, 109
- Koordination –**
- egoets –
 - med personlighed, 16-21
 - udstrømning, 68
 - fjerde underplan, 26
 - forudsigelse, 196
 - fuldendt, 74
 - fysisk og emotionelt legeme, 40
 - gennem meditation, 68, 74
 - kausal, 194
 - legemers, med ego, studium, 237

- med –
 egoisk legeme, 19, 195, 280
 kausalt legeme, 16, 78, 193, 194
 nødvendig, 264
 og symmetrisk udvikling, 104
 opgave for grupper, 77
 personligheds, 18, 20
 planeters, 21
 rytmer, påvirkninger, 192,
 ufuldkommen, resultater, 109, 193
 ved anvendelse af ordet, 78
- Kraft –
 forståelse, 177-180
 kontakt til bestemte typer, 194
 misbrug, korrektion, 177
 regulering, 177
 strøm, virkning af –
 ord, 178
 rytme, 192
 strømme, forskning, 194
- Kristus –
 afdeling, 149
 træde frem, 78
Se også: Store herre.
- Krystallisering gennem syvende undertone, 67
- Kundalini –
 definition, 182
 i centre, 86, 88, 91, 182, 183
 stiger, 92, 109, 183,
- Kærlighed –
 behov for, 98, 248, 268
 i –
 handling, 183
 meditation, 270, 271
 tjeneste, 269
 reflekterende og trefoldigt ord, 66
 sand, beskrivelse, 271
- Kønsorganer, farer, der truer, 111
- L**
- Laster, definition, 226
- Legeme –
 egoiske –
 koordination med, 19, 195, 280
 kræfter, 277
 polarisering, 278
 udvikling, 48
Se også: Legeme, kausale.
- emotionelle –
 anvendes til tjeneste, 270
 farve, anvendelse, 319
 funktion, 128
 helbredelse af, 159
 kendetegn, 104
 kilde til sygdom, 234, 236
 kontrol af, 156, 318, 327
 krav på Vejen, 156
 naturen af, 318
 opbygning, krav til, 156
 polarisering, 319
 renset, 318-320
 roligt, 20, 318
 studium, 270
 virkning af rytme, 193
- fysiske –
 anvendes til tjeneste, 269
 betydning, 271
 genopbygning, 108
 helbredelse af, 158, 160, 161
 klog kontrol, 271, 326
 relation til syvende stråle, 214
 renset af, 315-317
 studium og disciplin, 269
- intuitions-, adeptens, 320
- kausale –
 beskrivelse, 44, 45
 definition, 43
- Legeme – fortsat
- kausale – fortsat
 destruktion, 31, 33, 34, 45, 86, 262
 evner, anvendelse, 58
 flamme i, 41, 42, 44, 49
 koordination med, 16, 78, 193, 194
 krav til studerende, 302
 kundalini, virkning, 86
 modtagelse af monadisk kraft, 183
 national gruppes, 290

- plan, 18, 38
 polarisering, 256
 redskab i nedstrømning, 218, 296
 reflekteres, 318
 relation til –
 centre og kundalini, 86
 farve, 221
 samling af permanente atomer, 43
 stimulation, 183,
 stråle, 31, 46
 særlig tyngde og beskaffenhed, 43, 45
 tilstand, 46
 udrustning, 35, 114
 udvikling, 35, 42, 45, 48, 69, 114, 263, 298
 ufuldkommenheder i, resultater, 137
 åbner til højere tænkeevne, 256
Se også: Legeme, egoiske.
 Kausale, syn. Bevidsthed, kausal.
- manifestations-, 320
 mentale –
 anvendes til tjeneste, 269
 beskrivelse, 102
 bringes i ro, 320
 healingsarbejde, 233
 helbredelse af, 160, 237
 i meditation, 20, 26, 101-104, 320
 opøvelse af, 327
 positiv stilhed, 327
 renselse, 320-321
 studium, 270
 udvikling, 216, 293, 327
 virkning af rytme, 192
- æteriske –
 farve, 219
 helbredelse, 156, 159, 234, 235
 relation til syvende stråle, 214
 renselse, 317
 sammenkædning, 236
 studium, 236, 238, 239
 svaghed, 127
 vitalisering, 317
- Legemer –
 forandres på Vejen, 89
 lavere –
 arbejde med, 88, 264, 265, 266
 betydning, 104
 fem virkninger af meditation, 273-276
 forædle, behov for, 225
 genopbygning, nødvendig tid, 133
 hensigt, 103
- Ligevægt, betydning, 25
 Liv, anvendelse af form, 230
 Logoisk liv og aktivitet, 44, 66
 Logos –
 akkord, 73
 kanal til, 195
 selv, enhed med, 166
 syv store åndedræt, 65-67, 69
 tone, 65, 73
- Lov, betydning, 177,
 Loven om –
 behov og krav, 201
 overensstemmelser, 217, 222
 tiltrækning –
 manifestation, 67, 321
 og frastødning, 65
 vibration, 234, 237, 238, 240, 241
 væren, definition, 200
- Lyd –
 anvendelse, forudsigelse, 240-242
 faktor i manifestationsproces, 64, 201
 farer, der skyldes, 188
 farve, virkninger, 201
 forudsigelse, 240-242
 grundlæggende teser, 62-68
 i meditation, 187, 188-191, 202, 204, 278-280
 kosmiske virkninger, 64-68
 love, anvendelse i opbygning, 240
 metode til viden om fremskridt, 278-280
 nedbrydende faktor, 68, 240, 316,
 relation til elektricitet, 65

- skabelse ved, 62-67
 virkninger ved Wesakfest, 193
- Lydighed, okkult, sand, 293
- Lys, farvet, anvendelse, 316
- Lysets broderskab –
 aktivitet, 139
 repræsentanter, 287
- M**
- Magi –
 ceremoniel. *Se:* Stråle, for
 ceremoniel lov.
 hvid, 191
 sort, 188
- Magiker, hvid, definition, 312
- Magnetisering ved mantraer, 185
- Magtord, anvendes af mestre, 252
- Mahachohan –
 arbejde, 165, 185, 191
 vej, 168, 170
- Manasisk niveau, farve, 219, 220
- Mantraer –
 anvendes ved tilkaldelse af devaer
 og elementaler, 175-176
 betydningsfulde, 184
 definition, 161
 Hierarkiets og Logos', 163
 intonering, fælles, til bestemte
 formål, 191
 magt, 175-176
 relation til ild, 180-186
 skabelse af kanal, 163
 stråle, 164
 typer og anvendelse, 161-165,
 175-176, 183-186
- Manu –
 afdeling, 149
 arbejde, 165, 185, 196
 vej, 168, 169
- Medicinsk videnskab, næste skridt,
 236
- Meditation –
 adgang til mestre, 42, 52, 91,
 163-164, 246-280
 anvendelse af former i, 142-197,
 220
 anvisning af, 30, 52, 54, 58, 59,
 115
- arisk og atlantisk, 116
- betydning, 24
- definition, 220, 271, 307
- farer, 70, 74, 95-140
- farve i, 200-242
- formål med, 24,
 første stråle, 271
- hellige ord, det, i, 68-93, 278
- hindring for udvikling, 114
- i –
 hjertet, 91, 92, 118, 274
 hovedet, 92, 103, 118
 mentale legeme, 101-104
 okkulte skoler, 296, 298, 308,
 309
- kærlighed-visdoms strålen, 271
- Logos', 202
- lyd, opfattelse af, 278
- med sædtanke, 68
- mestres, 248-253
- mulighed for mesterens hjælp,
 264
- mål, 60, 68, 74, 109, 146
- okkult –
 krav, 100
 respons på kræfter, 227
 subjektivt og objektivt liv, 232
 virkning på centre, 88-93
- oriental og occidental, 118
- resultater, 23, 25, 42, 72, 104,
 202, 220, 256, 273, 277
- skoler, fremtidens, 282-312
- stilling i, 71
- tredje stråle, 272
- træthed, 103
- uden sædtanke, 68
- vedvarende, 146
- virkning i evolution, 189
- visualisering, 91, 147, 186, 274
- Menneske –
 hierarki, lyd, 65
 væsen, udvikling af, 44
- Menneskehedens tænkere, 16, 289
- Mester –
 arbejde med elev, 261-267
 ashram, erindring, 277,

- definition, 20, 43, 248-253
 engelsk, arbejde med undervisning, 289
 kontakt med, 275-280
 relation til, 47-50, 254-261
 relation til elev, 261-267
 sønligt forhold til, 259-261
 tankeform af, 91, 147, 274
 tjeneste, 251
 valg af elever, 262
 vibration, erkendelse af, 275
- Mesterens aura, disciple i, 259
- Mestre –
 adgang til, i meditation, 42, 52, 91, 163-164, 246-280
 arbejde med devaer, 180,
 fra Himalaya, undervisningsarbejde, 287-290
 instruktion fra, 51, 75, 77, 78, 96, 109, 262
 projekt til styrkelse af tænkeevnen, 284
- Milt, funktion, 80
- Modstand, ikke-, ved regulering af kraft, 177
- Modsvaregheder, Logos og ego, 113
- Monade –
 akkord, 69, 249
 forbundet med personlighed, 67
 stråle, 41, 55, 227, 230
 tone intones, 67
- Monadisk –
 farve, 220, 221, 230, 232
 hylster, tilbagetrækning til, 232
 kraft, nedstrømning, 183
- Musik –
 toner i meditation, 278
 virkninger, 316
- Mysterier, forberedelse til, 285, 291
- Mystiker –
 sammenligning med okkultist, 148, 151, 153
 skal gøre tre ting inden indvielse, 151
- N**
- Negativitet, beskrivelse, 105, 126
- Nervesystem, fare for, 110-111
- New Zealand, skole, 292
- Nirmanakayaer, arbejde, 194
- Nye verden, forudsigelse, 53
- O**
- Offer –
 mesterens, 250
 stråle, 33
- Okkultisme, studium, definition, 200
- Okkultist –
 arbejde, 133
 sammenligning med mystiker, 148, 151, 153
 selvlært, 301
 skal gøre tre ting inden indvielse, 152
- Orange farve, beskrivelse, 201, 203, 205, 208, 209, 210, 213, 218, 219, 220, 238, 239
- Ord, hellige –
 anvendelse –
 i –
 gruppearbejde, 74-76
 individuel meditation, 70-72
 til bestemte opgaver, 76-78
 formidler ved skabelse af kanal, 190
 i meditation, 61-93
 intonering, 63, 68, 70, 72, 74, 103
 intonering i fællesskab, 74-76
 mantriske former, 161
 misbrug, 70
 musikalsk respons, 278
 nedbrydende virkning, 68
 tabet af viden om, 190
 trefoldig, undertoner, 65
 virkning på –
 centre, 78, 88, 90, 92, 188, 190
 legemer, 78, 90
 virkninger, 64-68, 68, 69
- Overensstemmelse –
 grundlæggende, 221-222
 individuel og kosmisk evolution, 107

- loven om, 217
mikrokosmisk og makrokosmisk, 218
- P**
- Pensum, skolernes, 302, 306, 309-311
- Periodicitet, faktor, 50
- Personlighed –
dominerer, 24
essens, absorption af monade, 87
farer iboende, 99, 101-104
forbundet med monade, 67
fuldkommen, 26
koordination med –
ego, 18
kausal bevidsthed, 20
lydighed over for højere selv, 18
stråle, 31, 35
tone, 67, 69
- Pinealkirtel, udvikling og funktion, 17
- Planeter, koordination, 21
- Pligter, påtage sig, 216
- Polarisering –
definition, 314
egoisk legeme, 278
emotional, 314, 319
i –
kausale legeme, 256
Logos, ændring, 40
åndelig bevidsthed, 25
- kosmisk, 40
- lavere, 24, 39
- overgang, prøvelser, 319
- ændring –
fra –
emotional til mental natur, 40, 89, 314
fysiske til mentale permanente atom, 91
personlighed til triade, 262
resulterer i sunde legemer, 161
til –
atomar, 316, 319
egoisk legeme, 278
kausale legeme og ånd, 46, 89, 102, 314
ved individualisering, 44
- Prana, devaer er vogtere af, 180
- Pranisk strøm –
i kundalini, 182
og perfekt helbred, 181, 183
- Prøve, discipel på –
figur udført af mester, 265
tre ting udvikles, 255-258
- Prøvestadiets vej, 45, 49, 146, 149, 195, 241, 254, 255-258, 261
- Påkaldelse –
af intelligenser eller magter, 187
fra emotionel gruppe, 190
- R**
- R., mesteren, 53, 289
- Race –
fjerde rod-, uddannelse, 288, 292
sjette rod-, uddannelse, 288
- Raja yoga og stråler, 271, 272
- Reinkarnation –
jordisk, 290
legemets opbygning, 316
på vejen tilbage, 231
Se også: Inkarnation.
- Renselse af –
legemer, 133, 185, 194, 293, 314-321
område, 185
- Renselsens vej, 133
- Ritualer –
til kontrol af elementaler, 174
Se også: Ceremonier.
- Rosa, farve –
beskrivelse, 220, 239
healing med, 238
- Rusland, skole, 292
- Rygsøjlen, basiscenter, 82
- Rytme –
anvendes til at kontakte Manuen, Bodhisattvaen og Mahachohanen, 196
i dans, virkninger, 193
kollektiv anvendelse i meditation, 186, 187, 190 191-197
kontakt med ikke-menneskelige

- væsener, 184,
 ny, påtvinges, 319,
 oparbejdelse af ny, 89
 virkninger ved Wesakfest, 193
- Rytmask –
 bevægelse, anvendelse, 192, 193-195
 vibration, studium, 227
 virkning af farve på rigerne under det menneskelige, 229
- Rød, beskrivelse, 201, 202, 208, 210, 213, 214, 217, 219, 220
- S**
- Salomons Tempel, 45, 69, 87, 205, 250
- Sandheder, undervisning om, 287
- Selvdisciplin, 258, 293
- Shamballa, grundskolen har rod i, 286
- Sikkerhed, krav til, 139
- Sindet, lovene om, 249
- Sindssyge, årsager, 110, 127
- Sjæl –
 gruppe-, definition, 43
Se også: Ego.
- Sjæle, grupper af, himmelske menneske, 255
- Skabelse, kosmisk, proces, 64-68
- Skaber, individuel, 69
- Skal, beskyttende, 75
- Skelneevne –
 et krav at udvikle, 135
 i tjeneste, 325
- Skole –
 grund- –
 grene, 288
 grundlæggende kvaliteter, 287
 nationale opdelinger, 290-293
 specielle kendetegn, 287-290
 sand okkult, grundlæggelse, 285
- Skoler –
 adgangskrav, 293
 beliggenhed, 294
 forberedende –
 bygninger, 303
 læreres undervisningsevne, 298
 og videregående, mål, 295
 optagelse i, 302
 pensum, 295-297, 306, 309
 fremtid, 57, 59, 282-312
 lærere, 298, 299
 mestrenes plan, 284
 okkulte –
 etablering af, 294
 for begyndere, 285
 lærernes arbejde, 298, 301
 pensum, 295, 306, 308-311
 potentialer bliver evner, 311
 tidspunkter for studier, 307-309
 typer af arbejde, 309-311
 personale, 297-300
 række af indre, 285
 videregående –
 beliggenhed, 296
 bygninger, 304-306
 lærere, 301-303
 optagelse i, 303, 311
 personale, 300-303
- Skotland, skole, 291, 292
- Solar plexus center, funktion, 81, 91
- Sollogos, arbejde, 63
- Solskin, vitalisering, 316, 317
- Solsystem –
 koordination, 20
 magnetiske strømme, 178
 overensstemmelser, 63
 sonate, 19
 tone, 33, 63, 69
- Sorte broderskab, Det –
 beskrivelse, 137-139
 beskyttelse mod, 139
 farer fra, 134-136
- Stilhed, værdi, 177,
- Stilling i meditation, 71
- Stimulation, unødigt, skal undgås, 177, 178
- Stof –
 atomart underplan, 316
 tilpasning og vitalisering af ild, 90
 tredje underplans, 17
 virkning af rytme, 192, 193

- Storbritannien, skole, 290, 291, 292
- Store herres –
 komme, 126, 285, 286, 291
Se også: Kristus.
- Strubecenter –
 aktivitet, 91
 stimulation, 83
 åbnes, 319
- Stråle –
 aktivitet-tilpasning, egoisk, 32
 anden –
 betydning, 271
 indvielse, skole til, 291
 monader, 55
 skole, 291, 300
Se også: Stråle, kærlighed-
 visdom.
 egoets, 31-34
 femte –
 betydning i meditation, 149
 forbundet med kosmisk stråle,
 210
 lærer, 301
 metode, 33-34
Se også: Stråle, for viden.
 fjerde, metode, 33
 for –
 ceremoniel lov –
 anvendelse af mestre, 285
 hjælp til kontakt med –
 devaer, 179
 elementaler, 173, 176
 virke, 53, 67, 119, 156
Se også: Stråle, syvende.
 harmoni, 55
 harmoni, metode, 33
 hengivenhed, 53, 55
 hengivenhed, metode, 33
 kausale legeme, 31, 46
 magt –
 egoisk, 31
Se også: Stråle, første.
 monader, 41, 55, 227
 personlighed, 31, 35
 viden, 55
Se også: Stråle, femte.
 former, 157-161
- første –
 indvielse, skole for, 291
 meditation, 271
 monader, 55
 og raja yoga, 271
 skole, 291, 301
Se også: Stråle, for magt.
 inkarnationer på, 232
 kommende, 132
 kærlighed-visdom –
 egoisk, 31, 32
 meditation, 271
Se også: Stråle, anden.
 mantraer, 175
 metode, 34
 moder-, tilbage til, 231
 primær, inkarnationer, 232
 samarbejde med devaer, 77, 156,
 179
 sjette. *Se:* Stråle, for hengivenhed.
 skoler, 300
 stor er mulighedens dag, 119
 studium, 311
 syntese af form, 214
Se også: Stråle, for ceremoniel
 lov.
 synteseskabende, 32, 36, 205,
 206, 210, 227, 271, 272
 syvende, hjælp til okkultister, 151
 tredje –
 indvielse, skole for, 291
 meditation, 32, 272
 og indre oplysning, 272
 skole, 291
 tjeneste, 32
- Stråler –
 manifestation, 66, 223, 226
 vekselvirkning, 213
 veksler, 226
 virkning på livet under udvikling,
 212
- Studerende skriver bøger m.m. i
 bestemt periode, 307
- Studier i okkulte skoler, 295, 298,
 301, 309-311
- Sverige, skole, 291, 292
- Sygdom, kilder, 159-160

- Sygdomme, årsager, 159-160
 Sygne hen (atrofi), 103
 Symboler, anvendelse i skoler, 304-306
 Syntese –
 af –
 farver, 205, 221
 form, 214
 opnåelse, 227, 250, 272
 stråler, 51, 53
 udvikling af, 91
 virkning af lyd, 188
 yogi, 270
 Syrien, skole, 292
 Sønligt forhold til mester, 259-261
 Søvn, studerendes, 316
- T**
- Tanke, elimination, rigtige metoder, 103
 Tankeform af mester, opbygning, 91, 147, 274
 Tankeformer –
 klare, fra mentale legeme, 103
 modsvarighed til ild, 182
 opbygget af mennesket, 182
 skabelse af, 320
 Tempel, Salomons, 45, 69, 87, 205, 250
 Tempelrum, plan over, 304-306
 Tid og rum begrænsninger, transcenderer, 277
 Tidens behov og menneskets beredvillighed, 52-55
 Tilkaldelse af –
 devaer, 172-180
 elementaler, 172-180
 Tilpasning –
 aspirants, 328
 og tredje undertone, 66
 Tilsløring i beskrivelse af farver, 202, 207
 Tjener, den fuldkomne, definition, 329
 Tjeneste –
 discipel på prøve, 257
 finde sin plads, 259
 frigørelse, 232
 grupper, 59, 120-124
 hellige sig, 273
 helliget, 268
 holdning ved kontrol af devaer, 99
 holdningen efter handling, 328
 hvid magiker, 312
 krav til studerende, 295, 299, 303
 kærlighed, 271
 livet i, 101, 324-330
 mesterens, 251
 metoder, 325-329, 330
 motiver til, 161, 325, 330
 perfekt i handlemåde, 328
 praktisk anvendelse af sandheder, 215
 prøvelser, 328
 resultat af sammenkædning af centre, 93
 skelneevne, 325
 sønligt forhold til mesteren, 259
 tilpasningsevne, 325, 326
 tre legemer, 104
- Tone –
 egoets, 33, 35, 66, 73, 278
 gruppes, 279
 Logos', 66, 73
 monades, 67
 personligheds, 67
 solsystem, 33, 63, 69
 Transmutation af –
 begær, 114, 250
 farver, 221
 lavere tænkeevne, 250
- Triade –
 atomer, 262
 genabsorption i, 87
 indtræde i, 250
 kontakt med, 42, 102, 257
 nedstrømning fra, 257, 272, 295
 tilnærmelse til, 50
- Triangel til overførsel af kraft, 75
 Træthed, virkning af undertrykkelse i meditation, 103
 Tænke, abstrakt, evne til at, 256
 Tænkeevne –

- abstrakte, udelukkelse, 284
 lavere –
 studium og anvendelse, 270
 transmutation, 250
 udvikling, 298, 299
 Tænkning –
 abstrakt, 18, 92
 klar, behov for, 320
- U**
- Ubundethed, uselvisk, nødvendig, 59
 Uddannelse –
 fremtidig, forberedelse til, 293
 har rod i Shamballa, 286
 Se også: Skole. Skoler.
 Udvikling, kraftstrøm i menneskets
 tidlige, 227
 Underplan –
 af –
 emotionelle plan, stabilisering,
 26
 mentale plan, stabilisering, 26
 andet, synkronisering, 26
 atomart stof, 316
 fjerde, betydning, 26
 kontrol af, 26, 90
 tre højere, af mentale plan, 38
 tredje –
 af –
 emotionelle plan, 18
 fysiske plan, 18
 mentale plan, 17, 44, 51
 stof, 17
 virkninger af meditation, 26
 Undertrykkelse af emotion, resul-
 tater, 159
- V**
- Vakuum –
 kommunikationskanal, 165
 skabelse af, 67, 68, 69, 75, 163,
 188
 Vampirisme, årsag og resultater,
 178
 Vedholdenhed, behov for, 321
 Vegetarisk kost, 315
 Vej –
 discipelskabets, 19
 forsagelsens, 56
 indvielsens, 42, 184
 manifestationens, 230
 prøvestadiets, 45, 49, 146, 149,
 195, 241, 254, 256, 260
 renselsens, 133
 tilbage, 230, 231
 Verdens Herre, 166, 167
 Verdenslæreren. *Se:* Bodhisattva.
 Vesterlandske og østerlandske egen-
 skaber og meditationer, 117-118
 Vibration –
 fastholde, 256, 258, 263, 276
 gruppens, 256, 260
 hastighed, 261, 262, 266
 lav, afviser stof, 68, 69
 lighed i, 257, 259
 love, fremtidige opdagelser, 240-
 242
 mesterens, følelse af, 276, 280
 opfatte, 275, 280
 personlig, og farve, 210
 påkaldelse skaber, 188
 relation til koordination, 18
 vekselvirkning, definition, 18
 Viden –
 okkult, 187
 om alt, 32, 33, 215
 Vilje –
 anvendelse, 81, 186
 konkret udtryk, 66
 Viljen-til-at-leve, 238
 Visdom, definition og funktion, 271
 Visdommens –
 hal, 205, 224
 slange, mønster, 207
 Violet –
 beskrivelse, 201, 208, 209, 210,
 213, 214, 217, 219, 239
 stråle. *Se:* Stråle, for ceremoniel
 lov. Stråle, syvende.
 Visualisering i meditation, 91, 147,
 186, 274
 Vitaminer, fremtidige, 317
 »Vor Gud er en fortærende ild«, 205

W

Wales, skole, 291, 292

Wesakfest, betydning, 193, 195

Y

Yogi, sand –

definition, 270

meditationsformer og -tider, 270

Æ

Ægypten, skole, 291, 292

Ø

Østerlandske og vesterlandske egen-
skaber og meditationer, 117-118

Å

Åndedræt, syv store, 65-68, 69

Arkanskolen giver interesserede mulighed for at uddanne sig til discipel i den nye tidsalder.

Den tidløse visdoms principper tilegnes gennem esoterisk meditation, studium og tjeneste som livsform.

Arkanskolens studiemateriale foreligger ikke på dansk, men forefindes på hovedsprogene.

Skriv til en af nedenstående adresser efter nærmere oplysning.

Arcane School
Suite 54
3 Whitehall Court
London SW1A 2EF
England

Ecole Arcane
1 Rue de Varembe (3e)
Case Postale 31
1211 Genève 20
Schweiz

www.lucistrust.org/arcane_school/

Alice A. Bailey bøger på engelsk

The Consciousness of the Atom
The Destiny of the Nations
Discipleship in the New Age, Vol. I
Discipleship in the New Age, Vol. II
Education in the New Age
The Externalisation of the Hierarchy
From Bethlehem to Calvary
From Intellect to Intuition
Glamour: A World Problem
Initiation, Human and Solar
Letters on Occult Meditation
The Light of the Soul
Problems of Humanity
The Reappearance of the Christ
The Soul and Its Mechanism
Telepathy and the Etheric Vehicle
A Treatise on Cosmic Fire
A Treatise on the Seven Rays:
 Vol. I Esoteric Psychology
 Vol. II Esoteric Psychology
 Vol. II Esoteric Astrology
 Vol. IV Esoteric Healing
 Vol. V The Rays and the Initiations
A Treatise on White Magic
The Unfinished Autobiography
The Labours of Hercules
A Compilation on Sex
The Animal Kingdom (A compilation)
Death: The Great Adventure (A compilation)
Ponder on This (A compilation)
The Seven Rays of Life (A compilation)
The Seventh Ray – Revealer of the New Age (A compilation)
Serving Humanity (A compilation)
The Soul, the Quality of Life (A compilation)
Master Index of the Books of Alice A. Bailey

www.lucistrust.org